

PETROL-İŞ ARŞİVİ / IV

**“ÖZELLEŞTİRMELERE
GEÇİT VERİLMEMEYECEK!”**

**BİLDİRİLER
(1997-1999)**

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Adres: Altunizade Mah. Kuşbakışı Sok. No: 23 81180
Üsküdar/İSTANBUL

Tel: (0216) 474 98 70 (Pbx)

Faks: (0216) 474 98 67 - 474 92 38

e-mail: merkez@petrol-is.org.tr

Petrol-İş Dergisi'nin ekidir.

Derleyen: Muazzez Pervan

Yayıma Hazırlayan: Muazzez Pervan

Dizgi: Tuba Akekmekçi

Sayfa ve Kapak Tasarımı: Tuna Yıldırım

Baskı: Şahin Ozalit ve Büro Gereçleri Tic. Ltd. Şti.
Atakan Sok. No: 2 Mecidiyeköy/İSTANBUL

Tel: (0212) 211 35 93

Baskı Tarihi: Mart 2015

Önsöz

Petrol-İş arşivinden yayınlamaya başladığımız dördüncü kitabımız, Petrol-İş'in 1997-1999 yılları arasında yayınlamış olduğu bildirimleri kapsamaktadır.

Dünyada ve ülkemizde 1997, 1998 ve 1999 yılları, önemli ekonomik ve siyasi dönüşümlerin ve olayların yaşandığı bir dönem oldu. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra hızlanan küreselleşme olgusu, sermayenin uluslararası hareketinin önüne çıkan engelleri bir bir yıkarak gelişimini sürdürme biçiminde ortaya çıktı.

Küreselleşmenin ülkemizdeki en büyük yansıması ise özelleştirme furyası oldu. Hangi partinin iktidarda olduğu önemini yitirdi ve işbaşına gelen bütün hükümetler (ki bunların büyük bölümü koalisyon hükümetleriydi) özelleştirme girişimlerini, programlarının temel bölümlerinden biri yaptılar. Kârlı durumda bulunan büyük kamu iktisadi teşekkülleri (KİT) bile çeşitli bahanelerle bu özelleştirme akımının kurbanları oldular.

Sendikamızın örgütlü olduğu TÜPRAŞ, PETKİM, PETLAS, POAŞ, TÜGSAŞ, İGSAŞ SÜMERBANK BASF vb. gibi bazı işletmelerin özelleştirilme kapsamına alınması, sadece işçi haklarının kısıtlanması bakımından değil, aynı zamanda ulusal güvenlik sorunları yaratacak olması bakımından da büyük bir önem taşıyordu.

Öte yandan bu yıllar, ülkemizde Kürt sorununun en acil çözümlenmesi gereken bir sorun olarak gündemde yer aldığı bir dönemdir. Faili meçhul cinayetler, ülkemizin kanayan büyük bir yarası durumundaydı. Cezaevlerinde sürdürülen baskılara karşı insanca yaşam koşullarının sağlanması için açlık grevlerinin ve ölüm oruçlarının yapıldığı ve birçok genç bu direnişler sırasında hayatlarını kaybetmişlerdir.

İşçi sınıfının çalışma ve yaşam koşulları da bu genel çerçevede elbette kötüleşmekteydi. İşçiler yüksek enflasyon oranları karşısında eriyen ücretlerini koruyabilmek için grevlere gitmişler ve grev yaptıklarında veya

sendikalara üye olduklarında da işten atılmaları karşı haklarını savunabilmek için büyük direnişler göstermişlerdir.

İşte bu genel manzara içerisinde sendikamız Petrol-İş, hayatın her alanında demokrasiyi korumak ve yükseltmek için mücadele etmiştir. Özellikle de sermaye çevrelerinin mafya ve siyaset temsilcileriyle işbirliği içinde özelleştirme girişimlerine karşı sendikamız büyük bir kararlılıkla karşı durmaya çalışmıştır. Sendikamız yerine göre üretimden gelen gücünü, bazen de tüketimden gelen gücünü kullanarak, direnen işçilerin grevlerini ve bazı tüketim maddelerini boykot etme tutumlarını sonuna kadar desteklemiştir.

Küresel ve yerli sermayeyi en çok rahatsız eden şeylerden biri, işçilerin sendikalaşmasıdır. Sermaye sahipleri, bu nedenle her türlü baskı metotlarını kullanarak işçilerin sendikalaşmalarını önlemeye veya işçiler daha önce sendikalı olmuşlarsa işyerlerini sendikasızlaştırmaya çalışmışlardır. Petrol-İş'in en önemli mücadele alanlarından biri de sendikaları korumak ve geliştirmek olmuştur.

Petrol-İş, özelleştirmelere karşı gerçekten büyük bir mücadele yürütmüştür. Özelleştirme uygulamaları sırasında yasalarda hilelere de başvurarak hareket eden sermaye-mafya-siyasetçi üçgenine karşı durmuş ve onların yasadışı tutumlarını ve komplolarını ortaya sermiş, her şeye rağmen "yasal yollarla özelleştirmeyi iptal ve yürütmeyi durdurma mücadelesini yılmadan sürdürmüş ve özelleştirmelerin gerçeğini açıklayan çeşitli kitap ve broşürler yayınlamıştır. Bu kitapta bunların birçok çarpıcı örneklerini bulacaksınız.

Sendikamız, işsizlik sigortasının yasalaşması için mücadele etmiş ve emeklilik yaşının yükseltilmesine karşı durmuştur. Kadın işçilerin çalışma koşullarının düzeltilmesi ve evde çalışmanın sigorta kapsamına alınması için önerilerde bulunmuştur. Ayrıca Kürt sorununun ancak demokrasiyle çözümlenebileceğini düşünen sendikamız, faili meçhul cinayetlerin son bulması ve faillerinin de ortaya çıkartılması gerektiğini sürekli gündeme getirmiştir.

Elinizdeki kitap, sadece Petrol-İş'in söz konusu dönemdeki mücadelesinin bir literatüründen ibaret değildir. Bu belgeler okunduğunda, hem kapitalizmin 1990'lı yılların sonlarındaki genel yapısı, işleyişi ve yarattığı

sorunlar, hem de ÷lkemizin genel ekonomik ve siyasal panoraması gör÷lecektir. Çünkü Petrol-İş, işçilerin ekonomik-demokratik mücadelesini, ÷lkemizin genel demokrasi mücadelesinden ayrı görmemiş ve düşünmemiştir. Bu nedenle sendikamızın mücadeledeki her adımına, dünyanın ve ÷lkemizin sorunlarının ayrıntılı bir analizi eşlik etmiştir. Bu analitik ve öğretici yayınıyla da bu kitabın işçi sınıfımızın mücadele tarihine de bir katkı niteliğinde olduğunu düşünüyoruz.

PETROL-İŞ SENDİKASI
MERKEZ YÖNETİM KURULU

Derleyenin notları

Yayınlanan bu dördüncü kitapta 1997-1999 yılları arasındaki basın bildirilerinin tamamına yer verildi.

Söz konusu belgelerin arşiv katalog bilgileri ise şu şekildedir: *Dosya Konu Kodu: 26. Basın Bildirileri, Arşiv Yer No: 3 ve 4.*

İşçi sınıfı ve sendikal hareketlerin, hem ülkemiz hem de dünyadaki gelişimiyle birlikte izlenebilmesini kolaylaştırabilmek amacıyla konusal ayrıma gidilmeyerek, kronoloji esas alındı.

Kitapta yer alan metinlerin orijinallerine sadık kalındı. Buna karşılık orijinal daktilo metinlerdeki dizgi hataları düzeltildi.

Muazzez Pervan

(Ocak 1997)
KODU NO: 1

Yeni Yılınızı içtenlikle kutlar,
sağlıklı, mutlu ve aydınlık
yarınları dileriz.

petrol-ış
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası Aylık Yayın Organı

Ocak 1997 / 1

Yeni Yıla; Mitingler, Eylemler ve Grevlerle Giriyoruz...

YÖNETİCİLERİMİZDEN

Merhaba,

1996 yılı bitiyor, 1997'ye giriyoruz.
Umuduyla, kavgaıyla, acısıyla, sevinciyle koca bir yıl daha geride kalıyor.
Dünya'da ve ülkemizde yaşananlara baktığımızda, 1996'nın biz işçiler açısından iyi geçtiği söylenemez.
Sermayenin, egemen güçlerin kazanımlarına, işimize, aşımıza yönelik saldırıları devam ediyor.

1996'da neleri tartıştık, neleri yaşadık?
Yine, gündemin baş sırasındaydı; Özelleştirme, SSK ve Sosyal güvenlik sisteminin özelleştirilmesi. Hükümetin nemaların üzerine yazma eğilimi, Susurluk kazası ile ortaya saçılan ve devletin içine sızmış kirli ilişkiler rezaleti, dolayısıyla demokrasi. BP-SHELL-MOBİL işyerleri örneklerinde olduğu gibi, sendikal hak ve özgürlüklere yönelik sistemli saldırılar. SSK sınavı ile gözler önüne serilen en büyük dert işsizlik, gündemin baş sıralarını aldı.

Ülke, siyaseti ile ekonomisi ile bir türlü düzen tutturamıyor.

Ve toplumu, halkımızın bunca yükü artık taşımaktan yorulmuşçasına bitkin ve suskun.

700 bini aşkın işçiyi 97'de toplu sözleşme mücadelesi bekliyor. 1996'nın bu sıkıntılarıyla, bu kararlı tablosu biz işçilerin eseri değil.

Bu baştanbaca gidüş daha ne kadar sürecek?
Bunun cevabını yine 1996 yılının içinde görebiliriz.
Fransız işçilerinin bu gözüdönmüş neo-liberalist saldırılara cevabında yükseldi, yankılandı, Yunanistan'a, Türkiye'nin sınırlarına dayandı. Temiz toplum istemi; Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de önce işçilerin ağzından haykırıldı.

Petkim'de, Yarımcı ve Alağa'da ekmeğe ve onurun kavgası var. Umud, 1997'nin kapısına işçilerin sayesinde, yeniden dayanıyor. Yani, üretene ve hayatı yaratan o seziz yağın uyanıyor, ellerini toprağa dayayarak, doğrulup ayağa kalkıyor.

İnsan onuru için, ekmeğe için, özgürlük, barış ve demokrasi için; 1997'nin tüm işçilere, emekçilere, emekçi halkımıza ve ülkemize esenlik getirmesini diliyoruz.

21 Aralık 1996 Günü İstanbul'da yapılan;
"TÜRKİYE'YE SAHİP ÇIK"

TÜRK-İŞ Yönetici ve Temsilciler Toplantısı'nda
5 Ocak Ankara'da Miting yapması kararlaştırıldı ...

5 Ocak'ta Ankara'dayız...

**Son dakika; Petkim'in Yarımcı ve Alağa tesislerinde çalışan 5300 üyemiz
1996'nın son günlerine eyleme girdi.**

Sendikamızın örgütü olduğu Petkim'in Yarımcı ve Alağa Tesislerinde "ücret skalalarının güncellenmesi" talebiyle 4 ay önce başladığımız eylemimiz devam ediyor. Toplu iş sözleşmesinde yer alan, "Asgari ücretin artmasına bağlı olarak, çalışanların başlangıç ücretlerinin yükseltilip, ücretlerinin iyileştirilmesi" maddesinin bugüne kadar işlenmemesi üzerine çeşitli kereler yaptığımız eylem ve göstermelere bir sonuç alınmamıştır. Üyelerimizin bu çok hızlı ve meşru talebine başta işveren olmak üzere, Kamu-İş ve İlgili Devlet Bakanları Bekir Alsoy ile Mehmet Altınsoy "sıcak bakıldığını" belirtmelerine rağmen sorunum çözümlenemedi, yaşanmaktadır.

Sendikamız, bu sorunun 1 Ocak 1997'de başlayacak yeni dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerinden önce mutlak çözüme amandadır.
Biz bu sorunun erelenerek iletildiği bir tarihte alınması değil, derhal çözülmesinden yanayız. Petkim'de var olan sorunumuzun çözümü için yetkili ve etkili kişiler, halkı talebimize yaklaşımları biran önce somutlaşmalı ve gerekli adımlar atılmalıdır. Aksi takdirde Petkim gibi böyle önemli bir işlemede sorunumuz uzun bir zamana yayılması Alağa ve Yarımcı işletmelerinde çalışanlarımız üzerindeki olumsuz etkileri daha da artıracaktır. Bu halkı ve meşru talebimizin biran önce yaşanabilmesi için 23.12.1996 itibarıyla Alağa ve Yarımcı İşletmelerinde çalışan 5300 üyemizle birlikte yeniden eylemdeyiz. Eylemimiz, sabah saat 08.00'den itibaren satış kapılarının kilitlenerek, satışların yapılmaması ile fazla mesaiye kalmama ve gece de işyerinde kalma, biçiminde devam edecektir. Sendikamız, bu sorunun çözümü için yetkilileri bir kez daha uyarırken, sorunumuzun çözümlenene kadar eylemlerimiz devam edecektir.

10 Ocak 1997

400 ÜYEMİZİN İŞİNİ KAYBEDECEĞİ PETLAS'IN, ÖZELLEŞTİRİLMESİ KABUL EDİLEMEZ

Daha önce dört kez özelleştirme ihalesi çıkarılan ve bir kez de kapatılma kararı alınan PETLAS; sendikamız, üyelerimiz, yöre halkı ve genel olarak kamuoyundan gelen baskılar karşısında özelleştirilememiş ve kapatılamamıştı. Bir oldubittiyle birilerine peşkeş çekilememişti. Ancak bugünlerde özelleştirme aşamasının sonlarına gelindiği ve PETLAS'ta çalışan sayısının 700'e düşürüleceği açıklanmaktadır. PETLAS'ta şu anda 1.100 üyemiz vardır. Bu demektir ki toplam çalışanın %36,4'ü oranında, 400 üyemiz hemen işten atılacaktır. Çalışacağı açıklanan 700 işçinin de mevcut işçilerden olacağı açık değildir. Bir kamu kuruluşu olan ÖİB hangi hakla ve gerekçeyle bir çırpıda 400 üyemizin işinden olması kararını alabilir ve bir özelleştirme koşulu olarak ileri sürebilir? İşçilerin, ülkemiz insanların çıkarı, bir sermayedarın çıkarına nasıl feda edilebilir?

REFAHYOL HÜKÜMETİ, KENDİ YANDAŞLARINA KAMU KURULUŞLARINI PARSELLEMEDİR

10.02.1995'te satış tutarı 65 milyon dolar, 1.000 işçiyi beş yıl çalıştırma, 60 milyon dolar kesin teminat olarak ileri sürülen koşulları, KOMBASSAN için satış 35,8 milyon dolar, 700 işçinin üç yıl çalıştırılması ve 2.000 dolarlık teminat olarak yeterli bulunmuştur. Ayrıca işçilerin kıdem ve ihbar tazminatları ile PETLAS'ın borçlarını da devlet üstlenmiştir. Peşin 3,6 milyon dolar ve geri kalan borçları da yedi yıla yayılan taksitlerle olmak üzere toplam 35,8 milyon dolar ödeyecek. Oysa PETLAS'ın stok ve alacağı 10,2 milyon dolardır. Bu demektir ki, bir kuruluş vermeden PETLAS'ı satın alacak, peşin ödemeyi ve iki taksitini bizzat PETLAS'ın parasıyla ödeyecek. Zaten zorla zarar ettirilen PETLAS'ın 1996 yılı cirosu 22,4 milyon dolar olup, diğer taksitleri de kendini kolaylıkla amorti edecek ve önemli tutarda kârlar sağlayacaktır. Oysa PETLAS'a 1976-1993 arası 13 trilyon TL harcanmıştır. Bu harcamanın dolar olarak ifadesi ise 1 milyar 186 milyon-

dur. Özelleştirme ile 4,1 milyar dolar gelir ve 3,9 milyar dolar gider ile yakınlarına trilyonlar kazandıranların bu kararı asla kabul edilemez.

İşte tüm bu nedenlerle KOMBASSAN ile yapılan özelleştirme anlaşması da diğer özelleştirmeler gibi başlı başına Yüce Divan'a konudur. Anayasanın bağlayıcı kararına aykırı olarak PETLAS için yapılan ihaleyi Petrol-İş olarak dava etmiş bulunmaktayız. Anayasa Mahkemesi'nin kararlarına rağmen PETLAS için ihaleyi yapan her ilgili ve ÖİB çalışanı hakkında sendikamız tarafından Cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunulacaktır. PETLAS'ın satışı ÖYK tarafından kabul edildiğinde satışın iptali yönünde de yine sendikamızca dava açılacaktır. Refah Partisi yetkilileri, bizzat Erbakan seçim öncesi ve yine sendikamız başkanlar kurulu ile bizzat yüz yüze yapılan görüşmelerde, PETLAS'ın özelleştirilmeyeceğini iletmiş ve hatta satılsa bile iktidara geldiklerinde geri alınacağını söylemişlerdi. Ancak şimdi sözlerinde durmuyorlar.

Şunu unutmasınlar; bize rağmen PETLAS satılmaz, sattırmamak için tüm gücümüzü kullanacağız ve PETLAS'ta "özelleştirme" adı altında dönen kirlili ilişkileri kamuoyuna açıklayacağız.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

13 Şubat 1997

SHELL-MOBİL-BP İÇİN KARA KİTAP

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Bilindiği gibi sendika hakkı tanımadıklarından SHELL-MOBİL-BP ürünleri için yürütülen “tüketmeme” kampanyamız 18 Temmuz 1996’da başlatılmıştı. Kampanyaya başlamadan önce Petrol-İş olarak konuya tüm iyi niyetli yaklaşımlarımıza rağmen bu şirketler, sendikasılaştırma politikalarında ısrar ettiler. İşyerlerindeki örgütlenme oranımızı, çeşitli baskı yöntemleri ile yasal olarak toplu iş sözleşmesi yapamayacak düzeye düşürdüler. Sendikamızı 1950’de bu işyerlerinde kuran işçiler, şimdi toplu iş sözleşmesizdirler.

Kampanyamıza Türkiye’de görülen en geniş katılımlı destek gelmiş, aşağıda adları sıralanan 20 merkezi kuruluşun katılımı ile eşgüdüm komitesi oluşturulmuştu.

Sendika hakkı tanımadıklarından SHELL-MOBİL-BP ürünleri için sürdürülen tüketmeme kampanyası eşgüdüm komitesi üyeleri şöyledir:

Türk-İş, DİSK, Hak-İş, KESK, TMMOB, T. Tabipler Birliği, T. Eczacılar Birliği, T. Diş Hekimleri Birliği, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Derneği, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği, ŞÖF-DER (Ticari Araç Çalışanları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği), Tüketiciyi Koruma Derneği, Tüm Tüketicileri Koruma Derneği, Dünya Dostları Derneği, Doğu Akdeniz Çevrecileri ortak sekreteryası, S.O.S. Akdeniz Derneği, Çevre Gönüllüleri Derneği, İSM MMO (İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası).

Eşgüdüm komitesi, aralarından 10 kuruluşun yer aldığı bir de sekreteryaya oluşturmuş olup, ayda bir kez toplantı yapmaktadır.

Eşgüdüm komitesi tarafından bir eylem planı benimsendi ve bu plan gereği elinize ulaşan *Kara Kitap* hazırlandı. Amaç; bu uluslar ötesi petrol tekellerinin Tür-

kiye ve diğerk ÷lkelerde işçi haklarını nasıl çiğnediklerini, nasıl sendikasıızlaştırma uygulamalarında bulduklarını, işyeri ve çevre sağlığı açılardan yol açtıkları çeşitli sorunları ve ÷lkelerin iç işlerine karışmalarını örnekleriyle ortaya koymak, açılan kampanyamız hakkında bilgi vermek, dayanışma ve katılım çağrısında bulunmaktır. Ayrıca kitapta bu tekellerin Türkiye ve yurtdışına, kampanyaya ilişkin gönderdikleri yazılardaki iddialara, Türkçe ve İngilizce yanıtlar yer almaktadır. Yine şirketlerin Türkiye ve dünyadaki yerlerine ilişkin de kısa bilgiler bulunmaktadır.

Bizlerin, üretimin yanı sıra, Türkiye’de henüz yaygın olarak kullanılmamakla birlikte, hiç de küçümsenemeyecek etkide, tüketimden gelen gücümüz vardır. Onlar ne denli dev tekeller olurlarsa olsunlar, ürünleri satılmadığında en zayıf yönlerinden yakalanmış duruma düşerler.

Bu mücadelemizin başarısı, bundan böyle tüketimden gelen gücün ortaya konacağı diğerk kampanyalara da şimdiden bir katkı sağlayacak, örnek oluşturacaktır. Sürdürülen bu kampanyamız karşısında söz konusu petrol şirketlerinin satışlarının ayda 2 trilyon TL dolayında düştüğünü tahmini olarak hesaplayabilmekteyiz.

Bu inanç ve yaklaşımla SHELL-MOBIL-BP ürünleri için sürdürülen “tüketme-me” kampanyamızın, bu şirketler sendikalaşma hakkımızı tanıyincaya değin süreceğini açık ve kesin bir dil ile tekrar ifade ederiz.

Bu vesile ile ve bir kez daha, kampanyamıza katılan tüm kuruluşlara, böylesi bir dayanışmaya katıldıklarından, bu şirketlerde çalışan işçiler ve Petrol-İş adına en içten teşekkürlerimizi sunarız.

Kara Kitap bilgilerinize sunulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

14 Şubat 1997

TUZLA'DAKİ GEMİ YANGINI DA BİR SUSURLUK OLAYIDIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Tuzla'da TPAO İstanbul tankerinin yanışı da “Susurluk” olayı gibi ülkemizde işçi sağlığı ve iş güvenliği, çevre sağlığı ve özelleştirme konularında hükümet ve devlet yetkililerinin ihmal ve soru işaretli uygulamaları açısından sonuçlar ortaya koymuştur.

Öncelikle yangında yaralanan itfaiyecilere, işçilere ve gemi yetkililerine geçmiş olsun dileklerimizi iletiyoruz.

Bu bir kaza değil, ihmaldir, cinayettir. Daha önce bir kamu kuruluşu olan tersane yerine hükümet yandaşı olduğu yönünde medyaya bilgiler sızan bir özel sektör kuruluşunda, tankerin tamire alınması, bu sonuca yol açmıştır. Tamirat için yapılan ihaleden başkalarının haberinin olmaması da yine soru işaretidir. Her şeyden önce Türkiye'nin en büyük tankerini böylesi bakıma alacak kapasitesi olmayan bir tersaneye tamir için verilmesi, yangının çıkmasını kaçınılmaz hale getirmiştir. Uzmanlara göre daha ciddi sonuçlar da olabilirdi. Bu durumda bu yangına bir kaza değil, çıkar amaçlı bir uygulamanın sonucu diyebiliriz.

İşçileri, itfaiyecileri hiçbir sağlık önlemi almadan tankerin üzerine çıkarmak ve yangından sonra onların tahliyelerini geciktirmek ise açıkça cinayettir. Çalışanlar bir maşa olarak kullanılmak istenmiştir.

Çevreye verilen zarar ise küçümsenemeyecek boyutta olup, yıllarca olumsuzlukları hissedilecektir.

Bu yangında da özelleştirme saplantısı bir faktör durumundadır. Kamu tersaneleri dururken neden özel bir tersaneye tamir ettirilmek istendi?

Yine özelleştirme amaçlı kamu kuruluşlarının ihmal edilmesi, denizde olacak böylesi yangınlar için acil müdahale araç ve organizasyonlarını da geri plana itmiştir.

Bu yangın da bizlere liman ve tersanelerin yalnızca kâr amaçlı çalıştırılacak özelleştirilmeleri ile nasıl sonuçların ortaya çıkacağını da net biçimde ortaya koymuştur. Liman ve tersanelerin özelleştirilmelerini son aşamaya getirenleri bir kez daha uyarıyoruz. Birkaç kişinin kârını değil, bu ülkeyi, insanlarını, çalışanları düşünün. Çevreyi düşünün.

Bilgilerinize sunulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

14 Şubat 1997

KAMU ÇALIŞANLARINA DERNEK DEĞİL, SENDİKA HAKKI TANINMALIDIR

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanarak, başbakana sunulan “Kamu Görevlileri Sendikaları Kanun Tasarısı”, kamu çalışanlarının sekiz yıldır, tüm baskı, sürgün ve gözaltılara rağmen geldiği noktayı hiçe saymaktadır.

Grev ve toplu sözleşmeli sendika hakkı için yıllardır sokaklara dökülen, çöplenen, sürgün edilen kamu çalışanlarına, bugün dernek işlevlerine sahip bir örgütlenme hakkı verilmek isteniyor. Sendikalar, temel işlevleri olan, üyelerinin ekonomik ve sosyal çıkarlarını koruma ve geliştirmeyi, ancak toplu pazarlık ve grev araçları ile yerine getirebilirler. Bugün kamu çalışanlarının bir derneğe değil, grevli toplu sözleşmeli sendikaya ihtiyacı vardır. Ve bu hakkı uzun yıllardır verdikleri onurlu mücadeleler ile çoktan hak etmişlerdir.

Kamu çalışanlarının taleplerinden çok uzak hiçbir hak ve özgürlüğün tanınmadığı bu yasa taslağının Meclis’e sunulması kesinlikle kabul edilemez. Ülkemizde tüm çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendika hakkına kavuşması ve örgütlenmenin önündeki tüm engellerin kaldırılması için bizler, birlikte mücadeleye hazırız. Kamu çalışanlarının, grev ve toplu sözleşme hakkı tanımayan bu yasa tasarısına karşı verecekleri her türlü mücadelenin yanında olacağız.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

23. Dönem 4. Olağan Genişletilmiş Başkanlar Kurulumuz 20-21 Şubat 1997 günlerinde Ankara'da toplandı.

PETROL-İŞ GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Ülkemizde yaşanan ekonomik krizin faturasını işçi ve emekçilere yüklemek alışkanlığını sürdüren hükümet işçi hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmasına yönelik faaliyetlerine devam etmektedir. Diğer ülkelerde de görüldüğü gibi, ülkemizde de sendikalar buna karşı mücadelelerini sürdürmektedir.

Ekonomik krizi en az zararla kapatmak isteyen sermaye çevreleri ve temsilcileri geçmişte olduğu gibi yine işçi ücretlerini kısıtlamaya çalışıyor, tüm mal ve hizmetleri üreten bizleri "kan emici" olarak adlandırıyorlar. Pervasızca saldırılarını sürdürüyorlar.

Bu olumsuz girişimlere karşı bizler kitlesel karşı çıkışlarla bu girişimleri boşa çıkarma mücadelemizi sürdüreceğiz.

Hükümet çeşitli demagojilerle zaman kazanma çabalarını sürdürmektedir. İktidarda bir gün daha fazla kalabilmek için her şeyi göze almışlardır.

Devlette kadrolaşma hızla devam etmektedir.

İktidar olanakları sorumsuzca kullanılmaktadır.

Biz işçiler, gözlerimizin önünde oynanan bu oyunların

sürdürülmesine izin vermeyeceğiz.

Ekonomik krizin yanı sıra ülkede yaşanan ve sun-i olarak gündemde tutulmaya çalışılan rejim bunalımının köruklenmesine hep birlikte karşı çıkmaya devam edilmelidir. Bu konu ile ilgili olarak yapılan çeşitli provakasyonlar ile ülkemize ancak kötülük yapılabilir.

Mevcut demokrasiyi yok

girişimlere karşı çıkmaya devam edeceğiz.

Başta sendikalar olmak üzere konuya duyarlı tüm kurum ve kuruluşlar birlikte hareket ederek, karşı çıkışlarını sürdürmelidir.

Hükümet ortağı Refah Partisi; özelleştirme ile ilgili olarak, daha önce muhalefetleyen bizzat sendikamız Başkanlar Kurulu üyelerine

sayan, demokrasimizin daha da geliştirilmesi için her türlü engeli koymaya çalışan, insan haklarını ihlal eden, sendikal hak ve özgürlükleri çiğneyen ve diğer pek çok olumsuzluğu yaratan ve bizlere yaşatan bu

söylediklerinin tam tersi bir uygulama içine girmiştir.

Bunu kamuoyuna açıklamayı bir görev olarak görüyoruz.

Diğer yandan ise, özelleştirme uygulamalarında şimdiye

21 Şubat 1997

PETROL-İŞ GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız 23. Dönem 4. Olağan Genişletilmiş Başkanlar Kurulu, 20-21 Şubat 1997 günlerinde Ankara’da toplanarak aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliği ile karar vermiştir.

Ülkemizde yaşanan ekonomik krizin faturasını işçi ve emekçilere yüklemek alışkanlığını sürdüren hükümet işçi hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmasına yönelik faaliyetlerine devam etmektedir. Diğer ülkelerde de görüldüğü gibi ülkemizde de sendikalar buna karşı mücadelelerini sürdürmelidir.

Ekonomik krizi en az zararla kapatmak isteyen sermaye çevreleri ve temsilcileri geçmişte olduğu gibi yine işçi ücretlerini kısıtlamaya çalışıyor, tüm mal ve hizmetleri üreten bizleri “kan emici” olarak adlandırıyorlar. Pervasızca saldırılarını sürdürüyorlar. Bu olumsuz girişimlere karşı bizler kitlesel karşı çıkışlarla bu girişimleri boşa çıkarma mücadelemizi sürdüreceğiz.

Hükümet çeşitli demagojilerle zaman kazanma çabalarını sürdürmektedir. İktidarda bir gün daha fazla kalabilmek için her şeyi göze almışlardır. Devlette kadrolaşma hızla devam etmektedir. İktidar olanakları sorumsuzca kullanılmaktadır. Biz işçiler gözlerimizin önünde oynanan bu oyunların sürdürülmesine izin vermeyeceğiz.

Ekonomik krizin yanı sıra ülkede yaşanan ve suni olarak gündemde tutulmaya çalışılan rejim bunalımının körüklenmesine hep birlikte karşı çıkmaya devam edilmelidir. Bu konu ile ilgili olarak yapılan çeşitli provokasyonlar ile ülkemize ancak kötülük yapılabilir. Mevcut demokrasiyi yok sayan, demokrasimizin daha da geliştirilmesi için her türlü engeli koymaya çalışan, insan haklarını ihlal eden, sendikal hak ve özgürlükleri çiğneyen ve diğer pek çok olumsuzluğu yaratan ve bizlere yaşıtan bu girişimlere karşı çıkmaya devam edeceğiz.

Başta sendikalar olmak üzere konuya duyarlı tüm kurum ve kuruluşlar birlikte hareket ederek, karşı çıkışlarını sürdürmelidir.

Hükümet ortağı Refah Partisi; özelleştirme ile ilgili olarak, daha önce muhalefetleyen bizzat sendikamız başkanlar kurulu üyelerine söylediklerinin tam tersi bir uygulama içine girmiştir. Bunu kamuoyuna açıklamayı bir görev olarak görüyoruz. Diğer yandan ise, özelleştirme uygulamalarında şimdiye değin, ileri sürdükleri hiçbir iddia da tutmamıştır. Şu anda yapılan uygulama ile iktidar yandaşları ve yakınlarına, kamu kuruluşları milyonların gözleri önünde peşkeş çekilmektedir. Özelleştirme uygulamalarına çeşitli açılardan karşıyız ve karşı durmaya tüm gücümüzle devam edeceğiz. PETLAS'ta şirin gösterilmeye çalışılan satış politikaları özellikle iş güvencesi açısından ciddi olumsuzluklarla doludur. Yetkililerin söyledikleri ile uygulamaları arasında büyük farklılıklar vardır. Özelleştirme kapsamındaki işyerlerinde çalışanların çalışma hakları hiçbir şekilde yok edilemez. Bu tür uygulamalara karşı çıkmaya devam edeceğiz. PETLAS'ta mücadelemiz henüz bitmemiştir, sürecektir.

Ülkede yaşanan olumsuzlukların ortadan kaldırılması ancak demokrasi ile olanaklıdır. Demokrasi dışında başka çözümler aranmasına karşı durulmalıdır. Demokrasiden vazgeçmeyeceğiz.

Diğer yandan Kürt sorunu ülkemizde belirleyici sorun olma durumunu sürdürmektedir. Demokrasi ve insan hakları dışında hiçbir yöntem ile bu sorunun çözülemeyeceği açıktır. Ülkemizde yaşanan diğer sorunlar gibi Kürt sorununu ABD değil, bu ülkede yaşayan bizler çözmeliyiz.

İçinde bulunduğumuz kamu sözleşmeleri dönemi bizler için önemli bir hesaplaşma dönemidir. Hükümet ise işi giderek ciddileştirmekte, yaşanabilecek yaygın grevler karşısında tüm ülkeye olağanüstü hâl ilanı gerektirecek yapay krizler yaratma peşindedir. Bu oyuna gelemeyeceğiz. Petrol-İş olarak çok zaman kaybedilmeden, bu konuda duyarlı tüm sendikaları birlikte davranmaya çağırıyoruz. Sendikalar arası dayanışma ve güç birliği ile bu haklı mücadelemizden başarı ile çıkılacaktır. Bu konuda elimizden gelen tüm gücümüzü ortaya koyacağız.

Sendika hakkı tanımadıklarından SHELL-MOBIL-BP ürünleri için yürüttüğümüz “tüketmeme” kampanyamız giderek yükselen bir ivme ile sürmekte ve giderek kamuoyuna mâl olmaktadır. Şirketlerin zarar etmelerine karşın, bu tür

kampanyalardan hemen bir sonuç alınması, dünyadaki diğer örneklerde de görüldüğü gibi mümkün olmamaktadır. Tüm bunların bilincinde olarak kampanyamızın ısrarla sürdürülmesi, ülkede işçi hak ve özgürlüklerini çiğnemek isteyenlere karşı caydırıcı olacak, bu tür girişimlere özenen bazı sermaye gruplarını da etkileyecektir. Kampanyamız başarılı bir sonuç alınıncaya değin sürecektir.

1997 8 Mart'ında da sendikamız Petrol-İş, çalışan kadınların sorunlarına duyarlılığını sürdürecektir. Kadın işçiler de bugün daha iyi ücret, insanca çalışma koşulları ve işten çıkarmalara karşı erkek arkadaşlarıyla omuz omuza mücadele etmektedirler. Kadınların içinde yer almadığı ekonomik ve demokratik mücadelemizin başarıya ulaşma şansı yoktur.

Yaklaşan 1 Mayıs işçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma bayramı bu yıl da alanlarda kutlanmalıdır. Gelişen olaylar bu 1 Mayıs'ta da alanların dolacağını bugünden göstermektedir. Uluslararası tekellerin saldırıları giderek yoğunlaşmakta, ülkemizde de çeşitli oyunlarla yapay rejim bunalımları sürekli gündemde tutularak dikkatler başka yere çekilmek istenmektedir. Diğer taraftan her gün biraz daha işçi hak ve özgürlüklerine darbe vurulmaktadır. Bunun bilincinde olan biz işçiler, bu yıl 1 Mayıs'ta daha yığınsal, daha bilinçli ve daha örgütlü hareket etmeli, tüm işçi ve emekçiler, demokratik kurum ve kuruluşlar hep birlikte sesimizi yükseltmeliyiz.

İki yılı aşkın süredir devam eden POLİSAN ve İZMİR KİMYA grevimizin başarıya ulaşması için her türlü çaba gösterilecektir. Grevci POLİSAN ve İZMİR KİMYA işçilerinin bu onurlu mücadelesini destekliyoruz.

SSK'nın özelleşmesi değil, tam anlamı ile özerkleşmesi gerekmektedir. İşçi, emekli ve kurum çalışanlarının temsilcilerinin etkin olduğu bir yönetim ve denetim düzenlemesine gidilmelidir. Kurumun mali ve idari yönetimi bu özerk yapıya bırakılmalıdır. Emekliliğe hak kazanma koşullarında yapılmak istenen değişiklikler gündemden çıkarılmalıdır. İmtiyazlı ve özel emeklilik sistemine son verilmelidir. Beyan edilmiş prim alacakları derhal tahsil edilmelidir. Kaçak işçi çalıştırma, bordroda düşük ücret gösterme, az süre çalışma gösterme önlenmelidir. Kısmi süreli çalışma, eve iş verme gibi çalışmalar sigorta kapsamına alınmalıdır. İşsizlik sigortası gerçekleştirilmelidir. Keyfi işten çıkarmaları önleyecek etkin güvenceler sağlanmalıdır. SSK İLAÇ Fabrikası geliştirilmelidir. Çevre sağlığı ve sağlık eğitimi de sosyal güvenlik kapsamına alınmalıdır.

Zorunlu tasarrufa son verilmelidir. Anaparalar ve nemalar daha fazla değer kaybına uğramadan ivedilikle hak sahiplerine faizleriyle geri ödenmelidir.

Kamu çalışanlarının grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarının önündeki tüm engeller kaldırılmalı, çağımıza yaraşır şekilde sendikal haklarına kavuşmaları sağlanmalıdır.

İşsizlik ortadan kaldırılmalı, işten atılmalar önlenmeli, işsizlere iş imkânı sağlayıcı yatırımlara öncelik tanınmalı, tüm çalışanlar için iş güvencesi sağlanmalıdır.

1 Şubat'ta başlayan "Sürekli Aydınlik İçin Bir Dakika Karanlık" eylemine devam edilmelidir. Eylem süresince karanlık çıkar ilişkilerini sürdürenler rahatsız olmuş, eylemi gerçekleştiren halkımıza da örgütlü gücün etkisini göstermiş, güven vermiştir. Bu eylemin, olumlu sonuçları alınıncaya kadar sürdürülmesi gerekmektedir.

Sorunlarımıza her geçen gün bir yenileri ekleniyor ve ağırlaşıyor. Ancak bu sorunlar çözülemez değildir. Çözüm demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla geçerli hale gelmesindedir. Başta sendikalar olmak üzere demokrasiden yana tüm kurum ve kuruluşlar, adım adım bu mücadeleyi birlikte vermelidir.

04 Mart 1997

YASALARIN UYGULANMASINI İSTEYEN GREVCİ ÜYELERİMİZ GÖZALTINA ALINDILAR

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Yaklaşık iki yıldır işlerini ekmeklerini ve sendikalarını koruma mücadelesi veren POLİSAN ve İZMİR KİMYA grevci işçileri yine gözaltına alındılar.

POLİSAN ve İZMİR KİMYA'da 17 Nisan 1995 tarihinde greve çıkan üyelerimiz, bugüne kadar hiçbir grevde görülmemiş saldırılarla karşılaştılar. Daha grevin ilk günü fabrikayı kuşatan jandarma, işverenin yasaları hiçe sayarak grevci işçiler yerine müteahhit işçisi çalıştırmasına yardımcı oldu. Bu yasadışı uygulamaya karşı çıkan üyelerimiz ve aileleri tartaklandı, zaman zaman gözaltına alındı.

Sendikamız, aynı zamanda içeride yasalara aykırı bir biçimde devam eden üretimin durdurulması için hukuk savaşı başlattı. Gebze İş Mahkemesi'nin, yasadışı üretim yapıldığı doğrultusunda vermiş olduğu karar, Yargıtay tarafından da onaylandı. Yetkili makamlar, bütün bu alınan kararlara ve sendikamızın defalarca yaptığı görüşmelere karşın, üretimin durdurulması ve grev kırıcı müteahhit işçilerinin dışarı çıkartılması doğrultusunda, bugüne kadar somut bir adım atmadılar.

Yargı kararlarını hiçe sayarak, yasadışı üretimini sürdüren POLİSAN işvereni hakkında bugüne kadar hiçbir yasal işlem yapılmazken, yasaların uygulanmasını isteyen grevci üyelerimiz, sürekli tartaklanmakta ve gözaltına alınmaktadır. Bu sabah (04.03.1997) saat 7.00'da fabrika önüne gelerek grev kırıcı müteahhit işçilerinin çalıştırılmamasını isteyen yaklaşık 100 üyemiz, jandarma tarafından topluca gözaltına alındılar.

Bugün ülkemizin çalışma ve adalet hayatını yöneten her iki bakanın, Kocaeli

halkı tarafından seçilmiş olmaları, bu soruna karşı daha duyarlı olmalarını gerektirmektedir. POLİSAN ve İZMİR KİMYA grevlerimizin meşru ve demokratik bir zeminde çözüme kavuşturulması için, tüm yetkili makamları bir kez daha göreve çağırıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

04 Mart 1997

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Toplam 22.000 üyemizi kapsayan 13 kamu işyeri işletmesinde 1997-1998 toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 05.02.1997 tarihinde başlamıştır. Bu işyerindeki üyelerimizin ortalama brüt çıplak aylık ücretleri 41 milyon TL'dir.

Bu ortalama ücretlere 1995 ve 1996 dönemi kamu sözleşmelerinde belirlenen birinci altı ay için %16, ikinci altı ay için %16 ve üçüncü altı ay için %18 ve dördüncü altı ay için %20 oranındaki ücret zamları ile ulaşılmıştır.

Enflasyonun çok altındaki bu zamlarla gerileyen ücretler, işyerlerinde kapsam dışı personel ve sözleşmeli personele yapılan zamlar ile iyice dengesini kaybetmiş durumdadır.

Kamu işyerlerinde uygulanan ücret adaletsizliği ve ayrımcılığı, iş barışı ve huzurunu ciddi şekilde bozacak boyutlara gelmiştir.

PETROL OFİSİ A.Ş.'de ortaokul mezunu sendikalı 20 yıllık işçi kadrosundaki bir fatura memuru brüt 34 milyon TL almakta iken yine ortaokul mezunu üç yıllık sözleşmeli memur ise net 53 milyon TL almaktadır.

Yine lise mezunu 17 yıllık sendikalı büro elemanı brüt 33 milyon TL alırken, lise mezunu üç yıllık sözleşmeli büro elemanı net 64 milyon TL almaktadır.

Aynı şekilde BOTAŞ Boru Hatları ile PETROL Taşıma A.Ş.'de sözleşmeli koruma memurları (özel güvenlik görevlisi) 80 milyon TL ile 75 milyon TL brüt ücret alırken sendikalı yüksekokul mezunu operatör 50 milyon TL brüt ücret almaktadır.

PETKİM'de üniversite mezunu 23 yıllık sendikalı büro elemanı brüt 55 milyon TL alırken, üniversite mezunu 17 yıllık kapsam dışı büro elemanı brüt 128 milyon TL almaktadır.

TÜPRAŞ'ta ise lise mezunu sendikalı işçi kadrosundaki başmemeur 55 milyon TL brüt alırken, lise mezunu kapsam dışı uzman 90 milyon TL net almaktadır.

Aynı durum TPAO'da da söz konusudur. Bu işletmede de 18 yıllık sendikalı işçi kadrosundaki başmemeur 53 milyon TL brüt alırken kapsam dışı uzman 93 milyon TL brüt almaktadır.

PETROL OFİSİ A.Ş., BOTAŞ, TÜPRAŞ, TPAO, PETKİM, SÜMERBANK ve ETİBANK gibi kuruluşlarda sendikalı ve sendikasız çalışanlar arasındaki ücret farklılıkları yukarıda örnekleri verilen ücretler gibi son derece çarpıcıdır. Aynı işletmede sendika üyesi olanlar ile sendikasız olan sözleşmeli personel ve kapsam dışı personel ücretleri arasındaki uçurum düzeyindeki farklılıklar göstermektedir ki, esas olan yakınlanın aksine işçilik maliyeti değil örgütlü işgücüne karşı bir şekilde uygulanan ekonomik baskıdır. Hükümetin her toplu iş sözleşmesi döneminde kamuoyunda sahnelediği “memleketin kanını emiyorlar” oyunu görülmektedir ki, “ekonomi” ve onun “şartları” ile alakalı değil tam tersi örgütlü işgücüne karşı olan tavrıdır. Biz sendika olarak kesinlikle sözleşmeli ve kapsam dışı personelin aldığı ücrete karşı değiliz ve olamayız da, bizim karşı olduğumuz aynı işletme içinde benzer görevler için bu denli farklı ücretlerin sendikalı işçi aleyhine uygulanmasıdır.

Sendika olarak mücadelemiz, bu farklılığın imzalanacak toplu sözleşmeler ile çözümlenmesi yönünde olacaktır.

Kamuoyunun bilgisine sunulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

8 Mart 1997

petrol-iş

Türkiye Petrol, Kimya, Lastik İşçileri Sendikası

50.00 15
Açılış No: 1005
Çalışma No: 1007
EWP No: 1008

Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart

SERMayENİN GİDEREK ARTAN SALDIRILARINA KARŞI
YENİ 8 MART'LAR YARATMAK İÇİN MÜCADELEYE

İşverenler bugün de kadın, erkek tüm işçileri dilediği sürece, sosyal güvenceden yoksun ve örgütsüz çalıştırmak, işten çıkarmak, çalışanları koruyucu tüm yasal düzenlemeleri ortadan kaldırmak için yoğun bir saldırı içerisinde. Sermaye sınıfı, bugün tüm dünyadaki işçilere kadın erkek ayırımı yapmaksızın 140 yıl öncesinin çalışma şartlarını dayatıyor.

Tüm dünyada güçlerini birleştiren sermaye sınıfı, sınıf, dil, din, ırk, cinsiyet ayırımı yapmaksızın bütün emekçilerin kazanılmış haklarını tek tek elinden almaya çalışıyor. İşte sermaye sınıfının, 1980'lerden sonra tüm dünya ülkelerine dayattığı bu "Yapısal Uyum Programları" özellikle bizim gibi az gelişmiş ülkelerdeki yoksulluğu, işsizliği ve beraberinde baskıcı, yasakçı uygulamaları daha da artırıyor. Uluslararası ve yerli sermayenin dayattığı özelleştirme, işten çıkarma, sendikasılaşırma ve esnek çalışma saldırıları, biz kadın işçilerin üzerindeki yükleri daha da ağırlaştırıyor. İşsizliğin çığ gibi büyüdüğü bütün ülkelerde, işverenler ücretleri dilediğince düşürüyor, çalışma koşullarını ağırlaştırıyor. Bütün bu saldırılar zaten düşük ücretle çalışan kadınların, ücretlerinin daha da düşmesine neden oluyor. Özelleştirme, bugün bizler için işsizlik ve sendikasılaşırmanın da öte geleceğimizin tam anlamıyla karartılması anlamına geliyor. Eğitimden, sağığa en temel hizmetlerin özelleştirilerek, paralı hale getirilmesi aile bütçesini denkleştirmekle görevli bizlerin sırtındaki yükleri her geçen gün ağırlaştırıyor.

Dünden bugüne grevci kadınlarımız.

1857'DEN GÜNÜMÜZE 8 MART

Kadın işçiler bundan tam 140 yıl önce, çalışma koşullarının ağırlığına, 12 saatten fazla günlük iş saatine karşı ve eşit işe eşit ücret ödenmesi talebiyle direnişe geçtiler. 8 Mart 1857 tarihinde Amerika'nın Newyork kentinde dokuma fabrikalarında çalışan on binlerce kadının bu onurlu direnişi patronların kanlı saldırıları ile bastırıldı.

Kadın işçiler bu ilk direnişlerinden sonra, daha önceki taleplerine oy hakkı ve çocuk emeğinin bir yasa çıkarılarak korunması taleplerini de ekleyerek, 8 Mart 1908'de yine Newyork'da yürüyüşe geçtiler. 1910 yılında Kopenhag'da toplanan II. Enternasyonal Kadınlar Konferansında, Alman Delege Clara Zetkin'in Amerikalı kadın işçilerin başlattıkları bu ilk kadın grevi olan 8 Mart'ın "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanması önerisi kabul edildi.

O günden bugüne 8 Mart tüm dünyada sınıf mücadelesinin bir parçası olarak; somüriye karşı mücadele bayrağının yükseltildiği bir gün oldu.

Ve kadın işçiler dün olduğu gibi bugün de dünyanın her ülkesinde, erkek kardeşleriyle omuz omuza mücadeleyi sürdürmeye devam ediyor.

Ülkemizde açlık, yoksulluk, işsizlik öyle bir noktaya ulaştık ki, kadınlarımız çocuklarının kamplarına doyurabilmek için çöplükten yiyecek toplamakta ya da Diyarbakar'da olduğu gibi dağıtılan yiyecek yardımlarını alabilmek için çamurların içerisinde birbirlerini ezmeleler. İşte, insanlarımızın beslenme ve barınma gibi en temel gereksinimlerini bile karşılayamadığı ülkemizde, çocuklarıyla birlikte intihar eden kadınlarımızın çaresizliklerini televizyonlardan izliyoruz.

Evet, bizler bundan tam 140 yıl öncesinin çalışma ve aç yaşama koşulları ile karşı karşıyayız. İşte tam da bu noktada bizler, insanca çalışma ve yaşama şartları için yeni 8 Mart'lar yaratmamız zorundayız. Bundan yüzyıl önce aynı taleplerle sokakalara dökülen, Amerikalı dokuma işçisi kadınların onurlu başkaldırışı bizlere örnek olmalı.

Çocuklarımızın insanca yaşayabilecekleri bir dünya bırakmak biz kadınların elindedir. Bizler şunu çok iyi biliyoruz ki, bugün kadınların ikincil konumda, ezilenlerin ezilene olmasının başlıca nedeni bu sistemin eşitsiz ve özgürsüz yapısından kaynaklanmaktadır. Bizler, erkek işçi arkadaşlarımızla birlikte, sistemden bize dayatılan tüm bu kötü şartlara karşı inatçı ve kararlı bir mücadeleyi önümüzde hedef olarak koymalıyız.

EŞİTLİK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN HAYDİ YENİ 8 MART'LARA ...

petrol-is

8 Mart

Dünya Emekçi Kadınlar Günü
KUTLU OLSUN

petrol-is

07 Mart 1997

“8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ” KUTLU OLSUN

1910 yılından bu yana 8 Mart tüm dünyada sınıf mücadelesinin bir parçası olarak; sömürüye karşı mücadele bayrağının yükseltildiği bir gün oldu. Ve kadın işçiler dün olduğu gibi bugün de dünyanın her ülkesinde, erkek kardeşleriyle omuz omuza bir mücadeleyi sürdürmeye devam ediyor.

Tüm dünyada güçlerini birleştiren sermaye sınıfı, sınır, dil, din, ırk, cinsiyet ayırımı yapmaksızın bütün emekçilerin kazanılmış haklarını tek tek elinden almaya çalışıyor. İşte sermaye sınıfının, 1980’lerden sonra tüm dünya ülkelerine dayattığı bu “yapısal uyum programları”, özellikle bizim gibi az gelişmiş ülkelerdeki yoksulluğu, işsizliği ve beraberinde baskıcı, yasakçı uygulamaları getiriyor.

Uluslararası ve yerli sermayenin dayattığı özelleştirme, işten çıkarma, sendikasılaştırma ve esnek çalışma saldırıları, kadın işçilerin üzerindeki yükleri daha da ağırlaştırıyor. İşsizliğin çığ gibi büyüdüğü bütün ülkelerde, işverenler ücretleri dilediğince düşürüyor, çalışma koşullarını ağırlaştırıyor. Bütün bu saldırılar zaten düşük ücretle çalışan kadınların, ücretlerinin daha da düşmesine neden oluyor. Özelleştirme, bugün bizler için işsizlik ve sendikasılaştırmadan da öte, geleceğimizin tam anlamıyla karartılması anlamına geliyor. Eğitimden, sağlığa en temel hizmetlerin özelleştirilerek paralı hale getirilmesi, aile bütçesini denkleştirmekle görevli kadınların sırtındaki yükleri her geçen gün ağırlaştırıyor.

Ülkemizde açlık, yoksulluk, işsizlik öyle bir noktaya ulaştı ki, kadınlarımız çocuklarının karınlarını doyurabilmek için çöplükten yiyecek toplamakta ya da Diyarbakır’da olduğu gibi dağıtılan yiyecek yardımlarını alabilmek için çamurların içerisinde birbirlerini ezmekteler. İşte, insanlarımızın beslenme ve barınma gibi en temel gereksinmelerini bile karşılayamadığı ülkemizde, çocuklarıyla birlikte intihar eden kadınlarımızın çaresizliklerini televizyonlardan izliyoruz. Çocuklarımıza insanca yaşayabilecekleri bir dünya bırakmak kadınların elindedir.

Bizler şunu çok iyi biliyoruz ki, bugün kadınların ikincil konumda, ezilenlerin ezileni olmasının başlıca nedeni bu sistemin eşitsiz ve özgürlüksüz yapısından kaynaklanmaktadır. Bizler, sistemin bize dayattığı tüm bu kötü şartlara karşı inatçı ve kararlı bir mücadeleyi önümüze hedef olarak koymalıyız.

Kadınların ekonomik, toplumsal, kültürel ve siyasal yaşamın her alanına eşit haklarla katılımı sağlanmalıdır. Kadınların üretime ve toplumsal yaşama katılmasını engelleyen, kısıtlayan, kadına karşı ayrımcılığa doğrudan veya dolaylı olarak yol açan yasal düzenlemelere son verilmelidir. Devlet, kız ve erkek çocuklara eşit ve ücretsiz eğitim hizmeti sunmalıdır. Kadın işgücünün nitelikli hale getirilebilmesi, teknolojik değişimlerin gerisinde kalmaması için meslek içi eğitimlerden ve beceri kazandırma kurslarından yararlanmasının olanakları sağlanmalıdır.

Cinsiyet ayrımına son verilerek, yasalarda yer alan eşit değerdeki işe eşit ücret verilmesi ilkesi hayata geçirilmelidir. Çalışan tüm kadınlar sosyal güvenlik kapsamına alınmalıdır. Analık hali nedeniyle haksız işten çıkarmalara son verilmeli ve iş güvencesini sağlayacak yasal düzenlemeler çıkarılmalıdır. Ücretli doğum izinleri artırılmalı, üst sınır bir yıl olmak üzere çalışan kadınlara ücretli süt izni kullanma hakkı verilmeli, bu izni kullanan işçilerin aynı ya da benzer işlerine dönmeleri garanti edilmelidir. Kadınların işgücü piyasasına düzenli katılımını engelleyen çocuk, aile içerisindeki yaşlı ve sakat fertlerin bakımlarının sağlanması için gerekli hizmet kurumları yaygınlaştırılmalıdır.

Devlet başta olmak üzere yerel yönetimler ve işverenler kreş ve çocuk bakım evlerinin açılmasını sağlamakla yükümlü olmalıdır. Sosyal güvenlik kurumları özelleştirilme yerine daha yaygınlaştırılmalı ve bunların kaliteli hizmetler sunması yönünde çalışmalar yapılmalıdır. Binlerce işçimizi işinden eden, onları karanlık bir geleceğe sürükleyen özelleştirme uygulamalarına derhal son verilmelidir. Şiddete uğrayan kadınlar için başvuru yerleri sağlanmalı, danışma hizmeti yapan kuruluşlar açılmalı, kadına kendi çocuklarının geçimini sağlayacak bir iş bulana kadar yardımcı olunmalıdır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

13 Mart 1997

TÜM SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN BAYRAMI KUTLU OLSUN

Sendikalaşma hakkı, ekonomik ve sosyal sorunların çözümü ve daha iyi çalışma koşulları için mücadele veren sağlık emekçilerini destekliyoruz.

Sağlık hizmeti herkes için eşit ve kaliteli olmalıdır. Tüm işçi ve emekçiler eşit ve kaliteli sağlık hizmetinin yanı sıra, bu hizmeti sunanlardan biraz daha fazla ilgi, sevgi ve şefkat beklemektedirler.

İşçiler, sağlık emekçilerinin içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal sıkıntılar ile araç gereç yetersizliği sonucu bu beklentilerin yerine getirilmesinin zor olduğunu da bilincindedirler.

Sağlık emekçilerinin ekonomik ve sosyal sorunlarının çağımız gereklerine yaraşır bir şekilde çözümlenmesi, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını elde etmeleri sonucu biz işçilerin beklentilerine tam olarak cevap verebilirler.

- Sağlık emekçilerinin ücretleri uygar dünya ülkelerinde çalışanlar düzeyine çıkartılmalı,
- Çalışma süreleri kısaltılmalı,
- Sendikalaşmak isteyen sağlık emekçilerinin sürgünlerle cezalandırılmasına son verilerek, tüm sağlık emekçilerinin, özgürce, grevli toplu sözleşmeli sendikalaşmaları sağlanmalı, son yasa taslağı buna göre düzenlenmelidir.

Ülkemizin en büyük sorunlarından biri olan ve yıllardır yeni sorunlarla dağ gibi büyüyen, bir türlü çözülemeyen sağlık sorunu için mücadele veren tüm sağlık emekçilerinin mücadelesini destekliyor, bu koşullarda

14 Mart Tıp bayramını kutluyoruz.

Bir hafta boyunca çeşitli etkinlikler düzenleyen sağlık meslek odalarının ve hemşire kuruluşlarının çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

20 Mart 1997

OLAĞANÜSTÜ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız Olağanüstü Başkanlar Kurulu 20 Mart 1997'de Ankara'da toplandı.

Kamu işyeri toplu sözleşme görüşmelerinde Türk-İş'in koordinasyonu ve bütünlüğü dışında hareket edilmesi sendikal birliğe zarar vermiştir. 1997 yılı kamu sözleşmelerinde, sendikal bütünlüğü bozan sendikaların bu sendikal politikalarını kınıyoruz.

Halen kamu işletmelerinde sözleşme görüşmelerini sürdüren sendikaların birlikte mücadele koşullarını yaratmaları durumunda Petrol-İş olarak bu birlikteliğin içinde olacağımızı belirtiriz. Kamu işyerinde çalışanların iyi bir sözleşmeye kavuşmaları için gerekli tüm çaba gösterilecektir.

Türk-İş Koordinasyon Kurulu'nca oluşturulan yeni tespitlerin gerçekleştirilmesi koşuluyla ve halen işletmelerde var olan ücret dengesizliklerinin ortadan kaldırılması, işyeri skalalarının güncelleştirilerek yeniden düzenlenmesi ile bu sözleşme görüşmeleri, barış içinde çözüme kavuşacaktır.

Direkt muhatap olduğumuz işletmelerde çalışma barışını ve huzurunu bozan "sendikalı-kamsam dışı, sendikalı-sözleşmeli" personel arasındaki yarıya varan ücret uçurumu, yine en büyük tartışma konularından olan geçici ve müteahhit işçiliği sorunları hemen çözümlenmelidir. Ayrıca, enflasyona endeksli ücret zamlarının, 1993 yılı sözleşme görüşmelerinde bağitlanan şekli ile altı aylık dilimler halinde uygulanmasının daha yararlı olacağını belirtiriz.

Başkanlar kurulumuz, sözleşme görüşmeleri kapsamında geçici müteahhit işçilerinin bir an önce kadroya alınması ve ücret farklılıklarının ortadan kaldırılması, skalaların güncelleştirilmesi konusunda görüş birliğine varmıştır.

Olağanüstü Başkanlar Kurulumuz Ankara'da toplandı;

Başkanlar Kurulumuz 20 Mart 1997 günü Ankara'da toplanarak, halen görüşmeleri sürmekte olan Kamu İşyerleri Toplu Sözleşmeleri sürecinde bilenecek politikaları belirleyerek, aşağıdaki konular üzerinde görüş birliğine varmıştır.

* Kamu İşyeri Toplu sözleşme görüşmelerinde Türk-İş'in koordinasyonu ve bütünlüğü dışında hareket edilmesi sendikal birliğe zarar vermiştir. 97 Kamu Sözleşmelerinde,

lasyona endekli ücret zamlarının, 93 yılı sözleşme görüşmelerinde bağtlanan şekli ile 6 aylık dilimlerde halinde uygulanmasının daha yararlı olacağını belirtiriz.

ğumuz kardeş sendikalarla birlikte hareket edilerek, bu işyerlerindeki sorunlarımızın birlikte çözülmesinden yanayız. Bu konuda gerekli tüm girişimler sürdürülecektir.

* Başkanlar Kurulumuz, yukarıda sıralanan sorunların çözümü halinde müzakerelerin sürdürülmesini kararlaştırmıştır. Bu temel sorunlarımızın çözülmemesi halinde müzakereler kesilecek, Petrol-İş'in bütünlüğü içerisinde mücadele edilecektir.

* Başkanlar Kurulumuz, 1997 Kamu Toplu Sözleşme görüşmelerinin başlangıcında belirlemiş olduğu politika uyarınca, Türk-İş bütünlüğü ve Koordinasyonu içinde hareket etmekten yana olmaya özen göstermektedir. Ancak Koordinasyon Kurulu'nun belirlemiş olduğu taleplerle ilgili adım atılmaması halinde, sendikamızın daha

sendikal bütünlüğü bozan sendikaların bu sendikal politikalarını kınıyoruz.

* Halen kamu işletmelerinde sözleşme görüşmelerini sürdüren sendikaların birlikte mücadele koşullarını yaratmaları durumunda Petrol-İş olarak bu birlikteliğin içinde olacağımızı belirtiriz. Kamu işyerinde çalışanların iyi bir sözleşmeye kavuşmaları için gerekli tüm çaba gösterilecektir.

Türk-İş Koordinasyon Kurulu'na oluşturulan yeni tesbitlerin gerçekleştirilmesi koşuluyla ve halen işletmelerde var olan ücret dengesizliklerinin ortadan kaldırılması, işyeri skalalarının güncelleştirilerek yeniden düzenlenmesi ile bu sözleşme görüşmeleri, barış içinde çözüme kavuşacaktır.

* Direkt muhatap olduğumuz işletmelerde çalışma barışını ve huzuru bozan "sendikali-kapsam dışı, sendikali-sözleşmeli" personel arasındaki yarıya varan ücret uçurumu ile yine en büyük tartışma konularından olan geçici ve müteahhit işçiliği sorunları hemen çözümlenmelidir. Ayrıca, enf-

* Başkanlar Kurulumuz, sözleşme görüşmeleri kapsamında geçici müteahhit işçilerinin bir an önce kadroya alınması ve ücret farklıklarının ortadan kaldırılması, skalaların güncelleştirilmesi konusunda görüş birliğine varmıştır.

* Kamu işletmeleri sözleşme görüşmelerinde birlikte muhatap oldu-

ğuz önce belirlediği politikanın bağımsız olarak hayata geçirileceğini bir kez daha hatırlatır, bu toplu sözleşme kapsamında, tüm çalışanların ve üyelerimizin daha iyi haklara kavuşmaları için hiçbir şeyden kaçınılmayacağını kamuoyuna saygıyla duyururuz.

Kamu işletmeleri sözleşme görüşmelerinde birlikte muhatap olduğumuz kardeş sendikalarla birlikte hareket edilerek, bu işyerlerindeki sorunlarımızın birlikte çözümlenmesinden yanayız. Bu konuda gerekli tüm girişimler sürdürülecektir.

Başkanlar kurulumuz, yukarıda sıralanan sorunların çözümü halinde müzakerelerin sürdürülmesini kararlaştırmıştır. Bu temel sorunlarımızın çözümlenmesi halinde müzakereler kesilecek, Petrol-İş'in bütünlüğü içerisinde mücadele edilecektir.

Başkanlar kurulumuz, 1997 kamu toplu sözleşme görüşmelerinin başlangıcında belirlemiş olduğu politika uyarınca, Türk-İş bütünlüğü ve koordinasyonu içinde hareket etmekten yana olmaya özen göstermektedir. Ancak koordinasyon kurulunun belirlemiş olduğu taleplerle ilgili adım atılmaması halinde, sendikamızın daha önce belirlediği politikanın bağımsız olarak hayata geçirileceğini bir kez daha hatırlatır, bu toplu sözleşme kapsamında, tüm çalışanların ve üyelerimizin daha iyi haklara kavuşmaları için hiçbir şeyden kaçınılmayacağını kamuoyuna saygıyla duyururuz.

Genel Başkan

**İŞÇİLERİN SENDİKA HAKKI
KABUL EDİLENE KADAR**

SHELL-MOBİL-BP ÜRÜNLERİNİ

SATIN ALMIYORUZ

**Türk-İş, DiSK, Hak-İş, KESK, TMMOB, T. Tabipleri Birliği,
T. Eczacılar Birliği, T.Diş Hekimleri Birliği,
Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Derneği,
Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği,
Ticari Araç Çalışanları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (ŞOF-DER),
Tüketiciyi Koruma Derneği, Tüm Tüketicileri Koruma Derneği,
S.O.S. Akdeniz Derneği, Dünya Dostları Derneği,
Çevre Gönüllüleri Derneği, Doğu Akdeniz Çevrecileri Ortak Sekreteryası,
İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası. Petrol-İş**

04 Nisan 1997

“SHELL- MOBIL-BP” KAMPANYAMIZ BAŞARI İLE SÜRÜYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Öncelikle bize ev sahipliği yapan DİSK yetkililerine, temsilcileri nezdinde diğer katılımcı kuruluşlara ve siz değerli basın emekçilerine ilgi ve katılmanız nedeniyle sendikam Petrol-İş ve SHELL-MOBIL-BP çalışanları adına teşekkür ederiz.

Bildiğiniz gibi sendika hakkını çiğnediklerinden 18 Temmuz 1996’da ilan ettiğimiz SHELL-MOBIL-BP’ye karşı tüketimden gelen gücümüzün kullanıldığı kampanyamız sürmektedir.

Kampanya için eşgüdüm komitesi oluşturulmuş ve bu komiteye şimdiye değin 21 merkezi kuruluş katılmıştır.

Katılan kuruluşlar; Türkiye’deki tüm işçi konfederasyonları ve KESK, meslek odaları, tüketici dernekleri, çevre dernekleri, ticari araç çalışanları derneği, gazeteciler cemiyet ve derneği, üniversite öğretim üyeleri derneği, sanatçılar derneği ve maliyeciler derneği olarak geniş bir katılım oluşturmuşlardır. Yine kimi siyasi partiler, merkezleri itibariyle açık destek verdiklerini genel merkezimize birer heyetle gelerek ifade etmişlerdir. Yalnızca komiteye katılan kuruluşlar yaklaşık iki buçuk milyon kişiyi temsil etmektedir. Kaldı ki kampanyamıza katılan siyasi partiler ve diğer çok sayıda kuruluşlar da bulunmaktadır. Ayrıca bu kuruluşlara üye olmayıp kampanyamıza katılanların sayısı da küçümsenemeyecek sayıdadır. Bu açıklamalar, kampanyanın ne denli geniş katılımı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Kampanyamızın etkinliği hangi açıdan bakılırsa bakılsın başarı ile sürmektedir. Petrol İşleri Genel Müdürlüğü ve rafinerilerden henüz son bilgiler alınamadı. Ancak izlenebildiği kadarıyla satış artışları kimi ürünlerde durmuştur ve benzinlerde de düşüş vardır.

Öncekilerden farklı biçimde kampanyamız başladığından bu yana bu şirket işverenleri üyelerimiz ve işçilere karşı daha dikkatli davranmakta ve sendikayı cazip kılmamak için ücret artışlarına gitmektedirler. Örneğin Nisan 1997 itibariyle SHELL, ücretleri %90 artırmıştır. Oysa toplu sözleşme yapılırsa idi bu oran zor yakalanırdı.

MOBİL ve BP bir çeşit birleşme süreci yaşamakta ve işçi çıkarmayı “cazip” duruma getirerek istihdamı düşürmektedirler. Zaten birleşme öncesi başta sendikasılaştırma olmak üzere tüm hazırlıklarını yapmışlardı. 1995 itibariyle dünya genelinde bu iki tekelin işyerlerinde 106 bin işçi çalışmaktaydı ve bu iki şirketin birleşmesi ile 20.000 işçinin atılacağı hedeflenmişti.

Kampanyamız, bu şirketlerin ürünlerini satın almamanın yanı sıra çeşitli etkinliklerle sürmektedir. Kampanyamız, bu şirketlerin sendikasılaştırma faaliyetlerini, ülkelerin iç işlerine karışmalarını ve çevre kirliliğine yol açmalarını anlatan bir Kara Kitap yayınlanmıştır. Yeni afişler bastırılmakta ve gazete ilanları verilmektedir.

Bir kez daha belirtmek isterim ki kampanyamız yurtdışı da dahil geniş bir katılımı başarı ile sürmektedir. 1950’de sendikamızı bu işyerlerinde çalışan işçiler kurmuşlardı. Bu nedenle, bu işyerlerinde yeniden yetki alıp toplu sözleşme yapmak hedefimizdir. SHELL-MOBİL-BP işverenlerine, işçilerin sendika hakkını tanımaları yönünde bir çağrı daha yapıyor ve sendika hakkını tanıyıcaya değin ürünlerini “tüketmeme” kampanyamızın süreceğini yineliyoruz. Biz bu kampanyayı uzun süre için düşünüyor, hazırlıklarımızı bu yönde yapıyoruz.

Katılımınıza tekrar teşekkür ederiz.

Petrol-İş

Sendika Hakkı Tanımadıklarından “SHELL-MOBİL-BP Ürünlerini Tüketmeme” Kampanyası Eşgüdüm Komitesine Katılan Merkezi Kuruluşlar:

Türk-İş, DİSK, Hak-İş, KESK, TMMOB, T. Tabipler Birliği, T. Eczacılar Birliği, T. Diş Hekimleri Birliği, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler

Derneği, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği, ŞÖF-DER (Ticari Araç Çalışanları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği), Tüketiciyi Koruma Derneği, Tüm Tüketicileri Koruma Derneği, Dünya Dostları Derneği, Doğu Akdeniz Çevrecileri Ortak Sekreteryası, S.O.S. Akdeniz Derneği, Çevre Gönüllüleri Derneği, İSMMMÖ (İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası) ve Petrol-İş.

08 Nisan 1997

20.000'İ AŞKIN ÜYEMİZİ KAPSAYAN, KAMU İŞYERLERİ TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNİN BAŞARI İLE SONUÇLANMASI İÇİN EYLEMLERİMİZ BAŞLIYOR

Kamu sektöründe yaklaşık 22.000 üyemizi kapsayan 13 kamu işyeri ve işletmesinde 5 Şubat 1997 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi müzakerelerinde, bugüne kadar sorunlarımızı çözücü bir sonuca ulaşılamadı.

Aynı işletme veya işyerinde çalışan ve aynı işi yapan işçiler arasındaki ücret dengesizlikleri, aynı işkolunda faaliyet gösteren işletmeler arasında da devam etmekte ve bu da çalışma huzurunu bozmaktadır. Sendikali-kapsam dışı ve sendikali-sözleşmeliler arasında var olan ücret farklılıkları hakkaniyet, adalet ve mantık çerçevesini aşmıştır.

Üretimde aynı katkıyı sunan üyelerimizin ücretleri, kapsam dışı-sözleşmeli çalışanların ücretlerinin yanında, çok düşük düzeylerde kalmıştır. Ülkemizde yaşanan yüksek enflasyon karşısında üyelerimizin ücretleri bugün verilen zamlarla reel anlamda gerçek değerini bulamayacaktır.

İşyerlerinde barış ve huzurun sağlanması için öncelikle ücretler arası uçurumun giderilmesi gerekmektedir. Yaklaşan bayram öncesi sözleşme kapsamında olan kamu işyeri ve işletmelerinde çalışan üyelerimizin sorunlarının çözümü için yapılan girişimlerden olumlu bir sonuç alınamamıştır.

Bu nedenle sendikamız, toplu sözleşmelerin üyelerimizin beklentileri doğrultusunda bir an önce sonuçlanması için bir program çerçevesinde eylem yapma kararı almıştır.

9 Nisan 1997 Çarşamba günü sabahtan itibaren başlayacak olan eylemlerimiz, Çarşamba günü sonrasında da bu program çerçevesinde sürecektir.

Bu toplu sözleşme döneminde de tüm çalışanların ve üyelerimizin daha iyi haklara kavuşmaları için hiçbir girişimden kaçınılmayacaktır.

600.000 kamu işçisinin ekonomik ve demokratik haklarını ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri sürecinde, Petrol-İş olarak, şimdiye kadar olduğu gibi, bu dönemde de üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmekte kararlıyız.

Türk-İş'i bugüne kadar göstermiş olduğu oyalama taktiklerinden vazgeçmeye ve Türk-İş'e bağlı sendikaları mücadeleye çağırıyoruz.

Kamuoyuna duyurulur.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

09 Nisan 1997

EYLEMLERİMİZ ARTARAK SÜRECEKTİR

Yüz binlerce işçi ve ailesini ilgilendiren kamu sözleşme görüşmelerinde hükümeti oyalama taktiklerinden vazgeçmeye, görüşmelerden olumlu bir sonuç alamayan tüm sendikaları birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Kamu sektöründe yaklaşık 22.000 üyemizi kapsayan 13 kamu işyeri ve işletmesinde 5 Şubat 1997 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi müzakerelerinde, hükümetin oyalaması sürmektedir.

Yapılan görüşmelerde, sorunlarımızı çözücü bir sonuca ulaşılamamıştır.

Sendikalı-kapsam dışı, sendikalı-sözleşmeliler arasında var olan ücret farklılıkları hakkaniyet, adalet ve mantık çerçevesini aşmıştır.

Üretimde aynı katkıyı sunan üyelerimizin ücretleri, kapsam dışı sözleşmeli çalışanların ücretlerinin yanında, çok düşük düzeylerde kalmıştır.

Ülkemizde yaşanan yüksek enflasyon karşısında, bugün verilen zamlarla, üyelerimizin ücretlerinin reel anlamda gerçek değerini bulmayacağı açıktır.

Bu nedenle, var olan toplu sözleşme tikanıklığının bir an önce aşılması ve çalışanların barış ve huzur içinde bir çalışma ortamına kavuşmaları için yaklaşan bayram öncesi toplu sözleşmelerin sonuçlandırılması gerekmektedir.

İşyerlerinde huzursuzluk artarak sürmektedir.

Hükümetin oyalamasının sürmesi ve görüşmelerde olumlu bir sonuç alınmaması üzerine; 22.000 üyemiz, bugün iki saat işbaşı yapmayarak, toplu olarak iş bırakma eylemi ve fazla mesaiye kalmama eylemi yapmışlardır.

Görüşmelerin olumsuz sürmesi halinde, Petrol-İş olarak değişik biçimlerde eylemlerle sesimizi yükseltmekte kararlıyız.

Gelinen noktada, toplu sözleşme görüşmelerinden olumlu bir sonuç alamayan diğer sendikaları ve Türk-İş'i birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

10 Nisan 1997

**KAMU İŞYERLERİNDE, YAKLAŞIK 600.000 İŞÇİYİ KAPSAYAN
TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ GÖRÜŞMELERİ HÜKÜMET VE
TÜRK-İŞ ARASINDA SÜRDÜRÜLMEKTEDİR**

Bugüne kadar devam eden görüşmelerde hükümet, sorunlarımızı çözecek hiçbir olumlu adım atmamıştır ve uzlaşmaz tavrını sürdürmektedir. Hükümet, görüşmeleri gereksiz uzatmakta ve oyalama taktiği izlemektedir.

Türk-İş de hükümetin bu oyalama taktiğine alet olmaktadır. Türk-İş'in bu pasif ve uzlaşmacı tavrı, hükümetle daha önce sözleşme imzalayan sendikaların verdiği zarar kadar işçi sınıfımıza zarar vermektedir.

Türk-İş'i ve tüm sendikalarımızı, sonuç alınamayan ve oyalama taktiği olarak kullanılan görüşmeleri bir an önce bırakarak, işçi sınıfımızın gücünü birleştirmek ve bu gücü kullanmak için harekete geçmeye davet ediyoruz.

Saygılarımla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

10 Nisan 1997

İŞYERLERİNİ TERK ETMEYECEĞİZ!

Kamu sektöründe yaklaşık 22.000 üyemizi kapsayan 13 kamu işyeri işletmesinde 5 Şubat 1997 tarihinde başlayan toplu iş sözleşme müzakerelerindeki tikanıklık sürmektedir.

Kamu işletme ve işyerlerinde çalışan üyelerimizin, bu işyerlerinde çalışan kapsam dışı sözleşmelilerin ücretlerine göre çok daha düşük ücret almaları işyerlerinde ve çalışanlar arasında huzursuzluğa neden olmaktadır.

Petrol-İş olarak, 1997 yılı sözleşmelerinde bu sorunu çözmeye kararlıyız.

Ancak, müzakereler sürecinde, hükümetin ve yetkililerin duyarsızlığı sürmekte, on binlerce işçi ve ailesini ilgilendiren bu sorunu görmezden gelmektedirler.

Yaşanan yüksek enflasyon karşısında, ücretler bitme noktasına kadar erimiştir. Verilmesi teklif edilen zamlarla üyelerimizin ücretleri reel anlamda gerçek değerini bulmayacaktır.

Yaklaşan bayram öncesi sözleşmeleri bitirmek, kamu işyeri ve işletmelerinde çalışan üyelerimizin aileleri ile birlikte huzurlu bir bayram yapmasını istiyoruz.

Bu gerekçelerle, 10 Nisan 1997 Perşembe (bugün)'den itibaren, sabah yapılacak iş bırakma uyarı eylemi sonrasında 22.000 üyemiz işyerlerini terk etmeyeceklerdir. Ayrıca üretim ve satış ile ilgili etkin eylemlerimiz ile hiçbir şekilde fazla mesai yapmama eylemlerimiz, sözleşmelerin istemlerimiz doğrultusunda imzalanmasına kadar sürecektir.

Hükümeti ve yetkilileri bir kez daha duyarlı olmaya çağırıyor, Türk-İş'i mücadelemize katkı vermeye, sözleşme görüşmelerinden olumlu bir sonuç alamayan tüm sendikaları birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Saygılarımızla

11 Nisan 1997

HÜKÜMET, HUKUK DIŞILIKTA ISRAR EDİYOR VE ANAYASA SUÇU İŞLİYOR!

YARGIYA, AÇIK SUÇ DUYURUSUNDA BULUNUYOR VE KARŞI ÇIKMAYA ÇAĞIRIYORUZ!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Özelleştirmelerin hem bir yağma, hükümet yandaşlarına kamu kaynaklarını yok pahasına devretme olduğu sürekli yinelenmiş ve hem de hukuk dışılığı sürekli vurgulanmıştı. Bu yaklaşımlar ve belirlemeler temelinde tüm duyarlı kuruluş ve kişiler göreve çağırılmıştı.

Özelleştirme yağması ve haksızlığının ne denli hukuk dışı olduğu, iki yıldır süren dava sonucunda Anayasa Mahkemesi'nce 10 Nisan 1997 tarihli *Resmi Gazete*'de yayınlanmıştır.

Ancak bu karara rağmen, önceki hükümler gibi Refahyol Hükümeti de hukuksuzluğu sürdürüyor ve anayasa suçu işliyor.

Hükümet yetkilileri, Anayasa Mahkemesi kararının yalnızca Resmi Gazete'de yayınlanmasından sonra geçerli olacağı yollu açıklamalar yapmakla, açıkça anayasa suçunu işlemeye, hukuk dışılığa devam edileceğini belirtmiş oluyorlar.

Hükümeti, ÖİB'yi ve ÖYK'yı bir kez daha uyarıyoruz. Anayasa Mahkemesi'nin vardığı bu sonuç 4046 sayılı Yasa'ya göre yapılan tüm özelleştirmeleri kapsıyor. Yayınlanma tarihi, önceki yapılan özelleştirmelerin yasal veya hukuksal olduğu anlamına gelmez. Aksine iptallerini gerekli kılar. Bu durumu hükümet yetkilileri de çok iyi bildikleri halde, bir oldubitti ile özelleştirmeleri sürdürmek istiyorlar. Ancak bu yaptıkları, anayasaya karşı gelmede ısrar olup, suç işleme,

hukuk tanımama ve yasadışı bir şekilde kamu kuruluşlarının devir işlemini sürdürmeden başka bir anlam taşımaz.

Kaldı ki sendikamızın da örgütlü olduğu, özelleştirilmeye çalışılan kamu kuruluşları için olduğu gibi, tüm özelleştirmeler hakkında davalar açılmış ve açılmaktadır. Özelleştirilen tüm kuruluşlara ilişkin yığınsal eylemlerimizin yanı sıra, hukuk alanında da mücadelemiz sonuna değin sürecek, kamu çıkarlarının savunuculuğu görevi yürütülecektir.

1997 yılını “özelleştirme yılı” ilan edenlere Anayasa Mahkemesi tüm özelleştirmeleri geçersiz sayarak iyi bir yanıt vermiştir. Hukuk alanındaki mücadelemiz; üyelerimiz, aileleri ve diğer katılımcılarla sürdüreceğimiz eylemlerimizle bütünleşecek ve 1997 yılı “özelleştirme yılı” olmayacaktır.

Elbette işten çıkarmalar, çalışma koşullarının ağırlaşması, sendikasıızlaştırma ve kazanılmış hakların budanması gibi üyelerimizin mağduriyetlerine yol açan özelleştirmelere karşı mücadelemiz, birincil önemdeki sendikal faaliyetimiz niteliğindedir.

Bu vesile ile şimdiye değin yapılan özelleştirmelerin tümünün iptalinin, bir anayasa hükmü olarak yapılması gerektiğini yineliyor ve tüm duyarlı kamuoyunu Refahyol Hükümeti'nin bu hukuksuzluğuna karşı durmaya çağırıyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

14 Nisan 1997

SENDİKAL BİRLİĞİ BOZANLARI KINIYOR VE MÜCADELEMİZİN SÜRECEĞİNİ AÇIKLIYORUZ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Türk-İş kamu toplu iş sözleşmeleri eşgüdüm komitesi görevini yapmamakta ve konfederasyona üye kimi sendikalar peş peşe toplu iş sözleşmeleri bağtılmaktadırlar.

Yapılan bu toplu sözleşmeler, ayrı ayrı bağtılsa da aralarında fark yok. Bu demektir ki yapılan bir sözleşme diğerlerini de bağlayıcı bir nitelik taşımaktadır. Bu nedenledir ki kamu sektöründe toplu iş sözleşmesi olan sendikalar aralarında, Türk-İş Yönetim Kurulu başkanlığında bir eşgüdüm komitesi oluşturmuş ve işçi sınıfının sendikal birliğinin, içinde bulunulan söz konusu kamu toplu iş sözleşmelerinde de sağlanması, güçlerimizin birleştirilmesi, “birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için” ilkesiyle hareket edilmesi ve sonuçta da son iki yılda yarı yarıya düşen gerçek ücretlerin telafi edilerek artışların ve diğer kazanımların sağlanması hedeflenmişti.

Ancak kimi sendikalar birliği bozucu davrandılar. Şu veya bu nedenle olsun, alınan kararlara uymadılar. Açık ifadeyle sözlerinde durmayanlar var. Türk-İş yönetimi ise eşgüdümün sağlanması yönünde, gereken örgütsel tavır ve sorumluluğunu ortaya koymamış, aksine seyirci kalmıştır. “Sendikal ahlak”, “işçi sınıfının birliği” ve “güçlerinin birleştirilmesi” sözde kalmıştır. Oysa Türk-İş yönetimi kamu toplu iş sözleşmeleri tıkandığında işçiye dönmeli ve işçi sınıfının gücünü harekete geçirmeliydi. Ancak kamu sözleşmelerinde göstermiş olduğu “teslimiyetçi” tavrı ile kendilerine olan güvensizliğin daha da pekişmesine yol açmıştır.

Türk-İş yönetimi, bundan böyle sendikaları ortak bağlayan hiçbir maddeyi ka-

bul etmemelidir. Mücadelemize gölge etmesinler. Bu aşamada onlardan başka da bir şey beklemiyoruz.

Petrol-İş olarak mevcut hükümetin; işçi hakkı tanımayan, işçileri sefalet ücretine mahkum eden tüm dayatmalarına kesin karşı çıkıyor, işçileri ve sendikaları bölme ve hatta birbirine düşürme politika ve uygulamalarını şiddetle kınıyoruz.

Petrol-İş olarak, son iki yılda kaybettiğimiz gerçek ücretlerimizin telafisini ve hedeflediğimiz sendikal kazanımlarımızı sağlayıncaya değin mücadelemizi sürdürme kararlılığındaız. Bu amaçla yaptığımız eylem ve direnişlerimiz şimdiye değin tam bir başarı ile sürmüştür ve bundan böyle de sürecektir.

Toplu sözleşmelerimizi, YHK'ya gönderme gibi bir haksızlığa ise asla yeltenilmesin. Unutulmasın ki üretim bizim elimizde. Üyelerimizin haklarını tanımamakla doğacak sonuçlara da yine kendileri katlanacaklardır. İki yıl nasıl yüz yüze olunacak ve huzur beklenecektir? Bizden kimse suskun kalmamızı beklemesin. "Konuşan Türkiye" hangi anlama telaffuz edilmişse, o yerine getirilecektir.

Mücadelemizi sürdürme ve kararlılığımız açısından sendikamız geleneğinin hatırlatılması, umarız ikna olunmasına da yardımcı olur.

Başta Türk-İş Yönetim Kurulu olmak üzere, sendikal mücadeleden sapılmasını ve hepimizin sendikal görevlerini gereği gibi yerine getirmesini bir kez daha hatırlatıyor ve Petrol-İş olarak dayatmalara karşı mücadelemizin süreceğini açıklıyoruz.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

15 Mayıs 1997

SOSYAL GÜVENLİK SİSTEMİ ÇÖKERTİLEMEZ

Sosyal güvenlik sistemine ilişkin Şilili uzman J. Pinera'nın Türkiye'de estirdiği hava, sorunun nasıl ele alınması ve nelerin yapılması gerektiğini bir kez daha gündeme getirdi. Sorun teknik bir düzeyde mi tartışılmalı yoksa sosyal bir alan içinde mi ortaya konmalı?

Çalışanların kazanımlarını ortadan kaldırmaya yönelik diğer konularda olduğu gibi sosyal güvenlik sistemi de teknik bir çerçeveye sıkıştırılmak isteniyor. Pinera aracılığıyla estirilen hava ülkemizde sosyal güvenlik kazanımlarının nasıl bir baskı altında olduğunu da gösterdi.

Sosyal güvenlik saldırısı, genel saldırının bir parçasıdır. Genel saldırının en önemli boyutunu da özelleştirme dayatması oluşturmaktadır. Sosyal güvenlik sisteminin özelleştirilmesi dayatması ve saldırı, üretim sektöründeki özelleştirme saldırısının bir parçasıdır ve ondan ayrı olarak değerlendirilemez.

Sosyal güvenlik sistemine ilişkin sorunlar sosyal anlamından kopartılarak teknik bir çerçeveye sıkıştırılmak isteniyor. Sermaye kesimi son dönemde sistemi bir işletme gibi kâr-zarar çerçevesinde ele aldı ve sorunun bu biçimde tartışılması için epeyce çaba harcadı. Konuyu bu şekilde ele almak, sorunu teknik bir düzeyde ele almak, içeriğini boşaltmak, kısacası teknik bir tercihe indirgemek anlamına gelir.

Sorunu teknik düzeyde sunmak tümüyle ideolojik bir yaklaşımdan kaynaklanıyor. Sistemin maddi tıkanıklıkları gerekçe gösterilerek özel sigortalar (maddi tıkanıklıkları aşacak) biricik çözüm olarak dayatılıyor. Oysa soruna ücret, işsizliği önleme, genel hayat standardını yükseltme çerçevesinde bakmamız gerekir, ancak böylelikle çözümü de ortaya koyabiliriz.

Türkiye'de yıllardır ekonominin büyümesinden, milli gelirin artmasından

övgüyle söz edilir, ama bu büyümeyi yaratan çalışanların yaşam koşullarının iyileştirilmesinden söz edilmez. Oysa sosyal güvenlik sistemi, çalışanların yaşam koşullarının bir parçasıdır. Biz yaşam koşullarının iyileştirilmesini ısrarla savunuyoruz. Fabrika ve büro içindeki çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ücretlerin artırılması, çalışma saatlerinin sınırlandırılması bu konudaki en temel taleplerimizdir. Sosyal güvenlik sisteminin iyileştirilmesi, işveren ve devlet katkı paylarının artırılması gerekirken sistemin çökertilmeye çalışılmasına sessiz kalamayız.

Sosyal güvenlik sistemi de çalışma koşullarının bir parçasıdır, işçinin kendisini yeniden üretmesine katkı sağlayan bir alandır. Dolayısıyla çalışma saatlerinin düzenlenmesi, ücretlerin artırılması ile yakından ilişkilidir.

Sorun, çalışanın sağlık sorununu parasız olarak çözmesi değildir, sorun emeklinin aylık alma süreci de değildir, ülkenin maddi zenginliklerini yaratanların iş sürecinde sağlıklılıklarını korumaları, daha az yıpranmaları, emekli olduklarında da insanca yaşamalarının sağlanması sorunudur. Dolayısıyla çalışanların yarattıkları maddi varlıklardan pay almaları olgusudur. En başta bu yaklaşımı benimsemek gerekir, ancak bundan sonra sistemin işleyişine ilişkin “teknik” noktaları tartışabiliriz.

Sendikamızca hazırlanan bu çalışmada biz sorunun nasıl ele alınması gerektiği üzerinde durduk ve Şili deneyimi diye göklere çıkartılan saldırının arka planını aydınlatmaya çalıştık.

Konuya ilişkin yaklaşımımızı bilginize sunuyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

05 Haziran 1997

**“SHELL-MOBIL-BP ÜRÜNLERİNİ TÜKETMEME” KAMPANYASI
SEKRETERYA TOPLANTISI PETROL-İŞ’TE**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendika hakkını tanımadıklarından SHELL-MOBIL-BP ürünlerini satın alma yönünde tüketimden gelen gücümüzün kullanıldığı kampanyanın her ay düzenli olarak yapılan eşgüdüm komitesi sekreterya toplantısı, 6 Haziran 1997 Cuma günü saat 10.30’da Petrol-İş Genel Merkezi’nde yapılacaktır.

Toplantıya; Türk-İş, Hak-İş, DİSK, KESK’in yanı sıra meslek odaları, tüketici dernekleri, çevre dernekleri, sürücü emekçileri derneği ve diğer demokratik kuruluşlar katılmaktadır.

Toplantıda kampanyanın sürdürülmesi ele alınmakta, öneriler görüşülmekte ve her kuruluş katkısını açıklamaktadır.

Basına açık olan bu toplantıyı saygı ile duyururuz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

petrol-iş

ÇAĞRI...ÇAĞRI... ÇAĞRI... ÇAĞRI... ÇAĞRI... ÇAĞRI... ÇAĞRI... ÇAĞRI... ÇAĞRI...

ÜLKEMİZ KAYNAKLARINI SORUMSUZCA SÖMÜREN,
İNSANIMIZA, İŞÇİMİZE DEĞER VERMEYEN
YABANCI TEKELLERDEN HESAP SORMA ZAMANIDIR..!

İŞÇİLERİMİZİN HAKLARINI HİÇE SAYAN, ANCAK MİLYARLARCA
DOLARINA MİLYARLAR KATAN SHEEL-MOBİL VE BP'den
ALIŞVERİŞ YAPMAMA ÖZGÜRLÜĞÜMÜZÜ KULLANALIM..!

İŞYERLERİNİN SENDİKASIZLAŞTIRILMASI İÇİN ORTAK PLAN
YAPAN PETROL TEKELLERİNE TÜKETİCİ DERSİ VERELİM,
SHELL-MOBİL-BP ÜRÜNLERİNİ SATIN ALMAYALIM..!

YABANCI PETROL TEKELLERİNE KARŞI BAŞLATTIĞIMIZ
BU KAMPANYAMIZ KONUYA DUYARLI, TÜM TÜKETİCİLERİN
DESTEĞİ İLE BAŞARIYA ULAŞACAKTIR..!

YABANCI PETROL TEKELLERİNİN
İŞÇİ HAKLARINA KARŞI GİRİŞTİĞİ BU ÇAĞDIŞI
YAKLAŞIMLARA VE BASKILARA "DUR..!" DEMEK İÇİN

BİRLİKTE HAREKET EDELİM.
SENDİKA HAKKI TANIYINCAYA DEĞİN
SHELL, MOBİL ve BP ÜRÜNLERİNİ
ALMAYALIM !

06 Haziran 1997

“SHELL-MOBIL-BP ÜRÜNLERİNİ SATIN ALMAMA” KAMPANYASI YILDÖNÜMÜ ETKİNLİĞİ KARARI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendika hakkı tanımadıklarından SHELL-MOBIL-BP petrol şirketleri ürünlerine uygulanan “Tüketmeme” kampanyası için oluşturulmuş bulunan eşgüdüm komitesi sekretermasının aylık olarak sürdürdüğü toplantılarının bir yenisi, 6 Haziran 1997 Cuma günü Petrol-İş Genel Merkezi’nde yapılmıştır.

Toplantıda; kampanyaya katılımın daha da artırılması için her kuruluşun kendi yayınlarında konunun sürekli dile getirilmesi gereği belirtildi. Yine afiş yapıştırma ve bildiri dağıtımını sürdürülecek. Türkiye’de tüketimden gelen gücün kullanılmasında, yeni bir gelenek durumunda olan kampanyanın güçlendirilmesi ve uzun sürecek bir mücadele biçimi olarak hazırlıkların sürdürülmesi üzerine de görüş birliğine varıldı. Ayrıca medyanın bu kampanyadaki önemi de vurgulandı.

Kampanyanın satışlar açısından etkinliği ise şöyle dile getirildi: Diğer petrol dağıtım şirketlerinin benzin satışları 1997 yılı ilk yarısında, 1996’ya göre % 1,8 oranında artarken bu artış; SHELL’de %07, birleşmiş olan BP-MOBIL’de %06’dır. Görüldüğü gibi ürünlerini satın almama kampanyası yürütülen şirket satışlarında görece düşüşler vardır.

Sekreteryanın bundan sonraki toplantısı 18 Temmuz’da, kampanyanın birinci yıldönümü toplantısı olarak Türk-İş Genel Merkezi’nde yapılacaktır. Yıldönümü nedeniyle çeşitli etkinlikler üzerinde durulmaktadır.

Saygı ile bilgilerinize sunulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

16 Haziran 1997

ÖZELLEŞTİRİLEN PETLAS'TA SATIŞ SÖZLEŞMESİNE UYULMUYOR VE HİÇBİR İŞÇİ HAKKI TANINMIYOR

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ ÇIKMAZDA

KOMBASSAN, SENDİKASIZ İŞYERLERİ İLE PETLAS'I KARIŞTIRMASIN!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

5 Mayıs 1997'de Anayasa Mahkemesi'nin Özelleştirme Yasası'nı iptal eden kararına rağmen, KOMBASSAN Holding'e satılarak özelleştirilmiş olan PETLAS'ta yeni toplu iş sözleşmesi dönemi 1 Mart 1997'de başlamıştı.

Özelleştirmenin kamu çıkarları açısından yol açtığı büyük zararların yanı sıra, çalışan işçilerin de ne denli mağdur edildikleri ve haklarının tanınmadığına son bir örnek de PETLAS olmuştur.

Şöyle ki;

10 milyon doların üzerinde alacağı ve stoku bulunan PETLAS, peşin 3,6 milyon olmak üzere, toplam yedi yıl vadeli olarak 35,7 milyon dolara satılmıştır.

Satış, Anayasa Mahkemesi'nin yasayı iptal etmesi ile yargıya rağmen gerçekleştirilmiştir.

KOMBASSAN Holding Yönetim Kurulu Başkanı Haşim Bayram, özelleştirme sırasında işçilere "kul hakkı yiyemem, 20 milyona da çalışılır mıyım, ücretler ve istihdam artırılabilecek" ifadelerinde bulunmuştu. Ancak özelleştirme sonrası ilk üç ay içinde hiçbir işçinin işten çıkarılmamasının satış sözleşmesinde de yer almasına rağmen baskı yöntemi ile bazı üyelerimiz istifa ettirilmiştirlerdir. Yine sözleşmeye göre

gelecek üç yıl içinde istihdamın 700 işçiden aşağı düşürülemeyeceği hükmüne rağmen, bu 700 işçinin mevcut çalışanlardan da olamayacağı işveren tarafından dile getirilmektedir. Bu durumda 6 Ağustos 1997’de üç ay dolmuş olacak ve işveren işçilerin büyük bir bölümünü işten çıkarabilecektir.

Özelleştirme öncesi başlatılmış olan toplu sözleşme görüşmelerimiz ise, kazanılmış haklarımızın yok sayılması ve sıfır ücret dayatması karşısında tıkanmıştır. Oysa özelleştirme öncesi mevcut toplu sözleşme düzeninin süreceği, kazanılmış hakların kesinlikle korunacağı belirtilmişti. Toplu pazarlık masasında işverenin bu tavırlarından bazı örnekler şöyledir:

- İşveren 1 Mart 1997 olan toplu sözleşme döneminin başlangıç tarihini 9 Mayıs 1997’e çekerek, toplu iş sözleşmesinden doğan, yürürlük tarihi ile imza tarihi arasında birikmiş farkları ödemek istememektedir. Bu dayatma toplu sözleşme teamül ve ahlakına aykırıdır.
- Ortalama %27 olan vardiya ve tahsil primi toplamı ücretler ile bütünleştirilerek, artış teklifleri %80’lerdedir ki, enflasyon karşısında, bu yalnızca %30-40 arasında olmuştur.
- Önceki toplu iş sözleşme hükümlerine göre kazanılmış olan haftalık 40 saatlik çalışma süresini, haftada 45 saate çıkartmak istemektedirler. Bu İş Yasası’na aykırı bir şekilde mevcut ücretlerin de düşürülmesi anlamına gelmektedir.
- Yine kazanılmış olan vardiya primi, tahsil primi gibi hakları da tanımak istememektedirler. Sözleşmelerle artırılmış olan kıdem, ihbar önel sürelerini ve izine esas gün sayılarını da düşürmek istiyorlar.

PETLAS örneği bir kez daha özelleştirme ile işçilerin başta istihdam ve toplu sözleşme kazanımları gibi haklarının nasıl, bir çırpıda yok sayılmak istendiğine çarpıcı bir örnektir. KOMBASSAN işvereni, PETLAS ile diğer kendilerine bağlı sendikası işyerlerini bir birine karıştırmaması yönünde uyarıyoruz. Toplu sözleşme düzeni ile çalışma ilişkilerini öğrenmek zorunda olduklarını unutmasınlar.

Yanıtımız açık ve kesin. Daha önce gözümüz gibi koruduğumuz, canla başla çalıştığımız PETLAS’ta kazanılmış haklarımızı koruma, istihdam güvencemizi sağlama ve toplu sözleşme düzenini sürdürme için başta grev olmak üzere her türlü mücadeleye hazırız. Kararlıyız.

Saygı ile duyurulur.

01 Temmuz 1997

BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız 23. Dönem 5. Olağan Genişletilmiş Başkanlar Kurulu 30 Haziran-1 Temmuz 1997’de toplandı.

Refah Partisi ve Doğruyol Partisi koalisyonu ile kurulmuş bulunan 54. Hükümet’in bir yıl süren icraatında, işçiler, memurlar, emekliler, işsizler kısacası tüm emekçiler açısından olumlu bir girişimi olmadığı gibi, seçim öncesi verdikleri sözlerin yerine getirilmediği de görülmüştür. Oysa siyasi iktidarlar yaptıkları ile değerlendirilmelidirler. Ülkede yaşanan yapay rejim bunalımının faturası yine işçi ve emekçilere çıkartılmıştır.

Ülkede “Darbe mi? Şeriat mı?” ikilemi yaratılmış, insanlar bu iki tercihten birini seçmeye zorlanarak taraftar yaratılmaya çalışılmıştır. İşçi ve emekçiler bir üçüncü tercihten yanadır. Bu tercih demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla işlediği bir düzendir.

Hükümet değişikliği yaşadığımız bu dönemde bir yandan yeni bir hükümet kurma çalışmaları sürerken diğer yandan sorunlarımız giderek ağırlaşarak sürmektedir. Üç siyasi partinin yer aldığı 55. Hükümet programına baktığımızda, işçi ve emekçilerin sorunlarının yer almadığını görmekteyiz. Bu hükümetin de bizim sorunlarımızı çözecek bir programa sahip olmayışı, gelecek günlerdeki sıkıntılarımızın süreceğinin bir işaretidir.

Enflasyon ve işsizlik gibi temel sorunlarımızın bir an önce ele alınarak ortadan kaldırılması için çaba sarf edilmelidir.

Özelleştirme uygulamalarına son verilmeli, taşeronlaştırma özendirilmemeli, tam tersine önlenmelidir.

Özgür toplu pazarlık sistemini ortadan kaldıran eşel-mobil sistemi, gerek uygulanması sırasında gerekse sonuçları itibariyle birçok olumsuzluğu içinde barın-

dırmaktadır. Sendikaların varlığını tehdit eden bu olumsuzluklara karşı sendikalar bugünden harekete geçmelidir.

Tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı sağlanmalıdır.

SSK özerk bir yapıya kavuşturulmalıdır. İşçi, emekli ve kurum çalışanlarının temsilcilerinin etkin olduğu bir yönetim ve denetim düzenlemesine gidilmelidir. Kurumun mali ve idari yönetimi bu özerk yapıya bırakılmalıdır. Emekliliğe hak kazanma koşullarında yapılmak istenen değişiklikler gündemden çıkarılmalıdır. İmtiyazlı ve özel emeklilik sistemine son verilmelidir. Beyan edilmiş prim alacakları derhal tahsil edilmelidir.

Kaçak işçi çalıştırma, bordroda düşük ücret gösterme, az süre çalışma gösterme önlenmelidir. Kısmi süreli çalışma, eve iş verme gibi çalışmalar sigorta kapsamına alınmalıdır. İşsizlik sigortası gerçekleştirilmelidir. Keyfi işten çıkarmaları önleyecek etkin güvenceler sağlanmalıdır. Tüm çalışanlara iş güvencesi sağlanmalıdır.

SSK İLAÇ Fabrikası geliştirilmelidir. SSK hastaneleri yeni bir reorganizasyon ile işçilerin gerçek anlamda yararlanabilecekleri şekilde düzenlenmelidir.

İHD'nin kapatılması ve susturulması çabalarına son verilerek, demokratik sivil toplum kuruluşlarına karşı yapılan baskılardan vazgeçilmelidir.

Kürt sorununa demokrasi temelinde yaklaşmalıyız. Sendikamız dün olduğu gibi bugün de sorunun çözümününün barış, insan hakları çerçevesinde yapılacak girişimlerle mümkün olduğunu savunmaktadır.

KAV Orman Sanayi, MUTLU Akü ve ÇELİK Akü grevlerimiz ve diğer grevler ile dayanışma sürdürülmelidir.

Bir yılı aşkın süredir devam eden, sendikalaşma hakkını tanımadıkları için "BP-SHELL-MOBİL ürünlerini satın almıyoruz" kampanyamız sonuç alınıncaya kadar sürdürülecektir.

15 Temmuz 1997

**ÖZELLEŞTİRİLEN PETLAS'TA HİÇBİR İŞÇİ HAKKI
TANINMADIĞINDAN VE SATIŞ SÖZLEŞMESİNE DE
UYULMADIĞINDAN, 15 TEMMUZ'DA GREVE ÇIKIYORUZ**

UYUŞMAZLIĞIN SORUMLUSU KOMBASSAN VE ÖİB'DİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

5 Mayıs 1997'de Anayasa Mahkemesi'nin Özelleştirme Yasası'nı iptal kararına rağmen, KOMBASSAN Holding'e satılarak özelleştirilmiş olan PETLAS'ta yeni toplu iş sözleşmesi dönemi 1 Mart 1997'de başlamıştı. Ancak bugün gelinen aşamada, işverenin kazanılmış hakları dahi tanımak istememesinden greve çıkılmaktadır.

İşveren 1 Mart 1997 olan toplu sözleşme döneminin başlangıç tarihini 9 Mayıs 1997'ye çekerek; toplu iş sözleşmesinden doğan, yürürlük tarihi ile imza tarihi arasında birikmiş ücret ve yine kıdem ve ihbar tazminatı farklarını ödemek istememektedir.

Oysa bir önceki toplu iş sözleşmesi ile belirlenmiş olan yeni dönem toplu iş sözleşme başlangıç tarihinin değiştirilmesinin, "satış sözleşmesi" ve özelleştirme öncesi işveren ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'ndan yapılan açıklamalar gereği konu dahi edilmemesi gerekirdi. Oysa bu konu toplu pazarlık sırasında uyuşmazlık konusu durumuna getirilmiştir.

KOMBASSAN haklı olduğumuz ve tartışmaya dahi yer olmayan bir konuda uyuşmazlığa yol açmıştır. ÖİB ise uyuşmazlığın giderilmesinde yardımcı olmamakta, aksine işveren yanında yer almaktadır.

Daha önce özelleştirilmemesi ve kapatılmaması için canla başla üretimde bulunduğumuz PETLAS'ta, kazanılmış haklarımızı korumak ve toplu sözleşme düzenini sürdürmek için 15 Temmuz'da greve çıkmak durumundayız ve haklı

taleplerimiz kabul edilinceye değin de bu m¼cadelemizin s¼receęinden kimse-
nin Őþhesi olmasın. Kararlıyız.

Bu arada KOMBASSAN Holding alışma yaşamında az g¼r¼len bir biçimde
PETLAS'ta 25 Temmuz'dan itibaren lokavt uygulama kararı almıştır. İşveren bu
kararı ile yalnızca sendikalı değil, sendikasız çalışanlara da ¼cret ¼demeden, iş-
yerine m¼teahhit-taşeron işçileri ile yeni teknoloji montajı yapmayı tasarlamak-
tadır. İşverenin bu tavrı, onun kasten uyuşmazlığa ve greve yol açtığını, çalışma
ilişkilerinde k¼t¼ niyet olarak adlandırılan bir anlayış içinde olduğunu ortaya
koymaktadır.

¼zelleřtirme ile toplu s¼zleřme kazanımlarının ve en temel işçi haklarının nasıl
bir çırpıda yok sayılmak istendiğine PETLAS'ta yaşadığımız bu uyuşmazlık ko-
nusu, işveren ve ¼İB'nin tavırları çarpıcı bir ¼rnek oluşturmaktadır.

Sayęı ile duyurulur.

Merkez Y¼netim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

15 Temmuz 1997

EŞEL-MOBİL ÜCRETLERİ DÜŞÜRÜYOR

YENİ HÜKÜMET VERDİĞİ SÖZÜ TUTMALI VE BU UYGULAMADAN DERHAL VAZGEÇMELİDİR!

Basın ve yayının değerli mensupları

Kamu işçi ücretlerinde eşel-mobil nedeniyle düşüşler

Ücret artışı: Ücret x Haziran 1997 enflasyon oranı

80 milyon x 2,9 (15 gün için. Hükümetin dayatması ile ilk 15 gün uygulanmayacak.)

Temmuz 1997'de ücret zammı: 2.320.000 TL.

Ücret kesintileri: SSK prim artışı+vergi dilimi yükselişi

SSK prim tavanının artışından prim ödemeleri 2.502.632 TL artacak.

Vergi dilimi %30 olacağından ödenen gelir vergisi 3.326.769 TL artacak.

Temmuz 1997'de kesinti artışı: 5.829.401 TL.

Kamu işçilerinin Temmuz 1997'de ücretlerindeki düşüş: 3.509.401 TL.

Aylık %5 enflasyon oranına göre uygulanacak eşel-mobile göre 1997'de toplam ücret kaybı 75,5 milyon TL olacaktır.

1997 Kamu toplu iş sözleşmelerinde Refahyol Hükümeti'nce dayatılan eşel-mobil sistemi ile uygulanacağı Temmuz ayı dahil ücretlerin sürekli düşeceğini yapılan hesaplamalar açıkça ortaya koymaktadır.

Temmuz 1997'de, Haziran ayı enflasyon oranı olan DİE-Kentsel Yerler Tüketici Fiyatları Endeksi %2,9 oranında artmıştır. 80 milyon TL aylık ücret alan için eşel-mobile göre Temmuz ücretlerine önceki hükümetin dayatması ile ikinci 15 gün yansıtılacak ücret zammı, 2 milyon 320 bin TL'dir.

Temmuz 1997'de ücretlerden kesintilerdeki artış ile SSK prim tavanının 44.371.290 TL'den 62.247.250 TL'ye yükselmesi nedeniyle SSK prim ödemelerine 2.502.632 TL ek gelecektir. Aynı şekilde gelir vergisi dilimi %25'ten %30'a çıkacağından artış 2.326.769 TL olacaktır. Toplam ücret kesintilerinde artış 5.829.401 TL'yi bulurken ücretler yalnızca 2.320.000 TL ve o da ikinci yarı artacak olup, fark 3.509.401 TL'yi bulmaktadır.

Bu durumda kamu işçilerinin ücretleri Temmuz 1997'de değil artmak, yaklaşık üç buçuk milyon TL düşecektir. Sonraki aylar ise aylık %5 enflasyon üzerinden yapılan bir hesaplama göre de 1997 yılı içinde, eşel-mobil uygulaması nedeniyle kayıp 75,5 milyon TL'yi bulacaktır.

Anasol-D Hükümeti güvenoyu almadan önce verdiği sözü tutarak, kamu çalışanları için gerçekleştirildiği gibi eşel-mobil uygulamasından kamu işçileri için de derhal vazgeçmelidir. Yeni pazarlıklarla vakit kaybetmeden ücretler yeterli düzeye çekilmeli, yıllık enflasyon+refah payı üzerinden ücret artış sistemi bir "ek protokol" ile uygulamaya sokulmalıdır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

17 Temmuz 1997

**PETROL OFİSİ GENEL MÜDÜRÜ'NÜN GÖREVİ, OFİSİN
SORUNLARINI ÇÖZMEK VE ONU İŞLETMEKTİR
NASIL BATIRILACAĞI VEYA ÖZELLEŞTİRİLECEĞİ DEĞİLDİR**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Yeni atanan PETROL OFİSİ Genel Müdürü Sn. Mehmet Gültekin'in PETROL OFİSİ'ne ne yapacağına ilişkin basında çıkan açıklamalarını ibretle okuduk. Yeni genel müdür bu açıklamasında, PETROL OFİSİ'nin özelleştirileceğini ve yabancı sermayeyi çekmek için hükümetin kasten Ofis'in pazar payını daralttığını överek belirtmektedir.

Oysa genel müdürün görevi PETROL OFİSİ'nde var olan ve giderek de artan sorunları çözmek, işletmelerini verimli bir biçimde çalıştırabilmektir. PETROL OFİSİ'ni devlete ve ekonomiye katkı sağlayan bir kuruluş haline getirmek, temel amaç olmalıdır. Ancak Sn. Gültekin'in PETROL OFİSİ'nin ivedilikle özelleştirilmesinden ve pazar payının yabancı sermaye lehine daraltılmasından söz etmesi üstlendiği görevi ile taban tabana zıttır.

Soruyoruz:

- Bir genel müdür, o kamu kuruluşunu işletmek mi, yoksa batırmak için mi atanır?
- PETROL OFİSİ genel müdürü özelleştirme ile mi, yoksa işletmeciliği geliştirme, bayilerini denetleme ve iyi işletmelerini sağlama ile mi uğraşmalıdır?
- PETROL OFİSİ'ne bağlı GEMİ İŞLETME'yi, kimi gemileri de satarak, özel sektör lehine sinsi bir biçimde işlevsiz duruma getirmenin hesabını vermek zorunda değiller mi?
- Bir kamu işletmesinin pazar payının yabancı sermaye lehine daraldığını

olumlu olarak değerlendiren zihniyet, her Şeyden önce üstlenilen genel müdürlük gibi bir görev ile nasıl baędaŐabilir?

- PETROL OFİSİ gibi ulusal bir kuruluşu yok ederek, petrol gibi stratejik bir ürünü yabancılardan eline vermek hangi vatan sevgisi, kamu çıkarı ve bu ülkenin yararına olma ile açıklanabilir?
- Anadol-D Hükümeti de Şimdiye değin yapıldığı gibi kamu kuruluşlarının batırılarak, yok pahasına satılması hedefini mi gütmektedir?

Petrol-İŞ olarak yeni genel müdürün bu anlayış ve tavrını işçiler ve kamu çıkarları açısından asla doğru bulmuyoruz. Elbette hem PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmesine karşı çıkıyor ve hem de kolay olmadığını hatırlatıyoruz.

Ancak tüm bunların ötesinde mevcut hükümeti; zelleŐtirme saplantısını bırakması, kamu yararını düŐünmesi ve bu yaklaşımla da PETROL OFİSİ'ni zelleŐtirmemesi yönünde uyarıyoruz.

Sayęı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

14 Ağustos 1997

SEKİZ YIL KESİNTİSİZ TEMEL EĞİTİMİ DESTEKLIYORUZ

Bugünden itibaren TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanan sekiz yıl kesintisiz temel eğitim yasa tasarısı, yetersiz olan eğitim sistemimize büyük katkılar getirmesine karşın, bazı çevrelerce; "İmam Hatip okulları kapatılıyor" gerekçesi ile kendi siyasi görüşleri doğrultusunda haksız eleştirilerle karşılandı.

Yurdun bazı yerlerinde yasadışı radikal gösteriler yapıldı. 5 Ağustos Salı günü Kütahya Belediye Meydanı'nda yapılan miting de bu gösterilerin bir parçasıydı.

Bu mitingin düzenleme kurulu başkanlığını yapan sendikamız Kütahya şube başkanı Ahmet Özen'in böyle bir görevi yapması tamamen kendi tasarrufu olup, Kütahya Ekspres gazetesinin 5 Ağustos 1997 tarihli nüshasının birinci sayfasında yer alan ve mitinge katılacak kuruluşların isminin yer aldığı açıklama, Kütahya şube düzeyinde olup sendikamız genel merkez politikasına uymamaktadır.

Mitinge, düzenleme komitesi başkanı sıfatıyla katılan Petrol-İş Kütahya Şube Başkanı'nın sendikamız tüzel kişiliğini temsil etme yetkisi olmadığı gibi, esasen sendikamız sekiz yıl kesintisiz temel eğitimi desteklemektedir.

İlgililere ve kamuoyuna önemle duyurulur.

Merkez Yönetin Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

19 Ağustos 1997

HÜKÜMET, SEKİZ YIL KESİNTİSİZ EĞİTİMİN VE BÜTÇE AÇIĞININ FİNANSMANINI, MİLLİ GELİRDEN FAZLASIYLA PAY ALAN ZENGİNLERDEN VE RANTİYELERDEN ALINACAK SERVET VERGİLERİYLE KARŞILASIN

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Şeriat-darbe yapay gerginlikleri içinde kurulan yeni Anasol-D Hükümeti'nin, bir buçuk aylık dönemdeki başlıca icraatı halkın en temel tüketim maddelerine, art arda zam yapmak oldu. Henüz güvenoyu bile almadan, bütçe açıklarını, özelleştirmeler, zamlar ve ek vergilerle kapatacağını ilan eden hükümet, bu konudaki kararlılığını uygulamaları ile ortaya koydu.

İktidara geldiği daha ilk günde akaryakıttan, tek el ürünlerine kadar başlıca temel tüketim maddelerine %32 zam yapan hükümet, aradan bir ay bile geçmeden yeni zamları devreye soktu. Sekiz yıllık zorunlu kesintisiz eğitimin, bütçeye ek yük getireceği bahanesiyle yapılan son zamlarla zaten açlık sınırında yaşayan emekçi halkımıza, "açlıktan öl" denilmektedir. Diyarbakır'da bir ekmek için birbirini çiğneyen insan manzaraları, artık ülkenin dört bir yanını sardı. Asgari ücretin bile altında, örgütsüz çalışmaya mahkum edilen insanlarımız, çöplüklerden ekmek toplayarak, sokaklarda naylon çadırlarda yaşamaya mahkum edilmektedir.

Yine bugüne kadar yapılan özelleştirmelerin, ülkedeki işsizliği, sendikasızlaştırmayı ve düşük ücret dayatmasını ne denli artırdığı ortadadır. Özelleştirmeler, hızlı bir tekelleşmeye yol açarken temel mal ve hizmetlerin fiyatlarındaki ürkütücü artışlar, tüm emekçi yığınları derinden etkilemektedir. Yaşanan özelleştirmeler sonucunda yalnız o işyerinde çalışan işçiler değil, tüm emekçi yığınlarımız yoğun bir saldırı ile karşı karşıya kalmıştır.

Sözüm ona bugün iktidarı elinde bulunduranlar bir normalleşmeden, uzlaşmadan söz ederken tam tersine gerginliği artırmaktadırlar. Gerginliği, hem halk arasındaki ayrımları derinleştirmek, hem de karşı saflardakini tehdit etmek için kullananlar, bunun tüm faturasını da içi ve emekçi yığınlara kesmektedirler.

Hükümet, sekiz yıllık zorunlu kesintisiz eğitimin ve bütçe açıklarının finansmanını, halkın başlıca tüketim maddelerine %30'lara varan zamlarla, özelleştirmelerle değil, bu ülkenin milli gelirinden fazlasıyla pay alan %20'lik azınlık zenginlerden ve rantiyelerden ek servet vergileri olarak karşılansın. Hükümet, artık bir talan haline gelen zamlara, özelleştirmelere derhal son vermelidir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

26 Ağustos 1997

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Zorunlu tasarruf gaspına derhal son verilmeli, anapara ve nemalar hak sahiplerine bir kerede nakit olarak ödenmeli, %3'lük işveren katkısı da ücretlere eklenmelidir.

Sendikalar, hükümetin ve işverenlerin kendi çıkarlarına uygun politikaları işçi kesimine onaylatmanın bir aracı olarak gördükleri Ekonomik Sosyal Konsey karşısında, gereken tavrı koymalıdır.

Anasol-D Hükümeti'nin, zorunlu tasarruf kesintisini kaldırarak, fonda biriken 700 trilyon lira anapara ve nemaların devlet tahvili şeklinde de ödeneceğini açıklaması, altı milyon çalışana yönelik hak gaspının devam edeceğini açık kanıttır. Bugün yapılan hesaplamalara göre fonda biriken para enflasyon oranında değerlendirilmiş olsaydı, bu miktar 2 katrilyon lira olacaktı. Bu hesaplama göre kişi başına ödenmesi gereken tutar yaklaşık 333 milyon lira olması gerekirken, fonda biriktiği açıklanan 700 trilyon liranın kişi başına düşen miktarı ise 116 milyon 665 bin liradır.

Bu hesaplamalara göre, hükümetler son dokuz yıl içinde kişi başına her çalışanın yaklaşık 200 milyon lirasına el koymuşlardır. Hükümetin, zorunlu tasarruf paralarını devlet tahvili olarak ödeyeceğini açıklaması ise bu soygunun devam edeceğini gösteriyor. Devlet tahvillerinin en az bir yıllık olduğu düşünülürse, çalışanlar anapara ve nemalarını yine bir yıl gecikmeli ve enflasyon karşısında erimiş olarak alacaklar. Altı milyon çalışanın paralarını dokuz yıldır bilinçli uygulamalarla eriten devlet, zorunlu tasarruf kesintilerine derhal son vermeli, fonda biriken para ve nemalar hak sahiplerine bir kerede ve nakit olarak ödenmeli, %3'lük işveren katkısı da ücretlere eklenmelidir.

Sendikalar, hükümetin ve işverenlerin kendi çıkarlarına uygun politikaları, işçi

kesimine onaylatmanın bir aracı olarak gördükleri Ekonomik Sosyal Konsey, karşısında gereken tavrı koymalıdır. Sendikalar, bugün işçi sınıfının, en yakıcı sorunları olan işten çıkarmalara, örgütlenmenin önündeki engellere, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma ve düşük ücret dayatmalarına karşı taleplerinde ısrarcı olmalıdırlar. Kamuda ve özel sektörde geçici, mevsimlik sözleşmeli, müteahhit ve taşeronda çalışan tüm işçiler kadroya alınmalı ve örgütlenmeleri önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır. Yine ESK'da tartışılan SSK da sorunu, emeklilik yaşının yükseltilmesi ile değil, özerk ve demokratik bir yönetimle çözümlenir. Bunun için de öncelikle prim aflarına son verilerek, kaçak işçilikle etkin bir mücadele sürdürülmelidir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

26 Ağustos 1997

DEMOKRASİ GÜÇLERİMİZİ, 8 AĞUSTOS'TA TIBSET İŞÇİLERİNİN BASIN TOPLANTISINA BEKLİYORUZ

Anayasa ve yasalarda yer alan örgütlenme hakkını kullanarak, sendikamıza üye oldukları için işten çıkartılan ve 4 Ağustos'tan bu yana direnişte bulunan TIBSET işçilerini, bu onurlu mücadelelerinde yalnız bırakmamak için tüm demokrasi güçlerimizi basın toplantımıza çağırıyoruz.

Sendikaya üye olma hakkının her işçiye yasalarca tanınan bir hak olmasına karşın, işverenler bu hakkın kullanımını yasalardaki bazı boşluklardan yararlanarak, kullanılamaz duruma getirmişlerdir. TIBSET örgütlenmesi bunun en somut örneğidir. Sendikamız, TIBSET'te örgütlenme çalışmalarından sonra yetki için gerekli tespit yapılması amacıyla 16 Haziran 1997 tarihinde Çalışma Bakanlığı'na başvurdu. Sendikamız, TIBSET işyerinde çalışan sayısının tespiti için Büyükçekmece Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurmuş, 09.07.1997 tarihinde işyerinde yapılan keşifte, işveren çalışan sayısını 179 olarak bildirmiştir. Bu tarihten önce de 91 işçi sendikamıza üye olmuştur. Ancak, yasalardaki boşluklardan yararlanan işveren, işyerinde çalışmayan 40 işçiyi işyerinde çalışıyor gösterip, geriye dönük sigorta primlerini de ödeyerek, işyerinde çalışan sayısını bir günde 219'a çıkarmıştır.

Üyelerimiz, işverenin yasalardaki boşluklardan da yararlanarak hileye başvurmamasını ve baskılarını, üretimden gelen güçlerini kullanarak protesto ettiler. İşveren, üyelerimizin hepsini işten çıkarırken, üyelerimiz sendikalarıyla birlikte 4 Ağustos'tan bu yana işyeri önünde kurdukları çadırlarda direnişlerini sürdürüyorlar.

Sendikamız, gerek maddi gerekse manevi olarak her zaman TIBSET işçilerinin yanında oldu, bundan sonra da olmaya devam edecektir. Örgütlenmenin önündeki antidemokratik yasal düzenlemelerin, boşlukların kaldırılması ve TIBSET

işçilerini bu mücadelede yalnız bırakmamak için tüm sınıf kardeşlerimizi ve demokrasi güçlerimizi dayanışmaya çağırıyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Yer: İkinci Bölge, Yıldız Tepe Mevkii-Kıraç/Büyükçekmece

Tarih: 28.8.1997 Perşembe günü/Saat: 16.30'da

27 Ağustos 1997

SAYIN TANER, KİMİN PARASINI KİME ÖDEMİYORSUNUZ?

Basın yayımmızın değerli temsilcileri

Ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Güneş Taner'in, zorunlu tasarruf kesintilerinin kaldırılarak geri ödenmesine ilişkin, 27.08.197 tarihli *Milliyet* gazetesinde yayınlanan açıklamasını şiddetle protesto ediyoruz. Sayın Taner, altı milyon emekçinin kendi isteği dışında dokuz yıldır ücretlerinden kesilen zorunlu tasarruf paraları için "sadece anaparayı öderim" diyebilmektedir. Öncelikle şunu belirtmek isteriz ki bu borç, Sayın Taner'in şahsi borcu değildir. Devletin altı milyon emekçiye olan borcudur. Bu nedenle Sayın Taner, bu borcun "anaparasını öderim, faizini ödemem" deme hakkına sahip değildir.

Acaba, Sayın Taner bugün ülke nüfusunun %20'sini oluşturan, ancak milli gelirin %80'nini alan sermayedar ve rantıye kesime olan faiz ödemelerinde aynı cesaretle açıklamalarda bulunabiliyor mu? Maliye Bakanlığı'nın verilerine göre, bu kesimlere devlet bütçesinden ödenen faiz tutarı, 1996 yılında %38,2 olup 1,5 katrilyon liradır. Yine aynı kaynak bu rakamın, 1997 yılında da %29,8'den 1,8 katrilyon lira olacağını açıklamıştır. Kısaca devlet bütçesinin her yıl %30'dan fazlası yalnızca rantıye kesime faiz ödemelerine giderken, Sayın Taner altı milyon emekçinin %30'lar gibi komik rakamlarla faizlendirilen nemalarına göz dikmiştir.

Sayın Cumhurbaşkanı, "Devlet adalet üzerinden hareket eder, adaletsiz bir şey olmaz. Kimin ne hakkı varsa, devlet teslim eder" demektedir. O zaman, biz de devletten daha fazla zaman kaybetmeden adaletli davranmasını istiyoruz. Ücretlilerin yetersiz ve eksik nemalandırmalarla da olsa (ki bu hesaplamalarımıza göre, kişi başına ödenecek eksik tutar 200 milyon liradır) kazanılmış bu hakkı vermemeye, zorla el koymaya çalışmak, işçiler için onların kullandıkları deyimle ifade edilirse, "çalışanların kanını emme" değil de nedir? Devlet, zo-

runlu tasarruf kesintilerine derhal son vermeli, fonda biriken para ve nemalar hak sahiplerine bir kerede ve nakit olarak ödenmeli, %3'lük işveren katkısı da ücretlere eklemelidir.

Zorunlu tasarruf anapara ve nemalarının gasp edilmesine, işsizlik sigortası adı altında bütçe açıklarının kapatılması için kullanılmasına asla izin vermeyeceğiz. Devlet, sermaye kesimini gelir ve servetlerini, ücretlilere reva gördüğü kadar vergilendirirse, vergide adaleti sağlarsa, işsizlik sigortasının, bütçe açıklarının da kaynağını bulmuş olur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

28 Ağustos 1997

TIBSET İŞÇİLERİ, ANAYASAL HAKLARI OLAN SENDİKALAŞMA HAKKINI KULLANABİLMEK İÇİN 25 GÜNDÜR DİRENİŞTE

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Tekelleşme sürecinin hızla arttığı günümüz dünyasında, işçiler üzerindeki sömürü de alabildiğine artmaktadır. Sermaye kesimi, işçileri örgütsüz ve karın tokluğuna çalıştırabilmek için yoğun bir saldırı kampanyası yürütüyor. Bugün ülkemizde, asgari ücretin bile altında, günde 14-16 saat çalışan binlerce işçi vardır.

Oysa Anayasa'nın 18. maddesi angarya "yasaktır" der. Ve aynı anayasa, işçilere, ekonomik ve sosyal haklarını korumak ve geliştirmek için örgütlenme hakkı tanımıştır. Ancak, işçilerin bu haklarını kullanması, bugün mevcut yasalardaki boşluklar, işverenlerin işten çıkarma tehditleri ile neredeyse kullanılamaz bir hak haline dönüşmüştür. Bugün Türkiye'nin dört bir yanında işçiler, en temel hakları olan örgütlenme haklarını kullanabilmek için her türlü mücadeleyi göze almak zorunda kalmaktadırlar. Bu mücadeleler işten çıkarma, jandarma ve polis baskılarına karşın günlerce, aylarca sürebilmektedir.

İşverenler, sendikal örgütlenmeyi engellemek için her yola başvurmaktadırlar. Özellikle yasalardaki boşluklar işverenlerin her türlü hileyi yapmasına olanak tanımaktadır. Haziran ayında örgütlendiğimiz TIBSET işyerinde, sendikamız yetki tespiti için gerekli üye çoğunluğuna sahip iken, işveren işyerinde çalışmayan 44 işçiyi Sosyal Sigortalar Kanunu'ndaki geriye dönük prim ödeme düzenlemesini hileli bir biçimde uygulayarak, işyerinde çalışıyor göstermiştir. Sendikamız, işyerinde çalışan sayısının tespiti için Büyükçekmece Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurduğu 09.07.1997 tarihinde hakime işyerinde çalışan sayısını 179 olarak bildiren işveren, bu hileden sonra Çalışma Bakanlığı müfettişlerine işyerinde çalışan sayısını 218 olarak bildirmiştir.

İşveren, yalnız yasalardaki boşlukları hileli bir biçimde kullanmakta kalmamış, TIBSET'te çalışan üyelerimizin tamamını işten çıkarmıştır. Sendikamız bu konudaki hukuk savaşını sonuna kadar sürdürecektir. Ancak, bugün örgütlenme konusunda yaşanan sıkıntılar yalnız Petrol-İş Sendikası'nın değil, tüm sendikaların ve emekçilerin başlıca sorunudur. Bu sorunun, kökten çözümü, sendikalarımızın işçi sınıfı ile birlikte vereceği kararlı mücadeleler sonucunda örgütlenmenin önündeki yasal ve yasal olmayan tüm engellerin kaldırılarak yeni bir yasal düzenlemenin yapılması ile aşılabacaktır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

petrol-ış
Türkiye Petrol, Kimya, Lastik İşçileri Sendikası

Barış Ellerimizde

1.86
TR
37

Petrol-İş Yayınları 97/2

01 Eylül 1997

BARIŞ GÜNÜ KUTLU OLSUN

Dünya Barış Günü'nü, dünya üzerinde 100'ü aşkın yerde sıcak çatışma sürerken gerçek bir barışın emekçilerin taleplerinin karşılanması ile sağlanacağını bir kez daha vurgulayarak kutluyoruz.

Savaşların, gerginliklerin yol açtığı yıkım en fazla emekçileri etkiliyor. Savaş veya savaş tehdidi ve gerginlikler bahane edilerek, emekçilere işsizlik, ağır çalışma koşulları ve düşük ücretler dayatılıyor. Savaşa gönderilenlerin büyük kısmını da emekçiler veya onların çocukları oluşturuyor. Çalışma koşullarının düzeltilmesi, sendikal örgütlülüğün gelişmesi gerçek bir demokratik ortamda mümkün olabilir.

Bu nedenle barışı savunuyoruz. Bu nedenle savaşa, çatışmalara gerginliklere hayır diyoruz. Barışı kucaklıyoruz.

Sosyal sorunların, endüstri ilişkilerinin, çalışma ortamının iyileştirilmesi için, gerçek bir demokrasiye ve barışa ihtiyacımız var.

Barış, savaşların olmaması, bombaların patlamaması değil tek başına.

Barış aynı zamanda emekçilerin açlık, yoksulluk, işsizlik gibi sorunlarından kurtulmaları, meydana getirdikleri maddi zenginliklerden çok daha fazla yararlanmalarıdır.

Türkiye'de yaşanan gerginlikler, Kürt sorunu, çalışma barışının bozulması, sendikalara yönelik baskılar, demokratik hakların kısıtlılığı barış mücadelesinin önemini artırıyor.

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ'NDE, BARIŞIN ÖZLEM OLMAKTAN ÇIKMASI EN BÜYÜK AMACIMIZDIR

DÜNYA BARIŞ GÜNÜ, TÜM EMEKÇİLERE VE İNSANLIĞA KUTLU OLSUN

11 Eylül 1997

TIBSET İŞÇİLERİNİN GÖZALTINA ALINMASINI PROTESTO EDİYORUZ

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Anayasa ve yasalar en temel hak ve özgürlüklerden biri olan “sendikaya üye olma hakkını” tüm işçilere tanımıştır. Ancak bugün işverenler, anayasal bir hak olan sendikalaşma hakkını, işten çıkarma başta olmak üzere yasalardaki boşluklardan da yararlanarak kullanılamaz duruma getirmişlerdir.

Haziran ayında örgütlendiğimiz TIBSET işyerinde, sendikamız yetki tespiti için gerekli üye çoğunluğuna sahip iken, işveren işyerinde çalışmayan 44 işçiyi Sosyal Sigortalar Kanunu’ndaki geriye dönük prim ödeme düzenlemesini hileli bir biçimde uygulayarak, işyerinde çalışıyor göstermiştir. TIBSET işçileri, işverenin yasalardaki boşluklardan da yararlanarak, hileye başvurmasını ve baskılarını, üretimden gelen güçlerini kullanarak protesto ettiler. İşveren, üyelerimizin hepsini işten çıkarırken, üyelerimiz 4 Ağustos’tan bu yana işyeri önünde kurdukları çadırlarda direnişlerini sürdürüyorlardı.

Anayasal bir hakkı kullanmak için meşru zeminde mücadelelerini sürdüren TIBSET işçilerine devletin güvenlik güçleri 9-10-11 Eylül tarihlerinde müdahale ederek, 90 üyemizi gözaltına almıştır. İstanbul şube başkanımız Nejat Elibol’un da aralarında bulunduğu TIBSET işçileri, derhal serbest bırakılmalıdır. Bugün de gözaltına alınan üyelerimiz Esenyurt Jandarma Karakolu’nda tutulmaktadır.

Sendikalaşma sürecindeki deneyimli işçileri topluca işten çıkartarak, yerine dışarıdan topladığı nitelsiz ve hiç tecrübesi olmayan işçilerle enjektör üretimine devam eden TIBSET işvereni, insan yaşamını ve halk sağlığını tehlikeye atmaktadır. Güvenlik güçleri, tarafsız bir zeminde, bir yandan anayasal bir hakkın kullanımını engelleyerek, diğer yandan da halk sağlığını tehlikeye atan üretimi-

ne devam ederek suç işleyen TIBSET işverenine karşı da yasal yaptırımlarda bulunmalıdır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

15 Eylül 1997

SENDİKAL ÖRGÜTLENME HAKKIMIZIN ENGELLENMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ!

Sendikaya üye olma hakkının her işçiye tanınan bir hak olmasına karşın, işverenler bu hakkın kullanımını yasalardaki boşluklardan yararlanarak kullanılamaz duruma getirmişlerdir. Sendikamız, TIBSET'te örgütlenme çalışmalarından sonra yetki için gerekli tespitin yapılması amacıyla 16 Haziran 1997 tarihinde Çalışma Bakanlığı'na başvurdu. Sendikamız TIBSET işyerinde çalışan sayısının tespiti için Büyükçekmece Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurmuş, 09.07.1997 tarihinde işyerinde yapılan keşifte, işveren çalışan sayısını 179 olarak bildirmiştir. Bu tarihten önce de 91 işçi sendikamıza üye olmuştur.

Sendikal örgütlenmeyi haber alan işveren, sendikamızın yetki almasını engellemek için yasalardaki boşluklardan da faydalanarak örgütlenilen ay olan Haziran ayında 44 hayali işçiyi merkez büroda çalışır göstererek, geriye dönük sigorta primlerini ödedi. Sendika hakkını isteyen işçiler, yetki alabilecek çoğunluğu sağladıkları halde mevcut yasalara bile tahammül edemeyen ve yasaları tahrif etme yoluna giden işvereni, protesto için 4 Ağustos 1997 tarihinde direnişe geçtiler. İşçiler 12 Ağustos 1997'de fabrikadan zorla dışarı çıkarıldılar ve İş Kanunu'nun 17/2 maddesi uyarınca işten çıkartıldılar. İşveren 15 Ağustos'ta direnişi kırmak için yeni işçi almaya başladı. Jandarmanın işyeri önünde çadır kurarak direnişlerini sürdüren TIBSET işçilerinin 9 Eylül Salı günü çadırlarını yıkarak, işçileri ve şube başkanımız Nejat Elibol'u gözaltına aldı. Bu baskılara karşın 10-11-12 Eylül tarihlerinde yine işyerine giden işçiler ve şube başkanımız tekrar gözaltına alındılar.

Anayasa ve yasalarda yer alan örgütlenme hakkını kullanarak sendikamıza üye oldukları için işten çıkartılan ve 4 Ağustos'tan bu yana direnişte bulunan TIBSET işçilerini, bu onurlu mücadelelerinde yalnız bırakmamak için sendikamız

merkez yönetim kurulu 19 Eylül 1997 Cuma günü saat 17.00'de TIBSET işyeri önünde bir basın açıklaması yapacaktır. Sendikal örgütlenme hakkına sahip çıkmak için, TIBSET önünde yapacağımız kitlesel basın açıklamasına katılmamız, TIBSET işçilerine ve genelde sendikal örgütlenme hakkını kullanmak isteyen tüm işçilerin mücadelelerine katkı sağlayacaktır.

Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

Yusuf Doğan
Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreteri

Yer: Üçüncü Bölge, Yıldız Tepe Mevkii-Kıraç/Büyükçekmece

Tarih: 19.09.1997 Cuma günü

Saat: 17.00

18 Eylül 1997

ÖZELLEŞTİRME SONRASI TOPLU SÖZLEŞME HÜKÜMLERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ PETLAS'TA, ÜYELERİMİZ 23 EYLÜL'E KADAR ÖDEMELERİN YAPILMAMASI DURUMUNDA GEREKEN TEPKİYİ ORTAYA KOYACAKLARDIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Kırşehir'de kurulu PETLAS Lastik San. ve Tic. A.Ş.'nin özelleştirilmesi sonrası yaşanan olumsuz sonuçlardan biri daha, toplu sözleşme hükümlerinin uygulanmaması biçiminde ortaya çıkmıştır.

KOMBASSAN Holding'e satılarak özelleştirilen PETLAS'ta, 4 Ağustos 1997'de toplu sözleşme imzalanmış, ücret, sosyal haklar, kıdem ve ihbar tazminatı farklarının ödenmesi % 25'lik dilimlerle 15 Ağustos, 15 Eylül, 15 Ekim ve 30 Ekim olarak takvime bağlanmıştır. Toplu sözleşmenin ekonomik ve idari hükümlerini sürekli olarak ihlal eden işveren, 15 Eylül tarihindeki ödemeleri de yerine getirmemiştir. Üyelerimiz, toplu sözleşmenin ihlal edilmesi üzerine 17 Eylül'de demokratik tepkilerini ortaya koyarak, işvereni uyarılmışlar ve ödemelerin yapılması için 23 Eylül'e kadar süre tanımışlardır. İşveren, 23 Eylül'e kadar ödemede bulunmaz ise üyelerimiz toplu sözleşme haklarını korumak için gereken mücadeleyi başlatacaklardır.

Sendikamız, PETLAS'ta özelleştirme öncesi olduğu gibi sonrası da muhatap işveren konusunda sürekli bir sıkıntı yaşamıştır. Bugün de PETLAS'ta sorunları çözmeye yönelik yetkili bir kimse bulunamamaktadır.

Özelleştirme öncesi tüm zorluklara rağmen devam eden üretim ise şimdi yapılmamaktadır. Özelleştirme öncesi "PETLAS'ta üretimi artıracakımı" açıklayan KOMBASSAN Holding yöneticileri, bugün toplu sözleşme hükümlerini ihlal ederek ve üretim yapmamaya yönelik uygulamaları ile PETLAS'ta yeni oyunlar sergilemektedirler.

Bugün, PETLAS'ta yaşananlar bir kez daha özelleştirme ile işçilerin başta istihdam ve toplu sözleşme kazanımlarının nasıl ihlal edildiğini ve yine üretimin yapılmaması ile ülke ekonomisine nasıl zarar verildiğini açıkça ortaya koymaktadır. KOMBASSAN Holding yöneticileri, 23 Eylül'e kadar ödemede bulunmaz ise üyelerimiz toplu sözleşme haklarını korumak için gereken mücadeleyi başlatacaklardır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

22 Eylül 1997

ANAYASAL HAKLARINI KULLANABİLMEK İÇİN 50 GÜNDÜR MÜCADELE VEREN TIBSET İŞÇİLERİ GÖZALTINA ALINDI

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikaya üye olma hakkı, işçilere anayasa ve yasalarla tanınan bir haktır. Anayasal haklarını kullanarak sendikamıza üye olan TIBSET işçileri, 50 gündür başta işveren olmak üzere güvenlik güçlerinin haksız ve keyfi saldırılarına maruz kalmaktadır.

Haziran ayında örgütlendiğimiz TIBSET işyerinde, sendikamız yetki tespiti için gerekli üye çoğunluğuna sahip iken, işveren işyerinde çalışmayan 44 hali işçiyi Sosyal Sigortalar Kanunu'ndaki geriye dönük prim ödeme düzenlemesini hileli bir biçimde uygulayarak merkez büroda çalışıyor göstermiştir. Sendikal örgütlenmeyi önlemek için her türlü hileye başvuran işvereni, meşru zeminde protesto eden üyelerimizin, önce işyeri önünde kurdukları çadır yıkılmıştır. İşyeri önünde bekleme kararlılığı olan ve 9-10-11 Eylül tarihlerinde gözaltına alınan üyelerimiz, son olarak bugün (22.09.1997) yine işyeri önünden güvenlik güçleri tarafından gözaltına alınmışlardır.

İşveren, sendikalaşma sürecindeki deneyimli işçileri topluca işten çıkartarak, yerine dışarıdan topladığı niteliksiz ve hiç tecrübesi olmayan işçilerle enjektör üretimine devam ederek, insan yaşamını ve halk sağlığını tehlikeye atmaktadır. Güvenlik güçleri, TIBSET işverenine karşı hiçbir yaptırımında bulunmazken, üyelerimizi keyfi olarak gözaltına almaya devam etmektedir.

Yarımcı şube yöneticilerimiz, Kocaeli'nde sendikaya üye oldukları için işten atılan ENTEKS işçilerinin 19 Eylül Cuma günü basın açıklamasına katıldıkları için gözaltına alınmışlardır. Yarımcı şube başkanımız Ali Buğdaycı gözaltında gördüğü işkence nedeniyle yedi günlük doktor raporu almıştır. Güvenlik

güçlerinin görevi yasaların uygulanmasını sağlamaktır. Sendikamız, işçileri, sefalet ücretlerinde ve sendikasız çalışmaya mahkum eden, bunun için de her türlü zorbaca yöntemi meşru gören insanlık dışı bu uygulamaların her zaman karşısında olmuştur ve olmaya da devam edecektir.

Güvenlik güçlerinin, sendikalaşma mücadelesi veren TIBSET işçilerinden 40'ını gözaltına almasını, yine ENTEKS işçilerinin sendikalaşma mücadelesine destek olan Yarımca şube başkanımız Ali Buğdaycı'ya karşı tutumunu şiddetle protesto ediyoruz. Güvenlik güçlerini, işçilerin sendikalaşma haklarını her türlü hile ve zorla engellemeye çalışan işverenlere karşı tarafsız olmaya davet ediyoruz. Sendika üyeliği anayasal haktır, gözaltı ve baskılarla engellenemez.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

30 Eylül 1997

**DAHA ÖNCE OLDUĞU GİBİ PETROL-İŞ OLARAK
“SÜREKLİ AYDINLIK İÇİN BİR DAKİKA KARANLIK”
EYLEMİNE KATILYORUZ**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Katılım yönünde tüm şubelerimiz ayrıca uyarılarak üyelerimizin katılımının en geniş biçimde sağlanması amaçlanmaktadır.

“Susurluk kazası” ile ortaya açık olarak çıkan “devlet-siyaset-mafya çeteleşmesi” bugün demokrasi yanlıları ile karşıtı olanların çatışma noktasına dönüşmüştür. Bu olayın da üstünün kapanmasına izin verilmemelidir. Mevcut Anasol-D Koalisyon Hükümeti, muhalefetteyken verilen sözlerini yerine getirmelidir. “Susurluk kazası” ile ortaya çıkan söz konusu çeteleşme, milletvekillerinin dokunulmazlıkları da kaldırılarak açıklığa kavuşturulmalıdır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

30 Eylül 1997

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

29 Eylül 1997 günü Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ve Özelleştirme Yüksek Kurulu üyelerine sendikamız tarafından birer mektup gönderilerek satış sözleşmesi ve toplu sözleşme hükümlerine uymayan, Mayıs 1997’de KOMBASSAN Holding’e satılarak özelleştirilen PETLAS’ın, yeni işvereni için yasal ve idare işlemlere başlanması gereği iletildi ve yapılan özelleştirme örneklerinin iddia edilenlerin tersine sonuç verdiği belirtilerek özelleştirme uygulamalarından hemen vazgeçilmesi uyarısında bulunuldu.

PETLAS’ın satış sözleşmesinde de belirtilen işçilerin kıdem ve ihbar tazminatı farkları, aradan aylar geçmesine rağmen yeni işveren KOMBASSAN Holding tarafından henüz ödenmemiştir. 4 Ağustos 1997’de toplu iş sözleşmesi imzalanmıştır. Ancak hem ücret ve hem de idari açıdan toplu iş sözleşmesi hükümlerine uyulmamaktadır. Aksine işçilere işten çıkmaları yönünde baskı yapılmaktadır. İşveren, sendika ile endüstri ilişkileri içinde bulunmaya hiç yanaşmamakta ve sürekli uyuşmazlık ve haksızlıklar nedeniyle işveren ile karşı karşıya kalınmaktadır. Şu anda özelleştirilip de sendikalaşma oranı en yüksek olan PETLAS’ın bu durumunu, işveren hazmedememektedir. Oysa özelleştirme öncesi ÖİB yetkilileri işçi haklarına ilişkin her türlü güvenceyi vermişler ve bunu satış sözleşmesine de yansıtmışlardır. Kaldı ki sendika hakkı anayasal ve yasal bir haktır.

Tüm bunların yanı sıra özelleştirme gerekçesi olarak ileri sürülen üretim ve verimlilik artışını sağlama yönünde mevcut işverenin hiçbir çabası gözlenmemektedir. Yine satış sözleşmesine uygun yatırım takvimi işletilmemektedir. Oysa 250 milyon dolara ancak kurulabilen PETLAS, peşin 3,6 milyon dolar olmak üzere yedi yıl vadeli 35,7 milyon dolara, üretim artışının ve işçi sayısının iki misline çıkarılması vaatleriyle satılmıştı.

PETLAS ve diğer özelleştirilen kamu kuruluşları örnekleri, bundan böyle özelleştirilecek kamu kuruluşlarının da nasıl bir durumda olacaklarını açıkça ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar karşısında kamu kuruluşları, kamu açıklarını kapatma gibi aldatmacalarla bir oldubittiye getirilerek özelleştirilmemelidir. Bu yönde kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

01 Ekim 1997

ÖZELLEŞTİRİLEN PETLAS'TA, 115 İŞÇİ İŞTEN ATILDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendikamızın örgütlü olduğu, 250 milyon dolar değerindeki PETLAS, 6 Mayıs 1997'de KOMBASSAN Holding'e, peşin 3,6 milyon dolar, yedi yıl vadeli toplam 35,7 milyon dolara satılmıştı. Özelleştirilirken üretim ve istihdam artış garantisi bizzat ÖİB yetkilileri ve bizzat KOMBASSAN Holding sahiplerince verilmişti.

Ancak değil istihdamın artışı, bu sabah aralarında iki temsilcimizin de bulunduğu 115 üyemiz işten çıkarılmışlardır.

Şu anda tüm PETLAS işçisi, "ya hepimizi işten atarsınız, ya da hepimiz çalışırız" diyerek işi durdurmuşlardır. İşyeri ise bir alay jandarma tarafından kuşatılmıştır.

İşveren işten çıkarma gerekçesini hükümet ile olan teminatı bozdurma sorununa dayandırmaktadır. Hükümet ile işveren arasındaki sorunların cezasını işçilere çektirmek, hangi açıdan bakılırsa bakılsın büyük bir haksızlıktır. Bu durumda ÖİB veya ÖYK olsun hükümet yetkililerini uyarıyor, duruma derhal el koymaya çağırıyoruz. Yine özelleştirme öncesi verilen sözler de unutulmamalıdır.

PETLAS işvereni de işten attığı işçileri derhal geri almalı ve hükümet ile olan sorunun cezasını işçilere yüklememelidir.

PETLAS'ta yaşanan bu son işten çıkarmalar ve işten çıkarma nedeni de ortaya koyuyor ki, bedava denecek karşılığa satıldığından ve kamuya sağladığı gelir kesildiğinden, özelleştirme asla ve asla iddia edildiği gibi kamu açığını kapatmaya hizmet etmiyor ve üretim artmıyor. Kaldı ki istihdam artırsın. Aksine istihdam eksiltiyor.

Hükümete, işten atılan işçilerin geri alınması için duruma derhal el koyulmasını ve PETLAS işvereni de hükümetle olan sorun yüzünden işten atmaktan vazgeçmesini bir kez daha hatırlatır, kamuoyunu özelleştirmelere karşı daha duyarlı olmaya çağırırız.

13 Ekim 1997

SOSYAL GÜVENLİKTE HEDEF ŞAŞIRTILIYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

TÜSİAD, sosyal güvenlik sistemi üzerine yeni bir rapor daha hazırlayarak iktidarı kendi görüşleri doğrultusunda etkilemeye ve kamuoyu oluşturmaya çalışmaktadır. Dünya Bankası ve IMF dayatmalarına paralel hazırlanan bu rapor sosyal güvenlik sisteminin külfetini işçilere yıkma yanında, bu alandaki sınırlı kazanılmış hakları da yok etmeye yöneliktir. Raporda devlete prim ödeme ve işçilere prim artışı getirilirken, işverenlere de prim düşüşü getirilmektedir. Oysa AB’de işverenlerin katkısı GSYİH’ye göre %7,1 olurken, Türkiye’de %2 civarındadır. Devlet katkısı ise prim ödeme biçiminde değil, bütçeden gereksinime göre aktarma biçiminde olmalıdır. Yine emeklilik yaş sınırının yükseltilmesi ile SSK sorunlarının çözüleceğini ileri sürmektedirler. Emeklilik yaş sınırını yükselterek ve yukarıda yer alan diğer öneriler ile krizden çıkılacağını iddia etmek hedef şaşırtmaktan başka bir şey değildir.

Türkiye sosyal güvenlik sistemi kasıtlı olarak kriz içine sokulmuştur. Örneğin düşük faizli devlet tahvilleri ile kurum 19 milyar dolar kayba uğratılmıştır. Beş milyon sigortasız işçi vardır. Yalnızca 1.443 işyerinin kuruma 7 trilyon TL prim borcu bulunmaktadır. Ancak tüm bunların ötesinde yeni liberalizm, sosyal güvenliğin de özelleştirilmesini, tüm yükün işçiye yüklenmesini ve kazanılmış hakların yok edilmesini getirmektedir. Bir özelleştirme yolu olarak SSK’dan özele sevk oranı 1980’de %5 iken, 1990’da bu oran %30 olmuştur.

Bu arada SSK’ya yüksek tutarda bütçeden aktarma yapıldığı biçiminde çarpıtmalar da sürmektedir. Örneğin 1997 Bütçesi’nden SSK’ya 280 trilyon lira ayrıldığı belirtilirken, kurumun devletten sosyal yardım zammı ve prim alacakları toplamının 332 trilyon TL olduğu ortaya çıkmıştır. Yine 1996’da da bütçeden

144,4 trilyon TL aktarma yapıldığı belirtilirken, bu rakam içindeki 74,7 trilyon TL, KİT'ler, belediyeler ve batan bankaların borçlarıdır.

Avrupa Birliği'ne girmek için her yolu deneyen Türkiye, sosyal güvenlik sistemi itibariyle AB standartlarının oldukça gerisindedir. Avrupa Birliği ülkelerinde sosyal güvenliğe olan %37 oranındaki devlet katkısı oranı Türkiye'de de uygulanırsa idi, 1997'de 384 trilyon TL katkıda bulunulması gerekirdi.

Bir kez daha belirtiyoruz ki hiçbir sosyal güvenlik hakkımıza dokunulmamalıdır. Hükümet, Dünya Bankası'nın ve TÜSİAD'ın değil milyonlarca işçinin ve ailesinin sesine kulak vermelidir. Sistemin tüm açıkları devlet ve işverenler tarafından kapatılmalıdır. Alacaklar, affa uğramadan yasal faizleri ile tahsil edilmelidir. Yeni sigorta kayıtları ile kısa dönemde bir yandan fon yaratılırken diğer yandan sosyal güvenlik şemsiyesi altına giren işçi sayısı artacaktır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

23 Ekim 1997

DÜŞÜNCE “SUÇLULARI” DEĞİL, ÇETELER YARGILANSIN

Basın ve yayınının değerli temsilcileri

Susurluk çetesi ve Göktepe davası sanıkları bir bir serbest bırakılırken, insan hakları savunucusu Avukat Eşber Yağmurdereli'nin kendisine tebligat bile yapılmadan alelacele gözaltına alınarak, Çankırı Cezaevi'ne gönderilmesini şiddetle kınıyoruz.

Başbakan Mesut Yılmaz'ın, hükümetinin yüz günlük icraatlarını açıkladığı ve insan hakları, demokratikleşme, düşünce özgürlüğü konularında “umut” dağıttığı bir günde, düşünceye ve basına yönelik saldırılar tüm hızıyla devam etmektedir. “Barış İçin Bir Milyon İmza” kampanyası sözcüsü Yağmurdereli'nin tutuklanması ile Türkiye'deki düşünce “suçluları” sayısı 118'e yükselmiştir. Düşünmenin, düşünceyi açıklamamanın en büyük cezalara çarptırıldığı günümüz Türkiye'sinde siyasi iktidarın insan haklarından ve düşünce özgürlüğünden, demokratikleşmeden söz etmesi, bu konuda ne kadar samimi olduğunun somut göstergesidir. Türkiye, 2000'li yıllara girerken düşünen insanlarını ve aydınlarını hapis cezaları ile susturmaya, sindirmeye çalışan, ortaçağ karanlığının hükmü sürdüğü bir ülke olma ayıbını taşımaktadır.

Yağmurdereli gibi barış ve demokrasi savunucusu bir insana vurulan kelepçe onun şahsında, bu toplumda düşünce ve basın özgürlüğünü, demokrasiyi savunan herkese vurulmuştur. Çetelerin serbest bırakıldığı, kara para ve eroin tacirlerinin, işkence suçlarının ellerini kollarını sallayarak dolaştığı bir dönemde, insanların düşüncelerinden dolayı cezaevine konulması hukuk sistemindeki çarpıklığın ve çifte standardın da bir göstergesidir.

Türkiye ancak çetelerin yargılanarak cezaevlerine konulduğu ve tüm düşünce suçlularının serbest bırakıldığı bir süreçte ortaçağ karanlığından kurtulacaktır.

Yağmurdereli ve tüm düşünce “suçluları” derhal serbest bırakılarak, Türkiye dünya kamuoyunda da yoğun tepkilere neden olan bu ayıbından bir an önce kurtarılmalıdır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

31 Ekim 1997

BAŞKANLAR KURULU ÜYELERİMİZ, SENDİKAL ÖRGÜTLENME HAKKIMIZIN ENGELLENMEYE ÇALIŞILDIĞI TIBSET'İN ÖNÜNDE OLACAKLAR

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Sendikaya üye olma hakkı, işçilere anayasa ve yasalarla tanınan bir haktır. Anayasal haklarını kullanarak sendikamıza üye olan TIBSET işçileri, 4 Ağustos'tan bu yana başta işveren olmak üzere güvenlik güçlerinin haksız ve keyfi saldırılarına maruz kalmaktadır.

Haziran ayında örgütlendiğimiz TIBSET işyerinde, sendikamız yetki tespiti için gerekli üye çoğunluğuna sahip iken, işveren işyerinde çalışmayan 44 işçiyi, Sosyal Sigortalar Kanunu'ndaki geriye dönük prim ödeme düzenlemesini hileli bir biçimde uygulayarak merkez büroda çalışıyor göstermiştir. Sendikal örgütlenmeyi engellemek için her türlü hileye başvuran işvereni meşru zeminde protesto eden üyelerimizin, önce işyeri önünde kurdukları çadır yıkılmıştır. İşyeri önünde bekleme kararlılığında olan üyelerimiz, işyeri önüne her gidişlerinde güvenlik güçleri tarafından gözaltına alınmışlardır. İşveren, sendikalaşma sürecindeki deneyimli işçileri topluca işten çıkartarak, yerine dışarıdan topladığı nitelsiz ve hiç tecrübesi olmayan işçilerle enjektör üretimine devam ederek, insan yaşamını ve halk sağlığını tehlikeye atmaktadır.

Bugün Türkiye'nin dört bir yanında sendikalaşma hakkını kullanan işçiler, TIBSET işçilerinin yaşadığı baskı ve işten çıkarmalarla karşı karşıya kalmaktadır. İzmir'de sendikamıza üye olan EGE PLAST ve AKDENİZ KİMYA işçileri yine Mersin'de AKGÜBRE işçileri sendikalaşma için her türlü hileye başvurmaktadır.

30-31 Ekim tarihlerinde toplanan genişletilmiş başkanlar kurulu üyelerimiz, sen-

dikalaşma önündeki her türlü engel ve baskıları protesto etmek amacıyla bugün (31.10.1997) saat 15.00'de TIBSET önünde bir basın açıklaması düzenleyecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Yer: Üçüncü Bölge, Yıldız Tepe Mevkii-Kıraç/Büyükçekmece

Tarih: 30.10.1997 Cuma günü

Saat: 15.00

31 Ekim 1997

GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız 23. Dönem 6. Olağan Geniştirilmif Başkanlar Kurulu 30-31 Ekim 1997'de Şile'de toplandı.

ÖZELLEŞTİRMELER

Sendikamızca ve diğer demokratik kurum ve kuruluşlar tarafından defalarca yapılan açıklamalarda özelleştirme uygulamalarından vazgeçilmesi talep edilmiştir. Son olarak sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS'ın yok pahasına özelleştirilmesinde de görüldüğü gibi bir dizi olumsuzluk gündeme gelmiştir. Özelleştirme sonucunda istihdam daralmış, üretim azalmış, kamu yararı ortadan kalkmıştır. Bu olumsuzluklar özelleştirmelerin neye hizmet ettiğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bu olumsuzluklar karşısında, kamuoyunu özelleştirmelere karşı daha duyarlı olmaya çağırıyoruz.

SOSYAL GÜVENLİK SİSTEMİ

Sosyal güvenlik sistemi, devletin yol açtığı maddi tıkanıklıklar gerekçe gösterilerek özelleştirilmek istenmektedir. Sosyal güvenlik, ülkenin maddi zenginliklerini yaratanların iş sürecinde sağladıklarını korumaları ve emekli olduklarında insanca yaşamlarının sağlanması sorunudur. Bunun için yaşam koşullarının daha da iyileştirilmesi, işveren ve devlet katkı payının arttırılması gerekmektedir. Sosyal güvenlik sisteminin parçalanmasına, yok edilmek istenmesine sessiz kalmayacağımızı belirtiyoruz.

EŞEL-MOBİL SİSTEMİ

Refahyol Hükümeti döneminde, bir dayatma ile getirilen ve söylenenlerin aksine ücretlerin zaman içinde düşmesine neden olan eşel-mobil uygulama-

masından derhal vazgeçilmelidir. Yeni hükümeti, güvenoyu öncesi verdiği sözü tutmaya davet ediyor, kamu çalışanlarına uygulanan bu ücret sisteminden vazgeçilmesini istiyoruz.

ENFLASYON

20 yıldır iktidara gelen tüm hükümetlerce söz verilen ancak bir türlü düşürülemeyen enflasyon, ülkemizi sürekli istikrarsızlığa sürüklemekte, çalışanlar bu yük altında ezilmektedirler. Enflasyon bahane edilerek sermaye lehine ve çalışanlar aleyhine üretilen olumsuz ekonomik politikalar dar gelirli ve emeği ile geçinenlerin artık fedakarlık yapacak halleri kalmamıştır. 24 Ocak 1980'den bu yana fedakarlığı hep biz çalışanlar yaptık. Öncelikle, kayıt dışı ekonomi önlenmeli ve tüm vergi kaçakları vergilendirilerek fedakarlıklar rantiyelerden, vergi kaçırıcılardan istenmelidir.

TEMEL EĞİTİM

Sekiz yıllık kesintisiz temel eğitimi destekliyor, eksikliklerin giderilmesi için genel bütçeden eğitime ayrılan paranın gerekli miktarda artırılmasını talep ediyoruz. Ülkemizde okuyamayan dar gelirli ve kimsesiz çocukların da bu sistemde eğitim almasının sağlanması için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

SENDİKAL ÖRGÜTLENME

Çalışma yaşamımıza ilişkin sorunlar, sık sık grev ve direnişleri gündeme getirmektedir. Ekonomik ve yasal yetersizlikler çalışma barışını tehdit etmektedir. Sendikal örgütlenmeler işverenler tarafından kolaylıkla engellenmekte, sendikalı olmak isteyen işçiler işsizlikle karşı karşıya kalmaktadırlar. Tüm sendikalar grev ve direnişler ile dayanışmayı yükseltmelidir. Hükümetlerce de kabul edilen ILO kararları çerçevesinde, çalışma yaşamı en kısa sürede yeniden düzenlenmelidir.

ZORUNLU TASARRUFLAR

Zorunlu tasarrufların gaspına derhal son verilmeli, anapara ve nemalar hak sahiplerine bir defada nakden ödenmelidir. %3'lük işveren katkısı da ücretlere eklenmelidir.

İNSAN HAKLARI

Ülkede bir türlü çözümlenemeyen insan hakları ve düşünce özgürlüğü sorunu gündemdeki yerini korumaya devam ediyor. Son olarak, yaşanan Eşber Yağmurdereli olayı, demokrasimizin bir ayıbı olarak tarihimize geçmiştir. İnsan hakları ihlalleri günlük olaylardan sayılmakta, düşüncelerini açıkladılar diye insanlar cezaevlerine kapatılmaktadır. Bu uygulamalar ke-sintisiz sürerken, güvenlik güçlerince aranan faili meçhul cinayet sanıkları, vergi kaçakçıları, kara para tüccarları sokaklarda serbestçe dolaşmaktadır.

Susurluk kazası sonrası iyice açığa çıkan devlet-çete-mafya ilişkileri için “ucu nereye kadar gidiyorsa, oraya kadar gidilecek” diyenler, bugün büyük bir suskunluk içindeler. Çete elemanları birer birer serbest bırakılırken, düşün-en aydınlar cezaevlerine konulmaktadır. Dokunulmazlıkların kaldırılarak çetelerin yargılanması ve ülkemizin demokratikleştirilmesi mücadelesi her onurlu yurttaşın başlıca görevi olmalıdır.

Örgütlenmenin önündeki engellerin varlığı, başta çalışanlar olmak üzere tüm emeği ile geçinenleri tehdit etmektedir. Örgütsüz bırakılan çalışanlar üzerinde çeşitli baskılar uygulanmakta, daha iyi hak taleplerini dile getirmek isteyenler baskılarla yıldırılmak istenmektedir. Örgütsüz bir toplum yaratılarak insanların bir araya gelerek yapacakları toplu mücadelesinin önünü kesmeye çalışanların bu düşüncelerini boşa çıkarmak için örgütlenme özgürlüğünün kazanılması en önemli istemlerimizdendir. Ülkemizde çağdaş ülke standartlarında bir örgütlenme özgürlüğünü elde edinceye kadar her türlü demokratik mücadeleyi vereceğimizi kamuoyuna duyururuz.

EKONOMİK SOSYAL KONSEY

Ekonomik Sosyal Konsey yapısının demokratikleştirilerek, tabana yayılması işçi ve emekçilerin temel sorunlarını ele alan, çözüm üreten bir işleve kavuşması sağlanmalıdır. Aksi takdirde, işçi sendikalarının Ekonomik Sosyal Konsey’den çekilmesi gerekir.

çıkartılmıştır.

4046 sayılı Özelleştirme Yasasına göre, özelleştirme sonucu işini kaybedenlere İİBK tarafından 90-240 gün arası SSK prime esas kazanç üzerinden İş Kaybı Tazminatının ödenmesi getirilmiştir. Bu tazminata hak kazanan sayısı 1995'te 734, 1996'da da 5873'tür. Ödemeler 1995'te en yüksek 12 milyon TL, 1996'da da 20 milyon TL dolayında olmuştur.

Özelleştirmenin işçiler açısından

yaptığı toplu iş sözleşmesinde üyelerine sıfır ücret zammı dayatarak, sefalet ücretine razı etti. Diğer ortaklar hiçbir ödemede bulunmadığı için işçiler bedavada çalışma finansman gereksinimi karşılanamadı. Bu arada Sabancı ile ortaklık anlaşması yapılarak Karçimsa kuruldu. Bu işletmenin %51'i Sabancı Holding'in, %49'u da işçi sendikasının oldu. 1996 yılında sermaye artırımına gidilen işletmede işçiler ücretlerininin yetersizliği sonucu rüçhan haklarını

Diğer ülkelerde özelleştirmeye karşı genel grev

Güney Afrika'da IMF ve Dünya Bankası "tavsiyeleri" doğrultusunda yapılan özelleştirme programlarına sendikalar sert tepki gösterdiler ve 16 Ocak 1996'da genel eylem ve 24 saatlik genel grev kararı aldılar. Kongo'da yine özelleştirme politikalarına karşı çıkan tüm sendikalar, 24 Ocak 1996'da genel greve gittiler. Brezilya'da 1996 Mayıs'ında Petrol sektörünün özelleştirilmesine karşı Petrobras'ta örgütlü sendika haberi duyar duymaz greve başladı. Grev özellikle özelleştirme ile yüz yüze olan telekomünikasyon, enerji, demiryolu işçileri ve öğrenciler tarafından da desteklendi.

Kosta Rika'da özelleştirme ve işten çıkarmalara karşı Ağustos 1995'te genel greve gidildi. Panama'da özelleştirmeye karşı 9 Ekim 1996'da genel grev yapıldı. Bangladeş'te özelleştirmeye karşı 11-12 Nisan 1995 tarihlerinde yaygın grevlere gidildi. Hindistan'da telekomünikasyonun özelleştirilmesine karşı 450 bin telekom işçisi, Haziran 1995'te genel greve gitti ve diğer tüm sendikalar ve emekçi kuruluşlar tarafından desteklendi. Pakistan'da 6 Ocak 1996'da özelleştirmeye karşı yığınsal gösteri yapıldı. İngiltere'de Liverpool liman işçileri özelleştirmeye karşı 1995'ten bu yana grevlediler.

bir sonucuda sendikasılaştırma olmuştur. Özelleştirilen kuruluşlarda sendikalaşma oranı yüzde 36'ya düşmüştür. Özelleştirilen işletmelerde, 10'ten çıkartılan işçi sayıları ve yüzde oranları aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Özelleştirmeci sendikalar ve sonuçları

Hükümet ve sermaye çevreleri, özelleştirimin önünün açılması ve çalışanların direncinin kırılmasında bir yol olarak bazı işletmelerin çalışanlara veya sendikalara devrinin gündeme getirdiler. Böylece sendikalar özelleştirme yanlısı ve karşıtı diye ikiye bölündü.

Karabük Demir ve Çelik Fabrikalarının sendikaya devri, 5 Nisan 1994 paketinde, hükümetin Karabük Demir Çelik'i kapatma kararının da yer alması üzerine işçiler, sendikaları ve Karabük'lüler bir dizi eylem gerçekleştirdiler.

Sendikalar ve işçiler işletmenin kapatılmaması konusunda kararlılık

kullanarak yeni hisse alamadılar ve paraları giderek azalmaktadır.

EBK Ocak 1995'te 4.8 trilyon TL'lik tekliflere karşın, 1.5 trilyon TL ile Hak-İş'e devredilmesine karar verildi. Hak-İş kurumun satış değerinin bir kaç katı değerindeki arsalarının imara açılması için girişimlerde bulunması basına yansıdı.

Başlangıçta sendikaya ve işçilere satılıyor propagandası yapılan EBK özelleştirilmesinde rayç bedelinin çok altında yağmalama olarak nitelendirilirken, üstelik çalışanların iş güvencesinin garantisinde tartışma konusu oldu. Bu arada yapılan sözleşme ile 4 bin işçinin değil, 2 bin 200 işçinin istihdamının garanti altına alınabileceği anlaşıldı. EBK işçilerinin imza kampanyaları ile olayı protesto etmesi üzerine ÖİB satışı Şubat 1995'te iptal etti.

Yine Türkiye Gemi Sanayi AŞ'se ait İstanbul Pendik, Haliç, Camialtı ve İzmir Alaybey tersaneleri ile Pendik Motar Fabrikası 49 yıl süreyle Dokgemi-Ş yöneticilerinin sahip olduğu Gestas

Türkiye'de özelleştirmeye karşı

06 Kasım 1997

**ÖZELLEŞTİRİLEN KİT'LERİN İPTALİNE İLİŞKİN DAVA
SONUÇLARINA HEMEN UYULSUN VE KİT'LER ÖİB'DEN
ALINARAK İLGİLİ BAKANLIKLARA DEVREDİLSİN!**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

4046 sayılı Özelleştirme Yasası'nın değer tespiti ve ihale yöntemlerine ilişkin hükümlerinin anayasaya aykırılığı Anayasa Mahkemesi'nce hüküm altına alındıktan sonra, yerel mahkemeler de tek tek özelleştirilen KİT'lerin iptali yönünde kararlar almaktadır. Söz konusu dönemde (27 Kasım 1994-8 Nisan 1997) yapılan tüm özelleştirmeler iptal edildiği gibi işletmeleri özelleştirilmekte olan elektrik santralleri ve dağıtım kurumları da aynı durumdadır.

Sonuç olarak IMF ve Dünya Bankası dayatması ile mevcut yasalar da çiğnenerek, Türkiye'de apar topar yapılmaya çalışılan özelleştirmeler, kamuoyunun, sendikaların gösterdiği duyarlılığın katkısı ile de hukuk engelini aşamamıştır. 200 KİT için yapılan özelleştirmeler fiilen anayasanın çiğnenmesi anlamına gelmektedir.

Bu gelişmeye de dayanarak mevcut hükümeti açık ve kesin bir dil ile bir kez daha uyarıyoruz ki; özelleştirilen KİT'lerin iptalini öngören Anayasa Mahkemesi ve yerel mahkemelerin kararlarına derhal uyulsun, ÖİB eline bırakılan KİT'ler tekrar ilgili bakanlıklara devredilsin, şimdiye değin 4,2 milyar dolar tahsilata karşın 3,9 milyar harcama yapılan özelleştirme ile halen 10 milyar dolar gibi bir kaynak yaratılacağı aldatmacası da terk edilerek KİT'lerin milyarlarca dolarlık kârı göz ardı edilmesin, kısacası özelleştirme saplantısından kurtulunsun, uluslararası finans kurumlarının değil ülkemiz işçilerinin ve emekçilerinin sesine kulak verilsin ve halkın çıkarları ön planda tutulsun, zaten yok pahasına satılan KİT'ler için sermayedarlara geri ödeme ve tazminat gerekçelerine sığınılmasın, yine ÇİTOSAN ve USAŞ'ın özelleştirilmesinde olduğu gibi yargı kararlarına karşı hile yapılmamasın.

Biz sendikalar olarak mahkeme kararlarının takipçisi olacağız ve hükümetin fiili durum yaratmasına göz yummayacağız. Başta suç duyurusunda bulunma olmak üzere, gereken her türlü tavır alınacaktır. Özelleştirme nedeniyle işinden olan 10.000 dolayındaki işçinin hemen işe iadeleri gerekmektedir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

ÖZELLEŞTİRME PATRONLARI, KİMİN ÇIKARINI DÜŞÜNÜYOR?

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

4046 sayılı Özelleştirme Yasası'nın değer tespiti ve ihale yöntemlerine ilişkin hükümlerinin anayasaya aykırılığı Anayasa Mahkemesi'nce hüküm altına alınıp yerel mahkemelerce de tek tek özelleştirilen KİT'lerin iptali yönünde kararlar aldıkça, özelleştirmeciler gerçek yüzlerini daha bir açığa çıkarmaktadırlar.

Örneğin ÖİB Başkanı Uğur Bayar, sendikamızın örgütlü olduğu PETKİM, TÜPRAŞ ve POAŞ'ın öncelikli satışındaki ısrarı için 2 Kasım tarihli Ekonomist dergisinde şunları belirtmektedir: "İnsanlar artık bıktı. İtimadını kaybetti. Dünyaya bunları satabileceğimizi göstermek zorundayız... Türkiye'ye gelmeye hazır belli bir para var." Sormak gerek, devletin maşlı memuru kimin çıkarını düşünerek bunları söyleyebiliyor? Biz söyleyelim. Bayar aslında yerli-yabancı büyük sermayenin sözcüsü ve onların çıkarları için orada. Özelleştirmeyi geciktirdikleri için mahcup olmuşlar. Önceki ÖİB başkanlarının, daha sonra özelleştirilen kuruluşlarda etkin yerlere getirilmeleri, Bayar'ın da geleceğine ışık tutmaktadır.

Yine aynı söyleşisinde PETKİM'de istihdam fazlasından ve 1,5-2 milyar dolarlık yatırım gereğinden söz edip, bunu da devletin yapmaması gerektiğini söylüyor. Her şeyden önce PETKİM'de istihdam fazlasından değil yetersizliğinden söz edilebilir. Zorunlu emeklilikle işten çıkardıkları yerine taşeron eliyle istihdama gitmektedirler ve fazla mesai ile istihdam açığı giderilmeye çalışılmaktadır. PETKİM kendi yatırımını bizzat kendisi yapacak güçtedir, yeter ki büyük sermaye grupları buralardan ellerini çeksin. Bu KİT'lerin kolay özelleştirilmeyeceğini de ifade eden Bayar, kâr eden KİT'lerden adeta şikâyetçidir.

Sorun Bayar sorunu değil, özelleştirme saplantısı olan hükümetin hukuk dışı uygulamaları devam ettirmekteki ısrarıdır. İşçilerin, halkın çıkarlarını değil, yerli-yabancı sermayenin çıkarlarını ön planda tutan mevcut hükümet, KİT'lerin özelleştirilmesinin iptali yönündeki yargı kararlarını hiçe saymaktadır. Bugün sermayenin has adamlığına soyunan Bayar'dan da, farklı bir düşünce ve uygulama beklenemez.

Mevcut Anasol-D Hükümeti'ni bir kez daha uyarıyoruz ki, sermayenin değil, bu ülke işçilerinin ve ezici çoğunlukta olan emekçi halkının sesine kulak verilsin. KİT'lere yeni yatırımlar yapılsın ve bizzat devlet eliyle yok edilmeleri önlewsin. Bu ülke varlıklarına sahip çıkılsın. IMF ve Dünya Bankası buyruklarına gözü kapalı uyulmasın

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

13 Kasım 1997

ZORUNLU TASARRUFU YOK ETMENİN YENİ ADI: İŞSİZLİK SİGORTASI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Anasol-D Hükümeti zorunlu tasarruf kesintilerini işsizlik sigortasına dönüştürme yönünde yasa hazırlıkları içindedir. Hemen belirtmek istiyoruz ki bu tasarı ile amaç edinilen işsizlik sigortası getirme olmayıp, zorunlu tasarruf hakkının yok edilmesine yönelik yeni bir formüldür.

Zorunlu tasarruf birikmişleri ve nemalarına el koymaya kalkışan Refahyol Hükümeti'ne karşı muhalefette iken karşı çıkan yeni koalisyon hükümeti partileri de, ne var ki şimdi bir başka yöntemle kendileri de buna el koyma peşindedirler.

Bir taşla iki kuş vuracaklar. Hem 1 katrilyon TL'ye varan Zorunlu Tasarruf Fon hesabını yok etme yönünde bir operasyon uygulanacak ve hem de işsizlik sigortası yeni bir sürüncemeye sokulacak.

İşsizlik sigortası ile bir hakkın karşı karşıya getirilmesi, her şeyden önce kazanılmış bir hakkın yok edilmesi anlamına gelmektedir. Soruyoruz neden ayrı bir işsizlik sigortası sistemi getirme yerine bu konu zorunlu tasarruf uygulaması ile ilişkilendirilmek isteniyor? Sendikalar olarak talebimiz, daha önce sıkça tekrarlandığı gibi bu uygulamanın derhal durdurulması ve üç aylık bir süre içinde hak sahiplerine cari faiz üzerinden nemalandırılarak geri ödenmesidir. Bu uygulamaya son verilirken %3 olan işveren payı da ücretlere eklenmelidir.

İşsizlik sigortası hemen başlatılsın, ancak zorunlu tasarruf ile ilişkilendirilerek değil. Örneğin Avrupa ülkelerinde uygulanış biçimi ile özellikle işveren ve devletin katkı payları ile işsizlik sigortası getirilmelidir.

Nisan 1997’de 700 trilyon TL olan alışanların Tasarruflarını Teşvik Fon Hesabı’nı, cari nema ve birikmiş ile Kasım 1997 itibariyle 1 katrilyon olarak tahmin etmekteyiz. Zaten cari faizin oldukça altında yapılan bu nemalandırma ile gerçek değeri eritilmiş olan zorunlu tasarruf birikmişimizin yok edilmesi operasyonlarına kesinlikle karşı ıkmaktayız.

İşsizlik sigortası ise ayrı bir konu olup, tartişılması da ayrıdır. Bu arada işsizlik sigortasının acilen çıkarılması gereğini bir kez daha vurgularız.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

20 Kasım 1997

TIBSET İŞÇİLERİNİN SENDİKALAŞMA DİRENİŞİ 109. GÜNÜNDE

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

TIBSET işyerinde 100'e yakın işçi, sendika üyeliği hakkının işverence tanınması için 109 gündür direnişler.

Haziran 1997'de sendikamızda örgütlenen işçiler, daha sonra işverenin mevcut çalışandan bir kat daha fazla sayıda işçi çalışıyor gibi göstermesi nedeniyle mahkeme sürecine girdiler. İşverenin yasaya karşı hile oyunlarına başvurması üzerine işçiler sendikalaşma hakkının tanınmasında ısrar ettiler. İşverenin bu inadı üzerine tepkilerini işyerinde pasif direnişler yaparak dile getirdiler. İşveren sendika hakkını tanımamayı sürdürdü ve 31 Temmuz 1997'de iki saat iş durduruldu. Ancak işveren bu kez jandarmayı devreye soktu ve basına da sık sık yansıdığı gibi sürekli tutuklamalar yapıldı.

Ancak TIBSET işçisi yılmadı ve üç ayı aşkın bir süredir sendika hakkı için mücadele örneği sergiliyor. İşyeri önünde basın açıklamaları, geceler düzenleme gibi çeşitli etkinlikler ile de diğer kardeş sendika ve emekçilerle dayanışmalar giderek yoğunlaştı. Sendikalar ve demokratik kuruluşlarca geniş bir destek sürdürmektedir.

İş bırakma süresinin 109. gününde bu etkinliklerimize bir yenisi daha ekleniyor. Bugün 20 Kasım 1997 Perşembe günü konfederasyonumuz Türk-İş'in Genel Başkanı Bayram Meral TIBSET önünde bir basın açıklamasında bulunmaktadır. Bu basın açıklamasında başta Türk-İş'e üye sendikalar olmak üzere tüm kardeş sendikalar ve demokratik kitle örgütleri hazır bulunmaktadır.

TIBSET'teki sendikalaşma mücadelesi ülkemizdeki sendikalaşma hakkının kabulü önündeki engellerin giderilmesi anlamında bir odak noktası durumuna gelmiştir. Bu kilitlenmenin işçilerin sendikalaşma hakkının çözülerek son bulması

halinde, yalnızca TIBSET işçileri için değil genel sendikal hareket açısından da önemli bir kazanım olacağı şüphesizdir. Bu nedenle bu örgütlenme mücadelesinin de büyük bir önem taşıdığına inanıyoruz ve Petrol-İş olarak tüm gücümüzle sürdürme kararlılığımızda. Diğer yanda ise bu mücadelenin başarısında dayanışma ve haklılığımızın kamuoyuna yansması da büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle mücadelemiz kamuoyuna yansıtma hedefini de taşıyarak sürmektedir.

Bu ülkede parlamento olacaksa, demokrasi olacaksa, sendikalar da olacaktır. Sendikalaşmaya tahammülü olmayanlar, yasalarla bu hakkımızı özellikle ILO sözleşmelerine uygun bulmayanlar parlamento ve demokrasiye de inanmıyorlar demektir. Bu yaklaşımla sürdürmekte olduğumuz sendikalaşma mücadelemiz, aynı zamanda bir demokrasi ve insan hakkı mücadelesidir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

21 Kasım 1997

PETLAS'TA İŞTEN ATILMALAR DURDURULSUN, ÖZELLEŞTİRME İPTALİNE UYULSUN

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Bugün itibarı ile 100 trilyon TL'ye mâl olmuş olan sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS, 6 Mayıs 1997'de KOMBASSAN Holding'e, peşin 3,6 milyon dolar, yedi yıl vadeli toplam 34,8 milyon dolara satılmıştı. Özelleştirilirken üretim ve istihdamda artış garantisi bizzat ÖİB yetkilileri ve yine bizzat KOMBASSAN Holding sahiplerince verilmişti.

Özelleştirme uygulamaları için örnek olarak gösterilen PETLAS da ne var ki kötü bir örnektir. Önce 87 ve daha sonra 126 işçi işten atıldı. İşçi atılmalarının sürmesi bir yana, PETLAS'ın kapatılması yönünde bir eğilimin varlığı da söz konusudur.

İşverenler giderek daha sık biçimde işçileri işten atma yolu ile hükümete kendi çıkarları için bir baskı uygulama yolunu seçmektedirler. İşçiler bu açıdan da sömürülmekte ve mağdur olmaktadır. KOMBASSAN'ın, PETLAS'taki oyunu da aynıdır.

Mevcut hükümet ise bu konuya seyircidir. "Özelleştirme olsun da nasıl olursa olsun" biçiminde bir yaklaşım içindedirler. Oysa diğer özelleştirilen kuruluşlar gibi PETLAS'ın satışı da Kayseri Bölge İdare Mahkemesi kararı (esas 1997/597) ile durdurulmuştur.

20.11.1997 tarihinde Petrol-İş Sendikası Kırşehir Bölge Temsilciliği'nde aşağıda adları geçen siyasi partiler ve kuruluşlar toplanarak PETLAS'ın özelleştirilmesinden vazgeçilerek mahkeme kararına uyulması ve atılan işçilerin geri alınması yönündeki tavır ve kararlarını basın açıklaması ile kamuoyuna duyurmuşlardır.

Kırşehir’de kurulu bu komitede yer alan kuruluşlar: DYP il bşk., MHP il bşk., DSP ilçe bşk., RP il bşk., ÖDP il bşk., CHP il yöneticisi, HADEP il bşk., DTP il bşk., ANAP il yöneticisi, Esnaf Odaları birlik bşk., Oda başkanları.

Petrol-İş olarak PETLAS’tan atılan işçilerin geri alınmasını ve mevcut Anasol-D Hükümeti’nin Kayseri İdare Mahkemesi kararına uyararak özelleştirmeden vazgeçmesi yönündeki uyarımızı bir kez daha yineliyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Kamuoyuna

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı sonrası ülkemize uygulanan silah ambargosu ile gündeme gelen PETLAS, 1976 yılında askeri uçak lastiği ve kara taşıt lastiği üretmek üzere kurulmuştur. Ancak çeşitli engellemeler sonucu 15 yıllık yapım ve montaj süresi sonunda 1991 yılında üretime başlayabilmiştir.

İşletme sermayesi dahi verilmeyen PETLAS, tüm sıkıntılara rağmen ülke genelindeki lastik pazarının %7’si seviyelerine ulaşmayı başarabilmiştir. Faiz, kur farkı, amortisman yükü ile PETLAS 100 trilyon liraya mâl olmuştur.

5 Nisan 1994 yılında yerli ve yabancı lastik tekellerinin baskısı ile kapatılma noktasına getirilmiş, ancak işçilerin ve Kırşehir halkının haklı ve meşru direnişi ile karşı karşıya kalan zamanın siyasal iktidarı, kapatmayı ertelemek zorunda kalmıştı.

Daha sonraları birkaç defa ihaleye çıkartılmış sonuçta 20.03.1997 tarihinde ÖYK kararıyla 54. Hükümet tarafından 34.750.000 (otuz beş milyon yedi yüz elli bin) ABD dolarına KOMBASSAN Holding’e satılarak özelleştirilmiştir.

Ancak KOMBASSAN’a satılması PETLAS’a bir şey getirmedi. PETLAS’ta işler eskisinden de kötü gitmeye başladı. KOMBASSAN firması satış sırasında teminat olarak verdiği paranın bloke edilmesini bahane ederek PETLAS’tan, önce 87, sonra da 126 işçiyi işten attı ve işçi atmaya devam etmektedir. Daha da kötüsü PETLAS, hızla kapatılma noktasına doğru gitmektedir.

Biz siyasi parti temsilcileri, sendika ve oda temsilcileri olarak PETLAS'ın Kırşehir'in tek sanayi yatırımı olduğunu ve PETLAS'ın kapatılmasının Kırşehir'in yok edilmesi anlamına geleceğini biliyor ve bu durumu bugünkü siyasal iktidara bir uyarı niteliğinde bildirmeyi kendimize görev addediyoruz.

Ayrıca bugünkü siyasal iktidar kurulurken hukukun üstünlüğünü ilke edineceğini belirterek kurulmuştu. Bugün bu sözlerin yerine getirilmesini ve PETLAS'ın satışının yürütmesinin durdurulması (esas 1997/597) kararını veren Kayseri Bölge İdare Mahkemesi kararının uygulamasını ve devletin kendi malına sahip çıkmasını bekliyoruz.

Bizler Kırşehirli olarak devletin, stratejik öneme haiz ve yüzlerce trilyon harcayarak yaptığı bu tesise sahip çıkacağına inanıyoruz.

Biz de bu tesise sahip çıkacağımızı ve konunun takipçisi olacağımızı tüm kamuoyuna saygıyla duyuruyoruz.

Bu komite 20.11.1997 tarihinde Petrol-İş Sendikası Kırşehir Bölge Temsilciliği'nde toplanarak yukarıdaki metni kamuoyuna duyurmayı kararlaştırmıştır. Diğer toplantı da Kırşehir'deki tüm meslek kuruluşları ve kitle örgütlerine çağrıda bulunmayı kararlaştırmıştır.

Toplantıya katılanlar: DYP il bşk., MHP il bşk., DSP ilçe bşk., RP il bşk., ÖDP il bşk., CHP il yöneticisi, HADEP il bşk., DTP il bşk., ANAP il yöneticisi, Esnaf Odaları birlik bşk., Oda başkanları.

21 Kasım 1997

EMEKLİLİK HAKKI İÇİN TOPLU TELGRAF

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Son günlerde “sosyal güvenlik reformu” adı altında kazanılmış haklarımızı kısıtlama yönündeki yeni yasa düzenlemeleri yönündeki girişimler sürmektedir. Zorunlu tasarruf ve işsizlik sigortasını ilişkilendirmeyi, bu fondaki birikmişlerin yok edilmesine yönelik yeni bir formül olarak değerlendiriliyor ve karşı çıkıyoruz. Daha kötüsü zorunlu tasarruf birikmişleri karşılığında kamu kuruluşları hisselerinin verilmesi, bu hakkımızın yok edilmesi yanında işçilerin özelleştirmeye de ortak edilmesi anlamına gelmektedir.

Sosyal devlet anlayışı gereği diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi sosyal güvenlikte devletin ve işverenlerin katkılarını artırma gereği ortadadır. İşsizlik sigortası da bu nedenle ayrıca ele alınmalıdır.

Emeklilik hakkımızı düzenleyen yeni taslakta beş yıllık bir geçiş öngörülmektedir. Kendimizi kurtarma adına bizlerden kardeşlerimizi ve çocuklarımızı feda etmemiz isteniyor. Bu değişikliğe kesin karşı çıkıyoruz ve emeklilik hakkının mevcut hali ile sürmesinde ısrarlı ve kararlıyız.

Bu yönde üyelerimiz başbakana, başbakan yardımcısına, çalışma bakanına 24 Kasım Pazartesi gününden itibaren topluca Türkiye genelinde telgraf çekeceklerdir. Yine konfederasyonumuz Türk-İş’e de konuya yeterince ilgi göstermesi için telgraflar çekilecektir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

24 Kasım 1997

**26 KASIM ÇARŞAMBA GÜNÜ YAPILACAK OLAN
“PETLAS’A SAHİP ÇIK” MİTİNGİNE ÇAĞRI**

Sayın Başkan,

Bugün itibarı ile 100 trilyon TL’ye mâl olmuş olan sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS, 6 Mayıs 1997’de KOMBASSAN Holding’e peşin 3,6 milyon dolar, yedi yıl vadeli toplam 34,8 milyon dolara satılmıştı. Özelleştirilirken üretim ve istihdamda artış garantisi bizzat ÖİB yetkilileri ve yine bizzat KOMBASSAN Holding sahiplerince verilmişti.

Özelleştirme uygulamaları için örnek olarak gösterilen PETLAS da ne var ki kötü bir örnektir. Önce 87 ve daha sonra 126 işçi işten atıldı. İşçi atılmalarının sürmesi bir yana, PETLAS kapatılma aşamasına sürüklenmektedir. KOMBASSAN da işçileri işten atma yolu ile hükümete kendi çıkarları için baskı uygulama yolunu seçmektedir. İşçiler bu açıdan da sömürülmekte ve mağdur olmaktadır.

Mevcut hükümet ise bu konuya seyircidir. “Özelleştirme olsun da nasıl olursa olsun” biçiminde bir yaklaşım içindedirler. Oysa diğer özelleştirilen kuruluşlar gibi PETLAS’ın satışı da Kayseri Bölge İdare Mahkemesi kararı (esas 1997/597) ile durdurulmuştur.

20.11.1997 tarihinde Petrol-İş Sendikası Kırşehir Bölge Temsilciliği’nde aşağıda adları geçen siyasi partiler ve kuruluşlar toplanarak Petrol-İş Kırşehir Şubesi öncülüğünde bir komite oluşturmuşlardır: DYP İl Bşk., MHP İl Bşk., DSP İlçe Bşk., RP İl Bşk., ÖDP İl Bşk., CHP İl Yöneticisi, HADEP İl Bşk., DTP İl Bşk., ANAP İl Yöneticisi, Esnaf Odaları Birlik Bşk., Oda başkanlarının katıldığı komite eylemlerle ilgili uyarma ve kamuoyunun dikkatini çekme yönünde kararlar almış bulunmaktadır. Bu amaçla 26 Kasım Çarşamba günü

Kırşehir’de saat 11’de yine şubemiz öncülüğünde “PETLAS’a Sahip Çık” mitingi yapılacaktır.

Bu mitingde kuruluşunuzdan da katılarak dayanışma gösterilmesi gücümüze güç katacaktır.

Dikkatinize ve katınıza şimdiden tüm içten teşekkürlerimizi sunarız.

Saygılarımızla

Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

Yusuf Doğan
Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreteri

05 Aralık 1997

**ÖYK'YI, MAHKEME KARARLARINA UYMA YÖNÜNDE
UYARIYORUZ!**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

4046 sayılı Özelleştirme Yasası'nın değer tespiti ve ihale yöntemlerine ilişkin hükümlerinin anayasaya aykırılığı Anayasa Mahkemesi'nce hüküm altına alınmış ve idari mahkemelerce de çok sayıda KİT için özelleştirilmelerini iptal ve yürütmeyi durdurma yönünde kararlar verilmiştir.

6 Aralık 1997 günü toplanacak Özelleştirme Yüksek Kurulu'nu mahkemele-
rin aldıkları ve aşağıda bir liste halinde derlenen bu kararlara uymaları yönün-
de uyarıyoruz. Aksi halde anayasa suçu işleyeceklerdir. Dahası onları IMF ve
Dünya Bankası'nın sesine değil, bu ülke işçilerinin ve emekçilerinin sesine
kulak vermeye çağırıyoruz.

Bizler söz konusu mahkeme kararlarına sahip çıkıyoruz ve sonuna değin bu
yönde çaba göstereceğiz. Daha önce, örneğin ÇİTOSAN için yapıldığı gibi
"prensip" gerekçeleri ileri sürülerek mahkeme kararları çiğnenemez. Zaten
bu yönde gerekli açıklık da bilgilerindedir. Yasadışılığa başvurmasınlar.

Mahkeme kararlarına uyulsun ve özelleştirilen kuruluşlar derhal geri alınsın.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

PETLAS	Kayseri B. İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
HOPA Limanı	Erzurum İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
HOPA Limanı	Erzurum İdare Mah.	İptal
HOPA Limanı	Erzurum İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
ORÜS Pazarköy	Antalya İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
ORÜS Bafra	Danıştay 10. Daire	Yürütmeyi durdurma
ORÜS Vezirköprü	Danıştay 10. Daire	Yürütmeyi durdurma
ANTALYA Limanı	Antalya İdare Mah.	İptal
Şanlıurfa		
SÜMER Holding	Gaziantep İdare Mah.	İptal
Nevşehir		
SÜMER Holding	Kayseri İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
Eskişehir		
SÜMER Holding	Eskişehir İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
LALAPAŞA Çimento	Edirne Bölge İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
ELAZIĞ Çimento	Ankara 6. İdare Mah.	İptal
DENİZ Nakliyat	Ankara İdare Mah.	Yürütmeyi durdurma
HAVAŞ	Ankara 5. İdare Mah.	İptal
KÜMAŞ	Ankara 5. İdare Mah.	İptal

05 Aralık 1997

DİSK'İN ANKARA YÜRÜYÜŞÜNÜ DESTEKLİYORUZ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

DİSK'in 7-16 Aralık tarihleri arasında "İşimiz-Ekmeğimiz-Geleceğimiz İçin Sendikal Haklar" yürüyüşünü Petrol-İş olarak destekliyor ve başta İstanbul olmak üzere güzergâh boyunca bulunan şubelerimizle katılıyoruz.

Bu yürüyüşün Türk-İş, Hak-İş ve DİSK olarak birlikte yapılması gerekirdi. Sosyal güvenlik haklarımızın çığnemesinden ücretlerimizin dondurulmaya çalışılmasına, özelleştirmeden sendikasızlaştırmaya değin geniş alana yayılan güçlüklerin yaşandığı bir durumda, bu üç konfederasyon bir araya gelerek ortak mücadele etmeyecek de ne zaman edecek?

DİSK'in Ankara yürüyüşünü işçiler ve sendikaları olarak içinde bulunulan durumda önemli bir eylem olarak görüyor, destekliyor ve başarılar diliyoruz.

Bu yürüyüşlerden ders almayanlar; sendikal haklarımız çığnendikçe, sendikalaştıklarından işçiler işten atıldıkça, sosyal güvenlik kazanımlarımız elimizden alınmak istendikçe, özelleştirme sürdükçe, ücretlerimiz düşürülmeye çalışıldıkça daha geniş ve etkin eylemlerin arkasından geleceğini hesap etsinler.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

10 Aralık 1997

ENERJİ İŞÇİLERİNİN, ÖZELLEŞTİRME KARŞITI MÜCADELELERİNİ YÜREKTEN DESTEKLİYORUZ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

4046 sayılı Özelleştirme Yasası'nın değer tespiti ve ihale yöntemlerine ilişkin hükümlerinin anayasaya aykırılığı Anayasa Mahkemesi'nce karar altına alınmış ve idari mahkemelerde de çok sayıda KİT için özelleştirmelerin iptali ve yürütmeyi durdurma yönünde kararlar verilmiştir. Özelleştirme Yüksek Kurulu, 6 Aralık 1997 günü yaptığı toplantıda idari mahkemelerin iptal kararlarına uymayacağını, hukuk dışı uygulamalarını sürdüreceğini resmen açıkladı.

Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy Termik Santrallerinin işletme hakkını 20 yıllığına alan konsorsiyum, daha önce incelemelerde bulunmak için işçilerin direnişleri sonucu giremediği bu işletmelere, Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun bu açıklamasından da cesaret alarak 9 Aralık 1997 günü sabahı ani baskın düzenlemiştir. Bunu haber alan enerji işçileri ise özelleştirmelere karşı meşru tepkilerini ortaya koymuşlardır.

Enerji işçilerinin işlerini, ekmeklerini ve ülkemizin geleceğini korumak için verdikleri bu onurlu direniş, hukuk tanımayan özelleştirmecilere karşı verilen en iyi cevaptır.

Enerji Bakanlığı'nın, 12 termik santralın 20 yıllığına devri için açtığı ihalenin bedeli 1,6 milyar dolar olup, 12 santralın iki buçuk yıllık gelirine eşittir. Ayrıca madenler de alıcı firmalara hiçbir bedel ödemeksizin hediye ediliyor. En temel kamu hizmetlerinden biri olan ve 2000'li yıllarda enerji sıkıntısı yaşaması ihtimali büyük olan Türkiye'de enerji sektörünün "işletme hakkı" adı altında özelleştirilerek yağmalanmasına, bu ülkenin geleceğini üç-beş rantiyeden çok daha fazla düşünen işçi ve

emekçiler olarak izin vermeyeceğiz. Enerji işçilerinin, özelleştirme karşıtı eylemlerini yürekten destekliyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

10 Aralık 1997

KAMU EMEKÇİLERİNİN “İŞ BIRAKMA” EYLEMİNİ DESTEKLİYORUZ

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Hükümetin yılbaşında memurlara yapacağı %30'luk maaş artışını kabul etmeyen, maaşlarına yapılacak zammın toplu sözleşmeyle belirlenmesi için grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı talebiyle 11 Aralık 1997 günü iş bırakma kararı alan kamu emekçilerini destekliyoruz.

Kamu emekçilerinin hak ve özgürlük mücadelelerini işçi sınıfının da ortak bir mücadelesi olarak gören sendikamız, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun almış olduğu “iş bırakma” kararına, örgütlü olduğu her bölgede destek sunacaktır.

Son 18 yıllık bütçe harcamaları emekçi kesimden sermayeye doğru yapılan gelir transferlerinin en açık belgesidir. Bu belgelerin bir devamı niteliğinde olan 1998 Bütçesi'nde de 'sosyal harcamalar ve yatırım için kaynak yok' diyen siyasi iktidar, gerçekte var olan kaynakları sınıfsal tercihleri sonucunda sermayeye akıtmaktadır. Nitekim 1975-80 dönemi bütçelerinde %35 olan personel harcamaları 1998 Bütçesi'nde %2,6'ya düşmüştür. Yine aynı dönemlerde %2,7 olan faiz ödemeleri, 1998 Bütçesi'nde %40'lara tırmanmıştır.

Enflasyonla mücadele adı altında ücretlerin dondurulmasını, özelleştirmeyi dayatan, zorunlu tasarruf birikimlerimizi ve sosyal güvenlik hakkımız gasp etmeye çalışan siyasi iktidara karşı kamu emekçilerinin başlattığı bu haklı mücadelenin yanında yer aldığımızı kamuoyuna saygı ile duyuruyoruz.

03 Şubat 1998

TÜPRAŞ BATMAN RAFİNERİ'SİNDE, SENDİKAL HAK DİRENİŞİ SÜRÜYOR

Sendikamız Batman şubesi kapsamında TÜPRAŞ A.Ş. işyerinde yıllardır çalışan işçiler sendikamıza üye oldukları halde, müteahhit işçisi oldukları gerekçesi ile toplu iş sözleşmesinden yararlandırılmamakta, üyelerimiz de işlerini kaybetmemek uğruna yasal yollara başvurmakta idiler.

Ancak bu üyelerimiz, işyerinde müteahhit değiştiği halde sürekli ve kesintisiz olarak ve TÜPRAŞ denetimi ve kontrolü altında TÜPRAŞ tarafından belirlenen esaslarla işe alınmakta ve çalışmaktadırlar. Gerçekte TÜPRAŞ'ın işçisi olan işçilerle toplu iş sözleşmesini uygulamayıp, asgari ücrete yakın bir ücretle çalıştırabilmek için müteahhitlerle muvazaalı olarak sözleşmeler yapan TÜPRAŞ, yasalara karşı hile yoluna başvurmaktadır.

Fiilen TÜPRAŞ işçisi olan 153 üyemiz muvazaalı olarak toplu iş sözleşmesinden yararlandırılmadıkları için ve kendilerine toplu iş sözleşmesinin uygulanması amacıyla Körfez İş Mahkemesi'nde dava açmışlardır. Bu davadan sonra, TÜPRAŞ Yönetim Kurulu, müteahhit işçilerin sayısında %10 tensikat yapılması kararı almıştır. Tüm işletme genelinde 600 olan ve %10'a göre toplam 60 kişinin çıkartılması öngörülen bu karara rağmen, BATMAN RAFİNERİ'de 153 müteahhit işçisine tekabül eden 15 kişi çıkartılması gerekirken, dava nedeniyle bu oran %20'leri geçmiş, BATMAN RAFİNERİ'de yasal hakkını arayan 36 üyemiz işten çıkartılmıştır. Bu arada toplu iş sözleşmesinde de yer alan tensikat sırasına da uyulmamıştır.

Bu duruma karşı çıkan üyelerimiz 2 Şubat sabahı sendikal haklarını elde edebilmek için tam bir katılımı mücadeleye başladılar. Üyeleri-

miz bu m¼cadelelerini haklarını elde edene kadar s¼rd¼rmekte kararlılar.

Sendikal haklardan yana olan t¼m kişi ve kuruluşları BATMAN RA-FİNERİ işiçilerinin bu haklı m¼cadelesine destek vermeye çağırıyoruz.

Merkez Y¼netim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

05 Şubat 1998

HÜKÜMET, ÖZELLEŞTİRMEYİ İPTAL VE YÜRÜTMİYİ DURDURMA KARARLARINA UYMALIDIR!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Yargı peş peşe özelleştirme uygulamalarına yürütmeyi durdurma ve iptal kararları vermektedir. Hükümet ise bu kararları yok saymakta ve özelleştirme uygulamalarını her ne pahasına olursa olsun sürdürmek istemektedir. Sanki böylesi kararlar yoktur.

Diğer yandan ise oluşturulmaya çalışılan yapay gündemler karmaşasından özelleştirme oldubittiye getirilmek istenmektedir.

İşlerine geldiğinde hukukun üstünlüğünden, demokrasiden söz edilmekte ve ancak özelleştirmeye ilişkin Anayasa Mahkemesi dahil, çok sayıda yargı kararları çiğnenmektedir. Mevcut hükümet bu durumda açıkça suç işlemektedir.

Bu vesile ile mevcut hükümeti söz konusu yargı kararlarına uyma yönünde bir kez daha uyarıyoruz.

Başta Türk-İş olmak üzere tüm konfederasyon ve özelleştirme karşıtı kuruluşları, özelleştirmeyi iptal ve yürütmeyi durdurma yönündeki yargı kararlarının hükümet tarafından uygulatılması için tavır koymaya, ortak kampanya açmaya ve ilgili eylemleri gerçekleştirmeye çağırıyoruz.

Saygı ile duyurulur

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

18 Şubat 1998

PETROL FİYATLARININ SERBEST BIRAKILMASI, TEKELLERİN YARARINADIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Son günlerde hükümet, petrol fiyatlarının serbest bırakılacağını ve bunun da halkın yararına olacağını ileri sürmektedir.

Oysa asıl amaçları petrol sektöründeki KİT'lerin özelleştirilmesine hazırlıktır. Rafineriler ve POAŞ sermayeye altın tepsi içinde sunulacaktır. Devlet zaten başta %280'e varan Akaryakıt Tüketim Vergisi olmak üzere, vergilerini alacaktır. Arada olan tüketiciyedir. Rafine ve dağıtım aşamasında fiyatların serbest bırakılması, petrol fiyatında da kartel oluşması demektir. Çünkü petrol sektörü giderek daha az ellerde toplanacak biçimde tekelleşmektedir.

Dahası Türkiye'de petrol ürünleri fiyatlarının Avrupalı olması karşısında gelir ve ücretler Türkiyeli kalacaktır. Yine Avrupa'da kişi başı ulusal gelir Türkiye'ninkinin 20 katıdır. Bu çelişki sosyal devlet anlayışına sığmaz. Zaten Gümrük Birliği'ne girerek pek çok ürünün fiyatı Avrupalılaştı. Bir de temel tüketim mallarından olan petrol ürünleri fiyatının serbest bırakılması ile tüm fiyatları doğrudan etkileyecek bir mekanizma daha tekeli sermayenin insafına bırakılmış olacaktır.

Hükümet, tüketici lehine bir şey yapmak istiyorsa, akaryakıt ürünlerinden alınan ve üç kata varan vergi oranlarını indirsin. Altı ay zam yapılmayacağı sözünü tutsun. "Ya serbestleştiririm, ya da fiyatları artırım" tehdidinden vazgeçsin.

Yalnızca özelleştirme amaçlı ve sermayeye kâr artırıcı olan akaryakıt ürünleri fiyatlarının serbest bırakılmasının halka, tüketiciye yarayan hiçbir yanı yoktur. Tarihte birkaç kez görülen petrol fiyatlarındaki düşüşün, bu yolla tüketiciye de yansıtılacağını iddia etmek ise ancak aldatmaca olabilir. Serbest demek, devlet denetim hakkının kalkması, fiyatlarda kartelleşme demektir. Yalnızca kârları için

Körfezi ve diğer Ortadoğu ülkelerini kana bulamaktan çekinmeyen petrol tekel-leri politikalarının ülkemizde daha da hakim kılınması demektir.

Bu vesile ile bir kez daha açıklıyoruz ki; petrol sektöründe örgütlü olan sendi-kamız bu KİT'lerin özelleştirilmesine karşıdır ve özelleştirmecileri işyerlerine sokmama kararı vardır. Yine petrol ürünleri fiyatlarının serbest bırakılmasına ve enflasyon oranını da geride bırakan oran ve sıklıkta fiyatların artırılmasına da karşıdır.

Saygı ile kamuoyuna duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

27 Şubat 1998

**26-27 ŞUBAT 1998 TARİHLERİNDE İSTANBUL'DA YAPILAN
23. DÖNEM 7. OLAĞAN BAŞKANLAR KURULU
SONUÇ BİLDİRGESİ**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Başkanlar kurulumuz, öncelikle işçi ve emekçileri büyük yıkımlara sürükleyecek savaşlara karşıdır. İşçi sınıfımız, Birinci Körfez Krizi'nin bedellerini, işten atılmalarla, işsizlik ve düşük ücret dayatmaları ile ödemiştir. Sendikamız, emperyalist ülkelerin Ortadoğu'daki petroleri denetim altına almak için başlatacakları bir savaşa karşı olup, Ortadoğu'da ve tüm dünyada, kalıcı bir barışın sağlanması için atılacak her adımın yanında olacaktır.

Devlet içinde örgütlenen çeteler, bağımsız yargı önünde emekçi halkımıza hesap vermelidir. Devlet içindeki çetelerin temizlenmesi, toplumsal yaşamın demokratikleşmesi yönünde atılacak önemli bir adım olacaktır.

Siyasi partilerin kapatılması, yöneticilerinin görevden uzaklaştırılması, gözaltına alınması, düşünce ve ifade özgürlüğü önündeki engellerin devamı niteliğinde olup demokratik işleyişe ters düşmektedir.

Emekçi halkımız için yoksulluk, işsizlik anlamına gelen, ülkemizin bağımsızlığı ve çıkarlarıyla bağdaşmayan IMF ve Dünya Bankası dayatmalı "şok tedbir paketleri"nin karşısında olduğumuzu bildiririz.

PETKİM, TÜPRAŞ, PETROL OFİSİ ve SÜMERBANK'ın bu yıl özelleştirilmeleri hedeflenmiştir. PETLAS'ta özelleştirme sonrası kademeli olarak 300 üyemiz işten atılırken, özelleştirme yanlıları "özelleştirme nedeniyle işten çıkarılmaları yoktur" yalanlarına devam etmektedirler.

1998 yılının hukuk yılı olacağını ilan eden siyasi iktidar, özelleştirmeler konusunda Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararından sonra yerel mahkemelerce verilen iptal ve yürütmeyi durdurma kararlarını uygulamamakta ısrar etmektedir.

Siyasi iktidar, hukuk devleti olmanın gereğini yerine getirerek, özelleştirme uygulamalarına derhal son vermelidir. İşçi sınıfımız, hukukun üstünlüğü ve ülkemizin bağımsızlığı için, özelleştirmecileri işyerlerine sokmayacaktır.

Yüksek enflasyon karşısında gerçek ücretlerin hızla erimesi, sendikasız işçileri derinden etkilemekte ve örgütlenmeye olan eğilimlerini artırmaktadır. Sendikasızlaştırma saldırılarının alabildiğine arttığı günümüzde, yeni işyerlerinde örgütlenmek yasal ve yasal olmayan bir dizi baskılarla engellenmektedir. Daha dün (26.02.1998) FAKO İlaç'ta sendikamıza üye olan işçilerden 31'i işten atılmıştır. Öncelikle, sendikal örgütlenmeyi engelleyici yasal düzenlemeler ile işverenlere sendikal örgütlenmeyi önleyici avantajlar sağlayan yasal boşluklar ortadan kaldırılmalıdır.

Kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınmalı, kaçak işçilik önlenmelidir. Siyasi iktidarın, bu alanda daha ciddi denetimler yapması, hem ülke bütçesinin, hem de SSK bütçesinin rahatlamasını sağlayacaktır. Bu aynı zamanda herkesin geliri ve serveti ile orantılı vergi vermesini de sağlayacaktır.

İş güvencesi ve sendika üyeliği güvencesini sağlayan, Türkiye'nin de altına imza attığı uluslararası sözleşmelere uygun uyum yasaları derhal çıkarılmalıdır. Siyasi iktidar, kamu emekçilerinin yıllardır mücadelesini verdiği grevli toplu sözleşmeli sendika yasasını budamadan çıkartmalıdır. Sendikamız, kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesini desteklemektedir.

SSK özerk ve demokratik bir yapıya kavuşturulmalı, devlet SSK'nın finansmanına katkıda bulunmalıdır. Siyasi iktidar, emeklilik yaşının ve prim ödeme gün sayısının yükseltilmesi konularında IMF ve Dünya Bankası'nın direktiflerine değil, SSK'nın asıl sahiplerine kulak vermelidir.

Zorunlu tasarruf birikimlerimizi, "işsizlik sigortası" adı altında ve çalışanları özelleştirmeye alet edici bir tarzda gasp etmeye son verilmeli. Zorunlu tasarruf uygulaması tasfiye edilerek, anapara ve nemaları hak sahiplerine derhal geri verilmelidir.

Ülkemizde bütün emekçi kadınların, eşit, özgür ve barış içinde bir dünyada yaşamaları dileğiyle "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü"nü kutluyoruz.

05 Mart 1998

KAMU EMEKÇİLERİ, GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARINA KAVUŞANA KADAR, YAPILACAK HER TÜRLÜ DEMOKRATİK MÜCADELENİN DESTEKÇİSİ OLACAĞIZ

4 Mart günü grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için Ankara’da KESK tarafından başlatılan oturma eylemine güvenlik güçlerince acımasız bir saldırı yapıldı.

Kamu emekçilerinin en demokratik hakları olan, grevli toplu sözleşmeli sendikal hak istemleri hiçbir hükümet döneminde göz önüne alınmamış ve son olarak içi boşaltılmış bir yasa tasarısı gündeme getirilmişti. Bu yasa tasarısının TBMM’de görüşülmeye başlanması üzerine seslerini duyurmak isteyen ve yasanın bu haliyle kabul edilmeyerek geri çekilmesi ve uygar dünya ölçeklerinde örgütlenme ve sendika hakkı için direnen kamu emekçilerinin güvenlik güçleri tarafından saldırıya uğraması demokrasiye yapılan bir saldırdır.

Kamu emekçileri yalnız değildir.

Milyonlarca işçi ve emekçi gibi sendikamız Petrol-İş de kamu emekçilerinin haklı mücadelesini yüreğinde hissediyor ve destekliyor.

Kamu emekçileri grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarına kavuşana kadar yapılacak her türlü demokratik mücadelenin destekçisi olacağız.

Güvenlik güçlerince yapılan bu antidemokratik saldırıyı kınıyoruz.

TBMM’de görüşülen yasa tasarısı geri çekilmeli, grevli toplu sözleşmeli bir sendika yasası çıkartılmalıdır.

Kamu emekçilerini bu haklı ve demokratik mücadelelerinde yalnız bırakmayacağız.

05 Mart 1998

FAKO İLAÇ'TA, SENDİKAL ÖRGÜTLENME HAKKIMIZIN ENGELLENMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ!

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Anayasa ve yasalar en temel hak ve özgürlüklerden biri olan “sendikaya üye olma hakkını” tüm işçilere tanımıştır. Ancak bugün işverenler, anayasal bir hak olan sendikalaşma hakkını, işten çıkarma başta olmak üzere yasalardaki boşluklardan da yararlanarak kullanılamaz duruma getirmişlerdir.

Büyükdere Cad. 1. Levent'te kurulu FAKO İlaç Fabrikası'nda çalışan 713 işçinin büyük bir bölümü sendikamızda örgütlenmiştir. Sendikal örgütlenmeyi haber alan işveren 23 Şubat Pazartesi gününden bu yana kademeli olarak, 33 işçiyi işten çıkartmıştır.

İlaç İşverenleri Sendikası Başkanı Turgut Kaya, kendi işyerindeki işçilerin örgütlenmesine tahammül göstermeyerek, sendikamıza üye işçileri, işyerine getirdiği noter aracılığı ile sendikadan istifaya zorlamaktadır. Yasal haklarını kullandıkları için 33 işçiyi işten çıkartan, diğer işçileri de sendikadan istifaya zorlayan FAKO işverenin, bu pervasız tutumunu şiddetle protesto ediyor ve yasalara saygılı olmaya davet ediyoruz.

Sendikamızda örgütlendikleri için işten çıkartılan ve sendikamızdan istifaya zorlanan FAKO işçilerini, bu onurlu mücadelelerinde yalnız bırakmamak için 06.03.1998 tarihinde FAKO İlaç önünde saat 17.30'da basın açıklaması yapacağız. Basın açıklamamıza sendikamız yöneticileri ve İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu temsilcileri katılacaktır.

Demokratik güçleri bu mücadeleye omuz vermeye çağırıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

İstanbul Boğaziçi Şube Başkanı
Reşat Tüysüz

Yer: Levent Büyükdere Cad. No: 205, Deva İlaç ile Tekfen arasında

Tarih: 06.03.1998

Saat: 17.30

06 Mart 1998

**İNSANCA YAŞAM VE ÇALIŞMA KOŞULLARI, EŞİTLİK VE
ÖZGÜRLÜK İÇİN BÜTÜN EMEKÇİ KADINLARIMIZIN
8 MART'INI KUTLUYORUZ**

Tüm dünyada güçlerini birleştiren sermaye kesimi, dil, din, ırk, cinsiyet ayrımı yapmaksızın bütün emekçilerin kazanılmış haklarını tek tek elinden almaya çalışıyor. Uluslararası ve yerli sermayenin dayattığı özelleştirme, işten çıkarma, sendikasılaştırma ve esnek çalışma saldırıları, kadın işçiler üzerindeki yükleri daha da ağırlaştırıyor. Özelleştirme, işçilerin işten atılmasından ve sendikasılaştırmasından ibaret olmayıp, eğitimden, sağlığa en temel kamu hizmetlerinin özelleştirilerek paralı hale getirilmesiyle aile bütçesini denkleştirme göreviyle karşı karşıya kalan emekçi kadınlarımızın sırtlarındaki yükleri ağırlaştırmaktadır.

Eğitim alanında yaşanan eşitsiz gelişim, kadınlarımızın çalışma yaşamına katılımını da olumsuz yönde etkilemektedir. Toplam 21 milyon istihdam edilenin, altı milyonu kadın işgücü olup, bunların da %72'si tarımda ücretsiz aile işçisi konumundadır. Tarım kesiminde çalışan bu kadınlar işgücü piyasasına giremedikleri için her türlü sosyal güvenceden de yoksundurlar. İşgücüne dahil kadınların %9,7'si sanayide, %17,8'i de hizmet sektöründe çalışmaktadır. Sanayide çalışan kayıtlı toplam 566 bin kadın işçinin ise 372 bini sendikalarda örgütlüdür. Bunun dışında kayıt dışı sektörde her türlü sosyal güvenceden yoksun olarak çalışan kadın işçilere, doğum, emzirme izni gibi yasal hakları dahi verilmemektedir. Yine esnek çalışma adı altında kısa süreli çalıştırılan, eve iş alan kadın işçiler de hiçbir sosyal güvenceleri olmaksızın düşük ücretlerle ve örgütsüz olarak çalıştırılmaktadır. Kısaca büyük bir bölümü bu çalışma sistemlerine mahkum edilen kadın işgücü üzerindeki sömürü daha da yoğunlaşmaktadır.

Çalışan kadınların sorunları kuşkusuz erkeklerin sorunlarından ayrı değildir. Temel hak ve özgürlüklerin bir parçası olan örgütlenme, sendikalaşma özgür-

lüğünün engellenmesi, düşük ücret dayatması, çalışma şartlarının her geçen gün geriye götürülmesi, kadın-erkek bir bütün olarak işçi sınıfına yönelik kapsamlı bir saldırdır.

Eşitsizlik bu sistemin temelini oluştururken işçi ve emekçi kadınların sorunlarının çözümü, salt erkeklerle eşit haklar elde etme mücadelesine indirgenemez. Kadın işçiler de bugün daha iyi ücret ve çalışma koşulları için, işten çıkarmalara, sendikasızlaştırma ve özelleştirme saldırılarına karşı erkek arkadaşlarıyla birlikte omuz omuza mücadele etmektedirler. Bizlere 141 yıl öncesinin yaşam ve çalışma koşullarını dayatanlara yeni 8 Martlarla cevap verilmeli, Amerikalı dokuma işçisi kadınların bu onurlu başkaldırısı örnek olmalıdır.

Bu düşünce ile tüm emekçi kadınlarımızın “8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü”nü kutluyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

09 Mart 1998

**PETROL-İŞ SENDİKASI İLE HARB-İŞ SENDİKASI ÜYESİ
KADINLARIN, “8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ”NDE
YALOVA’DA DÜZENLEDİKLERİ TOPLANTIDA BASINA VE
KAMUOYUNA YAYINLADIKLARI ORTAK AÇIKLAMA**

Yeni bir yüzyıla girerken tüm dünyada eşitsizliklere, ayrımcılığa ve güvencesizliğe karşı her toplumsal kesimden yığınsallaşan, genelleşen tepkiler yoğunlaşıyor. Dünyanın yarısını oluşturan kadınlar, bu yönde daha da öne çıkan çabalar içine giriyor. Artık kadınlar eşitsizliklerin bitmesini istiyor, ayrımcılığa son verilmesini istiyor; katılım, paylaşım ve hak istiyor...

NEDEN?

Çünkü kadınlar yüzyıllardır dar bir toplumsal alanda tutuluyor; siyasal katılımın dışına itiliyor, söz hakkı tanınmıyor, emeği sömürülüyor, geleneksel şartlanmışlıklarla tutsak ediliyor, cinsel şiddetle aşağılanıyor, kamu yönetiminden dışlanıyor... Kısaca kadın üretime sürülürken “var”, toplumsal sorumlulukların paylaşımında “hiç” sayılıyor.

TÜRKİYE’DE DE DURUM FARKLI DEĞİL

- Kadınların işgücüne katılım oranı %33 düzeyinde. Bu oran kentleşen ülkemizde kentte %15’lere düşüyor. Yani kadınlar çalışma yaşamına katılmıyor.
- Tarımın yükünü kadınlar çekiyor. Tarlada, bahçede ve ormanda çalışan milyonlarca kadın, ücretsiz aile işçisi olarak yaşamlarını sürdürüyor.
- Kadın mülkiyetsizleştiriliyor. Türkiye’de toplam gayrimenkullerin ancak %8’i kadınların üzerinde.
- Kadınların miras hakları, ayrımcılığın en önemli yanını oluşturuyor. Eşlerinden ayrılan kadınlar, evlilik süresince elde edilen mallardan hak alamıyor.

- Kentte çalışan kadınların büyük bölümü hizmet sektöründe çalışıyor. Önemli bir bölümü de küçük atölyelerde her türlü sosyal güvenceden yoksun, düşük ücretlerle ve örgütsüz olarak çalışma sürdürüyor. Ailenin ekonomik yükünü hafifletmek amacıyla birçok ev kadını da eve iş götürüyor.
- Sosyal güvenlik kurumlarına bağlı olmadan çalışan kadınların sayısı her geçen gün artıyor.
- Eğitim istatistiklerinde kadının durumu erkeğe göre çok daha gerilerde. Özellikle kırsal kesimde kadınların okur-yazarlık oranı son derece düşük. Ülkede okur-yazar olmayanların en büyük bölümünü de kadınlar oluşturuyor.
- Evde, kadınlara yönelik şiddet toplumsal bir dram boyutunda. Kadınların %35'i eşleri tarafından dövülüyor.
- Ülkenin yarısını oluşturan kadınlar parlamentoda çok az sayıda temsil ediliyor, kadınlar kamu yönetiminin de dışında tutuluyor.
- Kadınlar sendikal hareketten de dışlanıyor. Türkiye, Avrupa ülkeleri arasında en az kadın sendikalının bulunduğu ülke. Sendikalı çalışanların sadece %13'ü kadın.
- Sendikaların genel merkez veya şubelerinde yönetici olarak görev yapan ya da işyeri temsilciliği gibi sorumluluğu olan kadın sayısı yok denecek kadar az.

Bu gerçekler yanında kadının yasalar karşısındaki toplumsal rolleri de ikincil konumda. Kadınlar gerek Medeni Kanun'da, gerek çalışma yasalarında ve gerekse ceza yasalarında erkeğe bağımlı olarak görülüyor.

Türkiye bu olumsuzlukların ortadan kaldırılması yönünde son yıllarda uluslararası düzeyde alınan kararlara imza atmasına rağmen yasalarda hiçbir değişiklik gerçekleştiriyor. 1985 yılında Nairobi'de yapılan Dünya Kadınlar Konferansı'nda kabul edilen Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'ne uyumlu düzenlemeleri gerçekleştirilmeyen Türkiye, 1995 yılında düzenlenen Kopenhag Toplumsal Kalkınma Zirvesi ile Pekin Dünya Kadınlar Konferansı'nda alınan kararlara ve taahhütlerine karşın yasal değişiklikler yaparak kadının toplumsal rolünü artırma yönünde de çaba göstermiyor.

Gerekli önlemlerin alınmaması ve söz verilen demokratik hakların yaşama geçi-

rilmemesi sonucu kadınlar 21. yüzyıla toplumsal korunmalardan uzak haklarla giriyor.

Oysa hiç geciktirmeden, hemen yaşama geçirilmesi gereken önlemlerin alınması gerekiyor.

Biz Petrol-İş Sendikası ve Harb-İş Sendikası üyesi kadınlar olarak, çalışan kadınların sorunlarının genel kadın sorunları içinde değerlendirilerek şu istemlerimizin zaman geçirmeksizin öncelikle yaşama geçirilmesini istiyoruz:

- Kadınların işgücüne katılımlarını ve ücret veya maaş karşılığı çalışma olanaklarını artırmak, çalışmakta olanların karşılaştıkları sorunları çözmek için genel ekonomik ve sosyal politikalar geliştirilmelidir.
- Kadının toplumsal statüsünü iyileştirmeye yönelik, gerektiğinde olumlu ayrımcılık da içeren politikalar belirlenmeli ve uygulanmalıdır.
- Kadın istihdamını engelleyen tüm ekonomik ve toplumsal unsurların ortadan kaldırılması sağlanmalıdır.
- Uluslararası Çalışma Örgütü'nün çalışan kadınların haklarını genişleten ve onları koruyan tüm sözleşmeleri kabul edilmelidir.
- Medeni Kanun'da, Türk Ceza Kanunu'nda, İş Kanunu'nda ve diğer mevzuatta yer alan ve kadına karşı ayrımcılığa doğrudan ya da dolaylı olarak yol açan maddeler değiştirilmelidir.
- Ücretli doğum izin süreleri artırılmalıdır. Analık haliyle bağlantılı olarak haksız işten çıkarmalara son verecek ve iş güvencesi sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır.
- Üst sınır bir yıl olmak üzere, çalışan kadınlara ücretli yol izni kullanma hakkı verilmelidir.
- 0-6 yaş grubu çocukların bakımı sosyal devlet anlayışıyla ele alınmalı ve yerel ve merkezi yönetimler bu amaca yönelik tesislerin kurulmasını ve işletilmesini sağlamalıdır.
- Şiddete uğrayan kadınlar için başvuru yerleri oluşturulmalı, danışma hizmeti yapan kuruluşlar açılmalıdır.
- Kadın işçilerin mesleki eğitimden ve kız çocuklarının örgün eğitimden ke-sintisiz yararlanması olanakları yaratılmalıdır.

- Kadın ve erkek işi ayırımına son verilmeli, yasalarda yer alan eşit değerdeki işe eşit ücret ilkesinin hayata geçirilmesi için gereken düzenlemeler yapılmalı, önlemler alınmalıdır.
- Kamu hizmetlerini daraltmayı ve parçalamayı kapsayan, milyonlarca insanın eğitimden sağlığa temel gereksinimlerini paralı duruma getirmeyi amaçlayan özelleştirme politikaları terk edilmelidir.
- Çalışma yaşamının kuralsızlaştırılmasını öngören, kadın erkek tüm çalışanları güvencesiz ortama iten ve böylece tam istihdamı bozan esnek çalışma yöntemlerine karşı yasal yaptırımlar geliştirilmelidir.
- Kadınıyla erkeğiyle tüm çalışanların örgütlenmesi önündeki yasal ve yasal olmayan engeller kaldırılmalı. Bütün çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalıdır.

Bizler, Petrol-İş Sendikası ve Harb-İş Sendikası üyesi kadınlar olarak, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde tüm dünya kadınlarına yürek dolusu sevgimizi, dayanışma duygularımızı ileterek, her türlü ayrımcılık ve eşitsizliğe karşı; barış, demokrasi, insan hakları ve özgürlükler için inançla mücadele etmeyi sürdüreceğimizi bir kez daha vurgulamayı görev sayıyoruz.

17 Mart 1998

POAŞ ÖZELLEŞTİRİLEMEZ!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sıkça medyaya yansıtıldığı gibi PETROL OFİSİ A.Ş.'nin özelleştirilmesi, mevcut Anasol-D Koalisyon Hükümeti'nce bu yılın Haziran ayı ilk haftasına kadar tamamlanacak biçimde programlanmıştır. Satışın %51'i blok, kalan bölümünün de hisse senedi yolu ile gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

650 milyon dolar veya bugünkü TL karşılığı olarak 152 trilyon TL değer biçildiği açıklanan POAŞ'ın, yalnızca mal varlığının 400 trilyon TL'den az olmadığı tespit edilmekte ve bu da 1,7 milyar dolar etmektedir. POAŞ'ın 1997 kârı 20 trilyon TL olarak yetkililerce ifade edilmiştir ve 1997 ortalama döviz kuruna göre bu tutar 133 milyon dolar demektir. Böylece POAŞ, mal varlığının yarısından az bir fiyatla veya birkaç yıllık kârına satılmak istenmektedir.

POAŞ'ta Ocak 1998 itibariyle toplam 6.464 kişi çalışmaktadır. Çalışanların 2.897'si sözleşmeli personel ve 3.567'si de 1475 sayılı Yasa'ya göre istihdam edilmişlerdir. POAŞ'ta üye sayımız 3.360'dır.

POAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİ İÇİN NELER YAPILMIŞTIR?

- Kasıtlı olarak pazar payı daraltılmıştır. Örneğin 1989 yılında toplam petrol ürünleri satışı içindeki POAŞ'ın payı %62,7'den, 1996'da % 49,9'a düşmüş ve 1997'de de bu düşüş %3,6 oranında sürmüştür. POAŞ'ın pazar payının daraltılmasında, bayilerine diğer akaryakıt dağıtım firmalarına göre sağlanan olanakların giderek azalması ve dezavantajlı duruma düşürülmesi önemli bir faktör olmuştur. Yine diğer firmalar bayilerine 15 güne varan kredili mal verirlerken, bu süre POAŞ tarafından özellikle yabancı dağıtım şirketlerinin bulunduğu yörelerden Kocaeli'nde altı güne indirilmiştir. Bu uygulama POAŞ bayilerini diğer firmaların bayileri olmaya itmektedir. Yine diğer firmalar, ürünlerini kilo başına 870 TL gibi ucuza veririrken,

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

POAŞ ÖZELLEŞTİRİLEMEZ!

Petrol-İş Yayın: 57

POAŞ'ta böyle bir uygulama yoktur. Bu arada POAŞ'ın "organizatör" adı da verilen "pazarlama" elemanları giderek çalışmaz olmuşlar ve şu anda hiç ortalıkta görülmemektedirler. Oysa bu elemanlar bayileri denetleyerek, müşteriye cazip olması yönünde standartlar uygulamakta idiler.

- Yok pahasına özelleştirmek için POAŞ kasıtlı olarak borçlandırılmış ve ancak kısa sürede toparlanarak en kârlı KİT'ler arasında yerini almıştır.

POAŞ'ta sendikal örgütlülük oranı 1990'ların başında %65'lerden 1998'in ilk aylarında %52'ye düşürülmüştür. POAŞ'ta toplam çalışanın %44,8'i sözleşmeli personel durumundadır. Sendikalaşmaları yasaklanmış olan özel güvenlik görevlilerinin oranı da %5'i geçmektedir. Bu veriler POAŞ'ın özel sermayeye nasıl sendikasız bir biçimde bırakılmak istendiğini açıkça ortaya koymaktadır.

POAŞ'ın özelleştirilmesine; birisi özelleştirme ve diğeri de stratejik olması nedeniyle iki yönden karşıyız. Özelleştirmecilerin derdi kamu kuruluşlarının sorununu çözmek değil, "gözü dönmüş" biçimde her ne pahasına olursa olsun onları elden çıkarma veya başka deyişle özel sermayeye aktarmadır. Öyle ki mal varlığının yarısından az bir fiyata dahi satışa sunulabilmektedir.

POAŞ aynı zamanda ASKERİ NATO TESİSLERİ (ANT) aracılığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri'ne petrol sağlama gibi, ülke güvenliği açısından stratejik bir öneme de sahiptir. Ordunun petrol gereksinimini yabancı veya yerli sermayenin eline bırakmanın hiçbir haklı gerekçesi olamaz. ANT'ın yeni bir statü ile varlığını sürdürmesi ise, hükümetin sürdürdüğü oldubitti tutumu karşısında sağlıklı olamayacaktır.

POAŞ tüm kamu kurum ve kuruluşlarına petrol ürünleri sağlamaktadır. Bu demektir ki POAŞ özelleştiğinde tüm bu kamu kurum ve kuruluşları yabancı-yerli özel sermayenin kuralları ile petrol ürünleri gereksinimlerini gidereceklerdir. Petrol ürünleri üzerinde fiyat kartellerinin oluştuğu dikkate alınınca, POAŞ'ın özelleştirilmesinin ne denli olumsuz sonuçlara yol açacağını şimdiden tahmin etmek zor değildir. Petrol ürünlerine 1 Mayıs'tan itibaren getirilecek dövize bağlı otomatik fiyatlama sistemi de özelleştirmeye bir hazırlıktır ve aynı zamanda ne denli yüksek fiyatlar olacağıın açık işarettir.

POAŞ'ın özelleştirilmesine yasal yollara başvuru dahil, tüm gücümüzle karşı çıkmaktayız. İçinde bulunulan hafta içinde başkanlar kurulumuz olağanüstü toplanacak ve gerekli eylem kararları üzerinde durulacaktır. Daha önce yapılan

başkanlar kurulumuz kararları arasında özelleştirmecileri işyerlerine sokmama kararımızın da bulunduğunu hatırlatmak isteriz.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

19 Mart 1998

ÖZELLEŞTİRMECİLER, POAŞ'A SOKULMAYACAKTIR!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Bilindiği gibi Anasol-D Koalisyon Hükümeti, PETROL OFİSİ A.Ş.'nin özelleştirmesini geçen günlerde son aşamasına tırmandırmıştır.

Bu arada 20 Mart Cuma günü özelleştirmeci bir heyetin, sabah saatlerinde POAŞ Mersin Tesisleri'ne geleceğinin duyumunu aldık.

Ancak sendikamız başkanlar kurulunun da özelleştirmecileri işyerlerimize sokmama kararı bulunmaktadır ve üyelerimiz bu karardan haberdardır. Onlar İngilizce ve Türkçe pankartlarla karşılanacaklar ve içeri girmeleri üyelerimiz tarafından istenmeyecektir.

POAŞ'ın özelleştirilmesine; birisi özelleştirme ve diğeri de stratejik olması nedeniyle iki yönden karşı çıkmaktayız. Özelleştirmecilerin derdi POAŞ'ın işletmesine ilişkin sorunları çözmek değil, "gözü dönmüş" bir biçimde her ne pahasına olursa olsun onu özel sermayeye yağmalatmaktır. 650 milyon dolar veya bugünkü TL karşılığı olarak 152 trilyon TL değer biçildiği açıklanan POAŞ'ın yalnızca mal varlığının 400 trilyon TL'den az olmadığı tespit edilmekte ve bu da 1,7 milyar dolar etmektedir. POAŞ'ın 1997 kârı 20 trilyon TL olarak yetkililerce ifade edilmiş ve 1997 ortalama döviz kuruna göre bu tutar 133 milyon dolar demektir. Böylece POAŞ, mal varlığının yarısından az bir fiyatla veya birkaç yıllık kârına satılmak istenmektedir.

POAŞ aynı zamanda ASKERİ NATO TESİSLERİ (ANT) aracılığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri'ne petrol sağlama gibi, ülke güvenliği açısından stratejik bir öneme de sahiptir. Ordunun petrol gereksinimini yabancı veya yerli sermayenin eline bırakmanın hiçbir haklı gerekçesi olamaz. ANT'ın yeni bir statü ile varlığını sürdürmesi ise, hükümetin sürdürdüğü oldubitti tutumu karşısında sağlıklı da olamayacaktır.

POAŞ tüm kamu kurum ve kuruluşlarına petrol ürünleri sağlamaktadır. Bu demektir ki POAŞ özelleştiğinde tüm bu kamu kurum ve kuruluşları yabancı-yerli özel sermayenin kuralları ile petrol ürünleri gereksinimlerini gidereceklerdir.

Petrol ürünleri üzerinde fiyat kartellerinin oluştuğu dikkate alınınca, POAŞ'ın özelleştirilmesinin ne denli olumsuz sonuçlara yol açacağını şimdiden tahmin etmek zor değildir. Petrol ürünlerine 1 Mayıs'tan itibaren getirilecek dövize bağlı otomatik fiyatlama sistemi de özelleştirmeye bir hazırlıktır ve aynı zamanda ne denli yüksek fiyatlar olacağının açık işaretidir.

POAŞ'ta sendikal örgütlülük oranı 1990'ların başında %65'lerden 1998'in ilk aylarında %52'ye düşürülmüştür. POAŞ'ta toplam çalışanın %44,8'i sözleşmeli personel durumundadır. Sendikalaşmaları yasaklanmış olan özel güvenlik görevlilerinin oranı da %5'i geçmektedir. Bu veriler POAŞ'ın özel sermayeye nasıl sendikasız bir biçimde bırakılmak istendiğini açıkça ortaya koymaktadır.

POAŞ özelleştiğinde biz çalışanların çoğu işsiz kalacak, ücretler düşecek, çalışma koşulları ağırlaşacak ve sendikasızlaştırılacaktır.

Siz değerli medya emekçilerini Mersin POAŞ tesisleri önünde sabah saatlerinde görmekten büyük memnunluk duyacağız.

Mersin Şubesi Yönetim Kurulu adına
Enver Cuydur
Başkan

30 Mart 1998

SASA'DA GREV BAŞLADI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

SASA A.Ş. ile sendikamız arasındaki toplu iş sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla tıkanması sonucu, 30 Mart sabahı 3.650 üyemizle greve çıkmıştır. Daha doğrusu işveren, sözleşme görüşmelerine dahi son gün dışında katılmamış ve bizden dayatmalarının kabulünü beklemiştir. İşverenin, toplu sözleşme görüşmelerine katılmayıp ilk oturumdaki tavrında ısrar etmesi, bizlere bir dayatmadır. Bizlerin yanıtı da en demokratik ve doğal hakkımız olan greve çıkma olmuştur. Biz ücretimizi kaybederken, işveren ise trilyonlarla ifade edilen kârından olacaktır. Ne var ki bizlerin son derece makul talepleri karşısında işverenin böylesi büyük kaybı bir alternatif olarak kabullenışı, onu var eden işçilerin haklarına olan tavrını da ortaya koymaktadır.

Aşağıdaki tabloda yer aldığı gibi enflasyon oranının altında ücret zammı dayatılmıştır.

İşçilerin sendikal haklarına tahammülsüzlük gösterilmektedir. %100'lerdeki enflasyon oranları karşısında bizlerin de enflasyonun altında kalmayacak ücret talebimizin oluşu asla çok görülmemelidir. Türkiye'nin en kârlı kuruluşu SASA'da işçilerin birliği ve kararlılığı ile grevimiz, işverenin taleplerimizi kabulüne değin sürecektir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

	Mevcut ort. brüt	Sendikamızın teklifi		İşverenin teklifi	
		1. yıl	2. yıl	1. yıl	2. yıl
Ücret zammı	83 milyon TL	%99,1+10	Enflasyon	%80	%55+1/2
Yakacak-bayram-izin	20 milyon TL	150 milyon TL	Enflasyon	35 mil. TL	45 mil. TL
Kıdem teşvik	80 TL	300 TL	Enflasyon	180 TL	225 TL

03 Nisan 1998

SASA'DA GREV BİTTİ

TOROS GÜBRE'DE SÖZLEŞME İMZALANDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

SASA A.Ş. ile sendikamız arasında süren toplu iş sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla tıkanması sonucu, 30 Mart sabahı 2.650 üyemizle çıkılan grev dördüncü gününde anlaşma ile sonuçlanmış, 3 Nisan sabahı üyelerimiz işbaşı yapmışlardır. SASA'da çalışan üyelerimiz, bu sözleşme ile ücretlerine birinci yıl %100, ikinci yıl enflasyon oranında zam alacaklardır. Yine diğer ücrete ilişkin ödemelerde de enflasyon oranında artışlar sağlanmıştır.

Ceyhan'da kurulu TOROS Gübre ve Kimya End. A.Ş.'de de greve çıkmadan bir gün önce 4 Nisan'da toplu iş sözleşmesi imzalanmıştır. Varılan anlaşma ile üyelerimizin ücretlerine birinci yıl enflasyonun üzerinde, ikinci yıl enflasyon oranlarında ücret ve diğer bağlı konularda artışlar sağlanmıştır.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

17 Nisan 1998

PETROL OFİSİ A.Ş. GERÇEĞİ YAYINLANDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendikamızın örgütlü olduğu PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmek istenmesi üzerine, kuruluş hakkında gerçekleri dile getirmek amacıyla *Petrol Ofisi A.Ş. Gerçeği* adlı yayını hazırlamış bulunmaktayız.

Söz konusu yayınıımızda; PETROL OFİSİ'nin kuruluş amacı, başta ülke savunması ve bütçeye gelir sağlaması açısından önemi, petrol ürünleri fiyatlarında tekelleşmeye engel oluşu dile getirilmekte, arsa ve kârlılığı açısından gerçek değeri belirtilmekte, toplum geneli ve çalışanlar açısından diğer işlevlerine de geniş yer verilmektedir. Çeşitli belgelerin de yer aldığı bu yayınıımızda POAŞ'ın neden özelleştirilmemesi gerektiği maddeler halinde sıralanmaktadır.

Petrol Ofisi A.Ş. Gerçeği adlı yayınıımız 20 Nisan Pazartesi günü Türk-İş Genel Merkezi'nde, Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, KİGEM Başkanı Mümtaz Soysal, sendikamız merkez yönetim kurulu, kardeş sendika yöneticileri ve diğer davetlilerin katılımı ile siz değerli basın ve yayın mensuplarına tanıtılacaktır.

21 Nisan Salı günü sabah saat 10.00'da da POAŞ Genel Müdürlüğü önünde tüm şube başkanlarımız, POAŞ işyeri baştemsilcilerimizin ve üyelerimizin katılımı ile POAŞ'ın özelleştirilmek istenmesi protesto edilecektir.

Yapılacak bu basın toplantısında ve POAŞ Genel Müdürlüğü önünde sizleri de aramızda görmek bizleri onurlandıracaktır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

petrol-iş

**Petrol
Ofisi A.Ş.
Gerçeği**

Petrol-İş Sendikası Nisan 1998

Basın toplantısı

Yer: Türk-İş Genel Merkezi

Tarih: 20 Nisan 1998 Pazartesi

Saat: 10.00

Sunum: Bayram Meral, Genel Başkan, Türk-İş

Bayram Yıldırım, Genel Başkan, Petrol-İş

Mümtaz Soysal, Başkan, KİGEM

POAŞ'ın özelleştirilmek istenmesini protesto toplantısı

Yer: POAŞ Genel Müdürlüğü

Bestekar Sok: No: 18, Kavaklıdere-Ankara

Tarih: 21 Nisan 1998 Salı

Saat: 10.00

24 Nisan 1998

BASINA VE KAMUOYUNA

20 Nisan 1998 günü gazetelerde yer alan ve Petrol-İş Sendikası'nca verilen "PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmesine, ülke, toplum ve bir bütün olan çalışanların çıkarları açısından karşıyız" ilanı ve yine Petrol-İş Sendikası'nca hazırlanan ve bir basın toplantısı ile duyurulan Petrol Ofisi A.Ş. Gerçeği adlı rapor, basında, kamuoyunda, bürokraside ve siyasi çevrelerde geniş bir yankı bulmuştur.

Kimileri kendilerinin de yurtsever olduklarını açıklama gereği duymuş, en yetkili makamlarda olanlar ise, özelleştirmeye karşı olmayı "çağdışılık" olarak göstermeye çalışmışlardır.

Oysa sendikamızın bu açıklama ve eylemlerindeki amacı, "Bağımsızlık benim karakterimdir" diyen, Çağdaş Türkiye'nin kurucusu Mustafa Kemal'in Gençliğe Hitabesi'nde yer alan "Bir gün, İstiklal ve Cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen,... Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, ... İktidar sahipleri, şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emellerine tevhit edebilirler" sözlerini Petrol Ofisi A.Ş. Gerçeği'nde kamuoyuna bir kez daha duyurmaktan ibaret olmuştur.

Neo-liberaller, özelleştirme hayranları, sosyal hukuk devletini içine sindiremeyenler büyük bir tepki ve suçluluk telaşı ile kendilerini savunmaya çalışmaktadırlar.

Konuya ilişkin olarak kamuoyunda ortaya çıkan ilgi ve tepki karşısında başbakanlık, 21 Nisan 1998 tarihinde "PETROL OFİSİ A.Ş.'nin özelleştirilmesinde sağduyulu Türk halkına duyurulur" başlıklı bir açıklama yapma gereği duymuştur. Açıklama Petrol-İş Sendikası'nın ilanlarına cevap niteliğindedir. Ancak acele ve panik içinde kaleme alınmış bu açıklama, kamuoyunu aydınlatmak bir yana, kendi ifadeleri ile iddialarımızı doğrulayan "kamuoyunu yanıltıcı" bir niteliktedir.

1) “PETROL OFİSİ’nin özelleştirilmesi ile halkın ve ulusal savunmanın ihtiyaçlarının karşılanması tehlikeye girmeyecektir” iddiası doğru mudur?

PETROL OFİSİ, akaryakıt dağıtım ve pazarlanmasının yabancıların denetiminde olduğu koşullarda, 1941’de Milli Korunma Kanunu’nda yer alan “halk ve milli müdafaa ihtiyaçlarını ...” karşılamak için kurulmadı mı? Bu ihtiyaçlar ülkemiz açısından daha devam etmiyor mu? Dağıtım şirketlerinin satışları incelendiğinde, PETROL OFİSİ’nin 1996 yılı itibariyle toplam akaryakıttaki pazar payı %53,9’dur. Yalnız beyaz ürün payı örnek gösterilerek ve rakamlarla oynanarak pazar payını düşük gösterme çabaları neye hizmet etmektedir ve gerçekleri değiştirebilir mi?

2) “PETROL OFİSİ’nin özelleştirilmesi ile askeri ihtiyaçların karşılanması olanaksız hale gelmeyecektir” iddiası doğru değildir. ANT, 1957’de PETROL OFİSİ’nin kuruluş gerekçelerine dayalı olarak, yani “milli müdafaa ihtiyaçlarını” karşılamak üzere kurulmamış mıdır?

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı’nın yabancı tekeller tarafından yakıt ikmali yapılması nedeniyle beş gün geciktirilmesi olayı yaşanmamış mıdır?

ANT’ın fiziksel olarak PETROL OFİSİ’nden ayrılmasının mümkün olmadığını sizler de çok iyi bilmektesiniz. Eğer böyle değil ise, ÇOK GİZLİ BİLGİLER dosyasında ANT’ın ayrılması konusunda “Henüz bir zamanlama programı yapılmamış olmakla birlikte, bu ayrılma işlemi satıştan sonra (The Sale) yakın gelecekte yürürlüğe girecektir.” gibi sorunu geçiştirici, muğlak ifadelerle neden yer verilmiştir?

3) “Petrol dağıtım ve pazarlanmasının yabancı tekellerin eline geçmesi ve tehlikeli olacağı iddiası doğru değildir” gibi bir değerlendirmeye katılmamız mümkün değildir. Petrol gibi stratejik bir sektörün önemli halkalarından birisini oluşturan dağıtım ve pazarlamanın yabancı tekellerin denetimine geçmesinden sizler kaygı duymayabilirsiniz. Ancak bizler kaygı duymaktayız ve benzer uygulamaların sonuçları dikkate alındığında, kaygı duymamız için yeterinden fazla neden bulunmaktadır.

TELETAŞ ve NETAŞ’ın özelleştirilmesi aşamasında son sözün devlette kalacağı gerekçesi ile “altın hisse” konulmasına, çalışanlara ve halka hisse arzı yapılmasına karşın, üç yıl gibi kısa bir sürede TELETAŞ ve NETAŞ da yabancı şirket tekel haline gelmiştir.

4) Başbakanlık açıklamasında “Bazı bölgelerde akaryakıt ihtiyacını karşılamak olanaksız hale gelecektir iddiası yanlıtıdır” denilmektedir. Eğer durum böyle ise, neden ÇOK GİZLİ BİLGİLER dosyasında “POAŞ’ın tasfiyesi veya işletmelerin maddeten daralması, Türkiye’nin doğusunda az gelişmiş bölgelerine hizmet verilmesi, Milli Savunma Bakanlığı’na ve NATO’ya hizmet verilmesine devam edilmesi gibi konularla ilgili olarak kamuoyundaki kaygıları gidermek için “altın hisse” gündeme getirilmiştir. Eğer “altın hisse” bir gereklilik ise neden ÇOK GİZLİ BİLGİLER dosyasında alıcıları tedirgin etmemek için “imtiyazlı hisse” haklarının süresi ve kapsamı sınırlı tutulacaktır biçiminde bir güvence verilmektedir.

Ayrıca Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde 100-200 ton satış yapan POAŞ bayileri bulunmaktadır. Özel sektör 1.000 tonun altında satış yapanları bayi olarak görmemektedir.

Bu durumda süreç içinde küçük bayilerin tasfiye olması nasıl engellenecek ve bu bölgelerin akaryakıt ihtiyacı nasıl karşılanacaktır?

Karadeniz, Doğu ve Güneydoğu’yu kapsayan 31 ilde PETROL OFİSİ’nin pazar payı %81’dir. Ortada böyle bir gerçek varken, özel sektör “mutlaka talebi doyuracaktır” gibi gerçekçi olmayan ifadelerle son derece önemli olan bu sorun geçiştirilebilir mi?

5) “Kamu kurumlarının kullandıkları akaryakıt bedellerinin peşin ödenmesi durumunun ortaya çıkması ve Hazine’nin bu ödemeler için borçlanmaya gitmesi ile enflasyonun olumsuz etkilenmesi ifadesi doğru değil”se, o zaman hükümet yetkililerine bir tek soru sorulabilir. Bu ödemeleri hangi sağlam kaynak ile yapacaksınız? Yıllardır bütçelerin açık verdiği bilinen bir gerçek iken ve 14,7 katrilyon TL’lik 1998 Bütçesi’nde daha baştan 4 katrilyon TL açık öngörülürken bu peşin ödemeler borçlanma dışında hangi kaynaktan yapılacaktır ve enflasyonun önlenmesine nasıl katkı sağlanacaktır?

6) “Yabancı tekellerin sektöre egemen olması ve ulusal kaynak kaybına yol açacağı iddiasının henüz teklifleri dahi alınmayan bir ihale sürecinin başında gündeme getirilmesi anlaşılammaktadır” ifadesini bizler de anlayamamaktayız. Petrol sektörü, gıda sektörü gibi dağınmık ve düşük bir sermaye yapısı göstermektedir. Dünyada sermaye ve teknoloji yoğun bir sektör olan petrol sektörünün birkaç tekelin elinde olduğu herhalde yalnızca hükümetimiz tarafından bilinmemekte ve acele ile sektörü bilmeyenlerce hazırlanan açıklamaların kamuoyuna

duyurulması, kamu yönetimindeki bir zafiyeti de göstermektedir.

Sektöre egemen olan tekellerin elde ettikleri kârları dışarıya transfer etmelerinin önünde ne gibi engeller bulunmaktadır? Kâr transferini önleyen ya da yeni yatırım öngören bir mevzuat söz konusu mudur? Bütün bu kıstasların ve düzenlemelerin olmadığı bir durumda dışarıya kâr transferi Türkiye açısından bir kaynak kaybı anlamına gelmemekte midir?

7) “PETROL OFİSİ blok satış yöntemi ile özelleştirilmesi piyasada tekeli bir yapının oluşmasının tercih edilmediği yolundaki ifadeler yanıltıcıdır.” Bozuk bir Türkçe ile yapılmış açıklamada, PETROL OFİSİ’nin %51’inin blok satış yöntemi ile satılması ne anlama gelmektedir? Bu yöntemle sermayenin tabana yayılması nasıl sağlanacaktır? PETROL OFİSİ’nin blok satış yöntemi ile özelleştirilmesi ve T. İş Bankası’ndaki kamu hisselerinin halka arz yolu ile özelleştirilmesi hangi amaçla karşılaştırılmıştır? İş Bankası’nda kamu hisse oranı yalnızca %12,6’dır ve ne sektörel özelliği ne de kamu payı PETROL OFİSİ ile karşılaştırılmasına olanak sağlamaktadır. Burada herhalde demagoji ile kamuoyu etkilenmek istenmektedir.

8) “Petrol dağıtım sektöründe tekeli bir yapı yoktur” ifadesi de doğru değildir. Bu sektörde PETROL OFİSİ büyük ölçüde tekel konumundadır. Yapılmak istenen devlet tekeli kaldırılmak ama yerine özel tekelleri geçirmektir.

9) “Şirketin değerine ilişkin olarak ifade edilecek tutarlar birçok yönetime göre hesaplanabilir.” Başbakanlık halka yaptığı açıklamada böylesine diplomatik bir dili neden tercih etmektedir? Bu söylemler ne anlama gelmektedir? Bunlar “bakış açısına göre tartışma konusu olabilir” gibi anlaşılabilir ifadelerle geçiştirilebilecek konular mıdır? Sendikamız “kamuoyunda istifham” yaratma gibi bir çabanın içinde değildir. Ancak, yaptıklarımızın yapacaklarımızın güvencesi olacağını düşünmekteyiz. Yaptıklarımız ise hiç de iyi bir sınav vermediğinizi göstermektedir.

Bugüne kadar bütün iddialarımızın tersine, zarar eden, kamuya yük olan kuruluşlar değil, kâr eden ve kaynak yaratıcı kuruluşlar özelleştirilmiştir.

Diğer yandan, özelleştirme ile büyük miktarda gelir sağlanmamış, ayrıca hedeflenmemiştir de.

Kamu kesiminin mal varlığı çok çeşitli nedenlerin yanında, özelleştirme felsefesinin gereği olarak da gerçek değerlerinin çok altında özel kesime devredilmiştir.

Böylece kamu kesimi görülmez bir biçimde potansiyel geliri üzerinden zarar ettirilmektedir.

Özelleştirme, özel sermayeye yeni kâr alanları açma olarak değerlendirildiğinde, satış fiyatlarının düşük saptanmasında bir yanlışlık bulunmamaktadır. Bu durum ise, Hazine'ye zarar vermektedir.

Bütün gerçekler ortadadır ve bakış açısına göre tartışma konusu olacak herhangi bir sorun yoktur. Hükümetin PETROL OFİSİ'nin mal varlığını ve kârını daha düşük gösterme çabasını özelleştirme felsefesinin gereği olarak görmekteyiz.

10) “Sendikal örgütlülük hedef olmayacak, işten çıkarmalar gündeme gelmeyecektir” ifadesi de kamuoyunu yanıltmaya yönelik tek yanlı bir bakış açısının ifadesidir. Bu soyut, yaşananları görmezden gelen bir anlatımdır.

“PETROL OFİSİ'nde istihdam fazlasının olduğu herkesin kabul ettiği bir gerçektir” ifadesi de benzer niteliktedir. İstihdam fazlası da, eksigi de işletmeler için önlem alınması gereken bir konudur. İddialı söz söyleyebilmek için PETROL OFİSİ'nde planlamaya, iş tanımlarına, iş analizlerine dayalı bir istihdam politikası izlenmelidir. Bunlar söz konusu değil iken, “istihdam fazlası vardır” iddiası nesnel temele oturtulamaz.

Sonuç olarak, başbakanlık tarafından yapılan açıklama, sendikamızın ortaya koyduğu görüşleri çürütmek bir yana, tümüyle güçlendirmektedir.

Sendikamız POAŞ'ın özelleştirilmesine, ülke, toplum ve bir bütün olan çalışanların çıkarı açısından karşı koymaya kararlılıkla devam edecek, bu yöndeki gelişmeleri kamuoyuna ve basına açıklayacaktır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

30 Nisan 1998

HÜKÜMETİN, PETROL ÜRÜNLERİNDE OTOMATİK FİYATLANDIRMAYI ERTELEMESİ, PETROL OFİSİ A.Ş. GERÇEĞİ RAPORUMUZDAKİ BİLGİLERİN NE DENLİ DOĞRU OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA ORTAYA KOYMUŞTUR

Basın ve yayıncımızın değerli temsilcileri

1 Mayıs 1998 tarihinden itibaren petrol ürünlerinde otomatik fiyatlama sistemine geçme kararı alan hükümet, bu yolla petrol ürünleri fiyatlarının düşebileceği biçiminde kamuoyunu aldatmaya yönelik propaganda yaptı.

Hükümetin akaryakıt ürünleri fiyatı üzerindeki denetimini yok edecek ve fiyatları tekellerin kâr hırsına bırakacak bir sisteme geçilmesi, aynı zamanda kendilerinin de itiraf ettiği gibi PETROL OFİSİ ve TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi içindi.

Kısa bir süre önce sendikamızca yayınlanarak, kamuoyuna sunulan Petrol Ofisi A.Ş. Gerçeği raporumuzda da belirtildiği gibi, özelleştirme ve petrol ürünlerine getirilmek istenen otomatik fiyatlama sistemi ile petrol ürünleri fiyatlarının önemli ölçüde artacağı verilerle ortaya konulmuştu. Nitekim hükümetin, serbest fiyat sisteminin akaryakıtta hemen zam yapılması sonucunu doğuracağı gerekçesi ile kararnameyi iki ay ertelemesi, sendikamızın hazırladığı rapordaki bilgilerin ne denli doğru olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Dünyada şu an ham petrol fiyatları 10 dolar civarında olarak en düşük seviyededir. Eğer otomatik fiyatlama sistemine geçilmiş olsaydı, mazotta en az %10, benzinde %5, LPG'de %6,5, süper benzinde yine aynı oranlarda zam yapılacaktı. Bu da diğer fiyatlara yansiyacak ve fiyatlar ortalama %7 ila 8 oranında artacaktı. Bundan sonra ham petrol fiyatlarının yükselece-

ğinin ve Türkiye’de de yansımalarının yüksek oranlarda olacağını tahmini zor değildir.

Yetkilileri uyarıyoruz, otomatik fiyatlama sistemi ile petrol ürünleri fiyatlarının düşeceğini söyleyerek, kamuoyunu aldatmasınlar. Petrol tekellerinin kârını değil bu ülke insanların çıkarlarını düşünsünler. Petrol ürünü fiyatları Avrupa düzeyine çıkarken, ancak ücretler Türkiyeli kalacak. Bu ise özelleştirmeye hazırlık için topluca yoksullaşmaya razı olmak demektir. Hükümet, petrol ürünleri fiyatlarında otomatik fiyatlama sisteminden ve özelleştirmeden vazgeçmelidir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

07 Mayıs 1998

POAŞ'IN ÖZELLEŞTİRME İHALESİNE KARŞI, YARGIYA BAŞVURDUK

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Özelleştirme idaresi Başkanlığı'nın "PETROL OFİSİ A.Ş. hisselerinin %51'nin blok satış yoluyla özelleştirilmesine dair ihale açma kararı"nın iptali için, sendikamız ve işyerinde çalışan bir üyemiz tarafından 06.05.1998 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı aleyhine Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi'nde yürütmenin durdurulması talepli, ihale açma kararının iptali davaları açılmıştır.

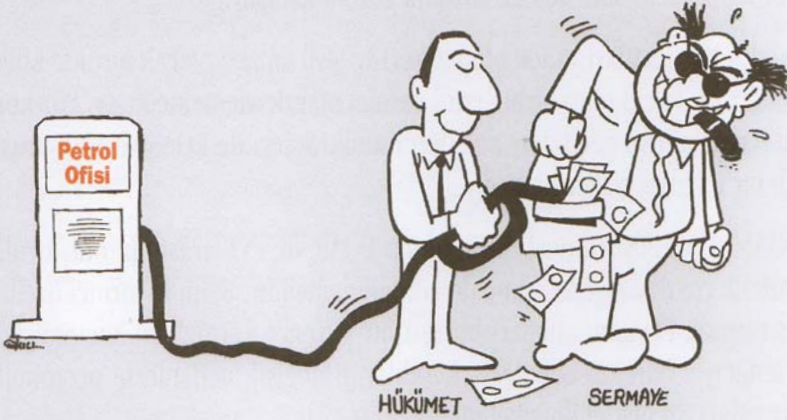
Daha önce de kamuoyuna; basın açıklamalarında yarım sayfa gazete ilanları, *Petrol Ofisi A.Ş. Gerçeği* adlı raporda, başbakanlığın ilanlarımıza verdiği yanıt üzerine açıklamalarımızda, medyaya yansıyan diğer demeçlerimizde ve çeşitli toplantılarda da dile getirildiği gibi POAŞ'ın özelleştirilmesine ulusal güvenlik, toplumsal çıkarlar ve çalışanların mağduriyeti açılarından karşı çıkmaktayız.

Diğer özelleştirmeler gibi POAŞ'ın özelleştirilmesine de karşı çıkmayı her şeyden önce bir yurtseverlik ve toplum çıkarları açısından bir görev olarak algılıyor ve durdurulması yönünde tüm uğraşımızı ortaya koyuyoruz. Bu çerçevede, belirtilen anlayış ve yaklaşımla yargı yoluna başvurmuş bulunmaktayız. Bu vesile ile özelleştirme karşıtlarına, POAŞ'ın özelleştirilmesine karşı duyarlı olma çağrımızı yineliyoruz.

Saygı ile kamuoyuna duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

Halkımıza ve
Sendikalı, Sözleşmeli, Kapsamdışı ve Güvenlik Görevlisiyle;
Tüm Çalışanlara;

Petrol Ofisi'nin
Özelleştirilmesine
Geçit Vermeyelim

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

10 Mayıs 1998

**ULUSAL ÇIKARLAR VE ULUSAL SAVUNMA İÇİN
PETROL OFİSİ'NİN ÖZELLEŞTİRİLMESİ
DERHAL DURDURULMALIDIR!**

Petrol-İş Genel Başkanı Bayram Yıldırım'ın PETROL OFİSİ'nin ulusal çıkarlara, ulusal savunmaya rağmen özelleştirilmek istenmesine ilişkin basın açıklaması:

Kamu yararının yok edilmesi, geniş halk yığınlarının çıkarlarının ve ulusal çıkarların ortadan kaldırılması pahasına PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmesi girişimleri sürmektedir. Hiçbir gerekçe kamunun yıllarca biriktirdiği kaynakların, ulusal çıkarları, kamu yararını, ulusal savunmayı çiğneyerek bir çırpıda özel kesime aktarılmasını haklı gösteremez.

PETROL OFİSİ A.Ş. ekonominin can damarı olan ürünleri, yalnızca tüm ülkeye dağıtan üretim yapısıyla değil, askeri tesislere de dağıtmasıyla Türkiye için son derece stratejik bir öneme sahiptir. Bu stratejik görevin özelleştirme ile piyasanın insafına terk edilmesinin, ulusal çıkarlarla bağdaşması mümkün değildir.

Bir yandan ulusal savunmanın öneminden, bu alanın güçlendirilmesinden söz edip, diğer yandan PETROL OFİSİ gibi yalnız savunma açısından değil, ülkenin genel çıkarları için de stratejik öneme sahip bir kurumun özelleştirilmesinde ısrar etmeyi anlamak mümkün değildir.

Ekonominin can damarı olan ürünleri kamu kontrolünden alarak, tek mantığı daha fazla kâr etmek olan piyasaya terk etmek, kamu yararını ciddi olarak zedeleyecektir. Bu durum çok kısa sürede bu ürünlerin özel tekellerin insafına bırakılmasına yol açacaktır. Toplumun genel çıkarları, ulusal çıkarlar, ulusal savunma, piyasanın, özel tekellerin insafına bırakılamaz.

Tüm bu nedenlerle PETROL OFİSİ A.Ş.'nin özelleştirme girişimlerine son verilmelidir. PETROL OFİSİ A.Ş. derhal özelleştirme kapsamından çıkartılarak, üstlendiği kamusal yarar sağlama, ulusal çıkarları gözetme faaliyetini kamu kontrolünde daha etkin olarak sürdürmelidir. Sendikamız bu konuda her türlü mücadeleyi yürütmekte sahip olduğu kararlılığı sürdürecektir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

12 Mayıs 1998

HAYDİ, 16 MAYIS ANKARA MİTINGİNE!

Değerli işçi arkadaş

Türk-İş Yönetim Kurulu çağrısı ile 16 Mayıs 1998 Cumartesi günü “İşsizliğe Hayır! Özelleştirme Talanına Son” adı altında bir miting gerçekleştirilecektir.

Mitinge Türk-İş’e bağlı sendikaların yanı sıra diğer işçi, kamu çalışanları konfederasyonları ve özelleştirme karşıtı kesimlerden de geniş katılım beklenmektedir.

Arkadaş, unutmayalım ki özelleştirme ve işsizlik birer “kader” olmayıp bizlere, ulusal-uluslar ötesi sermaye tarafından dayatılmaktadır. İşsizlik ve özelleştirme kesinlikle önlenabilir ve durdurulabilir.

Özelleştirme propaganda edildiği gibi, devletin KİT kamburundan kurtulma, devletin ekonomiden elini çekerek asli görevi gibi söylenen adalet ve güvenlik işlevine dönmesini sağlama, yeni yatırımlar için kaynak bulma, yeni iş alanları açma, sermayeyi tabana yayma, özel sermayenin dinamiğini geliştirerek ekonomik sorunları çözme vb. değildir.

Aksine özelleştirme; yeni liberal ekonomik politikalar gereği mal ve hizmet üreten kamu işletmeleri ve varlıklarının her yolla özel sektöre aktarılması, trilyonluk KİT’lerin yok pahasına yağmalanması, devletin KİT’lerden sağlamış olduğu gelirlerinden vazgeçmesi, sosyal devlet ilkesi gereği hizmetlerini yerine getirmesi için gereken kaynaklarının özel sektöre terk edilmesi, piyasanın tekellere bırakılması, halkın temel gereksinimi olan mal ve hizmetlerin pahalılaşması demektir. Tüm bunların da ötesinde POAŞ için olduğu gibi, ulusal savunmanın da tehlikeye atılmasıdır.

Özelleştirme işçiler açısından ise; işten atılma, ücretlerin düşüşü, çalışma koşullarının ağırlaşması ve sendikasılaştırılma demektir. Özelleştirilen

KİT'lerde çalışanların yarısından çoğu işten atılmışlardır.

Özelleştirme yalnızca özelleştirilecek işyerlerindeki işçi arkadaşlarımızın değil tüm işçilerin ve emekçi halkımızın sorunudur. Çünkü toplumun ezici çoğunluğu özelleştirmeden olumsuz etkilenmektedir.

Sendikamız Petrol-İş'in örgütlü olduğu PETROL OFİSİ A.Ş., PETKİM, TÜPRAŞ, SÜMERBANK'a bağlı işyerleri de özelleştirme kapsamındadır. PETLAS ise özelleştirilmiştir, ancak yargı bu özelleştirmeyi iptal etmiştir.

Sendikamız, üyeleri ve toplumun genel çıkarları açısından büyük önem verdiği için özelleştirmeye karşı kararlı bir mücadele yürütmektedir. Örneğin POAŞ'ın özelleştirilmemesi için Cumhurbaşkanı ile görüşme yapma, üretimden gelen gücün kullanılması ve yarım sayfa gazete ilanları vermenin yer aldığı bir mücadele programı gerçekleştirmektedir. Yılda 140 milyon dolar net kâr sağlayan, yalnızca arsalarının 2,1 milyar dolar ettiği POAŞ, 650 milyon TL'ye yabancı-yerli tekellere yağmalandırılmak istenirken, açıkça ifade ediyoruz ki bu özelleştirmeyi bizlere rağmen yapamazlar. Zaten bunu kendileri de ifade ediyor.

Özelleştirme yalnızca KİT'ler için olmayıp sosyal güvenlik, sağlık ve eğitim alanlarını da kapsamakta ve yaşamın her alanına yayılmak istenmektedir. Sosyal devlet, başka deyişle devletin biz işçi ve emekçilerden yana çalışması tamamen engellenmeye çalışılmakta, tüm kaynakların sermayeye akıtılması planlanmaktadır.

Özelleştirme yalnızca KİT'lerin özel sermayeye yok pahasına aktarılması olmayıp, ideolojik, politik, ekonomik topyekûn bir tavrın parçasıdır. Ekmeğimize, işimize el uzatılmasıdır.

Günümüz özelleştirmeye karşı mücadele günüdür. Tüm gücümüzle yüklenmeli, yığınsal tepki göstermeliyiz. İşte "16 Mayıs Ankara" mitingi bu açıdan büyük önem taşımaktadır. Bu mitinge yığınsal katılımdan aldığımız güç ile mücadelemizi sürdüreceğiz.

DURMA! ÖZELLEŞTİRMELERE KARŞI SUSMA!

16 MAYIS ANKARA MİTİNGİNE KATIL!

KATILIMI GENİŞLET!

12 Mayıs 1998

İHD GENEL BAŞKANI AKIN BİRDAL'A YÖNELİK ÇİRKİN SALDIRIYI NEFRETLE KINIYORUZ

Basın ve yayınının değerli temsilcileri

İnsan hakları ve demokrasinin yılmaz savunucusu, İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı Sayın Akın Birdal'a yönelik silahlı saldırıyı nefretle kınıyoruz.

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımızın üzerindeki ekonomik yüklerin her geçen gün daha da ağırlaştığı, kazanılmış haklarımıza yönelik saldırılan pervasızca sürdürüldüğü bir dönemde, demokrasiyi ve insan haklarını savunan kişilere yönelik cinayet girişimlerinin artması bir tesadüf değildir.

Son günlerde ülkenin çeşitli yerlerinde parasız eğitim hakkı için mücadele eden üniversite öğrencilerine yönelik cinayetler başta olmak üzere, yine yıllardır grevli toplu sözleşmeli sendika için mücadele eden kamu emekçilerine yönelik kapsamlı bir soruşturmanın açılması yönündeki girişimler, özelleştirmeler ile işçilerin ekmeğine, işine göz dikenler, emekçi halkımızın geleceğini ipotek altına alanlar, toplumun örgütlü tepkisinin önüne geçmek, herkesi can derdine düşürmek istercesine bir kaos ortamı yaratmayı amaçlamaktadırlar.

Sayın Birdal'a yönelik bu çirkin saldırı, onun şahsında ülkemizde insan hakları, demokrasi ve bu ülkenin geleceği için kavga eden onurlu insanlara yönelmiş bir saldırdır. Birdal'ın şahsında halkımıza yönelik bu saldırıyı nefretle kınıyor, faillerinin bir an önce yakalanması için yetkilileri göreve çağırıyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

05 Haziran 1998

ÖZELLEŞTİRİLEN SÜMERBANK-VALEKS'TE İŞÇİ ÇIKARILDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Salihli-Manisa'da kurulu ve sendikamızın örgütlü bulunduğu SÜMER Holding A.Ş.'ye bağlı SALİHLİ PALAMUT ve VALEKS İşletmesi'nin özelleştirme işlemleri Mayıs-1998 sonunda tamamlanmış ve 1 Haziran 1998'de AR-TU Kimya Sanayi ve Ticaret A.Ş. adında yeni sahibine devredilmiştir. Bu devredilme sırasında bir oldubittinin yaşanmasının yanı sıra çalışanların tümü işten çıkarılmışlardır.

VALEKS'in yeni sahibi AR-TU firması, işletmeyi devraldığı ilk gün çalışanların tümünü işten çıkartmıştır. İşletmede 40 üyemizin yanında, memurlar ve diğer çalışanlar da bulunmaktadır. Üyelerimizin tazminatlarını SÜMERBANK-SALİHLİ PALAMUT ve VALEKS adına ÖİB, ihbar tazminatlarını da yeni işveren, yüklediklerini açıklamışlardır. İşveren, işçilere Eylül ayında işletmenin yeniden açılacağını ve belki de onların bir kısmını tekrar işe alacağını belirtmekle yetinmiştir.

Memurlara yatay geçiş yapılacağını bildirilmesine rağmen, bu yönde hiçbir somut işaret yoktur.

SÜMERBANK-SALİHLİ PALAMUT ve VALEKS İşletmesi'nin özelleştirilmesi ve daha ilk günü yaşananlar Türkiye'de özelleştirmelerin nasıl gerçekleştiğine yeni ve çarpıcı bir örnek oluşturmaktadır.

Satış sözleşmesinde çalışanların değil haklarının korunması, aksine yapılan bazı ödemelerin geri alınmasına ilişkin hükümler bulunmaktadır. Hani nerede kaldı özelleştirme sonucu işçilerin mağdur edilmeyeceği sözleri. Tüm çalışanlar ilk gün işten çıkarılıyor, üyelerimize tazminatları ödeneceği söyleniyor, diğer işçilere ve memur statüsünde çalışanlara ne olacağı şimdi belli değil. Bu örnek de özelleştirmelerin nasıl yalanlar üzerine oturtulduğunu ortaya koymaktadır.

Satış iptal edilerek, işten çıkarılan tüm çalışanlar işlerine dönmelidir. Bu yönde uğraşımız sürmektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

08 Haziran 1998

**5 HAZİRAN 1998 TARİHİNDE İSTANBUL'DA YAPILAN
23. DÖNEM 6. OLAĞANÜSTÜ BAŞKANLAR KURULU
SONUÇ BİLDİRGESİ**

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Başkanlar kurulumuz, POAŞ, PETKİM ve TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesinin durdurulması ve özelleştirilme uygulamalarının son bulması için önümüzdeki günlerde bir program çerçevesinde mücadele edilmesini oybirliği ile karar altına almıştır.

Özelleştirme uygulamalarının direkt olarak etkilediği diğer sendikalarla birlikte hareket edilmesi için girişimler yapılacak ve Türkiye'de artık bir daha gündeme gelmemek üzere özelleştirmelere son verilmesi için giderek yükselen bir mücadele çizgisi izlenecektir.

Bu haklı talebimiz ile ilgili girişimlerimiz sürmektedir. Siyasi partilerimizi bu konuda duyarlı olmaya davet ediyoruz. Kuşkusuz, başta POAŞ, PETKİM ve TÜPRAŞ olmak üzere özelleştirilmek istenen tüm işletmelerde sendikalı-sendikasız çalışanlar önümüzdeki yıl yapılacak olan seçimlerde de tercihlerini buna göre yapmaktan çekinmeyeceklerdir.

Haziran ayı içinde aşamalı olarak izlenecek bu mücadele programı dahilince üyelerimiz gerektiğinde üretimden gelen güçlerini de kullanmaktan çekinmeyeceklerdir.

Özelleştirmelere karşı çıkmak bir yurtseverlik görevidir. Bu işletmelerin özelleştirilmesi pahalılık ve zam demektir. Özelleştirmeciler insanlarımızın çıkarlarını ve geleceklerini değil petrol tekellerinin çıkarlarını düşünmektedirler.

Özelleştirmelere son vermek için yapılan bu mücadelemize başta sendikalar olmak üzere, tüm çalışanları ve ülke çıkarlarına duyarlı olan herkesi

dayanışmaya ve m¼cadelemize g¼¼ vermeye ¼aęırıyoruz
¼n¼m¼zdeki g¼nler sekt¼r¼m¼zde m¼cadele g¼nleri olacaktır.
Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Özelleştirme;

Devletin KİT kamburundan kurtulma, yeni yatırımlar için kaynak bulma, yeni iş alanları açma, sermayeyi tabana yayma, özel sermayenin dinamizmini geliştirerek ekonomik sorunları çözme ve benzerleri olmayıp, mal ve hizmet üreten kamu işletmeleri ve varlıklarının özel sermayeye devri, her yolla özel sektöre kaynak aktarma, trilyonluk KİT'lerin yok pahasına yağmalanması, devletin KİT'lerden sağladığı önemli tutarlardaki gelirlerinden vaz geçmesi, sosyal devlet ilkesinin yok edilmesi, piyasanın fiyatlarda kartelleşmeyi getiren tekellere bırakılması, halkın temel gereksinimi olan mal ve hizmetlerin pahalılaşması, işçiler açısından her şeyden önce işten atılma, ücretlerin düşüşü, çalışma koşullarının ağırlaşması ve sendikasılaştırma olduğundan;
durdurulmalıdır.

	ADI SOYADI	İMZA		ADI SOYADI	İMZA
1	Mehmet Ekiş	[İmza]	26	Ahmet KAYA	[İmza]
2	Emin Kocbey	[İmza]	27	Kahraman KAYMAK	[İmza]
3	Levent İnce	[İmza]	28	Özcan Çankaya	[İmza]
4	Ali ULUĞ	[İmza]	29	İsmail KOC	[İmza]
5	Mustafa Bülent	[İmza]	30	Yusuf BÖRÜK	[İmza]
6	Demir Altınsoy	[İmza]	31	Serdar Güllü	[İmza]
7	İsmet Dağcı	[İmza]	32	Mehmet Öncel	[İmza]
8	Muhammed Serhat	[İmza]	33	Kahtan Hanlıoğlu	[İmza]
9	Badraddin Kuran	[İmza]	34	Muhammed Yılmaz	[İmza]
10	Reza Sen	[İmza]	35	Halil Turmukcu	[İmza]
11	Erkan Absıtkan	[İmza]	36	Verati Sen	[İmza]
12	Muhammed KOC	[İmza]	37	Hosni KAYA	[İmza]
13	Levent İnce	[İmza]	38	Kerem BÖKÜRT	[İmza]
14	Yakup KOC	[İmza]	39	Abdullah KARA	[İmza]
15	Mehmet İsmail	[İmza]	40	İsmail ACET	[İmza]
16	Süleyman X	[İmza]	41	Sabahattin İNAN	[İmza]
17	Muhammed Sİ	[İmza]	42	Arduvan KARA	[İmza]
18	Ali BÖKÜRT	[İmza]	43	Abdullah GİL	[İmza]
19	Kadir GÜLBAK	[İmza]	44	İbrahim GÜL	[İmza]
20	Ersin ÖZTÜRK	[İmza]	45	Deniz Çeliker	[İmza]
21	Tarık Serhatcı	[İmza]	46	Mustafa Çarukcu	[İmza]
22	Seyit Çiğdemir	[İmza]	47	Bahri Çarukcu	[İmza]
23	Nevalat İSÜ	[İmza]	48	Zekeriya Çarukcu	[İmza]
24	Ercan PAZAR	[İmza]	49	M. AKİF AYDIN	[İmza]
25	Mehmet	[İmza]	50	Abdullah Çarukcu	[İmza]

12 Haziran 1998

ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI SESSİZ KALMAYACAĞIZ!

Petrol-İş Genel Başkanı Bayram Yıldırım'ın PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmesine karşı eylemlere ilişkin basın açıklaması:

Stratejik öneme sahip PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmesine karşı bugün bir dizi eylem gerçekleştirilmiştir. Örgütlü olduğumuz işyerlerinde çalışan işçi arkadaşlarımız, PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmesine karşı harekete geçmişlerdir. Türkiye'nin hemen her yerinde faaliyet gösteren PETROL OFİSİ ile TÜPRAŞ ve PETKİM işyerlerinde çalışan üyelerimiz bugün iş bırakma eylemi gerçekleştirmişlerdir.

Özelleştirmelere karşı gerçekleştirilen eylemler başarıyla sonuçlanmıştır. Bugün PETROL OFİSİ'nde hiçbir tankere yakıt verilmemiş, ürün sevkiyatı durdurulmuştur. Üretimden gelen güçlerini kullanan PETROL OFİSİ çalışanlarının bugünkü eylemi yalnızca uyarıdır. PETROL OFİSİ çalışanları, özelleştirme girişimleri sürdürülürse neler yapabileceklerini göstermişlerdir.

PETROL OFİSİ ile örgütlü olduğumuz diğer işyerlerindeki çalışanların mücadelesi, kamunun yıllarca biriktirdiği kaynakların, ulusal çıkarları, kamu yararını, ulusal savunmayı çığneyerek bir çırpıda özel kesime aktarılmasını engelleyecektir.

Ulusal çıkarları, kamu yararını, çalışanların yıllardır biriktirdiği kazanımları hedef alan özelleştirmeye karşı sendikamız bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sessiz kalmayacaktır. Sendikamız özelleştirme girişimleri durduruluncaya, PETROL OFİSİ özelleştirme kapsamı dışına çıkartıluncaya kadar mücadele etmekte son derece kararlıdır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

23 Haziran 1998

**ÇALIŞMA BAKANI'NIN KATILIMI İLE
BAŞKANLAR KURULUMUZ TOPLANACAK**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Ankara'da 24 Haziran Çarşamba günü, saat 9.00'da başlayıp üç gün sürecek olan genişletilmiş başkanlar kurulumuza Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sn. Nami Çağan da katılacaklardır. Başkanlar kurulumuzun gündemi özelleştirme olup, konu üzerine oluşturulan eylem programı ele alınacak ve gelecek dönem çalışmaları ve program üzerinde durulacak ve kararlar alınacaktır.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Çalışma Bakanı'nın katılımı ile yapılacak başkanlar kurulumuz

Tarih: 24 Haziran 1998

Saat: 9.00

Adres: Petrol-İş Ankara Şubesi; Adakale Sok. No: 6, Yenışehir/Ankara

29 Haziran 1998

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Asıl yasalara ve kamu vicdanına aykırı biçimde POAŞ'a ilişkin gerçekleri saklayarak, değer tespitinde bulunmadan ve yargının sonuçlanmasını beklemeden, TV'de göstermelik senaryolarla satış, etik ve ahlaki değildir.

POAŞ'ın özelleştirilmesi üst aşamalara tırmandırılırken ÖİB (Özelleştirme İdaresi Başkanlığı) Başkanı Uğur Bayar her gün medyada boy göstermekte ve doğruları söylememektedir.

Söz konusu çarpıtmalarına işaret etmeden önce POAŞ'ın özelleştirmesine neden karşı çıktığımızı bir kez daha kısaca sıralamak istiyoruz:

POAŞ özelleştirildiğinde toplumun ve ulusal savunmanın gereksinimlerini karşılamak tehlikeye girecektir. Askeri amaçlı olarak yapılan boru hattı ve akaryakıt tesislerinin işletme, bakım ve korunması görevinin yerine getirilmesinde sorunlar yaşanacak, askeri gereksinimlerin karşılanması olanaksız hale gelecektir. Stratejik nitelikte olan petrol sektörünün önemli bir halkasını oluşturan dağıtım ve pazarlamanın yabancı tekellerin denetimine geçmesi ile Türkiye ve bölge açısından riskler doğacaktır. Tekellerin itibar etmediği özellikle Doğu, Güneydoğu ve Doğu Karadeniz bölgelerinde ve kırsal kesimde akaryakıt gereksinimini karşılamak neredeyse olanaksız hale gelecektir. Türkiye'de kamu kurum ve kuruluşları akaryakıt gereksinimlerini peşin ödeme ile karşılamak durumunda kalacaklar ve Hazine üzerinde büyük bir yük ortaya çıkacaktır. Bu da borçlanmaya ve kamu açıklarının artmasına ve enflasyon üzerinde olumsuz etkilere yol açacaktır. Yabancı tekellerin sektöre egemen olması durumunda milyarlarca dolar net kârın ülke dışına transferi, ulusal kaynak kaybına neden olacaktır. POAŞ'ın piyasaları düzenleyici, fiyat istikrarını sağlayıcı ve ürün arzını garanti edici özellikleri ortadan kalkacak, kamu yararı korunamayacak ve fiyatlarda tekelci yapıların oluşması kaçınılmaz hale gelecektir. POAŞ, sahip olduğu arsaların dörtte biri değerine veya 1997 kârının

Petrol-İş: 11.6.98 G.EMEK

POAŞ'ın satışı durdurulmalı

İSTANBUL - Petrol-İş Başkanı Bayram Yıldırım, Petrol Ofisi (POAŞ)'nin özelleştirilmesi uygulamalarını derhal son verilmesini istedi.

Yıldırım, yaptığı açıklamada, kamu yararının yokedilmesi ve ulusal çıkarların ortadan kaldırılması pahasına POAŞ'ın özelleştirilmesi girişimlerinin sürdürüldüğünü vurgulayarak, POAŞ'ın ekonominin candamarı olan ürünleri, yalnız tüm ülkeye dağıtan yapıyla değil, askeri tesislere de dağıtmasıyla Türkiye için son derece stratejik bir öne sahip olduğunu söyledi. Yıldırım, hiç bir gerekçenin kamunun yıllarca biriktirdiği kaynakların ulusal çıkarları, kamu yararını çigneyerek bir çurpıda özel kesime aktarılmasını haklı çıkaramayacağını belirtti.

Toplumun genel çıkarlarının, ulusal çıkarların, ulusal savunma ve piyasanın özel tekelilerin insafına bırakılmayacağını ifade eden Yıldırım, "Petrol Ofisi'nin özelleştirme girişimlerine son verilmelidir. POAŞ derhal özelleştirme kapsamından çıkarılarak, üstlendiği kamu

sal yarar sağlama, ulusal çıkarları gözetme faaliyetini kamu kontrolünde daha etkin olarak sürdürmelidir. Sendikamız bu konudaki kararlılığımızı sürdürülebilir" dedi.

Otomatik fiyatlandırma satış cilası

Öte yandan akaryakıt ürünlerinde 1 Temmuz 1998'de yürürlüğe girecek olan Otomatik Fiyat Mekanizması'nın Türkiye'de rafine ürünler sektörünün kar dinamiklerini tümüyle değiştireceği, özelleştirme kapsamında bulunan POAŞ'ın karlılığının artacağı kaydedildi. Otomatik Fiyat Mekanizması'nın Türk rafine ürünleri fiyatlarının CIF Med İtalya esası üzerinden otomatik olarak hesaplanmasını sağlayacağı belirtildi. Otomatik Fiyat Mekanizması'na geçilmesiyle dağıtım şirketleri ve onları bayileri arasında paylaşılabilecek toplam kar marjının tüketicileri korumak amacıyla her ürün kategorisine göre değiştiği düzeylerde üst sınırları sabit olarak belirleneceği ve hacim başına ABD doları esasına göre hesaplanacağı kaydedildi. (Emek)

26.6.98 Ü. GÜNDEM

Petrol-İş'ten siyah çelenk

Petrol-İş Başkanlar Kurulu, Petrol Ofisi AŞ. (POAŞ) hakkında özelleştirme kararı alan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın (OİB) tutumunu, başkanlığın kapısına bıraktığı "Özelleştirmeye hayır" yazılı siyah çelenkle protesto etti.

Oğlen saatlerinde gerçekleştirilen eylem nedeniyle bir basın açıklaması yapan Petrol-İş Genel Başkanı Bayram Yıldırım, 40 dakika süren konuşmasında satış iptal kararlarına rağmen yapılan özelleştirmelerin hükümetlerin Türkiye gereksizinden habersizliğinin göstergesi olduğunu söyledi.

Yetkililerin var olan iç ve dış borç çıkarlarını kapatmak için bu uygulamalara yöneldiğini vurgulayan Yıldırım, yetkililere özelleştirmeyi ve POAŞ'ı kamuoyu önünde tartışma çağrısı yaptı. Yıldırım, özelleştirmeler sonucunda işsizler ordusu oluştuğunu belirterek, devletlerini anlatmaya ve mücadele etmeye devam edeceklerini kaydederek şöyle

devam etti: "Zaten satacağık. Bundan sonrası tamamen bize bağlı. Medyanın büyük çoğunluğunun engeliyle karşı karşıyayız. Yünlüğe düşmeyeceğiz."

"Özelleştirmeye hayır" ve "Petrol Ofisi satılmayaz" sloganlarının atıldığı eylem, Harb-İş yöneticileri ile Liman-İş Başkanlar Kurulu üyeleri de destek verdi. Binanın girişine ve önündeki arabalara "Petrol Ofisi'nin özelleştirilmesi geçit veremeyiz" yazılı afişlerin asıldığı eylem, alkışlarla sona erdi.

Davullu-zurnalı grev

Öte yandan TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamayan Antalya Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan Belediye-İş Sendikası'na üye işçiler, işyerlerine davul-zurna eşliğinde grev kararı astı. Büyükşehir, Muratpaşa, Kepez ve Konuralp belediyelerinde çalışan toplam 2 bin 587 işçi dün belediyeleri binde otobüs toplanan halay çekti, sonra da grev kararını işyerlerine astı. ■ ANKARA

■ 'Çeteler devletin bir parçası'

Liman-İş Başkanlar Kurulu'nda Türkiye'nin hazinesi soyanların ödüllendirildiği bir ülke olmaktan çıkarılmadıkça, çetelerden kurtulmanın mümkün olmadığı belirtildi. 23-24 Haziran günlerinde Ankara'da toplanan Liman-İş Başkanlar Kurulu tarafından açıklanan aldığı kararlarda, yüz dolanın altına düştüğü, özelleştirme yoluyla stratejik riskli kesimlere peşkeş çekildiği vurgulanarak, Trabzon ve çıkarılarak çok düşük fiyatlara belli firmalara verilerek özelleştirmeye karşı tavır ve eylemler konusunda Türk işçilerinden birinin kaçak işçilik olduğu, bunu ölenmenin önün açılmasından geçtiği vurgulandı.

Petrol Ofisi için devler yarışıyor

İmresi için
basıncı
erdi

POAŞ'ın satışında geri sayım başladı

ANKARA (Cumhuriyet Bülteni) - Petrol Ofisi Anonim Şirketi'nin (POAŞ) yüzde 51'lik bölümünün satış amacıyla açılan ihalede 10 yatırımcı grubu öneri verdi. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın, bu ayın sonunda pazarlık görüşmelerine geçeceği bildirildi. Petrol-İş Genel Başkanı Bayram Yıldırım, stratejik öneme sahip olan POAŞ'ın, ulusal çıkarları yok etme pahasına özelleştirilmek istendiğini belirtti.

Yıldırım, dün yaptığı yazılı açıklamada, ülke ekonomisinin can damarı olan ürünleri askeri tesisler dahil tüm ülkeye dağıtan POAŞ'ın, son derece önemli stratejik kurum olduğuna dikkat çekti.

POAŞ'a 10 teklif

POAŞ'ın yüzde 51 hissesi için öneri veren firmalar şöyle:

"Akarya-Orteks Or-

tak Girişim Grubu, Ceylan İnşaat -Milgaz Ortak Girişim Grubu, Cingilli Holding AŞ, Çukurova Holding AŞ-Anadoluhava Holding AŞ-Ortak Taşınacaklı AŞ-Ortak Girişim Grubu, Doğuş Holding AŞ-Garanti Bankası AŞ-Ortak Girişim Grubu, EGS Holding AŞ, Koç Holding AŞ, Sebattin Beyazıt, Süzer Holding AŞ, Türkiye İş Bankası AŞ, Bayındır İnş. Tur. Tic. ve San. AŞ, Park Holding AŞ-Petrol Ürünleri Tur. ve Nakliyat AŞ-Ortak Girişim Grubu."

Ayrıca Türk Hava Yolları'nın (THY) bir bölümü kamu hissesinin yurt içi ve yurt dışı piyasalarda halka arz için aralık ve danışmanlık yapmak üzere 7 firma teklif verdi.

Teklifleri değerlendiren OİB, Credit Suisse First Boston (CSFB) firmasının özelleştirilmede aralık ve danışmanlık için seçildiğini açıkladı.

DEMİREL SENDİKALARA GÜVENCE VERMEDİ

'Özelleştirmeyi kimse engelleyemez'

ANKARA (Cumhuriyet Bülteni) - Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Petrol Ofisi Anonim Ortaklığı'nın (POAŞ) satılmasını engellemek için girişimlerde bulunan Petrol-İş Sendikası yöneticilerine "Türkiye'de kimse özelleştirme cereyanının önünde duramaz"; OHAL'in kaldırılmasını isteyen Tuncelilerde de "Devleti doğru anlayın, devletin vatandaşına bir muhtem suçu şeklinde bakması söz konusu olamaz. Bunu kafanızdan silin" yanıtını verdi.

Başkanı Zeynel Öztürk ile Tuncelci Kültür ve Dayanışma Derneği Genel Başkanı Selman Yeşilöz ve beraberindeki heyeti kabul etti. Demirel, Yıldırım'ın sektör olarak özelleştirmeye karşı çıktıklarını belirtmesi üzerine, özelleştirme için kaçınılmaz olduğunu söyledi. Demirel, "Hiç kimse, devletin yeni fonksiyonlarını tayinde devletin ticaret içinde kalmasını savunmamalı. Devlet, savunma, huzurun sağlanması, kanun hakimiyeti, çevre, eğitim, sağlık, sosyal gü-

ZAMMAYIS98
Cumhuriyet

11.6.98 Cumhuriyet

birkaç yıllık karşılığın satılmak istenmektedir. Bu durum kamu mallarının tekelere peşkeş çekilmesini meşrulaştıracak, kamu vicdanını rahatsız eden devlet yönetimindeki yozlaşmayı ve çürümeyi daha da artıracaktır. POAŞ'ta halen 3.643 işçi, 2.584'ü sözleşmeli personel statüsünde olmak üzere toplam 6.227 kişi çalışmakta ve diğerlerinde de yaşandığı gibi POAŞ'ın özelleştirilmesi sonucunda sendikal örgütlülük hedef olacak ve işten çıkarmalar gündeme gelecektir.

Tüm bu gerekçelerle Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın, "PETROL OFİSİ A.Ş. hisselerinin %51'inin blok satış yoluyla özelleştirilmesine dair ihale açma kararı"nın iptali için, sendikamız ve işyerinde çalışan bir üyemiz tarafından 06.05.1998 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı aleyhine Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi'nde yürütmenin durdurulması talepli, ihale açma kararının iptali davaları açılmıştır.

Davada, ihalenin gizlilik içinde yürütülmesinin 4046 sayılı Yasa'nın 2. maddesindeki aleniyet ilkesine aykırı olduğu, değer tespiti ve ihale yöntemlerini düzenleyen 4046 sayılı Yasa'nın 18 (B) ve (C) bentlerinin Anayasa Mahkemesi'nce iptal edildiği, iptal edilen hükümlerin yerine değiştirilen hükümlerin de anayasaya aykırı olduğu, PETROL OFİSİ A.Ş.'nin Türkiye ekonomisi ve ulusal savunma açısından taşıdığı stratejik önemi, özelleştirme kapsamına alınmadan ihale açıldığı, değer tespitinin yapılmadığı, bu satışın gerçekleşmesi halinde devlet tekelinin özel tekele dönüşeceği, bunun da Anayasa'nın 167 ve 172. maddelerine aykırı olduğu belirtilerek iptali talep edilmiştir.

Her şeyden önce henüz mahkemesi sonuçlanmadan, POAŞ'ın satış işlemlerinin tamamlanmaya çalışılması, etik ve ahlaki değerlerin yanı sıra, hukuk devleti anlayışının da çiğnenmesidir. Medyada sürekli boy göstererek POAŞ'ı özelleştirmenin sözde haklılığını savunan ÖİB Başkanı, neden yasal süresi geçtiği halde henüz savunmasını mahkemeye sunmamıştır. Önemli olan ordu mensuplarını ikna değil, bırakalım örgütlü sendikayı, halkı ikna etmektir.

TÜM BUNLARA RAĞMEN SİZ HANGİ GEREKÇEYE DAYANARAK ÖZELLEŞTİRME İŞLEMLERİNİ SÜRDÜREBİLİRSİNİZ?

Sn. Bayar 27 Haziran'da gazetelerde çıkan açıklamasında Sn. Mümtaz Soysal'a yanıt olarak "fiyat beyan etmenin etik ve ahlaki" olmadığını belirtiyor.

Soruyoruz: POAŞ'a ilişkin gerçekleri saklamanın, dahası doğru olmayan bilgileri

ifade etmenin, özelleştirme sürecini gizlilik içinde yürütmenin ve yine değerinin altında fiyat ileri sürmenin neresi etik ve ahlakidir. Hangi araştırmaya dayanarak POAŞ'ın arsa değerinin 2 milyar dolar olmadığı belirtilebilir.

Yine basına yaptığı açıklamasında, henüz resmen tanımlanmamış, ileride koşulları değiştirilebilecek ve daha önce de bazı KİT'ler için var olduğu belirtilip sonra yok olan "altın hisse"den söz etmektedir.

"ANT'ı ayırdık" demekte, bu ayrımın fiziken olanaklı olmadığını bir kez daha belirtmek durumundayız. Bu konuda da ne generaller ve ne de halk aldatılsın.

Bayar, "devletin benzin pompacılığı yapmasının neresi stratejik" diyerek halktan gizleme amacıyla POAŞ gerçeğini çarpıtmak istemektedir. Oysa kendisinin de çok iyi bildiği ve yukarıda da sıraladığımız gibi konu asla "benzin pompacılığı" değildir.

Bir kez daha ısrarla vurguluyor, kamuoyunun dikkatine sunuyor ve yetkilileri uyarıyoruz ki; POAŞ'ın özelleştirilmesi henüz yargıda olup, ÖİB veya ÖYK (Özelleştirme Yüksek Kurulu) olsun hiç kimsenin bu yargı işlemi sonuçlanmadan satışı sonuçlandırmaya yasal ve etik açıdan hakkı yoktur. Anayasa suçu işlenir, yasalar ve kamu vicdanı çiğnenir. Kaldı ki yukarıda sıralanan gerekçeler dikkate alındığında bu ülkeyi ve insanlarını düşünenler, bu ülke halkının sesine kulak verenler, diğerleri gibi POAŞ'ın özelleştirilmesinden de hemen vaz geçerler.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

30 Haziran 1998

**KOALİSYON ORTAKLARINI, DİĞER SİYASİ PARTİ
YETKİLİLERİNİ VE PARLAMENTOYU UYARIYORUZ:
POAŞ'IN SATIŞI TOPLUM ÇIKARINA DEĞİLDİR
MEVCUT YASALARA-HUKUK ÖLÇÜLERİNE AYKIRIDIR**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

POAŞ'ın satış ihalesi, göstermelik bir biçimde, sanki şeffaflığın kanıtı gibi televizyon ekranlarına yansıtılarak tamamlandı. En yüksek teklifi Hayyam Garipoğlu'nun sahip olduğu AKMAYA-ORTEKS Grubu 1 milyar 160 milyon dolar olarak verdi.

Her şeyden önce, daha önce hazırlamış olduğumuz bildirimlerimiz, gazete ilanlarımız ve yayınlarımızda yer aldığı gibi, özellikle toplumsal çıkar, ulusal savunma, sektörün tekelleşmemesi, fiyat kartelinin oluşmaması ve benzerlerini içeren 10 ayrı gerekçe ile POAŞ özelleştirilmemelidir.

POAŞ'ın ihale edilmesine ilişkin açılan dava bitmeden bu satışın yapılması yasal değildir. En fazla bir hafta daha beklenecekti. Neden bir hafta daha mahkeme beklenmeden yangından mal kaçırır gibi ihale sonuçlandırılarak satıldı?

POAŞ'ta değer tespiti yapılmadan hangi kriterlere göre 1 milyar 160 milyon dolar "yüksek" bulunuyor. ÖİB yetkilileri halka sanki değerinin üzerinde satılmış gibi bir imaj vermekle, gerçekleri saklıyorlar. Kamuoyunu yanıltıyorlar. Oysa POAŞ'ın yalnızca arsalarının değeri 2,1 milyar dolardır.

POAŞ'ın AKMAYA-ORTEKS firmasına satılışı özelleştirmenin nasıl yapıldığının çarpıcı bir örneğini oluşturmaktadır: "Üretim alanında adı duyulmayan, daha önce kaçakçılık suçundan hapis yattığı basında yer alan, satış sonrası ilk açıklamasında kendisinin "temiz" olduğunu iddia etme gereksinimi duyan, yüksek vergi veren şirketler arasında adı duyulmayan ve daha önceki açıklamalarımızda sürekli dile getirdiğimiz gibi POAŞ alıcılarının yabancı tekeller olacağı öngörü-

müzü teyit edercesine dış ortak ile ancak POAŞ'ı satın alabileceğini açıklayan bir "firma"ya, kasasında 50 trilyon TL'ye yakın nakiti bulunan, geçen yıl 42 trilyon TL kâr eden, yalnızca arsası 2,1 milyar dolar eden, toplum çıkarları ve ulusal savunma açısından son derece stratejik olan bir kamu kuruluşu teslim edilmek üzeredir.

Başta koalisyon ortağı siyasi partiler olmak üzere, parlamento üyelerini; POAŞ'ın özelleştirilmesine karşı toplum çıkarları, ulusal savunma, mevcut yasalar ve hukuk devletine uyma açısından uyarıyor ve POAŞ'ın özelleştirilmesinin durdurulması için gerekeni yapmaya çağırıyoruz.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

01 Temmuz 1998

Sn. ...

PETROL OFİSİ A.Ş.'nin özelleştirilme sürecinde, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın yürütmekte olduğu satış işlemleri tamamlanmış olup, sıra Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun kararındadır. POAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin şu ana kadar yaşanan gelişmeler, Türkiye'de özelleştirmelerin nasıl yapılmakta olduğuna, aşağıda kısaca değineceğimiz gibi çarpıcı bir örnek durumundadır. Bu durumu dile getirmek amacıyla bir yazı hazırlanmıştır. Yazımızın girişinde, mevcut özelleştirme yanlısı propaganda bombardımanı karşısında hemen belirtme gereğini hissediyoruz ki POAŞ henüz özelleştirilmiş değildir ve özelleştirilmemesi için tüm gücümüzü ortaya koyacağız. Bu mücadelemizde kararlılığımızın, haklı olduğumuza olan inancımızdan geldiğini de izninizle belirtmek istiyoruz.

Özelleştirmeye ve özellikle gündemde olan POAŞ'a ilişkin gerçeklerin sizlerce de dile getirilerek, özelleştirme karşıtı mücadelemize katkıda bulunmanıza yüksek değer biçtiğimizi saygı ile ifade etmek isteriz. Toplumsal sorunların çözümü ve ülkeye sahip çıkma yönündeki duyarlılığımız bilinciyle bu yazının hazırlandığı ve gönderildiğini ayrıca ifade ederiz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

ÖZELLEŞTİRME SÜRECİNE SOKULAN POAŞ VE GERÇEKLER POAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE NEDEN KARŞIYIZ?

POAŞ'ın özelleştirilmesine neden karşı çıktığımızı kısaca şöyle sıralamak istiyoruz:

POAŞ özelleştirildiğinde, en kısa ifadesiyle toplumun ve ulusal savunmanın gereksinimlerini karşılamak tehlikeye girecektir. POAŞ'ın sorumluluğunda olan askeri amaçlı boru hattı ve akaryakıt tesislerinin işletme, bakım ve korunması görevinin yerine getirilmesinde sorunlar yaşanacak, askeri gereksinimlerin karşılanması yerli-yabancı tekellerin denetimi karşısında olanaksız hale gelebilecektir. Stratejik nitelikte olan petrol sektörünün önemli bir halkasını oluşturan dağıtım ve pazarlamanın yalnızca kendi kârını düşünen yerli-yabancı tekellerin denetimine geçmesi ile ülkemiz ve içinde bulunduğu bölge açısından riskler doğacaktır.

Tekellerin yeterli kâr getirmedeğinden itibar etmediği özellikle Doğu, Güneydoğu ve Doğu Karadeniz bölgelerinde ve kırsal kesimde akaryakıt gereksinimini karşılamak neredeyse olanaksız hale gelecektir. Petrol dağıtımını özel sektörün eline geçince Türkiye'de kamu kurum ve kuruluşları akaryakıt gereksinimlerini peşin ödemeye karşılamak durumunda kalacaklar ve Hazine üzerinde büyük bir yük ortaya çıkacaktır. Bu da borçlanma ve kamu açıklarının artmasına ve bağlı olarak enflasyon üzerinde olumsuz etkilere yol açacaktır. POAŞ'a en yüksek teklifi veren AKMAYA-ORTEKS Ortak Girişim Grubu sahibinin de açıkladığı gibi yabancı tekellerin yerli ortak ile sektöre egemen olmaları yüksek olasılık ve bunun sonuçlarından biri de milyarlarca doların ülke dışına transferi, ulusal kaynak kaybıdır.

POAŞ'ın piyasaları denetleyici, fiyat istikrarını sağlayıcı ve ürün arzını garanti edici özellikleri ortadan kalkacak, kamu yararı korunamayacak ve fiyatlarda tekelci yapıların oluşması kaçınılmaz hale gelecektir. POAŞ, hiçbir değer tespiti yapılmadan, sahip olduğu arsaların yaklaşık yarısı değerine satılmak istenmektedir. Bu durum kamu mallarının tekellere peşkeş çekilmesini meşrulaştırmakta, kamu vicdanını rahatsız etmekte, devlet yönetimindeki yozlaşma ve çürümeyi daha da artırmaktadır. POAŞ'ta halen 3.643'ü işçi, 2.584'ü sözleşmeli personel statüsünde olmak üzere toplam 6.227 kişi çalışmaktadır ve diğerlerinde de yaşandığı gibi, POAŞ'ın özelleştirilmesi sonucunda işten çıkarmalar gündeme gelecek ve sendikalar örgütlülük hedef olacaktır.

YARGIYA BAŞVURU

Tüm bu gerekçelerle ve ilgili yasal dayanaklarla Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın "PETROL OFİSİ A.Ş. hisselerinin %51'inin blok satış yoluyla özelleştirilmesine dair ihale açma kararı"nın iptali için, sendikamız ve işyerinde çalışan bir üyemiz tarafından 06.05.1998 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı aleyhine dava açıldı. Yürütmenin durdurulması talepli, ihale açma kararının iptali davaları Ankara 5. İdare Mahkemesi'nde görülmektedir.

Davada ihalenin gizlilik içinde yürütülmesinin 4046 sayılı Yasa'nın 2. maddesindeki aleniyet ilkesine aykırı olduğu ve değer tespiti yöntemlerini düzenleyen yine 4046 sayılı Yasa'nın 18 (B) ve (C) bendlerinin Anayasa Mahkemesi'nce iptal edildiği, iptal edilen hükümlerin yerine değiştirilen hükümlerin de anayasaya aykırı olduğu, PETROL OFİSİ A.Ş.'nin Türkiye ekonomisi ve ulusal savunma açısından taşıdığı stratejik önemi, değer tespitinin yapılmadığı, bu satışın gerçekleşmesi halinde devlet tekelinin özel tekele dönüşeceği, bunun da Anayasa'nın 167 ve 172. maddelerine aykırı olduğu belirtilerek, iptali talep edilmiştir.

ÖİB dava sürecini geciktirme amacıyla savunmasını yasal sürenin son gününde vermiştir.

Yakın bir sürede davanın sonuçlanması beklenmemektedir.

SATIŞ İHALE İŞLEMLERİ YASADIŞI

İhaleye ilişkin dava henüz sonuçlanmadan, POAŞ'ın satış işlemlerinin tamamlanmaya çalışılması etik değerlerin yanı sıra, hukuk devleti anlayışının da çiğnenmesidir. POAŞ'ın ihale edilmesine ilişkin açılan dava bitmeden bu satışın yapılması yasal değildir.

Mahkemenin sonuçlanması için en fazla bir hafta veya 10 gün daha beklenecekti. Neden bir hafta daha yargı işleyişi beklenmeden yangında mal kaçıran gibi satış ihalesi sonuçlandırıldı?

Yine soruyoruz yukarıda belirtilen gerekçeler ve özellikle değer tespiti yapılmadan hangi gerekçeye dayanarak özelleştirme işlemleri sürdürülmektedir.

HANGİSİ "AHLAKİ VE ETİK" DEĞİL

Sn. Bayar, 27 Haziran'da gazetelerde çıkan açıklamasında Sn. Mümtaz Soysal'a yanıt olarak "fiyat beyan etmenin etik ve ahlaki" olmadığını belirtiyor.

O halde biz yine soruyoruz; POAŞ'a ilişkin gerçekleri kamuoyundan saklamanın, dahası doğru olmayan bilgileri ifade etmenin, özelleştirme sürecini gizlilik içinde yürütmenin ve yine değerinin altında fiyat ileri sürmenin neresi "etik ve ahlaki"dir? Hangi araştırmaya dayanarak POAŞ'ın arsa değerinin 2 milyar dolar olmadığını iddia edebiliyorsunuz?

"ALTIN HİSSE" HİÇBİR ŞEYİN GARANTİSİ DEĞİLDİR

ÖİB ve hükümet yetkilileri tarafından basına yapılan açıklamalarda henüz resmen tanımlanmamış, ileride koşulları değiştirilebilecek ve daha önce de bazı KİT'ler için var olduğu belirtilip ve ancak sonra yok olan "altın hisse"den söz edilmektedir.

Kısacası yalnızca "altın hisse"den söz etmek, kamu çıkarlarının korunması anlamında hiçbir şeyin garantisi değildir.

ANT'İN KADERİ TEKELLERE TESLİM

"ANT'ı ayırdık" demekle, bu ayrımın fiziken olanaklı olmadığını bir kez daha belirtmek durumundayız Bu konuda da ne generaller ve ne de halk aldatılsın.

Kaldı ki POAŞ'a en yüksek teklifi veren AKMAYA-ORTEKS Ortak Girişim Grubu sahibi de ANT'ın durumunun en az bir-iki yıl içinde belli olabileceğini açıklamaktadır. Bu, ANT'ın tamamen tekelci sermayeye bırakıldığı anlamına gelmektedir. Hani ülke savunması için "büyük" laf edenler? Şimdi neredeler?

İHALENİN TELEVİZYONDA YAYINLANMASI ŞEFFAFLIK MI?

ÖİB aşamasında POAŞ'ın satış ihalesi, sanki şeffaflığın kanıtı imiş gibi televizyon ekranlarına yansıtılarak tamamlandı.

Teklif veren firmaların yeterli bilgi sahibi olmadan ve kendilerince araştırma yapmadan satın alma girişiminde bulunamayacakları açıktır. Gereken bilgiler kendilerine başta ÖİB yetkilileri olmak üzere resmi makamlarca sağlanmıştır. Ancak bu bilgiler kamuoyuna açıklanmamış, gizlenme yoluna gidilmiştir. Zaten 10 bin dolara satılan POAŞ Özel Raporu'nun açıklanmama şartnamesi de bu yönde bir kanıt niteliğindedir. POAŞ'a ilişkin gerçeklerin bir bölümünü öğrenmek için, başkasına açıklamamak koşulu ile 10 bin dolar mı vermek gerekirdi?

POAŞ ALICISI DA ÇARPICI ÖRNEK

En yüksek teklifi Hayyam Garipoğlu'nun sahibi olduğu AKMAYA-ORTEKS Ortak Girişim Grubu, 1 milyar 160 milyon dolar olarak verdi. POAŞ'ın, AKMAYA-ORTEKS Ortak Girişim Grubu'na satılışı özelleştirmenin nasıl yapıldığının çarpıcı bir örneğini oluşturmaktadır: “Üretim alanında adı duyulmayan, daha önce kaçakçılık suçundan hapis yattığı basında yer alan, satış sonrası ilk açıklamasında kendisinin “temiz” olduğunu iddia etme gereksinimi duyan, yüksek vergi veren şirketler arasında adı duyulmayan ve daha önceki açıklamalarımızda sürekli dile getirdiğimiz gibi POAŞ alıcılarının yabancı tekeller olacağı öngörümüzü teyid edercesine dış ortak ile ancak POAŞ'ı satın alabileceğini açıklayan bir “firma”ya, kasasında 50 trilyon TL'ye yakın nakiti bulunan, geçen yıl 42 trilyon TL kâr eden, yalnızca arsası 2,1 milyar dolar eden, toplum çıkarları ve ulusal savunma açısından son derece stratejik olan bir kamu kuruluşu teslim edilmek üzeredir. Devlete vergi vermeyene, devlet teşvikleriyle bugüne gelene, çalıştırdığı işçisinin en küçük hak talebine tahammülsüz olana, bir de Türkiye'nin en kârlı, en yüksek tutarda arsası olan, ekonomik potansiyeli yüksek bir kuruluşu peşkeş çekilmektedir.

SATIŞ DEĞERİNDE DE KAMUOYU YANILTILMAK İSTENİYOR

POAŞ'ta değer tespiti yapılmadan hangi kritere göre hükümet ve ÖİB yetkililerince 1 milyar 160 milyon dolar “yüksek” bulunmaktadır. Halka sanki değerinin üzerinde satılmış bir imaj vermekle gerçekleri saklıyorlar. Kamuoyunu yanıltıyorlar. Oysa POAŞ'ın yalnızca arsalarının değeri 2,1 milyar dolar etmektedir.

ÖNEMLİ OLAN HALKI İKNADIR

ÖİB yetkililerinin açıkladığı gibi POAŞ'ın özelleştirilmesinde ordu mensuplarının veya belli çevrelerin ikna olması değil, önemli olan diğer özelleştirmeler için olduğu gibi, bırakalım örgütlü sendikayı, halkı ikna etmektir. Çünkü bu ülkenin sahibi halktır. Kararı o verir.

Konu, eminiz ki ÖİB Başkanı Uğur Bayar'ın kendisinin de inanmamasına rağmen kamuoyunu aldatmak amacıyla söylediği gibi “devletin benzin pompacılığı yapmaktan vazgeçmesi” asla değildir. Israrla vurguladığımız gibi ulusal savunmamızı da içeren toplum çıkarlarımızdır.

UYARI VE ÇAĞRI

Başta koalisyon ortağı siyasi partiler olmak üzere, tüm siyasi partileri, parlamento üyelerini; toplum çıkarları, ulusal savunma, mevcut yasalar ve hukuk devletine uyma açısından bu vesile ile POAŞ konusunda bir kez daha uyarıyor ve POAŞ'ın özelleştirilmesinin durdurulması için gerekeni yapmaya çağırıyoruz.

Yine bir kez daha ısrarla vurguluyor, kamuoyunun dikkatine sunuyor ve yetkilileri uyarıyoruz ki; POAŞ'ın özelleştirilmesi henüz yargıda olup, ÖİB veya ÖYK (Özelleştirme Yüksek Kurulu) olsun hiç kimsenin bu yargı işlemi sonuçlanmadan satışı sonuçlandırmaya yasal ve etik açıdan hakkı yoktur. Anayasa suçu işlenir, yasalar ve kamu vicdanı çığnenir. Kaldı ki yukarıda sıralanan gerekçeler dikkate alındığında bu ülkeyi ve insanlarını düşünenler IMF'nin, Dünya Bankası'nın değil bu ülke halkının sesine kulak verenler, özelleştirme kapsamında olan diğer kuruluşlar gibi POAŞ'ın özelleştirilmesinden de hemen vazgeçerler.

Saygı ile bilgilerinize sunulur.

02 Temmuz 1998

IMF DAYATMALARDA BULUNMUŞTUR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

IMF ile son yapılan anlaşmanın dayatmalar içermediği biçiminde hükümet yetkililerinin yaptığı açıklamalar birer yalandan ibarettir.

Yapılan anlaşmaya göre Türkiye yakından izlenecek ve her üç ayda bir denetlenecektir.

Denetleyecekleri;

- Özelleştirmelerin takvime ve belirtilenlere uygun yapılıp yapılmadığı,
- Kamu çalışanlarına %20'nin üzerinde zam verilip verilmediği,
- Yine kamu işçilerine ücret artışının enflasyonun altında verilip verilmediği,
- Sosyal güvende reform adı altında işçi ve kamu çalışanları aleyhine kazanımların yok edilip edilmediği,
- Vergi reformu adı altında vergi yükünün ücretliler üzerine yıkmanın sürdürülüp sürdürülmediği gibi toplumu ve özellikle çalışanları yakından ilgilendiren konulardır.

IMF ile yapılan bu anlaşmadan derhal vazgeçilerek, ülkenin Güney Kore, Endonezya ve benzeri ülkelerin düştüğü daha da kötü durumlara düşmesi önlenmelidir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

09 Temmuz 1998

ÖZEL SEKTÖRÜN ÇIKARI İÇİN MKEK-BARUTSAN KAPATILMAK İSTENİYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

1930'lerde Ankara-Elmadağ'da kurulan MKEK'ya bağlı BARUTSAN A.Ş.; dinamit, kara barut, fitil, asit, nitrogliserinli barut (NGL) ve TNT üreterek savunma sanayine ve doğal olarak ülke ekonomisine önemli katkılar sağlayan bir kamu kuruluşumuzdur. Gelirinin büyük bölümü de dinamit üretiminden elde edilmektedir.

Ancak bu kuruluşumuz önce teknolojik gelişme için “para yok” gerekçesi ile kapatılmak istendi. Aslında sorunun paranın olmaması değil, özel sektöre bu üretim alanının açılması olduğunun anlaşılması uzun sürmedi. Oysa BARUTSAN A.Ş.'nin teknolojisini geliştirmek üzere kurum tarafından “Sıvı Patlayıcı Üretimi Projesi” oluşturulmuş ve bu proje de Yüksek Denetleme Kurulu tarafından onaylanmıştı. Gerekli finansmanın sağlanmasını ise bizzat kurum, devlete hiçbir yük getirmeyecek biçimde karşılayabileceğini açıklamıştı. Bu durum üzerine gerçek niyetler saklanmadı ve BARUTSAN'ın kapatılmasında yabancı sermayenin ağırlıklı ortak olduğu iki özel sektörün bu işi yaptığı gerekçesi ileri sürüldü.

BARUTSAN A.Ş. için hazırlanan ve YDK tarafından onaylanan projenin gerçekleştirilmemesi durumunda bu kamu kuruluşunun kapısına yaklaşık bir yıl sonra kilit vurulacaktır. Böylece savunma sanayine hizmet eden, ekonomiye katkı sağlayan bir kamu kuruluşu daha, bizzat mevcut hükümetin kararıyla ve özel çabasıyla yok edilecektir. Bu arada kurumda çalışan toplam 800 kişi de sokağa atılacaktır. Hükümetin bu tutumuna karşı Elmadağ'da bulunan yurttaşlar, BARUTSAN'ın kapatılmaması için aralarında imza toplamışlar, TBMM Başkanı'na konuya

ilişkin açıklamada bulunması ve imzaları vermek için görüşme gününün kendilerine bildirilmesini beklemektedirler.

Türkiye'deki mevcut özelleştirmeci tutum, BARUTSAN'ı da hedef almıştır.

Bir avuç yabancı-yerli sermayedarın çıkarı, bu ülkenin ezici çoğunluğunu oluşturulan halk kesimlerinin çıkarından önde tutulmakta, devletin asli görevi olarak özel sermayeye hizmet anlaşılmakta ve bunu da açıkça ifade etmektedirler.

Ülkemiz ve toplumun çıkarı için bu durumu kesinlikle doğru bulmuyoruz ve mücadele etme kararlılığımızı bir kez daha belirtmek isteriz. Gerçeklerin anlaşılması, gereken duyarlılığın gösterilmesi ve katılımın daha da artması ile başarılı sonuç alacağımıza olan inancımız tamdır.

Siz sayın basın ve yayın mensuplarının da konuya ilişkin gereken duyarlılığı göstermeleri ve gerçekleri dile getirmelerinin önemine izninizle işaret eder ve saygılar sunarız.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

POAŞ'ta sürpriz final

16.7.98 HÜRRIYET

ÖZELLEŞTİRME Yüksek Kurulu, POAŞ'taki yüzde 51'lik kamu hissesinin, 1 milyar 160 milyon dolarla ihalede en yüksek teklifi veren Hayyam Garipoğlu yerine, ihalede en yüksek üçüncü teklifin sahibi olan İş Bankası, Bayındır Holding, Park Holding ve PUIS grubuna verilmesini kararlaştırdı. Yüzde 51'lik hissenin satışında Garipoğlu'nun teklif ettiği en yüksek değer uygulanacak.

İşin Çelebi, ÖYK toplantısının ardından düzenlediği basın toplantısında, gazetecilerin sorularını yanıtladı. İşin Çelebi, bir gazetecinin, "POAŞ ihalesinde en yüksek teklifi veren Akmaya-Orteks Ortak Girişim Grubu'na ihalenin verilmesi kanuna aykırı değil mi?" şeklindeki sorusuna karşılık, bu hakkın 4046 Özelleştirme Kanunu ile verildiğini, ihalenin söz konusu gruba, sermayenin tabana yayılması, grubun sektöre yakınlığı, sektör içindeki bilgisi ve tecrübesine güvenerek verildiğini

CUMHURİYET tarihinin en büyük ihalesinde final, sürpriz oldu. Özelleştirme Yüksek Kurulu, POAŞ'taki yüzde 51'lik hisseyi en yüksek teklifi veren Hayyam Garipoğlu yerine, üçüncü teklifin sahibi İş Bankası, Bayındır Holding, Park Holding ve PUIS'in oluşturduğu gruba vermeyi kararlaştırdı. Dörtlülük grup, POAŞ için Garipoğlu'nun teklif ettiği gibi 1 milyar 160 milyon dolar ödeyecek.

bildirdi. Çelebi, söz konusu grubun halka açıklığı açısından 100 binden fazla ortağı

İsin Çelebi

bulduğuna dikkat çekerek, "Bu etken oldu. Ayrıca, grubun nasıl petrol dağıtacağı stratejisi, çalışma programları da önemliydi" dedi.

Çelebi, bir başka soru üzerine de, İş Bankası-Bayındır-Park-PUIS Grubu'na ihaleyi, bir milyar 160 milyon dolar koşulu ile verdiklerini, söz konusu grubun da bu rakamı taahhüt ettiklerini söyledi. İş Bankası, Park Holding-Bayındır, PUIS ortaklığında, PUIS'in yüzde 10 diğerlerinin yüzde 30'ar hissesi bulunuyor. POAŞ'da altın hisse Özelleştirme İdaresi'nde tutulacak ve kamu

menfaatleri altın hisse ile korunacak.

100 BİN ORTAK

POAŞ ihalesini değerlendiren devlet Bakanı Güneş Taner de, özelleştirmedeki felsefelerinin sermayenin tabana yayılması olduğunu kaydetti. Taner, POAŞ'ın İş Bankası, Park, Bayındır ve PUIS'in oluşturduğu konsorsiyuma verilmesi ile birlikte, yaklaşık 100 bin kişinin POAŞ'a ortak olacağını sözlerine ekledi.

ÖYK ayrıca Antalya Limanı'nun 30 yıl süre ile işletilmesinin 29 milyon dolara Ortadoğu Yatırım'a, Trabzon Limanı'nda 24,5 milyon dolara Trabzon Ortak Girişim Grubu'na verilmesini kararlaştırdı. Kurul, Deniz Nakliyat'a ait Paşa Limanı Üsküdar binasının da 16,2 milyon dolara Vadim İnşaat'a verilmesine karar verdi.

Garipoğlu: Şok oldum

POAŞ ihalesinde 1 milyar 160 milyon dolarla en yüksek teklifi veren Hayyam Garipoğlu, Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun dünkü kararını Hürriyet'e değerlendirdi. "Şok oldum. Bu karar beni ve ihalede ikinci teklifi verenleri mağdur etti. Oturup düşüneceğiz. Hukuken yapabileceğimiz bir şeyler varsa yapacağız. Alanlara hayırlı olsun" dedi. Garipoğlu, ihale sonrasında ödemesi gereken 580 milyon dolarlık peşinatı bulmak için Avrupa ve ABD'de çok sayıda fon ile görüşme yapmıştı. Yaklaşık bir hafta süren görüşmelerden sonra Türkiye'ye dönen Garipoğlu, "Parayı ABD'den buldum. Çok uygun şartlarla bir konsorsiyumdan kredi alıyorum. Peşinatın bir bölümünü de özkaynaklarımla karşılayacağım" açıklamasını yapmıştı.

Hayyam Garipoğlu

Kim ne teklif vermişti?

Grup	Teklif (Bin TL)
Akmaya-Orteks	1.160.000
Doğuş-Garanti	1.150.000
İş-Bayındır-Park-PUIS	1.110.000

Şahenk: Daha fazlasını verirdik

KIRAN kırana geçen Petrol Kofisi Anonim Ortaklığı (POAŞ) ihalesinde Hayyam Garipoğlu'ndan sonra 1 milyar 150 milyon dolarla en yüksek ikinci teklifi veren Doğuş Holding'in sahibi Ayhan Şahenk, POAŞ ihalesinden çekilmediklerini belirtti. "Kimse bize POAŞ için teklif getirmede" diyen Ayhan Şahenk, Hürriyet'e yaptığı açıklamada şöyle konuştu:

"Eğer Özelleştirme Yüksek Kurulu, POAŞ için bizden de yeni bir teklif isteseydi, biz 1 milyar 160 milyon dolardan daha yüksek bir fiyat verebilirdik. Ancak, özelleştirme ihalesinde en yüksek ikinci teklifi verdiğimiz halde kimse bize yeni teklifimizin olup olmadığını sormadı."

16 Temmuz 1998

ÖZELLEŞTİRME YÜKSEK KURULU'NUN ALDIĞI POAŞ'I SATIŞ KARARI, REKABET KURULUNCA YARGIYA GÖTÜRÜLMELİDİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Rekabet ve diğer açılardan hukuki durum açıklığa kavuşturulmadan ve kamuoyunun tereddütleri giderilmeden 15 Temmuz'da toplanan Özelleştirme Yüksek Kurulu, POAŞ'ın satışını onaylamıştır.

Oysa Rekabet Kurulu'ndan izin alınmadığı gerekçesiyle, bizzat kurul yetkililerinde ve yine 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkındaki Yasa'yı bizzat hazırlayanlarca POAŞ'ın değil satış işleminin tamamlanması, ihale aşamasının dahi hukuken geçersiz olduğu açıklanmıştı. POAŞ'ın satışında Yasa'nın 7. maddesine aykırılık olmaması durumunda ancak kurul izin verebilmektedir ve bu iznin de olası olmadığı yönünde görüşler ileri sürülmüştür. Bu durumu bilen hükümet ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı yetkilileri, satışı oldubittiye getirmek için Rekabet Kurulu'na, hiçbir işleme süre bırakmayacak biçimde geçe başvuruda bulunmuşlardır. Ayrıca ÖİB'nin, Rekabet Kurulu ile bilgi alış-verişi içinde bulunduğunu da bizzat Rekabet Kurulu yetkilileri yalanlamaktadırlar.

Rekabet Kurulu yetkilileri ve yasayı hazırlayan Sn. Prof. Dr. Korkut İnan, satışın ÖYK tarafından onaylanması durumunda derhal mahkemeye başvurarak iptalini isteyeceklerini basın yolu ile açıklamışlardı.

Rekabet Kurulu'ndan izin alınmadan POAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin yapılan ihale ve şimdi de satışının yapılması, ilgili yasaya tamamen aykırı olup, Rekabet Kurulu'nun derhal harekete geçmesi gerekmektedir. Bu yönde de Rekabet Kurulu'nun sayın yetkililerinin basına yapmış oldukları açıklamaları da dikkate alarak, POAŞ'ın satışının 4045 sayılı Rekabetin Korunması Hakkındaki Yasa'ya aykırılığı yönündeki hukuki ve diğer girişimlere başlaması gerektiği yönünde uyarma gereğini duymaktayız.

Kamuoyuna saygı ile duyururuz.

16 Temmuz 1998

MEMURLARA %20'LİK ZAM, HEDEFLENEN %50'LİK ENFLASYONUN DA ALTINDADIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Memur (kamu çalışanları) ücret zammı memurların dışında tartışılırken, yığınsal memur direnişleri ve talepleri görmemezlikten geliniyor. Finans sektörüne yalnızca faiz olarak bütçenin yarısını aktaranların, memur zammına gelince “yarım puan artıramam” demeye hakkı yoktur.

Oysa memur ücretleri 1991 yılından bu yana 1996 yılı dışında, sürekli gerilemektedir. 1991 yılı 100 olarak temel alınarak yapılan hesaplama göre, şayet Temmuz'da %20 zam yapılırsa memur gerçek ücretleri 1998'de, 1991'e göre %72,1 oranında gerilemiş olacaktır. 1997'ye göre 1998'de gerçek ücret kaybı ise %24,8 gibi son yılların en yüksek oranı olacaktır.

Memuru, hedefledikleri %50 oranındaki enflasyona ezdirmeme sözleri de %20'lik zam ile geçersizdir. Çünkü 1998 yılı birinci yarısında %30, ikinci yarısında %20 zam yapılarak sözde hedef aldıkları %50 enflasyon oranında dahi zam yapılmış olunmamaktadır. Bu zamlar yıllık ortalama %43 oranını bulmaktadır. Birinci yarıda %30 oranında ücret zammı ile %50 enflasyona göre memurların alacağı %15,4 zam olup, bu oran ikinci yarıya yansıtılırsa, diğer deyişle %20+%15,4 oranında zam yapılırsa ancak 1998 yılında %50 oranında zam yapılmış olunacaktır. Kaldı ki 1998'de enflasyonun %50'nin üzerinde olacağı da açıktır.

Sorun memura yapılacak zam oranının yüzde kaç olması değil, asgari geçim standardının belirlenerek, bu tutar üzerine enflasyondan aşağı kalmayan ve refah payının eklendiği ücret zammının yapılmasıdır.

Saygı ile duyurulur.

1995-1998 KAMU ÇALIŞANLARI DÖNEMSEL VE YIL ORTALAMASI ÜCRET ARTIŞLARI						
1995				1996		
Ocak	Nisan	Temmuz	Yıl ort.	Ocak	Temmuz	Yıl ort.
%15,3	%7,6	%30,9	%41,1	%51,3	%50,5	%89,5
1997				1998		
Ocak	Nisan	Temmuz	Yıl ort.	Ocak	Temmuz	Yıl ort.
%30	%18	%35	%74,4	%30	%20	%43

SON YEDİ YILDA ENFLASYON VE KAMU ÇALIŞANLARI ÜCRET ARTIŞ ORANLARI		
	Enflasyon artışı (%)	Kamu çalışanları ücretleri artışı (%)
1992	70,1	57,2
1993	66,1	45,9
1994	106,3	30,5
1995	93,6	41,1
1996	80,4	89,5
1997	85,7	74,4
1998*	90,6	43,0

* 1998 yılı enflasyon oranı Haziran 1998 itibarıyla ve Temmuz %20 zammı dikkate alınarak hesaplandı.

SON YEDİ YILDA KAMU ÇALIŞANLARI GERÇEK ÜCRETLERİ ENDEKSİ			
	Ücretler endeksi	Gerçek ücretler	Enflasyon endeksi
1991	100,0	100,0	100,0
1992	157,2	92,4	170,1
1993	229,4	81,2	282,5
1994	299,3	51,4	582,9
1995	422,3	37,4	1128,4
1996	800,3	39,5	2024,4
1997	1395,7	37,1	3759,3
1998	1995,9	27,9	7165,2

28 Temmuz 1998

KAMU VİCDANINDA AKLANMAYAN, POAŞ'IN SATIŞ KARARINDAN VAZGEÇİLMELİDİR!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

PETROL OFİSİ'nin özelleştirilmesi kamu vicdanını rahatsız etmiş, hukuka ve yasalara aykırı uygulamalarla bir skandal niteliği kazanmıştır. Konuyla yakından ilgili olanların anlamakta zorluk çektiği, bir hukuk devletinde karşılaşılmayacak bu durum, ne yazık ki bizim toplumsal yaşamımızda normal kabul edilsin istenmektedir.

Önce, hiçbir ekonomik gereklilik yokken POAŞ'ın özelleştirilmesine karar verilmiş, gizlilik anlaşmaları yapılmış, gizli bilgiler dosyası hazırlanmış ve sonra ihale televizyonda yayınlanarak şeffaflık sağlanmış gibi şov yapılmıştır. Daha sonra ise, ihaleyi kazanan Hayyam Garipoğlu'na "ben seni beğenmedim, bu işi üçüncü sıradaki girişim grubu daha iyi yapar gerekçesiyle onlara veriyorum" denmiştir.

İhaleye gerekçe olarak İş Bankası'nın halka açık olması, PÜAŞ'ın bayiler tarafından kurulması ve bu nedenle özelleştirmede sermayenin tabana yayılacağı ve tekelleşmenin önleneyeceği görüşü ileri sürülmüştür.

Oysa İş Bankası-BAYINDIR Holding-PARK Holding-PÜAŞ'ın oluşturduğu girişim grubu da, POAŞ'ı kuracakları bir şirket aracılığı ile yönetecekler ve bu, oligopol piyasasının en güçlü şirketi olacaktır. Şirket hissedarlarının sayısı ile tekelci ya da oligopol piyasaların oluşmasının bir ilgisinin olmadığı bilinmesi hiç de zor değildir. Eğer hissedar sayısının fazla olması tekelci yapının oluşmasını engelleseydi GENERAL MOTORS, SHELL, MOBIL-BP vb. gibi binlerce hissesi borsalarda işlem gören şirketlerin uluslararası tekeller olduğu ileri sürülmezdi. Dolayısıyla, POAŞ'ı satın alan girişim grubunun oluşturacağı şirket de bir tekelleşme niteliği taşıyacaktır. Hisse senetli şirketlerin tarihi gelişmeleri

incelendiğinde bu hisselerin iki ayrı grupta toplandığı, şirketi elinde tutanların ve denetleyenlerin, diğer hissedarlardan farklı konumda olduğu gerçeğini hatırlatmak isteriz.

Bu koşullarda demagojik olarak ileri sürülen “sermayenin tabana yayılacağı” ya da “tekelci yapının oluşmayacağı” iddiaları doğru değildir. POAŞ ile ilgili gerçeklerin anlaşılacağını ve yanlış uygulamalardan vazgeçileceğini ummak istiyoruz.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

21 Ağustos 1998

**POAŞ GENEL MÜDÜRÜ SAYIN MEHMET GÜLTEKİN,
ALICI KONSORSİYUMUN DA GENEL MÜDÜRÜ OLMAK İSTİYOR**

PETROL OFİSİ'nin özelleştirme çalışmaları, yasalara ve kamuoyu vicdanına aykırı bir biçimde devam ederken, bu konudaki kaygılar, şüpheler tartışılırken, ihale sürecindeki ayak oyunları, göstermelik ihale ve TV şovu hepimizin gözleri önünde gerçekleşti.

PETROL OFİSİ'ni özelleştirmek isteyenlerin yanlış ve yanıltıcı bilgilendirmelerine rağmen bu süreç bize göre daha bitmemiştir.

Tam bu süreçte PETROL OFİSİ Genel Müdürü Sn. Mehmet Gültekin'in 20 Ağustos 1998 tarihli gazetelerde çıkan demeçlerinde POAŞ'tan işçi çıkarılacağını açıklaması büyük talihsizliktir. Yıllardır PETROL OFİSİ'nde yöneticilik yapan bir yetkili, kurumun bugün bu noktalara gelmesine, kârına, verimliliğine katkı sağlamış çalışanların işten çıkartılacağını söyleyerek büyük bir çelişki içine düşmüştür. Son birkaç yıldır PETROL OFİSİ'nin pazar payının düşmesine neden olanların, sürekli opsiyonlarla oynayarak PETROL OFİSİ bayilerinin yabancı şirketlere yönelmesine neden olanların, PETROL OFİSİ'nde siyasilerin dayatmalarına karşı koyamayanların, yönettikleri kuruma sahip çıkmayanların şimdi ortaya çıkıp işçi çıkartılacağına ilişkin açıklama yapmaya hakları yoktur. PETROL OFİSİ'nde fazla istihdam olduğu, işçi fazlalığı olduğu iddiaları da doğru değildir. Böyle olsaydı sayın genel müdür buralara yıllardır sözleşmeli personel almazdı.

Sayın Gültekin, şu anda bir kamu yöneticisidir ve kurumun halen genel müdürüdür. Alıcı konsorsiyumun sözcüsü ve basın açıklayıcısı değildir.

Huzursuzluk yaratacak ve çalışma barışını bozacak açıklamalardan ve davranışlardan vazgeçmelidir.

28 Ağustos 1998

500 BÜYÜK SANAYİ KURULUŞU VERİLERİ, ÖZELLEŞTİRMECİLERE YANITTIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

İSO tarafından son yapılan *500 Büyük Sanayi Kuruluşu* verileri, panik içinde yapılmaya çalışılan özelleştirme uygulamalarının yine ne denli bu ülke halkının çıkarına ters olduğunu ortaya koymakta ve özelleştirme yağmacılarının iddialarını çürütmektedir.

Verimlilik göstergesi olan, çalışan başına katma değer, gerçek değerleri ile İSO verilerine dayanarak ve 1982 yılı temel alınarak hesaplanıp bir endeks oluşturulduğunda 1997 itibariyle kamu endeks rakamı olan 459,8 karşısında, özel sektör 254,3 gibi yarıya yakın bir değerde ortaya çıkmaktadır. Başka ifadeyle kamu sektöründe verimlilik, özel sektöre göre iki kat yüksek durumdadır. Yine 1997 yılı değerleri ile özel sektörde bir işçi yılda ortalama 5,8 milyar TL katma değer yaratırken, bu rakam kamu sektöründe 7,7 milyar TL'dir. Açıklanan 500 büyük sanayi kuruluşunda ilk dört sıra ve ilk yedi içinden altısı kamu kuruluşu olup satış hasılatları toplamı 1997 yılı değerleri ile 2,5 katrilyon TL'nin üzerindedir. Bu rakam 1998 itibariyle 5 katrilyona yakın düşünülebilir. İşte ülkeye böylesine gelir sağlayan ve özele göre çok daha verimli olan bu kamu kuruluşları yabancı-yerli özel sektöre, çetelerin de müdahalesi ile devredilmek isteniyor.

Ülke üretiminde böylesine önemli yer tutan kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi ile Türkiye'nin geleceğinin ne olacağı, bugün Rusya'nın içine düştüğü ağır ekonomik kriz ile de açıkça anlaşılır. Bu ülkede de kamu kuruluşları apar topar özelleştirilmiş ve bunu yaparken de yine Türkiye'dekine benzer biçimde özelleştirmenin ne denli "kurtarıcı" olduğu yalanları söylenmişti.

Çok geç olmadan özelleştirme durdurulmalı, bir avuç yabancı-yerli sermayedar ve çete değil, bu ülkemiz ve halkının çıkarları düşünülmelidir. Uzakdoğu, arka-

sından Rusya krizlerinin nedenleri arasında özelleştirmelerin, özel sektöre kayıtsız şartsız teslimiyetin olmadığını kim iddia edebilir? Bu ülkelerde hemen tüm sektörler ya özele devredilmiş veya yönetimi özele bırakılmıştır. Öyleyse soruyoruz, “hani özel sektör kurtarıcı idi, hani gerçek vatansever müteşebbis idi?”

Özelleştirmecileri, tekrar açık ve kesin bir dil ile özelleştirme batağından vazgeçmeleri için uyarıyor ve durumu kamuoyunun duyarlılığına sunuyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

	ÇALIŞAN BAŞINA YILLIK GERÇEK KATMA DEĞER ENDEKSİ	
	Kamu	Özel
1982	100,0	100,0
1983	56,5	88,7
1984	83,6	96,4
1985	89,0	99,5
1986	141,7	119,1
1987	184,1	138,2
1988	179,2	124,8
1989	191,4	128,9
1990	182,9	154,3
1991	179,5	183,8
1992	217,0	214,8
1993	268,2	248,8
1994	258,9	187,5
1995	318,1	218,3
1996	448,9	231,9
1997	459,8	254,3

İŞÇİ BAŞI YARATILAN KATMA DEĞER (1997)
Özel sektör: 5.770.000.000 TL
Kamu sektörü: 7.747.300.000 TL

01 Eylül 1998

BARIŞ ELLERİMİZDE

Bugün 1 Eylül Dünya Barış Günü. Hitler'in Nazi ordularının 1939 yılında Polonya'ya girerek İkinci Dünya Savaşı'nı başlattığı tarih. Ardında 50 milyonun üzerinde ölü, 90 milyona yakın yaralı bırakarak biten bu tarihin en vahşi ve barbar dünya savaşından sonra, barıştan yana tüm insanlar savaşın acılarının unutulmaması için mücadele ettiler. 1984 yılından beri tüm dünya 1 Eylül'ü Birleşmiş Milletler kararıyla barış günü olarak kutluyor.

Ancak, ne yazık ki dünyamızın bu günü bir "barış günü" olarak kutlaması savaşları sona erdirmeye yetmiyor. Bugün yeryüzünün dört bir yanı kanla, ateşle, silahla, katliamla gölgelenmiş durumdadır.

Tüm insanlığın hizmetine sunulabilecek muazzam kaynaklar ısrarla silahlanmaya harcanıyor. Okulda kalem tutması gereken, oyunlar oynaması beklenen çocuklarımız ellerinde silahlarla, hiç tanımadıkları, düşman olması için hiçbir nedeni bulunmayan yaşitlarını öldürüyor, boğazlıyor. Halbuki dünyanın silahlanmaya harcadığı paranın yalnızca %1'i ile yani yalnızca 6 milyar dolar harcayarak bütün çocukları okula gönderebilmek mümkündür.

Kalıcı bir barış için mücadele etmek, silah tüccarlarının kasalarını doldurmaktan başka işe yaramayan silahlanmaya son vermek hepimizin talebidir. Umudumuzu hiçbir zaman yitirmeyeceğiz ve tüm dünya halklarının kardeşçe, barış içinde bir arada yaşaması için sesimizi yükseltmeye devam edeceğiz. Hiç tartışmasız işçi sınıfının çıkarı barıştadır.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Altunizade Mah. Kuşbaşı Sok. No: 25 Üsküdar 81180, İstanbul
Tel: 0216-391 66 67 Fax: 0216-391 66 78/ 310 40 12

bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri...

POAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE İLİŞKİN YÜRÜTMİYİ DURDURMA KARARI HEMEN UYGULANSIN

Basın ve Yayın

Değerli Temsilcileri

20 Ekim 1998

Özelleştirme Yüksek Kurulu, POAŞ'ın satışını ben yaptım oldu" anlayışı ile ve hangi kritere dayandırıldığı belirsiz 15 Temmuzda onaylamıştı. POAŞ'ın Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından özelleştirilmesine ilişkin bu kararına karşın Sendikamızın 7/8/1998 tarihli dilekçe ve 1998/773.E Sayılı dosya ile Ankara 6. İdare Mahkemesine açmış olduğu dava, **yürütmeyi durdurma** biçiminde sonuçlanmıştır. Anayasaya aykırılık yönü dahil POAŞ'ın özelleştirilmesinin her açıdan mevcut yasalara uygun olmadığı yönündeki açıklamalarımızla yargı süreci işleyecektir.

Hükümet 6. İdare Mahkemesinin kararına hemen uyarak POAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin tüm işlemleri durdurmalıdır. Diğer özelleştirilen KİT'lere olduğu gibi hukuk dışılaşa, anayasa suçu işlemeye mevcut Hükümet yeltenmeden, 2 Kasım'da ödeme süresi sonu beklenmeden, yargıya uyulmalıdır.

POAŞ'ı alacak olanların ve taliplilerin, yine diğer özelleştirme pastasından pay alanların hemen hepsinin ne denli batacık içinde oldukları, kara para akladıkları bizzat Hükümet yetkililerince de ifade edilir ve mafyanın özelleştirmedeki rolü günlük basına konu olurken, mevcut hükümetin yargı kararını beklemekten başta POAŞ olmak üzere tüm özelleştirmeleri durdurması beklenirdi. Yalnızca Türk Ticaret Bankası'nın satış işlemlerinin inceleniyor oluşu yetmez.

Kaldı ki İş Bankası dışındaki diğer Ortak Girişim Gurubu konsorsiyum ortakları Park ve Bayındır Holding'in POAŞ'ı almak için önce üstlenilen paranın tamamını İş Bankası'na ödemek istemeleri, ancak daha sonra bunun İş Bankası yönetimince yalanlanması, sonra da bir devlet bankasına ödetilmek istendiğinin basına çıkışı, POAŞ'ın yine devlet parası ile almak istendiği biçiminde yorumlara yol açmıştır. Başbakanın akrabalarının adının da POAŞ'ın özelleştirilmesine karışması konunun ciddiyetini daha da artırmıştır.

Mevcut hükümet telaş içinde özelleştirme uygulamalarını sürdürürken; özelleştirme mafyasının kendi arasında ganimet anlaşmazlığı yüzünden bazı yolsuzluk ve usulsüzlüklerin, yine tehditle rakiplerinin uzaklaştırılmasının su yüzüne çıkışı, hatta ilgili olarak cinayetlerin işlenişinin anlaşılması, özelleştirme yağmasından pay almanın hangi boyutlara vardığını ortaya koymaktadır.

İşte POAŞ gibi ekonomik katkısı bir yana, ulusal savunma ve diğer toplumsal alanlar açısından stratejik önemi olan bir kamu kuruluşu bu ellere teslim edilecek, batağa sürüklenecektir.

Oysa KİT'lerin 1998 yılı net karı 1.5 katrilyon, gelecek yıl net karları da en az 2.5 katrilyon beklenmektedir. Vergi ve diğer açılardan bütçeye katkıları için bu rakamlar en az 3 kat hesap edilirse KİT'lerin devlet bütçesine 1998 katkısı 5 katrilyon TL'ye yakın olurken, 1999'da da bu katkı en az 8 katrilyona çıkacaktır. Hani nerede KİT'lerin Bütçeye yükü? Aksine katkıları önemli tutarlarda ve kamudan özele aktarılmak istenen KİT'lerin bu katkısıdır. POAŞ ise KİT'ler arasında bu yıl 50 trilyon TL'ye varan kar ile en yükseklerdedir.

Şimdiye değin özelleştirmelerden tahsilat 6.1 milyar dolar olurken, harcamalar ise 5.9 milyar dolardır. Fark yok denecek kadar az olup özelleştirme ile sağlanan hasılat bir biçimde yine sermaye çevrelerine, yabancı danışmanlara ve mali sermaye alanındakilere aktarılmaktadır.

Özelleştirmeyi haklı göstermeye ilişkin iddiaların hepsi asılsız çıkmış ve aksine biz karşıtlarının uyarılarının ne denli yerinde olduğu ve belirtilenlerin doğruluğu her geçen gün kanıtlanmaktadır.

Özelleştirmeye karşı mücadeleimiz yargı dahil her alanda sürecektir.

Merkez Yönetim Kurulu Adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

20 Ekim 1998

POAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE İLİŞKİN YÜRÜTMİYİ DURDURMA KARARI HEMEN UYGULANSIN!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Özelleştirme Yüksek Kurulu, POAŞ'ın satışını ben yaptım oldu anlayışı ile ve hangi kritere dayandırıldığı belirsiz olarak 15 Temmuz'da onaylamıştı. POAŞ'ın Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından özelleştirilmesine ilişkin bu karara karşın sendikamızın 07.08.1998 tarihli dilekçe ve 1998/773. E sayılı dosya ile Ankara 6. İdare Mahkemesi'ne açmış olduğu dava, yürütmeyi durdurma biçiminde sonuçlanmıştır. Anayasaya aykırılık yönü dahil POAŞ'ın özelleştirilmesinin her açıdan mevcut yasalara uygun olmadığı yönündeki açıklamalarımızla yargı süreci işleyecektir.

Hükümet, 6. İdare Mahkemesi'nin kararına hemen uyarak POAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin tüm işlemleri durdurmalıdır. Mevcut hükümet, diğer özelleştirilen KİT'lere olduğu gibi hukuk dışılığı, anayasa suçu işlemeye yeltenmeden, 2 Kasım'da ödeme süresi sonu beklenmeden, yargıya uymalıdır.

POAŞ'ı alacak olanların ve taliplilerin, yine diğer özelleştirme pastasından pay alanların hemen hepsinin ne denli bataklık içinde oldukları, kara para akladıkları bizzat hükümet yetkililerince de ifade edilir ve mafyanın özelleştirmedeki rolü günlük basına konu olurken, mevcut hükümetin yargı kararını beklemeden başta POAŞ olmak üzere tüm özelleştirmeleri durdurması beklenirdi. Yalnızca Türk Ticaret Bankası'nın satış işlemlerinin inceleniyor oluşu yetmez.

Kaldı ki İş Bankası dışındaki diğer Ortak Girişim Kurumu Konsorsiyum ortakları PARK ve BAYINDIR Holding'in POAŞ'ı almak için önce üstlenilen paranın tamamını İş Bankası'na ödetmek istemeleri, ancak daha sonra bunun İş Bankası yönetimince yalanlanması, sonra da bir devlet bankasına ödetilmek istendiğinin basına çıkışı, POAŞ'ın yine devlet parası ile alınmak istendiği biçiminde yorum-

lara yol açmıştır. Başbakanın akrabalarının adının da POAŞ'ın özelleştirilmesine karışması konunun ciddiyetini daha da artırmıştır.

Mevcut hükümet telaş içinde özelleştirme uygulamalarını sürdürürken; özelleştirme mafyasının kendi arasında ganimet anlaşmazlığı yüzünden bazı yolsuzluk ve usulsüzlüklerin, yine tehditle rakiplerinin uzaklaştırılmasının su yüzüne çıkışı, hatta ilgili olarak cinayetlerin işlenişinin anlaşılması, özelleştirme yağmasından pay almanın hangi boyutlara vardığını ortaya koymaktadır.

İşte POAŞ gibi ekonomik katkısı bir yana, ulusal savunma ve diğer toplumsal alanlar açısından stratejik önemi olan bir kamu kuruluşu bu ellere teslim edilecek, batağa sürüklenecekti.

Oysa KİT'lerin 1998 yılı net kârı 1,5 katrilyon TL, gelecek yılki net kârı da en az 2,5 katrilyon TL olarak beklenmektedir. Vergi ve diğer açılardan bütçeye katkıları için bu rakamlar en az üç kat hesap edilirse KİT'lerin devlet bütçesine 1998 katkısı 5 katrilyon TL'ye yakın olurken, 1999'da da bu katkı en az 8 katrilyon TL'ye çıkacaktır. Hani nerede KİT'lerin bütçeye yükü? Aksine katkıları önemli tutarlardadır ve kamudan özele aktarılmak istenen de KİT'lerin bu katkısıdır. POAŞ ise KİT'ler arasında bu yıl 50 trilyon TL'ye varan kâr ile en yükseklerdedir.

Şimdiye değin özelleştirmelerden tahsilat 6,1 milyar dolar olurken, harcamalar 5,9 milyar dolardır. Fark yok denecek kadar az olup özelleştirme ile sağlanan hasılat bir biçimde yine sermaye çevrelere, yabancı danışmanlara ve mali sermaye alanındakilere aktarılmaktadır.

Özelleştirmeyi haklı göstermeye ilişkin iddiaların hepsi asılsız çıkmıştır. Aksine biz karşıtlarının uyarılarının ne denli yerinde olduğu ve belirtilenlerin doğruluğu her geçen gün kanıtlanmaktadır.

Özelleştirmeye karşı mücadelemiz yargı dahil her alanda sürecektir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

YAŞANANLAR VE YARGI KARARLARI, POAŞ VE DİĞER KİT'LERİN ÖZELLEŞTİRİLMESİNDEN VAZGEÇİLMESİ GEREKTİĞİNİ ORTAYA KOYMAKTADIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

POAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin, Ankara 6. İdare Mahkemesi'nin yürütmeyi durdurma kararı ve sonrasında işçilerin ve kamuoyunun tepkileri sonucu ÖYK'nın (Özelleştirme Yüksek Kurulu) SEKA'nın kapatılması kararından geri dönmesi, işçilerin, kamuoyunun ve yargının özelleştirmeye karşı ciddi uyarısının sonucu olarak değerlendirilmelidir.

Sendikamız, POAŞ'ın satışına ilişkin, kamu yararının gözetilmediği, stratejik yapısının dikkate alınmadığı, ulusal çıkarlarımızın ve stratejik yapının zedeleneceği, anayasa ve yasalara uyulmayarak değer tespitinin yapılmadığı, ihale komisyonlarının uygun biçimde oluşturulmadığı, aleniyet kurallarına uyulmadığı, Rekabet Kurulu'nun görüşünün alınmadığı, özelleştirmenin yol açacağı özel tekelin tüketici çıkarlarını bozacağı gerekçeleri ile yürütmeyi durdurma ve satışın iptali ve Özelleştirme Yasası'nın bazı maddelerinin anayasaya aykırılığı itiraz ve istemleriyle dava açmıştır.

Ankara 6. İdare Mahkemesi, 14 Ekim 1998'de satışın gerçekleşmesi halinde "ileride telafisi güç ve belki de imkânsız zararların doğabileceği" gerekçesi ile dava esastan sonuçlanıncaya kadar satış işleminin durdurulmasına karar vermiştir.

Mahkeme, bu kararı ile kamu çıkarlarını gözetmiş, özelleştirmelerin kamu yararına olmadığını, bir kez daha hukuki olarak teyit etmiştir. Bu karar 5.650 çalışanı bulunan, stratejik öneme sahip, piyasada fiyat ve kalite düzenleyiciliği gibi işlevler üstlenen POAŞ ve diğer KİT'lerin kamu çıkarını temsil ettiğine ilişkin önemli bir hukuki belge niteliğindedir.

Bu kararın önemi, POAŞ özelleştirmesine katılan kişi ve firmaların Türk

Türk-İş, Petrol-İş ve KİGEM, sadece POAŞ'ın ve Türkbank'ın satışının iptalini yetmeyeceğini belirtti:

Özelleştirmeler iptal edilsin

55. Hükümet döneminde POAŞ'ın yüzde 51 hissesinin, Türkiye İş Bankası, Bayındır, Park Holding ve PCAS'a satılmasının Ankara 6. İdare Mahkemesi tarafından iptal edilmesine üzerine ortak bir açıklama yapan Petrol-İş'in Genel Başkanı Bayram Yıldırım, KİGEM Başkanı ve Zonguldak Milletvekili Mümtaz Soysal, Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, yargı kararının uygulanmasını istedi:

Özelleştirmeye mafyanın ve karanın buluştuğuna da dikkat çekilen ortak açıklamada, tüm özelleştirme işlemlerinin araştırılması istenirken, Mümtaz Soysal, bütün partilerin kirlendiğini söyledi.

Petrol-İş Sendikası İyesi bir işçinin açtığı dava sonrası iptali gerçekleştirilen POAŞ'a ilişkin olarak Petrol-İş Genel Başkanı Bayram Yıldırım, Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ile KİGEM Başkanı ve Zonguldak Milletvekili Mümtaz Soysal dün saat 10.30'da Türk-İş Genel Merkezi'nde bir basın toplantısına düzenlediler.

Başın toplantısında konuşan Petrol-İş Başkanı Yıldırım, FOAŞ'ı alacak olanların ve taliplerinin ve diğer özelleştirme pastasından pay alanların ne denli batak içinde oldukları ve kara para aklaçlıklarının bizzat hükümet yetkilileri tarafından açıldığını belirtti. "Mevcut hükümetin yargı kararını beklemeden başta POAŞ olmak üzere tüm özelleştirmeleri durdurulmasını beklenirdi" dedi.

Yağmanın boyutu

POAŞ'ı satın alanlar arasında bulunan Park ve Bayındır Holding'in bu parayı ortakları olan Türkiye İş Bankası'na ödettikleri istediklerini fakat bunun açığı çıkmaya üzerine başka kamu bankalarına yönediklerine dikkat çekten Yıldırım, mevcut hükümetin de teâş için özelleştirme uygulamalarını sürdürdüğüne dikkat çekti.

Yıldırım, "Özelleştirme mafyasının arasında ganümet anlaşmazlığı yüzünden bazı yolsuzluk ve usulsüzlükler, yine tehditler rakiplerinin uzaklaştırılmasının 'Su yüzüne' çıkması, hatta ilgili olarak cinayetlerin işlenişinin anlaşılması, özelleştirme yağmasının ardından pay alınmayan hangi boyutlara vardığını ortaya koymaktadır" dedi.

'bütün partiler kirlil'

Yıldırım, açıklamalarında özelleştirmeye karşı başlattıkları mücadelelerin yargı dahil her alanda sürdürülebileceğini vurguladı.

Mümtaz Soysal ise, Lozan kutlamaları nedeniyle yurtdışında olduğu dönemde Sümerbank'ın satıldığı kisinin bir soruşturması geçirdiğini öğrendiklerini belirtti. "Cumhuriyetin çürümüşlüğü bu noktaya nu geldi. 75. Yılında çürümüş bir cumhuriyeti yarınlara nasıl devrediyor. Bütün partiler kirlenmiştir. Bir kısmı bulunduğu ortaklığıya bir kısmı geçmişte

ÖB KARARA UYACAK

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB), Petrol Ofisi ihalesiyle ilgili olarak alınan yürütmeyi durdurma kararına uyacağı açıkladı. Özelleştirme İdaresi, İPKB'ye gönderdiği yazıda POAŞ ihalesi konusunda

Ankara 6 nci İdare Mahkemesi tarafından alınan ve İdare'ye tebliğ edilen karar gereğince hareket edileceğini bildirdi.

kırlendi. Sağıyla soluyla hepsi kirlendi. Bu gidise dur demek gerekiyor" dedi. Soysal, özelleştirmeler konusunda hukuk yoluyla hep kazandıklarını belirterek, "Talanı durduracağız, sattıracağız" dedi.

Soysal, çıkarışlıklarına şüphe ile işliklerinin de karıştığı bunun mafyanın yönetimi olduğuna dikkat çekerek, buna devletin karışması durumunda olayın farklı mecralara çekileceğini kaydetti.

FP'nin tazyesi

Soysal, özelleştirmelerin önünde engel olan ve Danaşay'dan imtiyaz sözlüşmelerinin uygulanmamasını ortadan kaldırmaması için FP'nin Anayasadaki 155. maddesinin kaldırılması i-

cin değişikliği imzaya geçtiğini diğer sağ partilerinde buna imza atmaya başlayacaklarını belirtti.

Medyanın ilgisizliği

Türk-İş Başkanı Meral de, gelen süreçte özelleştirmeye karşı verdikleri mücadelemın bakiğini ortaya çıkıyacağını, belirterek, 1998 yılını yargı yılı ilan eden hükümetin yargı kararlarını uygulamaması istedi.

Meral, halkın artık kendi malına sahip çıktığını belirterek konuşmasında, "Mevcut Kuvvetsiz Anayeti ile Çankaya köşği önünde soyunan bayana gösterdiği ilgiyi özelleştirmeler konusunda göstermesi durumunda hükümetin bu yanlışları yapmayıacağına vurguladı. Hükümetin bu kararı

uygulanmasını isteyen Meral, uygulanacak karar var, uygulanmayacak karar var denilerek bu kararın uygulanmaması durumunda bunun hesabını meydalarında ve sandukta soracaklarını dikkat çekti.

Halk etkili olsun

Ülkede Gündem muhbirinin, "Özelleştirmelerin arkasında kara paranın akladığı ortaya çıktı. Diğer özelleştirmelere katılanların da karandık işliklerinin ortaya çıkması için konuyu Meclis gündemine getirmek misiniz? sekindeki sorusuna Soysal, "Meclisten tek elden çıkan seslelerin etkili olmadığı bilmiyor. Bu nedenle ben halkın meclis üzerinde etkili olması için çalışıyorum" dedi.

■ Ü. GÜNDEM / ANKARA

Ticaret Bankası'nın özelleştirme süreci dolayısıyla ortaya çıkan karanlık ilişkileri nedeniyle de çok belirgindir.

Özelleştirmeciler, KİT'lerin özelleştirilmesini kolaylaştırmak için gerçekleri sürekli çarpıtmaktadırlar. Çarpıtmaların başında KİT'lerin bütçeye yük oldukları, zarar ettikleri yalanı gelmektedir. KİT'lerin 1998 yılı net kârı 1,5 katrilyon TL olacağı tahmini olarak belirtilmiştir. İşte bu çerçevede POAŞ'a ilişkin gerçek rakamlar: 1996'da 500 firma içinde 90. sırada yer alan POAŞ 97'de 68. sıraya yükselmiştir. Milli gelire 62,9 trilyon TL net katkı sağlayan POAŞ 294 milyar TL'lik ihracat gerçekleştirerek ekonomiye 1,9 milyon dolar döviz girdisi sağlamıştır. 1997 net kârı 42,1 trilyon TL'ye ulaşan POAŞ, 500 firma içinde 1996'daki üçüncü büyük kârlı işletme olma özelliğini korumuştur.

Bütçeye sürekli yük olduğu iddia edilen KİT'ler, toplam vergi gelirlerinin %41'ini karşılamakta, Hazine'den aktarılan kaynaklardan %18 daha fazlasını Hazine'ye yeniden aktarmaktadır. Özel kesim gibi belgesiz işlemi olmayan KİT'lerin özelleştirilmeleri ile kamu kesimi kendi kaynaklarını kesecek, bütçe açığı otomatik olarak artacaktır.

Şimdiye kadar özelleştirmelerden elde edilen tahsilat 6,1 milyar dolar, harcamalar ise 5,9 milyar dolardır; bu özelleştirmelerden net bir katkı elde edilemediğini ortaya koymaktadır. Özelleştirme ile sağlanan tahsilatın %30'u mevcut Özelleştirme Yasası'nın bile aykırı olarak yama gibi Hazine'ye aktarılarak, bütçe açığı küçültülmeye çalışılmıştır. Oysa KİT'ler özelleştirmeye terk edilmişlikten çıkarılır, teknoloji yenilemeleri yapılırsa işlemlerinin tamamı belgeli olduğundan ödeyecekleri vergi ve Hazine'ye yaptıkları diğer katkılar artacak, bütçe açığına bir defalık değil kalıcı ve sürekli çözüm bulunmuş olacaktır.

POAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin satış süresi 2 Kasım 1998'de son ermektedir. Kamu yararı, işletmenin stratejik önemi, hukuki belgeler, özelleştirmeye karşı ne kadar haklı olduğumuzu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Satış durdurulmalı, işletme kamunun elinde faaliyetine devam etmelidir. Sendikamız özelleştirilmeye karşı mücadele etmekte kararlıdır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Teminata tedbir
1.12.98
Redi'

POAŞ'ta sil baştan

Petrol Ofisi A.Ş.'nin ihalesinde iptale diliyor. İhaleyi alan İş Bankası, Park Holding konsorsiyumunu, P de edilmeyen teminatın parmesi için POAŞ'a ihaleyi par-

Bu karar, Özelleştirme İdaresi Holding'den oluşan konsorsiyumun, 50 milyon dolarlık teminat mektubuna ihtiyatı tedbir karar koydurmasıyla yeniden bekleme sürecine girildi

ÖİB, Petrol Ofisi için Rekabet'ten izin istedi

Rekabet Kurumu Başkanı Aydın Ayaydın, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın (ÖİB), Petrol Ofisi'nin (POAŞ) yüzde 51 hissesinin Doğuş Grubu'na satışı konusunda, bir yazıyla kendilerinden izin istediğini söyledi.

Aydın Ayaydın, ÖİB'nin POAŞ'ı Doğuş Holding-Garanti Bankası Konsorsiyumu'na vermek istediklerine ilişkin bir yazı göndererek, "POAŞ'ın Doğuş'a verilmesinde yeni şartlarınız olacak mı, yoksa aynı şartlarınız geçerli mi?" sorusunu yönelttiğini anlattı.

Kendilerinin de, buna karşılık 1997/1 sayılı tebliğ çerçevesinde Doğuş Holding-Garanti Bankası Konsorsiyumu'nun bir form doldurup Rekabet Kurumu'na başvurması gerektiğini, bir yazıyla Özelleştirme İdaresi'ne ilettilerini

ni ifade eden Ayaydın, şöyle konuştu: "Yazımızda, daha önce verilmiş olan izin, İş Bankası-Bayındır Holding ve Park Holding'ten oluşan konsorsiyumla ilgili şartlar olduğunu, POAŞ'ın Doğuş Grubu'na verilmesi halinde bunu ayrıca inceleyeceğimizi belirttik. POAŞ'ın Doğuş Grubu'na satışının şartlarının ayrıca Kurul tarafından belirleneceğini bildirdik."

Özelleştirme İdaresi, İş Bankası-Bayındır Holding ve Park Holding'den oluşan konsorsiyumun ihale koşullarını yerine getirmedeği gerekçesiyle, Petrol Ofisi'nin (POAŞ) yüzde 51 oranındaki hissesinin, 1 milyar 150 milyon dolar bedelle ikinci sıradaki Garanti Bankası-Doğuş Holding Ortak Girişim Grubu'na satılmasını kararlaştırmıştı.

Redi'

30 Aralık 1998

POAŞ için yeni şartlar belirleniyor

REKABET Kurumu Başkanı Aydın Ayaydın, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın (ÖİB), POAŞ'ın yüzde 51 hissesinin Doğuş Grubu'na satışı konusunda, bir yazıyla Rekabet Kurumu'ndan izin istediğini bildirdi. Ayaydın, ÖİB'nin, POAŞ'ı Doğuş Holding - Garanti Bankası Konsorsiyumu'na vermek istediklerine ilişkin bir yazı göndererek, "POAŞ'ın Doğuş'a verilmesinde yeni şartlarınız olacak mı yoksa aynı şartlarınız geçerli mi" sorusunu yönelttiğini anlattı.

Ayaydın şunları söyledi: "Yazımızda, daha önce verilmiş olan izin, İş Bankası - Bayındır Holding ve Park Holding'ten oluşan konsorsiyumla ilgili şartlar olduğunu, POAŞ'ın Doğuş Grubu'na verilmesi halinde bunu ayrıca inceleyeceğimizi belirttik. POAŞ'ın Doğuş Grubu'na satışının şartlarının ayrıca Kurul tarafından belirleneceğini bildirdik."

POAŞ, Rekabet Kurulu'nda

ANKARA - Rekabet Kurumu Başkanı Aydın Ayaydın, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın (ÖİB), POAŞ'ın yüzde 51 hissesinin Doğuş Grubu'na satışı konusunda, bir yazıyla Rekabet Kurumu'ndan izin istediğini bildirdi.

Aydın Ayaydın, ÖİB'nin, POAŞ'ı Doğuş Holding Garanti Bankası Konsorsiyumu'na vermek istediklerine ilişkin bir yazı göndererek, "POAŞ'ın Doğuş'a verilmesinde yeni şartlarınız olacak mı, yoksa aynı şartlarınız geçerli mi?" sorusunu yönelttiğini anlattı.

ÖİB, Petrol Ofisi'nin Doğuş Grubu'na satışı için Rekabet Kurulu'ndan izin istedi

inceleyeceğimizi belirttik. POAŞ'ın Doğuş'a satış şartını kurulumun belirleyeceğini bildirdik."

ÖİB, POAŞ'ın yüzde 51 hissesini 1 milyar 150 milyon dolar bedelle ikinci sıradaki Garanti Bankası-Doğuş Holding'e satılmasını kararlaştırmıştı. ÖİB, satış sözleşmesinin imzalanması ve ihale şartnamesinde yer alan diğer yükümlülüklerin yerine getirilmesi için Doğuş Grubu'na 90 günlük süre tanıdı. (aa)

Redi'
POAŞ'ta bekleyiş

30 Aralık 1998

12 Kasım 1998

**HER GÜN YENİ BİR AŞAMASINI ÖĞRENDİĞİMİZ
MAFYA-İŞADAMI-SİYASETÇİ İLİŞKİSİNİN, BÜTÜN AÇIKLIĞI İLE
ORTAYA ÇIKARILMASI VE SORUMLULARIN
YARGILANARAK CEZALANDIRILMASI KAMUOYU
TARAFINDAN İSTENMEKTEDİR**

Bu koşullarda bütün özelleştirme girişimleri durdurulmalı, gerçekleşmiş olanlar incelemeye alınarak gereği yapılmalıdır.

Petrol-İş Sendikası, tüm emek, demokrasi ve ulusal çıkarları savunan güçlerle birlikte bugüne kadar olduğu gibi hiçbir sorumluluktan kaçmayacak ve her mücadelenin içinde olacaktır.

Türkiye tarihi bir dönemden geçiyor. Art arda yayınlanan kasetler, mafya-işadami-siyasetçi ilişkisini bütün açıklığı ile ortaya koyuyor. Daha önce yaptığımız açıklamalarda hükümetlerin politikalarını eleştirir, sorunların çözümüne yönelik öneriler sunardık. Ama bugün fiilen bir hükümetin varlığından da söz etmek mümkün değil.

Petrol-İş Sendikası olarak yaşanan bu son derece olumsuz koşullar karşısında emekten, demokrasiden ve ulusal çıkarlardan yana güçlere büyük sorumluluklar düştüğüne inanıyoruz. Artık, mafya liderlerinin özelleştirme uygulamalarının yürütücüsü olduğu ve bunu işadamları ve siyasetçilerle işbirliği halinde sürdürdükleri biliniyor. Birçok işadaminin, mafya ve siyasetçi desteğini arkalarına alarak güçlerini artırma stratejisi izledikleri de ortaya çıktı. Korkmaz Yiğit'in kasetinde PETROL OFİSİ'ni alacak konsorsiyumda yer alan BAYINDIR Holding'in sahibi Kamuran Çörtük'ün Cumhurbaşkanı ve başbakanın desteğine sahip olduğunu, medya ile ilgili bazı avantajlar elde etmesi karşılığında Türk Ticaret Bankası'nın düşük bir değerle satışını sağlayabileceğini söylemesi, bu açıklamalar karşısında

kendisinin ve yetkililerin tatmin edici yanıtlar vermemesi kamuoyunca ibretle izlendi.

PETROL OFİSİ ihalesi bütün bu anlatılanların yaşandığı tipik bir örnek olmuştur. İhalede birinci teklifi veren Hayyam Garipoğlu hakkında başbakan, elinde kalın bir MİT dosyası olduğunu söylemektedir. Üçüncü teklifi veren konsorsiyumda yer alan İş Bankası'nın Genel Müdürü mafya ilişkileri söylentilerinin gündeme gelmesi sonucu istifa etmiştir. BAYINDIR Holding'in devlet gücünü arkasına aldığı iddiaları ortadadır.

Ankara Bölge İdare Mahkemesi'nin Ankara 6. İdare Mahkemesi tarafından verilen yürütmeyi durdurma kararını, eksik inceleme nedeniyle kaldırması, yargı sürecinde biçimsel içerikte bir ayrıntıdır ve satış işleminin iptaline yönelik yargı sürecini etkileyecektir. Bu koşullarda PETROL OFİSİ yargı kararları dahi beklemeden özelleştirme programından çıkarılmalıdır.

Sonuç olarak, her gün yeni bir aşamasını öğrendiğimiz mafya-işadami-siyasetçi ilişkisinin bütün açıklığı ile ortaya çıkarılması, sorumluların yargılanarak cezalandırılması kamuoyu tarafından istenmektedir. Bu koşullarda bütün özelleştirme girişimleri durdurulmalı, gerçekleşmiş olanlar incelemeye alınarak gereği yapılmalıdır.

Petrol-İş Sendikası, tüm emek, demokrasi ve ulusal çıkarları savunan güçlerle birlikte bugüne kadar olduğu gibi hiçbir sorumluluktan kaçmayacak ve her mücadelenin içinde olacaktır.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

10 Aralık 1998

İNSAN, HAKLARIYLA İNSANDIR

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin kabulünün 50. yılını kutladığımız bu yıl ülkemizin karnesi yine zayıflarla dolu.

Bundan 50 yıl önce Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilerek yürürlüğe giren 30 maddelik bildirinin altında ülkemizin de imzası vardır.

Geçen 50 yıla karşın hâlâ insan haklarının ihlal edildiği ülkeler arasında yer almamız son derece düşündürücüdür. Ülkemizde örgütlenme özgürlüğünden söz etmek bile mümkün değildir. Düşüncelerinden dolayı cezalandırmalar sürmektedir.

Kişi hak ve özgürlükleri açısından kimileri için suç sayılan eylemler bazı ayrıcalıklı kişiler için suç sayılmamakta, birçok yazar ve aydın düşüncelerinden dolayı ağır cezalar almaktadır.

Böylesi bir çağdışı anlayış içinde işçi hak ve özgürlüklerinden söz etmek mümkün değildir.

İşçi ve emekçilerin örgütlenme özgürlükleri engellenmekte, yine tek taraflı uygulamalarla çalışanların hakları gasp edilmeye devam etmektedir.

Diğer yandan faili meçhul cinayetler sürmekte, gözaltında kaybolanlar bulunamamakta, ülkenin kaynaklarını sömüren bir avuç çıkar çetesi hâlâ faaliyetlerini sürdürmektedir.

Emeği ile geçinen işçi, memur, çiftçi, küçük esnaf gibi kesimler bu karanlık ortam içinde mücadele etmeye çalışmakta ancak sürekli olarak bazı çıkar çevrelerinin engellemeleri ile karşılaşmaktadır.

Ülkemiz, altında imzası olduğu uluslararası anlaşmalara uymalıdır.

Demokratik hak ve özgürlükler gerçek anlamı ile uygulanana ve düşünce ve örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılana kadar mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

16 Aralık 1998

TÜMTİS'E YAPILAN POLİS BASKININI KINIYORUZ

Ekonomik kriz bahanesi ile binlerce işçi gerekçesiz işten atılırken, demokratik işçi hak ve çıkarları için mücadele eden TÜMTİS Sendikamıza yapılan polis baskını ve yöneticilerinin kelepçelenmek istenmesini kaygıyla karşılıyoruz.

Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi istikrarsızlık işçi ve emekçilerin demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin üzerine de gölge düşürmektedir.

Önümüzdeki günlerin gündeminde kamu sözleşmeleri vardır. Yüz binlerce işçi ve emekçinin sözleşme görüşmelerinin yapılacağı bir dönemde sendikal hak mücadelesinin en ön saflarında yer alan TÜMTİS Sendikamıza yapılan bu tür çağdışı baskılar ile işçi ve emekçileri yıldırımak mümkün değildir.

TÜMTİS yöneticileri ve üyeleri yalnız değildir.

Yapılan bu çağdışı uygulamayı kınıyor, kamuoyunun dikkatine sunuyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına

Bayram Yıldırım

Genel Başkan

23 Aralık 1998

1999'A AĞIR SORUNLARLA GİRİYORUZ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

1999'a ekonomik kriz ile girildiği ısrarla belirtilip, kurtuluş için sermaye çevrelerine yardım programları, vergi muafiyetleri, borç ertelemeleri ve yeni kaynak aktarımları gündeme getirilirken, bu bahane ile çalışanlara ve işsizlere yeni dar gömlekler biçilmektedir.

Aslında sayıları birkaç bini geçmeyen sermayedar kesimin sorunu olan ve son birkaç aydır ifade edilen ekonomik kriz, toplum kesimleri arasında adil olmayan bir biçimde ele alınmaktadır. Çünkü toplumun ezici çoğunluğunu oluşturan işçi ve emekçiler yaşamsal önemde ağır sorunlar çekmekte ve nedense sermaye çevrelerinininki kadar gündeme gelmemektedir. Kaldı ki sermaye kesimi krizlerden de kârlı çıkmaktadır. Örneğin 1994 krizinde 500 büyük sanayi kuruluşunun net kârı %8 artmıştır. İçinde bulunduğumuz dönemde de reel ekonomiden elde edilemeyen kârlar, yine finans sektöründen sağlanacaktır. İşçiler, diğer çalışanlar ve işsizler ise krizin faturasını yoksulluk ve açlık pahasına ödeyeceklerdir.

1998 yılı siyaset-mafya-çete-devlet görevlileri çemberinin ve kirlenmenin daha bir açığa çıktığı yıl olmuştur. Ekonomik krizin yanı sıra, siyasi krizin de huzursuzluğunu yaşamaktayız.

Ekonomik kriz gerekçesi ile yaşanan işten atılmalar sendika üyeleri için 100.000 dolayındadır. Beş milyon kayıt dışı çalışanın bulunduğu kesimden işten çıkarılanların sayısını bilmek ise olası değildir. Ancak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından her yıl yayınlanan istatistiklerde, 1997'de işten ayrılma ve çıkarılanların sayısı 1.208.000'dir. Önceki yıllarda 900.000'lerde olan bu sayının 1998'de çok daha artacağını tahmin zor değildir. Yine 1997'de eksik istihdam ile birlikte 3.100.000 olan işsiz sayısının da 1998'de de resmi verilerde daha da artacağı tahmin edilebilir.

Gerçek ücretlerdeki 1993 yılına göre, 1998’de %62 oranındaki düşüş, 12 Eylül rejimini dahi aratacak ciddiliktedir. Aylık eşel-mobilin uygulandığı son bir buçuk yılda kamu sektörü gerçek ücretleri ise %28,2 oranında gerilemiştir. 1997 öncesi altışar aylık enflasyona göre ücret artış sistemine kıyasla, bu bir buçuk yılda ortalama kamu işçisi ücreti kaybı, işçi başına 2.407 dolardır. Tüm kamu işçisi için bu kayıp toplam 1,2 milyar doları bulmuştur.

Petrol-İş olarak, gerçekleşen özelleştirmelerde 1.429 üyemizin, şimdi ise 14.183 üyemizin kapsamda olduğu özelleştirme uygulamaları 1998’de de sürdürüldü. Aralık 1998 itibariyle özelleştirmeden sağlanan toplam tahsilat 3,2 milyar dolar, gider ise 4,6 milyar dolardır. Tahsilat, diğer gelirlerle 4,8 milyar dolar olmaktadır. Kısacası özelleştirme ile yüksek tahsilat değil, belli çevrelere kaynak aktarımı söz konusudur. Oysa KİT’lerin 1998 yılı kârı 1,5 katrilyon TL olurken, 1999’da da 2,4 katrilyon kâr beklenmektedir. Özelleştirmelerin durdurulması için şimdiye değin 122 dava açılmış, 29’u için yürütmeyi durdurma, 33’ü için iptal ve 10’u için de ret kararı verilmiştir. Hükümetler ise bu kararların hiçbirini uygulamamışlardır. Kamu sektöründe istihdamda kuralılaşma artırılarak sayıları 260 bine varan sözleşmeli personel uygulaması, taşeronlaşma, kapsam dışı personeli artırma sürmektedir. Özelleştirme yağmasında, kendi aralarında (mafyanın da katkılarıyla) anlaşamama nedeniyle özelleştirme uygulamalarının devamı, yeni kurulacak hükümete bırakılmıştır. Ancak bizlerin özelleştirmelere karşı mücadelesi de sürecektir.

1998 yılında da başta işsizlik sigortasının çıkarılmaması, kayıtsız işçilerin SSK’lılaştırılmaması, devlet katkısının artırılmaması ve kurumların etkinleştirilmemesi anlamında sosyal güvenliğe ilişkin sorunlarımız yaşanırken, emeklilik yaş sınırının düşürülmesi ise dondurulmuştur. Zorunlu Tasarruf Fonu’nda biriken tasarruflarımızın nemalandırılması 1998’de sermaye için %150’ye varan faize karşın, çalışanlara %2 gibi yok sayılacak oranında tutularak işçi ve kamu çalışanlarının trilyonlarına, burada da el konulmuştur.

İş güvencesi yasal olarak sağlanmadan çıkarılacak işsizlik sigortası da sorunu çözmeyecektir. Çünkü işsizlik sigortası işverenlerin, işçi çıkarmalarına caydırıcı bir işlev getirmemektedir.

Türkiye’nin kabul etmiş olduğu ILO sözleşmelerine uygun çalışma mevzuatının yeniden düzenlenmesi de ne var ki 1999’a kalmıştır.

Saygı ile duyurulur.

12 Ocak 1999

PETROL FİYATLARINDA OTOMATİK FİYATLAMA SİSTEMİ, UYGULAMADA SÖYLENENLERİ YALANLIYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Petrol ürünlerinde otomatik fiyatlandırma sistemine geçildiği 1 Temmuz 1998'den bu yana 25 kez fiyat artışları oldu ve toplam artış oranı siyah ürünlerde %45,1'e değin çıktı. Oysa uluslararası piyasalarda ham petrol fiyatı varil başına bu dönem içinde %34,7 oranında geriledi. Böylesi fiyat artışlarına gidilmesinin haklı gerekçesi yoktur.

Hatırlanırsa otomatik fiyatlandırma sistemine geçiş yönünde hükümet yetkililerince yapılan propagandalarda, dünya petrol fiyatlarında olan düşüşlerin bu sistem ile anında yansıtılacağı ifade edilmekteydi.

Verilen sözler ile yapılan uygulamalar tamamen zıt olmuştur. Ancak hiçbir hükümet yetkilisi çıkıp da verilen sözlerin tutulmama nedenini açıklamamaktadır. Sanki otomatik fiyatlandırma sistemine geçişi onlar savunmuyorlardı. Buldukları statünün ciddiyeti ve konuya ilişkin belirtilen ifadelerde bulunmaları ile davranışları hiç bağdaşmamaktadır.

Daha önce de ısrarla belirttiğimiz gibi;

- Petrol ürünlerinin otomatik fiyatlandırılması, yalnızca petrol ürünlerinin değil tüm malların fiyatlarında otomatik artışlar demektir ve bu da gerçek ücret kaybı ve topluca yoksullaşmaya yol açmaktadır. Avrupa düzeyinde geliri olmayan insanlara, Avrupa düzeyinde fiyatları dayatma bu ülke insanına haksızlıktır. Petrol fiyatları düşerken, Türkiye'de petrol ürünlerinin fiyatları aksine artmıştır.
- Doğruları da gizleyerek petrol ürün fiyatlarını Avrupa düzeyine getirenler, neden bu ülke işçilerinin, kamu çalışanlarının, kısaca gelir düzeyinin Avrupa düzeyine gelmesi için uğraşmıyorlar? Fiyatların Avrupalı, ücretlerin

Türkiyeli oluşu kabullenilemez.

- Yıl başında ilaçta patent uygulamasına diğer ülkelerden altı-yedi yıl önce geçilmesi ile aynı biçimde, sermayenin yeni liberal-küresel mantığına dayandırılan söz konusu petrol ürünlerinde otomatik fiyatlamaya sistemine geçiş, bu ülke insanımı değil sermayeyi düşünmenin bir sonucudur.

Fiyatların genel düzeyini artıran, topluca yoksullaşmaya yol açan ve aynı zamanda kamu petrol işletmelerinin özelleştirilmesine bir hazırlık da olan petrol ürünleri otomatik fiyatlamaya sisteminden vazgeçilmelidir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

SON BİR YILDA PETROL ÜRÜNLERİ ARTIŞ ORANLARI (1 Ocak 1998-10 Ocak 1999)						
K. Süper benzin	Süper benzin	Normal benzin	Gaz	Motorin	Kalorifer k. yakıtı	Fuel oil No: 6
%21	%22,8	%23,7	%18,9	%26,7	%34,8	%45,1

SON BİR YILDA PETROL DÜNYA HAM PETROL FİYATLARI (1998, Varil, \$)											
Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık
15,11	13,95	13,15	13,43	14,43	12,05	12,00	11,95	13,3	12,66	10,96	9,87

05 Şubat 1999

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Kamu yararı, aynı anlamda ülke çıkarları düşünülmeden, IMF ve Dünya Bankası gibi tekelci sermayenin uluslararası kuruluşlarınca olmazsa olmaz biçimde ısrar edilen ve 1980 sonrası siyasi iktidarlarının gözü kapalı sürdürülen özelleştirme uygulamalarında, sıra gübre fabrikalarına gelmiştir. Sendikamızın örgütlü olduğu söz konusu özelleştirme programına alınan TÜGSAŞ ve İGSAŞ'ın ülke gübre üretim ve pazarındaki yerleri, kamu çıkarları açısından stratejik önemleri ve neden özelleştirilmemeleri gereği üzerinde durulan ve sonuç olarak bu kuruluşların özelleştirme kapsamından çıkarılmasını belirttiğimiz kısa raporumuzu bilgilerinize sunuyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

GÜBRE FABRİKALARININ ÖZELLEŞTİRİLMESİ, ÖNCE TARIMA DARBE VURACAKTIR

ÖZELLEŞTİRMEYE ALINIŞ RİSKİ

Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından 18.08.1998 tarih 98/58 sayılı karar ile TÜGSAŞ ve İGSAŞ özelleştirme kapsamına alınmıştır ve bu amaçla hazırlanmış bir program uygulanmaktadır. Bu kamu kuruluşlarını ivedilikle özelleştirilebilmek amacıyla mevcut yasalar da çiğnenerek, hiçbir ön inceleme ve kuruluş yetkilileri ile dahi görüşmeler yapılmadan ve “özelleştirme kapsamı” statüsüne de alınmadan doğrudan programa sokulmuştur.

Oldubitti ile yapılmak istenen TÜGSAŞ ve İGSAŞ'ın özelleştirilmesinin

hedefledikleri sürede de gerçekleştirilmesinin olmayacağı açıktır. Ancak bu arada her iki kuruluşa ilişkin yönetim ve tasarruf, işletmecilikle ilgisi olmayan, kamu kuruluşlarını yok etmeyi amaçlayan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın elindedir. Böylece yalnızca tarım kesimini değil, tüm ülkeyi doğrudan ilgilendiren, değerleri 3 milyar dolar olarak belirtilen bu iki dev gübre işletmesi bir maceraya sürüklenmektedir. Daha şimdiden, özelleştirme kapsamına alınmasıyla bu iki kuruluştan oldukça değerli elemanlar ayrılmaktadır. Zaten bu iki kuruluşun yıpratılması için bizzat hükümetler ellerinden geleni yapmışlardı, ancak işçisiyle, değerli uzmanlarıyla ve kimi yöneticileriyle bu kuruluşlar küçümsenemeyecek başarıda faaliyetlerini sürdürmekteydiler. Ancak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na devredilmesiyle yılda trilyonlarca lira ülke ekonomisine katkı sağlayan, binlerce istihdamın olduğu bu kuruluşların kasıtlı olarak; ucuz satılmaları, daha olmazsa küçülmeleri, o da olmazsa kimi ünitelerinin kapanması yönünde bir yönetimin olacağı, diğer özelleştirme programına alınan kamu kuruluşları örneğinden kolayca anlaşılabilir.

Diğer özelleştirilecek kamu kuruluşları gibi, gübre işletmelerinin de özelleştirilmesi birçok açıdan doğru değildir. Açıklık getirmek amacıyla konu; kullanım, üretim, pazar, kamu gübre fabrikalarının temel özellikleri, özelleştirilmesinin sakıncaları açısından aşağıda kısaca ele alınmaktadır.

TÜRKİYE'DE GÜBRE KULLANIM-ÜRETİM-PAZAR PAYLARINDA KAMU VE ÖZEL SEKTÖR DAĞILIMI

Kimyasal gübre üretimi doğrudan tarımda verimliliği etkilerken, Türkiye'deki nüfusun yarısını üretim ve tamamını da tüketim açısından ilgilendirmektedir. Araştırmalara göre doğru ve yeterli gübreleme ile tarımda verimlilik %50 oranında artabilmektedir. Örneğin gübrelemeye de bağlı olarak Türkiye'de buğdayda dekarda verim ortalaması 200 kg olurken, Batıda 900 kg'dır.

Türkiye gübre sektöründe ikisi kamu dördü özel, altı kuruluş faaliyet göstermekte olup kurulu kapasite, kapasite kullanım oranları, üretim ve pazar payları aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Tabloda görüldüğü gibi mevcut gübre fabrikalarının kurulu kapasiteleri yıllık beş buçuk milyon ton, üretim ise dört milyon tonun altında, mevcut

TÜRKİYEDE GÜBRE ÜRETİMİ DAĞILIMI

Kamu	Kurulu Kapasite (ton)	1996 Üretim (ton)	Kapasite kullanım oranı%	Üretim payı%	1997 üretimi(ton)	Kapasite kullanım oranı%	Üretim payı%	1998** üretimi(ton)	Üretim payı%
TÜGSAŞ*	1.500.000	1.168.440	78	30	991.993	66	26	1.000.463	28
İGSAŞ	660.000	634.491	96	16	674.289	102	18	54.527	10
Toplam	2.160.000	1.802.931	83	46	1.666.282	77	44	1.554.990	38
Özel									
Toros Güb.	1.400.000	898.940	64	23	954.467	68	25	972.581	27
Gübretaş	870.000	590.429	68	15	489.801	56	13	452.292	13
Bagfaş	760.000	444.370	58	12	543.188	71	14	430.862	12
Ege Gübre	330.000	113.225	34	4	117.776	36	4	151.380	10
Toplam	3.360.000	2.046.964	61	54	2.105.232	63	56	2.007.115	62
Genel top.	5.520.000	3.849.895		100	3.771.514		100	3.562.105	100
* Elazığ Gübre Sanayi A.Ş. hariç.									
** Kasım sonu.									

TÜRKİYE'DE GÜBRE PAZAR PAYLARI

Kamu	1996 Satış ton	Pazar payı %	1997 Satış ton	Pazar payı %	*1998 Satış ton	Pazar payı %
TÜGSAŞ*	1.172.855	25	945.265	22	1.098.855	26
İGSAŞ	735.937	16	684.404	15	594.543	14
Toplam	1.926.792	41	1.629.669	37	1.693.398	40
Özel						
Toros Gübre	1.124.892	24	1.175.225	27	1.222.290	29
Gübretaş	563.012	12	655.754	15	594.543	13
Bagfaş	904.248	19	752.636	17	603.227	14
Ege Gübre	165.544	2	153.384	4	209.094	4
Toplam	2.757.696	59	2.736.999	53	2.579.904	60
Genel toplam	4.684.488	100	4.366.668	100	4.273.302	100
* Kasım sonu.						

talep ise beş milyon tondur. Üretilmeyen yaklaşık bir milyonluk talep ise ithal edilmektedir. Türkiye'nin olması gereken gübre gereksinimi ise yılda 20 milyon tona değin tahmin edilmektedir. Başka deyişle zaten olması gerekenin dörtte biri oranında gübre talebi olup, bu talebin de yaklaşık %75'i Türkiye'de üretilmekte, %25'i de ithal edilmektedir.

Özel sektörde kapasite kullanımı, kamudaki %80 oranına göre daha az olarak %60'larda olup, bu sektör, üretmek yerine ithal etmeyi daha kârlı bulmaktadır. Özel sektörün bu tutumu ile gübre dış alımı için yurtdışına yüksek tutarda döviz ödenmektedir.

PETKİM ve Demir Çelik fabrikalarının yan ürünü olarak yapılan gübre üretimleri de dikkate alındığında son yıllar itibariyle Türkiye'deki gübre üretiminin %47'si kamunun elindedir.

TÜGSAŞ ve İGSAŞ, Türkiye gübre pazarında %40'larda olarak önemli bir paya sahiptir. Kamu gübre işletmelerinin, hükümetler tarafından özelleştirme amaçlı yönetilmelerine rağmen kamunun bu payı belirleyici bir büyüklüktür.

KAMU GÜBRE FABRİKALARININ TEMEL BAZI ÖZELLİKLERİ

Kamu gübre fabrikaları ülkemizde tarım üreticisine bir yandan ucuz gübre sağlarken, diğer yandan gübre fiyatları istikrarının da garantisidirler. Örneğin çay üreticilerinin gereksinimi olan bir cins gübrenin fiyatı 1992 yılında 2.250.000 TL/ton iken, bu fiyatlar 1993'te %66'lardaki enflasyona rağmen, makul bir kâr marjı dahil 1.500.000 TL/ton olmuştur. Kamu gübre kuruluşlarının fiyat istikrarını sağlamalarına ilişkin bir diğer örnek de TÜGSAŞ'ın yeterli stok bulunmamasından katılmadığı Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği ihalelerinde fiyatların önemli ölçüde artışıdır. Bu durum kamu gübre işletmeleri pazardan çekildiğinde fiyatların ne denli artacağına açık işarettir.

Türkiye'de çiftçinin en çok tercih ettiği kimyasal gübre türü, %46 oranında azot bulunduğu üre olup, yalnızca kamu kuruluşu olan İGSAŞ'ta üretilmektedir. Ayrıca sanayide de ham madde olarak kullanılan üre, Türkiye'de 700.000 ton/yıl tarımda, 200.000 ton/yıl da sanayide kullanılmakta, İGSAŞ ise yılda 561.000 ton/yıl üreterek bu talebin önemli bir bölümünü karşılamaktadır. Üre açığı giderek artacak olup, bu ürün için sürekli planlandığı gibi yeni yatırımlar yapma gereksinimi vardır.

TÜGSAŞ'ın amonyak gereksinimini karşılamak üzere GEMLİK GÜBRE San. A.Ş. bünyesinde 1.000 ton/gün kapasiteli bir amonyak tesisi kurulmuştur. Bu tesisin atık gazı karbon dioksit, atmosfere verilmeden üre

üretiminde kullanılmak üzere, ek üre üretim tesisinin kurulması planlanmıştır. Böylesi altyapı ve yardımcı ünitelerin bulunduğu bir başka tesis Türkiye’de yoktur.

Savunma sanayii için derişik nitrik asit (DNA) ve teknik amonyum nitrat (TAN) Türkiye’de yalnızca TÜGSAŞ tarafından üretilmektedir.

Yine İGSAŞ, Bakanlar Kurulu’nun 26.08.1998 tarih ve 88/1229 sayılı kararı ile “işyerlerinin olağanüstü hal ve savaşta kapanmaları genel hayatı tazyik edecek fabrika ve kurumlar arasına” alınmıştır. TÜGSAŞ ve İGSAŞ aynı zamanda ülke savunması açısından da stratejik önemdedirler.

Her iki gübre fabrikası her yıl kamuya kâr, katma değer ve vergiler olarak trilyonlarca lira gelir sağlamakta, binlerce işçi istihdam etmektedir.

TÜGSAŞ VE İGSAŞ NEDEN ÖZELLEŞTİRİLMEMELİ?

Yaşamsal öneme sahip tarım üretiminde gelişmelerin sağlanabilmesi açısından, özelleştirilmemelidir.

Ulusal gelir (GSMH, Gayrisafi Milli Hasıla) içinde tarımın payı, uygulanan olumsuz politikalar yüzünden giderek gerilemekte ve bu pay 1986’da %18,8’den, 1997’de 12,7’ye düşmüştür. Gübre üretiminin tamamen özel sektörün eline geçmesi ile, kamu yararı gözetilerek, desteklemelerle kullanımı teşvik ve düşük fiyatlandırma sistemi yerine, özel sektörün kâr amaçlı üretim, ithalat ve yüksek fiyat politikaları hakim olacaktır. Böylece zaten gerilemekte olan tarım sektörü, çok daha gerileyecektir. Kaldı ki tarım sektöründe olan bu gerileme tüm diğer sektörleri de olumsuz etkileyecektir.

Gübre üretim ve pazarında, çimento sektöründe olduğu gibi özelleştirme sonu tekelleşme yaşanacağından ve fiyatların katlanacağından özelleştirilmemelidir.

Özelleştirme sonucu, diğer özelleştirme alanlarında görüldüğü gibi bu alanda da tekelleşmeye yol açılacak, gübre fiyatlarında kamu müdahalesiyle sağlanan fiyat istikrarı son bulacak ve gübre fiyatları artacaktır. Gübre üretiminde tekelleri yapılar hakim olacak, artan gübre fiyatları karşısında kullanım düşecektir. Gübre kullanımının düşmesi ise üretimin düşmesi ve dolayısıyla da bu sektörde katma değer, gelir ve istihdam kaybı demektir.

Türkiye’de gübre üretimi düşeceğinden özelleştirilmemelidir.

Özel sektör işletmeleri kamuya göre %20 dolayında daha az kapasite kullanarak üretim yapmakta ve bu da özel sektörün Türkiye’de üretmektense, daha kârlı olduğu için dışarıdan ithal etmeyi yeğlediğini ortaya koymaktadır. Ayrıca kaçak gübre de ülkeye sokulmaktadır. Özel sektör yalnızca kârına bakacak ve daha kârlı olduğundan ithal yoluna gidecektir. Oysa Türkiye’deki gübre fabrikalarında da belli gelişmeler sağlanarak rekabet düzeyleri artırılabilir, kaldı ki gübre gibi stratejik ürün için kârlılık ön planda değildir. Gübre sektörünün özel sektöre geçmesiyle, tüm bu belirtilenler ışığında üretimin de olumsuz etkileneceği kesindir.

Kamunun ciddi gelir kaybı olacağından özelleştirilmemelidir.

Kasten yüksek faizlerle borçlandırıldığı yıllar geride kalmıştır ve örneğin 1998’de 5 trilyon lira kâr edeceği tahmin edilmektedir. Katma değer ve vergiler olarak sağladığı katkılar ise çok daha yüksek rakamlardadır.

Döviz kaybı açısından özelleştirilmemelidir.

Şimdiye değin yaptığı gibi özel sektör ağırlıkla ithal yoluna gideceğinden, önemli miktarda döviz, gübre ithalatı için harcanacaktır. Tarım üretimini teşvik için gübre satış fiyatının ortalama %35’i devlet tarafından sübvansede edilmektedir. Böylece devlet yabancı gübre işletmelerine, bu yolla önemli tutarda döviz aktarıyor olacaktır.

Savunma sanayii için gerekli olan bazı ara malların güvencesi açısından özelleştirilmemelidir.

TÜGSAŞ savunma sanayii için derişik nitrik asit ve teknik amonyum nitrat üretmektedir ve İGSAŞ ise Bakanlar Kurulu kararı ile savaş ve olağanüstü hal dönemlerinde stratejik işletme statüsüne alınmıştır.

İstihdamın sağlanması, çalışma koşullarının kötüleşmemesi ve sendikal hakların korunması açısından özelleştirilmemelidir.

TÜGSAŞ’ta 2.404, İGSAŞ’ta 548 üyemiz olup, bu kurumlarda toplam çalışanlar çok daha yüksek sayıdadır. Özelleştirme sonucu hem sektör küçülecek ve hem de işten çıkarmalar olacağından istihdam da olumsuz etkilenecektir. Gübre kullanımının Türkiye genelinde düşmesiyle de tarım

sektörü ve bağılı olarak tüm sektörlerde istihdam olumsuz etkilenecektir. Yine şimdide değin yapılan özelleştirmelerde olduğu gibi çalışma koşulları kötüleşecek ve sendikasılaşmaya gidilecektir.

SONUÇ

Yukarıda belirtilenlerin de açıkça ortaya koyduğu gibi Özelleştirme Yüksek Kurulu, kamu yararı ve ülke çıkarını düşünerek, yeni bir kararla TÜGSAŞ ve İGSAŞ'ı özelleştirme kapsamından çıkarmalıdır.

08 Mart 1999

“8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ” KUTLU OLSUN

İnsanlığın bir yarısı diğer yarısını ezerken, hiç kimse özgür olamaz.

On yıllardır ülkemizde de kutlaya geldiğimiz “8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” sadece kutlama olmaktan çıkarılmalıdır. Ülkemizde yaşanan ekonomik zorlukları, gerek istihdam içi ve gerekse ücretsiz aile işçiliği yapan kadınlarımız çekmektedir. Kadınlarımız türlü zorluklara karşın, aile ihtiyaçlarına cevap verebilmek için olağanüstü çabalar sarf etmektedir. Dünya nüfusunun %53’ünü oluşturan kadınlar, ücretli ve ev içi çalışmalar göz önüne alındığında, toplam olarak gerçekleştirilen iş saatlerinin de çoğunluğunu oluşturuyor. Fakat iş, maddi karşılığı vermeye gelince, emeği erkeğinkine kıyasla çok büyük ölçüde düşük değerlendirilen kadınlar, genellikle iktidar mevkilerinden ve karar mercii sorumluluklarından da dışlanıyorlar. Dünyanın neresinde olursa olsun kadınlar sömürü ve siyasal boyunduruk altında yaşıyorlar. Ev kadınlığı ve annelik gibi geleneksel rollerinin dışında, kapitalistler için nitelik gerektirmeyen işlerde çalıştırılan ucuz emek olarak yararlanılan kadınlar, her türlü felaketin yaraladığı ilk kesim oluyor. Yoksulluk ve savaş ilk önce kadınları vuruyor. Kapitalizmin içinde bulunduğu krizden çıkışı için ‘sihirli bir değnek’ olarak görülen özelleştirme, tüm emekçileri etkiliyor, kadın emekçiler de bu olumsuz durumdan fazlasıyla etkileniyor. Ülke kaynaklarını sermayedarlara peşkeş çekme, işten atma, sendikasılaştırma, taşeronlaştırma demek olan özelleştirme sonucu ilk işten atılanlar yine kadınlar oluyor.

Bütün bu nedenlerden dolayı kadınların ezilmişliğine ve sömürüsüne karşı sürdürülen mücadele, toplumsal kurtuluş için verilecek genel mücadelenin temel bir parçasıdır. Sorun sadece demokratik talepler ya da medeni haklar sorunu değildir. Çünkü kadının ezilmesine neden olan unsurlar sadece kadın ve erkek arasında yapılan ayırım değil, aynı zamanda cinsiyet

ayrımı yapmayan sınıf farklılıklarıdır. Türkiye nüfusunun yarısını kadınlar oluşturmaktadır. Ne var ki toplumumuzun yarısını oluşturan kadınlar ekonomik ve sosyal alanda eşit olarak yer alamamaktadır. Toplam okur-yazar olmayan nüfusun %78'ini kadınlar oluşturmaktadır. Eğitim seviyesi yükseldikçe kız çocuklarının okuma oranları daha da azalmaktadır, kadınların ancak %2'si yükseköğrenim görmektedir. Eğitim alanında yaşanan bu eşitsiz gelişim, kadınların çalışma yaşamına katılımını da olumsuz yönde etkilemektedir. Toplam 21 milyon istihdam edilenin, altı milyonu kadın işgücü olup, bunların da %72'si tarımda ücretsiz aile işçisi konumundadır. Tarım kesiminde çalışan bu kadınlar işgücü piyasasına giremedikleri için her türlü sosyal güvenceden de yoksundurlar. İşgücüne dahil kadınların %9,7'si sanayide, %17,8'de hizmet sektöründe çalışmaktadır. Sanayide çalışan kayıtlı toplam 566.000 kadın işçinin ise 372.000'i sendikalarda örgütlüdür. Bunun dışında kadın işgücünün büyükçe bir bölümü şehirlerde kayıt dışı alanda, hiçbir sosyal güvencesi olmaksızın düşük ücretlerle ve örgütsüz olarak çalıştırılmaktadır.

Kayıt dışı sektörde her türlü sosyal güvenceden yoksun olarak çalışan kadın işçilere doğum, emzirme gibi yasal hakları dahi verilmemektedir. Yine esnek çalışma adı altında kısa süreli çalıştırılan ve yine eve iş alan kadın işçiler de sosyal güvenlik kapsamı dışına itilmektedirler. Kısaca büyük bir bölümü bu çalışma sistemlerine mahkum edilen kadın işgücü üzerindeki sömürü daha da yoğunlaşmaktadır. Çalışan kadınların sorunları kuşkusuz erkeklerin sorunlarından ayrı değildir. Temel hak ve özgürlüklerin bir parçası olan örgütlenme, sendikalaşma özgürlüğünün engellenmesi, düşük ücret dayatması, çalışma şartlarının her geçen gün geriye götürülmesi, kadın-erkek bir bütün olarak işçi sınıfına yönelik kapsamlı bir saldırıdır. Kadınların sorunlarının çözümü, salt erkeklerle eşit haklar elde etme mücadelesine indirgenemez. Kadın işçiler de bugün daha iyi ücret ve çalışma koşulları, işten çıkarmalara, sendikasızlaştırma ve özelleştirme saldırılarına karşı erkek arkadaşlarıyla birlikte omuz omuza mücadele etmektedirler. Kadınların toplumsal yaşamın her alanına eşit haklarla katılmasının önündeki yasal ve geleneksel yaklaşımların yıkılmasında kadınlar kadar erkeklere de büyük sorumluluklar düşmektedir. Kadın işçiler, çalışma ve toplumsal yaşamda karşı karşıya kaldıkları sorunların çözümü için örgüt-

lü mücadeleye daha aktif katılmalı, sendikal faaliyetler içinde daha fazla görev ve sorumluluk talep etmelidir. Bugün kadınların ikincil konumda, ezilenlerin ezileni olmasının başlıca nedeni bu sistemin eşitsiz ve özgürlüksüz yapısından kaynaklanmaktadır. Bizler kadını erkeği ile hep birlikte, sistemin bizlere dayattığı bu kötü yaşam ve çalışma koşullarına karşı inatçı ve kararlı bir mücadeleyi göze almalıyız ki yarın çocuklarımıza yaşanabilir güzel bir dünya bırakalım. Unutulmamalıdır ki insanlığın bir yarısı diğer yarısını ezerken, hiç kimse özgür olamaz.

Bu düşünce ile tüm emekçi kadınların “8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü”nü kutluyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

23 Mart 1999

PETROL ÜRÜNLERİNDE OTOMATİK FİYATLAMA SİSTEMİ, UYGULAMADA SÖYLENENLERİ YALANLIYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Petrol ürünlerinde otomatik fiyatlama sistemine geçildiği 1 Temmuz 1998'den bu yana 44 kez fiyat artışları oldu. Fiyatlarda toplam artış oranı kurşunsuz süper benzinde %46,6, süper benzinde %48,8, normal benzinde %49,9, gazda %48,1, motorinde %60,2, siyah ürünlerden k. kalorifer yakıtında %45,5, fueloil No: 6'da %64,7'ye değin çıktı. Oysa uluslararası piyasalarda ham petrol fiyatı 1997'den bu yana, son bir hafta dışında sürekli düşüş gösterdi ve varil başına bu dönem içinde fiyatlar %40 oranında geriledi. Bu düşüş karşısında Türkiye'de böylesi fiyat artışlarına gidilmesinin haklı gerekçesi yoktur.

Hatırlanırsa otomatik fiyatlama sistemine geçiş yönünde hükümet yetkililerince yapılan propagandalarda, dünya petrol fiyatlarında olan düşüşlerin bu sistem ile anında yansıtılacağı ifade edilmekteydi. Yine bu sistem ile hükümetlerin keyfi zam yapmaları önlenecekti.

Verilen sözler ile yapılan uygulamalar tamamen zıt olmuştur. Ancak hiçbir hükümet yetkilisi çıkıp da verilen sözlerin tutulmama nedenini açıklamamaktadır. Sanki otomatik fiyatlama sistemine geçişi onlar savunmuyorlardı. Buldukları statünün ciddiyeti ve konuya ilişkin belirtilen ifadeleriyle davranışları hiç bağdaşmamaktadır.

Daha önce de ısrarla belirttiğimiz gibi;

- Petrol ürünlerinin otomatik fiyatlandırılması, yalnızca petrol ürünlerinin değil tüm malların fiyatlarında otomatik artışlar demektir ve bu da gerçek ücret kaybına ve topluca yoksullaşmaya yol açmaktadır. Avrupa düzeyinde geliri olmayanlara Avrupa düzeyinde petrol fiyatlarını dayatma, bu ülke insanlarına haksızlıktır. Kaldı ki dünya petrol fiyatları düşerken, Türkiye'de

aksine petrol ürünlerinin fiyatları artırılmıştır.

- Doğruları gizleyerek petrol ürün fiyatlarını Avrupa düzeyine getirenler, neden bu ülke işçilerinin, kamu çalışanlarının, gelir düzeylerinin de Avrupa düzeyine gelmesi için uğraşmıyorlar? Fiyatların Avrupalı, ücretlerin Türkiyeli oluşu kabullenilemez.
- Yılbaşında ilaçta patent uygulamasına diğer ülkelerden altı-yedi yıl önce geçilmesi ile aynı biçimde, sermayenin yeni liberal-küresel mantığına dayandırılan söz konusu petrol ürünlerinde otomatik fiyatlama sistemine geçiş, bu ülke insanını değil sermayeyi düşünmenin bir sonucudur.
- Otomatik fiyatlama, yüksek kârlar öngören özelleştirme amaçlı yapılmaktadır.

Fiyatların genel düzeyini artıran, topluca yoksullaşmaya yol açan ve aynı zamanda kamu petrol işletmelerinin özelleştirilmesine bir hazırlık da olan petrol ürünlerini otomatik fiyatlama sisteminden vazgeçilmelidir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

SON BİR YILDA PETROL ÜRÜNLERİ ARTIŞ ORANLARI (1 Ocak 1998-19 Mart 1999)						
K. Süper benzin	Süper benzin	Normal benzin	Gaz	Motorin	Kalorifer k. yakıtı	Fuel oil No: 6
%46,6	%48,8	%49,9	%49,1	%60,2	%45,5	%64,7

SON BİR YILDA DÜNYA HAM PETROL FİYATLARI (1998, 1999 varil, \$)											
Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık
15,11	13,95	13,15	13,43	14,43	12,05	12,00	11,95	13,3	12,66	10,96	9,87
Ocak	Şubat	Mart									
11,12	10,23	11,28									

09 Haziran 1999

DEĞERLİ ÜYELERİMİZ VE SASA ÇALIŞANLARI

Sizlerce de yakından bilindiği gibi SASA A.Ş. işçisinin sendikasızlaştırılması ve bu yöntemle de ucuz işçi çalıştırma yönünde, geçtiğimiz birkaç yıldır yeni oyun ve düzenlemeler ile karşı karşıyayız.

Bu amaçla işten çıkarmalara gidilmekte ve taşeronlara verilen bölümler artırılmakta ve genişletilmektedir.

İşveren bunlarla da yetinmeyip, CP 6 İşletmesi'ni Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne tekstil işkolunda göstererek, burada çalışan arkadaşlarımızı bizden ayırmak ve sonuçta da sendikamızı yok etmek istemektedir. Oysa CP 6 İşletmesi, SASA içerisinde CP 1 ve CP 5 gibi aynı hammaddeyi kullanmakta ve aynı ürünü üretmektedir. İşyeri aynı, hammadde aynı ve ürün aynı. Bu durumda işverenin, CP 6'yı tekstil işkolunda göstermesinin tek amacı olabilir. O da işçileri sendikasız bırakmak, hak arayamayan durumuna düşürmektir.

CP 6 İşletmesi'ne ilişkin durum yargıda olup dava 1. ve 2. İş Mahkemelerinde görüşülmektedir. 30 Haziran 1999'da işyerinde bilirkişilerce keşif yapılacak ve davası 8 Temmuz 1999'da görülecektir.

Bu dava sürerken, işveren yine boş durmamış ve bu kez de taşeronlaştırma girişimini farklı atölyelerinde başlatmıştır. Bu bölümde işten atılmaları önleme yönünde yasal yollardan yaptığımız başvuru ne var ki olumlu sonuç vermemiş, aksine işveren bizi yok saymıştır. Adeta yasal olmayan eylemlere zorlamaktadır.

Petrol-İş Adana Şubesi olarak; ucuz ve köle işçilik olan taşeronlaşma ve sendikasızlaştırma yöntemlerine karşı başta üyelerimiz olmak üzere, kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Bir ülkede demokrasi olacaksa, parlamento olacaksa, insanların özgür olması isteniyorsa sendikalar ve sendikalara üye işçiler de olacaktır. Hak aramanın engellendiği, hak arandığı için baskı görmenin olduğu, işten atılmaya gidildiği bir durumda en azından insanlıktan ve çağdaşlıktan söz edilemez. Nerede kaldı ki Türkiye'nin kabul ettiği ILO sözleşmelerine ve diğer evrensel haklara uyma.

İşverenin bu çağdışı, hak tanımaz tutumunun sürmesi durumunda gelişmiş olayların, tepkilerin sorumlusunun biz olmayacağımızı açık ve kesin bir dil ile ifade eder, işvereni sendikasızlaştırma girişimlerinden vazgeçmeye davet ederiz.

Tüm SASA işçilerinin birliği ve örgütlü gücüyle sorunlarımızın üstesinden geleceğimize olan inancımız tamdır.

Sizlerden bugüne kadar olduğu gibi, bundan böyle de sendikal örgütlülüğümüzü korumada, haksızlıklara karşı göğüs germede gereken duyarlılığı göstereceğinize, içinde bulunduğumuz sorunun çözümünde de hep birlik ve beraberlik içinde olacağımıza, haklarımız için gereken kararlılığı göstereceğimize olan inancımızı bir kez daha belirtiriz.

HAKLIYIZ, ÖRGÜTLÜYÜZ, GÜÇLÜYÜZ

Petrol-İş Adana Şubesi

16 Haziran 1999

MEMUR MAAŞLARI SEFALET ÇİZGİSİNİN ALTINDA

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Yine memur (kamu çalışanları) ücret artış öncesi ve yine mevcut hükümetin gerçekleri kamuoyundan sakladığı bir tartışma ortamı. Geline nokta ise “%10 değil de , %20 Temmuzda ve %5 de Ekimde verelim” biçiminde kamuoyuna yansıtılıyor.

Gerçek şu ki 1999 yılı ilk yarı itibariyle ortalama memur maaşı 119 milyon 600 bin TL ve ancak yalnızca mutfak gideri Türk-İş hesaplamasına göre Nisan 1999 itibariyle 93 milyon 323, asgari geçim veya yoksulluk sınırı ise iki çocuklu bir aile için 283 milyon 700 bin TL’dir.

Memur gerçek ücretleri 1992 yılından bu yana sürekli gerilemektedir. 1991 yılı 100 kabul edilerek yapılan endekslemeye, gerçek memur ücretleri 1998’de 33,3’e, %66,7 oranında gerilemiştir.

Memur ücretlerinde son 10 yıl en büyük düşüşü 1994 yılında %10,3 enflasyon karşısında %30,5 oranda ücret artışı ile yaşamış, 1995’te %93,6 enflasyon karşısında %41,1 ücret artışı yapılmış ve daha sonra 1998’de %84,6 enflasyon karşısında %54,8 oranda ücret zammı uygulamıştır.

1999 Bütçe Gereğesinde personel giderleri Konsolide Bütçenin %23,7’si olarak belirlenirken, 1999 yılı ilk 4 ay Bütçe ödemelerinin %60’ı borç faizi için harcandı. Banka batırmanın devlete yükü ise katrilyon YL ile ifade edilmektedir. Memur ücretleri üzerine sanki bir yük imişçesine söz edilirken, mali sermayeye akan katrilyonlar ve diğer batırılanlardan hiç söz edilmemesi objektif bir yaklaşım değildir.

Hükümet ve bazı çevreler ise sürekli işçi ve memur ücretlerini karşılaştırarak bir başka toplumsal sorun yaratmak istemektedirler. Kamu işçi ücret-

retleri de gerçek ücretlerin altında seyretmekteydi ve yapılan son toplu iş sözleşmesi ile belli oranda ücret zammı aldılar. Bu durumda kamu işçi ücretleri değil, asıl dikkat çekmesi gereken memur ücretlerinin düşüklüğüdür.

Mevcut koalisyon hükümeti memur ücretlerine %65 zam yaparsa ancak 1991 yılı yakalanabilecektir. Kaldı ki 283 milyon olan asgari geçim için çok daha yüksek oranda zam gerekmektedir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Ortalama memur maaşı: 119 milyon 600 bin TL
Mutfak gideri: 93 milyon 323 bin TL
Asgari geçim: 283 milyon 700 bin TL

1995-1998 KAMU ÇALIŞANLARI DÖNEMSEL VE YIL ORTALAMASI ÜCRET ARTIŞLARI							
1997				1998			
Ocak	Mart	Temmuz	Yıl ort.	Ocak	Temmuz	Ekim	Yıl ortalaması
%33	%21,5	%30,9	%86,5	%35,3	%22,0	%11,2	%54,8

SON 8 YILDA ENFLASYON VE KAMU ÇALIŞANLARI ÜCRET ARTIŞ ORANLARI			SON 8 YILDA KAMU ÇALIŞANLARI GERÇEK ÜCRETLERİ ENDEKSİ			
	Enflasyon artışı %	Kamu çalışanları ücretleri artışı %		Ücretler endeksi	Gerçek ücretler	Enflasyon endeksi
1992	70,1	57,2	1991	100,0	100,0	100,0
1993	66,1	45,9	1992	157,2	92,4	170,1
1994	106,3	30,5	1993	229,4	81,2	282,5
1995	93,6	41,1	1994	299,3	51,4	582,9
1996	80,4	89,5	1995	422,3	37,4	1128,4
1997	85,7	89,5	1996	800,3	39,5	2024,4
1998	84,6	54,8	1997	1492,6	39,7	3759,4
Petrol-İş Araştırma			1998	2310,5	33,3	6939,8

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

TÜPRAŞ Gerçeği

“TÜPRAŞ ÖZELLEŞTİRİLEMEZ!”

21 Haziran 1999

**ÖZELLEŞTİRİLMEK İSTENEN TÜPRAŞ ÜZERİNE,
GERÇEKLERİN DİLE GETİRİLDİĞİ YAYINIMIZ:
TÜPRAŞ GERÇEĞİ**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendikamızın örgütlü olduğu TÜPRAŞ'ın özelleştirilmek istenmesi üzerine *TÜPRAŞ Özelleştirilemez-TÜPRAŞ Gerçeği* adlı, size ulaştırılmış olunan yayınıımız hazırlanmıştır. Benzeri yayınıımız daha önce POAŞ Gerçeği adıyla hazırlanmıştı ve yine PETKİM ve kamu gübre sektörü için de yayınlarımızın hazırlıkları da bitmek üzeredir.

Bu yayınıımızda TÜPRAŞ'a ve genel olarak petrol sektörüne ilişkin dünyada ve Türkiye'deki gerçekler dile getirilmekte, stratejik önemi vurgulanmakta, özelleştirilmesi yönünde yapılanlar sıralanmakta ve neden özelleştirilmemesi gerektiği değişik açılardan belirtilmektedir.

TÜPRAŞ, Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşu olup, 500 büyük firma sıralamasında sürekli birinci sıradadır. 1998'de 1,2 katrilyon TL katma değer yaratan, 112 trilyon TL kâr eden dev bir kuruluştur. TÜPRAŞ, Türkiye toplam vergi gelirinin beşte birini sağlaması açısından da büyük önem taşımaktadır.

Tüm bunların ötesinde petrol, başlıca ulaştırma, enerji ve sanayi alanlarında olmak üzere geniş biçimde kullanıldığından, tüm diğer sektörleri doğrudan veya dolaylı etkilemektedir. Bu özelliği, ülke genel fiyat düzeyinin belirlenmesine geniş etki yapmaktadır. Ayrıca dünyanın en kârlı sektörüdür. Ancak petrolün önemi, yalnızca kârlı olmasına, diğer sektörleri geniş etkilemesine indirgenemez. Ekonominin genelini etkilerken, gücünü siyasi yapılarda da doğrudan hissettirir.

Petrolün ülke savunmasını da doğrudan ilgilendirmesi onun stratejik önemini artırır, yokluğu ise kriz yaratır. Bu gücü ele geçirme konusunda tekel-

ler ve onlarla işbirliği içinde olan hükümetler arasında yarış vardır.

Ancak her şeye rağmen petrol sektörü dünya genelinde büyük oranda halen kamu mülkiyetindedir ve kamu sektörü tarafından işletilmektedir. Bu nedenle özelleştirmecilerin önde gelen hedefi durumundadır. Özelleştirmeciler açısından demir-çelik, telekomünikasyon, elektrik gibi petrol de temel bir özelleştirme alanı sayılmaktadır.

Özelleştirmecilerin ileri sürdükleri iddiaların geçersizliği, özellikle son kriz döneminde daha da açığa çıkmıştır. Küreselleşmeye teslim olmaların, rekabet için her şeyi feda etmelerin, tartışmaya dahi tahammül edilemeden yapılan özelleştirmelerin bu ülkeleri krizden kurtarmaya yetmediği açıkça anlaşılmıştır.

Bu arada ülkemizde 1998’de tüm özel sektör kuruluşlarının krizden etkilendikleri açıklamaları karşısında KİT’lerin 1 katrilyon 144 trilyon TL kâr etmeleri konuya bir başka yönden açıklık getiricidir. Özel sektör ise krizden olumsuz etkilendiği gerekçesi ile devletten çeşitli yardımlar almıştır.

Henüz gerçekleşmeyenlerle birlikte özelleştirme tahsilatı 4,8 milyar dolar olurken, özelleştirme çalışmaları için de 4,6 milyar dolar harcanması, iddiaları çürüten bir diğer sonuçtur.

IMF’den dış borç için yeşil ışık alabilmek amacıyla mevcut koalisyon hükümeti özelleştirmelerin ve sosyal güvenlik reformunun bir an önce yapılacağını belirtmektedir. Oysa 12 yıldır sürdürülmeye çalışılan özelleştirme, bugün kamuoyu tarafından daha iyi anlaşılmış, ilgili iddialar açıkça çürümüş, özelleştirme mafyasının açık seçik ortaya çıkışı ile de özelleştirme karşıtı cephe biraz daha genişlemiştir. Onlar ise, yalnızca “daha dikkatli özelleştirme” yapılacağını belirtmekle yetinmektedirler.

Bu arada entegre bir yapıda olan petrol sektörünü oluşturan TPAO, BOTAS, TÜPRAŞ ve POAŞ birbirinden koparılarak özelleştirme süreci işletilmekte ve böylece ülkemiz petrol sektörü yıkıma terk edilmektedir.

10 Temmuz 1990’da TÜPRAŞ özelleştirme kapsamına alınmadan bir yıl önce, petrol sektöründe liberasyon, Haziran 1989’da yapılan yasa değişikliği ve çeşitli uygulamalarla başlatıldı. 79 sayılı Milli Koruma Yasası’nın 5. maddesinde yapılan değişiklik ile petrol ürünlerinin ithali, ihracı ve fiyat

belirlemesi serbestleştirildi. Yine 6326 sayılı Petrol Yasası'nın 6. maddesi 27.11.1994'te değiştirilerek, özel sektöre getirilmiş olan rafineri ve boru hattı konularındaki kısıtlamalar kaldırıldı. Böylece özel sektöre; rafineri kurma, satın alma, boru hatları inşa etme, ortaklıklar kurma konularında yasal kolaylıklar sağlandı ve ayrıca teşvikler de getirildi.

TÜPRAŞ'ın özel yasa ile kurulması, ürününün niteliği, tekel olması, stratejik önemi ve Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşu oluşu, özelleştirilmesine pratik açıdan ciddi engellerdir.

Ancak diğer KİT'ler gibi TÜPRAŞ'ta da ucuza satma ve satın alan için de kârlı hale getirme yönünde ısrarlı bir politika izlenmektedir.

TÜPRAŞ da önce mali yönden zayıflatılarak, özel finans çevrelerine yüksek faizlerle borçlandırıldı ve kârsız bir kuruluş durumuna sokulmak istendi. Böylece hem "kamu kuruluşları zarar ediyor, iyi işletilemiyor" denilecek ve hem de TÜPRAŞ değerinin oldukça altında kamuoyunun tepkisini çekmeden satılabilecekti. Özelleştirmeye alınmadan önce sürekli kârlı olan TÜPRAŞ, 1994-1997 dönemi zararda gösterildi ve ancak 1998'de 111,5 trilyon TL kâr etti.

Ancak tüm bunların ötesinde, yine diğer bazı stratejik kamu kuruluşları gibi TÜPRAŞ'ın kamu yararı da, yalnızca kâr etmesi ile ölçülemez. Zarar etse dahi kamuya sağladığı diğer yararları nedeniyle, bu zarar geri planda kalabilir. Kaldı ki TÜPRAŞ'ın kâr veya zararı, ilgili politikalara bağlı olup, devlet kârını veya petrol ürünlerine uyguladığı vergi ve fonlardan gelirini kolaylıkla sağlayabilmektedir.

Dünya genelinde ise rafineriler yüksek karlı kuruluşlar olmayıp, yüksek kârlar, dağıtımdan elde edilmektedir. Örneğin basit bir üretim yapısı olan Mersin'deki özel rafineri ATAŞ, 1997'de Avrupa'nın en kârlı rafinerisi seçilmiştir. ATAŞ'ın seçilme nedeni, kendi kârlılığından çok, Avrupa ülkelerindeki rafinerilere yüksek kâr elde ettirilmemesindedir. Rafineriler, kârlı olmaktan çok, stratejik açıdan öneme sahiptirler.

Özel sektöre en kârlı alan olsun diye, önce en yüksek kârlar elde edilen dağıtım kuruluşu POAŞ'ın özelleştirilmek istenmesi bundandır.

Bu yönde düzenlemeler de yapıldı. Dağıtım alanı için örneğin, dağıtım

şirketlerinin kâr payları yükseltildi. 1980 öncesi %3'lerden, daha sonra %5'lere, ihale aşamasına yakın daha da artırılarak en son 1999'da dağıtım şirketi payı %7,6'ya çıkarıldı. 1 Temmuz'da getirilen bir kararname ile bayi kâr paylarının belirlenmesi, ana bayilere, yani dağıtım tekellerine bırakıldı. Oysa POAŞ, kamu yararına sektörde kontrol sağlayıcı bir işlevi yerine getirmekteydi.

POAŞ'ın özelleştirilmesi; ihaleye mafyanın karışması, mafyanın kendi arasında anlaşamaması ve devlet kredisiyle satılacağına medyaya yansımaları sonucu durmuştur. POAŞ'ın özelleştirilmesiyle TÜPRAŞ daha kolay özelleşebilecekti.

Yine petrol sektörünün tekeli sermayeye daha kârlı hale getirilmesi için petrol ürünlerinde otomatik fiyatlamaya geçilerek fiyatlar Avrupa düzeyine çekildi. 1 Temmuz 1998'den itibaren, İtalya fiyatlarının artı-eksi %3 koridoru temel alınarak Türkiye'de akaryakıt fiyatları belirlenmektedir. Ücretlerin ve ulusal gelirin Türkiyeli olması karşısında, yalnızca petrol tekellerinin kârı düşünülerek, fiyatlar Avrupa düzeyine çekildi. Petrolde liberasyon, tekeli sermaye yararına olarak fiyatların Avrupa düzeyine çıkarılmasını getirdi. Tüm bu ayarlamalar ve uygulamalar, Türkiye'de petrol sektörünün bu ülke halkının yoksulluğunu artırma pahasına tekeller için kârlı hale getirilmesi ve bu kârlılığa garanti sağlanması amacıyla yapılmıştır. Özelleştirme öncesine değin uygulanmayan bu fiyatlama biçiminin, hemen özelleştirme sırasında yapıyor oluşu da tesadüfi değildir.

Petrol ürünleri açığı 1997'de iki milyon ton olmuştur ve 1999'da 3, 2001'de 6,5, 2005'te 10,5 ve 2010'da 17,5 milyon ton olacağı tahmin edilirken yeni rafineri yapımına henüz başlanmamıştır. Başlanacağına işareti de yoktur. İzmit, İzmir ve kısmen Kırıkkale rafinerilerinde yapılan yenileme ve geliştirmeler ise son derece gerekli yatırımlar olmakla beraber bu yatırımların rafinerilerin özelleştirilmesine kolaylık sağlamak amacıyla yapıldığı, diğer KİT'ler için aynı biçimde yatırımların yapılmamasından çıkarılabilir.

TÜPRAŞ, özelleştirme kapsamına alındıktan sonra sendika üye sayısı %15 oranında, 600 kişi düşürülmüş ve başta taşeronlaşma olmak üzere sendikasızlaştırma uygulanmıştır. 1998 itibariyle TÜPRAŞ'ta çalışanların %13,3'ü taşeron-müteahhit işçisi, %17,5 oranında da stajyer öğrenci ola-

rak istihdam edilmektedir. Sendikalı işçinin toplam çalışan içinde oranı %50,4 gibi yarı yarıyadır.

TÜPRAŞ ÖZELLEŞTİRİLMEMELİDİR!

Çünkü:

1. Her şeyden önce özelleştirme kamu yararına olmadığı ve sosyal devletin yok olmasına yol açacağı için TÜPRAŞ özelleştirilmemelidir.

Özelleştirmeciler açısından sermayeye girmeyen her kaynak “boşuna” harcanmaktadır. Sosyal devlet gereği yapılacak harcamalar da gereksizdir. Zaten açıkça sosyal devlet ilkesinin gerilerde kaldığını belirtmektedirler. TÜPRAŞ gibi devlete önemli gelir sağlayan bir kuruluşun özelleştirilmesi ile sosyal devlet ilkesini gerçekleştirmek için gerekli kaynak edinme de kısıtlanmış olacaktır.

2. Ülke petrol gereksinimini tedarik etmek için kurulmuştur.

1983’te çıkarılan 2929 sayılı Yasa ve daha sonra 1983’te kabul edilen ana sözleşme gereğince TÜPRAŞ, ülkemiz petrol ürünleri talebini karşılamak amacıyla, ham petrol tedarik etmek, rafine etmek, ithalat ve ihracatta bulunmak, yeni üniteler kurmak, rafineri kurmak, devralmak ve işletmek görevlerini yerine getirmek için kurulmuştur.

Dikkat edilirse TÜPRAŞ tamamen ülke talebini karşılama amacıyla kurulmuş olup, örneğin ticari kâr gibi başkaca bir amaç belirtilmemiştir.

Gerek 2929 sayılı Yasa ve gerekse ana sözleşmesinde TÜPRAŞ, kamu hizmeti ve yalnızca kamu yararı için kurulmuştur. Oysa özelleştiğinde tek amaç kâr olup, kamu yararı veya çıkarı gibi bir amaçtan söz edilemez. Başka deyişle TÜPRAŞ’ın kuruluş amaçları özel sektör tarafından gerçekleştirilemez.

3. Petrol ürünleri, toplumu en yaygın olarak etkileyen ürünlerin başında geldiğinden, stratejiktir.

Petrol, toplumda en yaygın kullanılan, her sektörü doğrudan veya dolaylı etkileyen ürünlerin başında gelmektedir. Ulaşım, sanayi ve enerji başlıca kullanım alanları olup, bu sektörler ekonomide lokomotif rol oynar. Bu nedenledir ki petrol politikalarına ayrı bir titizlik gösterilmektedir. Böyle-

sine önemli bir ürünün özelleştirilmesi, toplumsal sorumlulukla asla bağdaşmaz.

4. Petrol sektörü işletmeciliğinde kamu yararı değil, özel sektör kâr hırsı esas olacaktır.

TÜPRAŞ, Türkiye'nin kendine özgü koşulları içinde gereksinim hissedildiğinden kurulmuştur. Bu gereksinimde temel hareket noktası kamu yararı, başka deyişle ülke çıkarıdır. Özelleştirme programına alınmaya değin, çeşitli eleştirilere açık da olsa yine kamu yararı gözetilerek sürdürülen TÜPRAŞ politikaları, özelleştirme ile özel sektöre terk edilecek ve yerine piyasa kuralları hakim kılınacaktır.

5. Blok satış tekelleşmeye davettir.

TÜPRAŞ, öncelikle İzmit ve İzmir rafinerileri blok olarak satılmak istenmektedir. 1998 fiyatları ile 2 katrilyon TL olan satış hasılatı ile Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşu olan TÜPRAŞ'ın ancak tekeli sermaye tarafından blok olarak alınabilmesi mümkündür. Bu da özelleştirmenin dikkat çeken bir başka boyutudur. POAŞ'ın geri dönen özelleştirmesinde yaşananlar, TÜPRAŞ için de örnektir. Kaldı ki TÜPRAŞ, POAŞ'tan birkaç kat daha yüksek değerdedir. Milyarlarca doları hangi küçük sermaye sahipleri verebilecek ve iddia edildiği gibi Türkiye'de tekel olmayacak biçimde TÜPRAŞ rafinerileri satılacak ve böylece tekeli sermayenin eline geçmemiş olacak?

6. Petrol rafinerisi sektöründe tekel oluşacak ve ulus ötesi tekel kuralları hakim kılınacaktır.

Rafinerilerin tekeller tarafından satın alınması ile petrol ürünleri üretim, dağıtım ve fiyatlamasında tekeli politikalar hakim kılınacaktır. Petrol sektörü tekellerinin ulus ötesi niteliği ve yeni birleşmeler, bu alanda tekelleşmenin daha da yoğunlaşacağını ortaya koymaktadır. Özelleştirilirse TÜPRAŞ'ın da göstermelik yerli bir ortak ile bu dev ulus ötesi tekeller tarafından devralınacağına, yukarıda da değinildiği gibi kesin gözü ile bakılabilir. Bu petrol tekelleri ki, hükümetler devirmekte, faşist rejimleri ayakta tutmakta, dünya politikalarına yön vermekte ve daha ötesi savaş bile çıkartabilmektedirler. İşte TÜPRAŞ, bu tekellere teslim edilecektir.

*7. Türkiye petrol tekellerinin politikalarına teslim edilecek, onların oyuncu-
cağı olacaktır.*

Her birinin ekonomik gücü Türkiye bütçesinden öte, neredeyse Türkiye ulusal gelirine eşit olan bu tekeller TÜPRAŞ'ı ele geçirdiklerinde Türkiye'de yalnızca petrol sektörüne değil, her tür politikaya müdahale edebileceklerdir. Ayrıca MAI veya başka adlar altında bu tekellere uluslararası tahkimlerde dokunulmazlıklar da getirilerek, faaliyetleri ve kârları garanti altına alınacaktır. TÜPRAŞ özelleştiğinde yaşanacak tablo budur. Petrol arz ve fiyatları ile istedikleri gibi oynarlarken, ülke politikası ile de oynama gücüne sahip olacaklar.

8. Ulusal güvenlikte asgari stok şartı, özel sektörün “insafi”na bırakılacak.

Ulusal güvenlik nedeniyle petrol sektöründe asgari stok bulundurma zorunluluğu vardır. TÜPRAŞ ve POAŞ özelleştirildiğinde asgari stok şartı, özel sektörün “insafi”na bırakılmış olacaktır. Özel sektör ise ürün stoklama, milyonlarca doları bir kenarda tutma yerine bir an önce satış yaparak kâr elde etme peşinde olacaktır. Stok yapsa bile sembolik olmaktan öteye gidemeyecektir.

Açıkçası TÜPRAŞ ve aynı kapsama giren POAŞ'ın özelleştirilmeleri sonucu ulusal güvenlik nedeniyle bulundurulması gereken petrol ürününü stoklayacak kamu kuruluşu kalmayacaktır. Ulusal güvenliğin tehdit altında olduğu bir durumda ise, yeterli petrol ürünü stokunun olmamasından, ülke varlığı ve bütünlüğü tehlikeye girmiş olacaktır.

Petrol sektörünü bir oldubitti ile özelleştirmek isteyenler, tüm diğer kamu ve ülke çıkarını ilgilendiren durumlar için olduğu gibi, asgari petrol ürünleri stok şartını da yok saymaktadırlar.

*9. Kıbrıs olayında ve 1996'da yaşanan petrol kuyruklarında ATAŞ'ın tav-
rını unutmadık.*

1974'te Kıbrıs sorununun çözümü sırasında özel sektör rafinerisi olan Ataş'tan ordumuz için talep edilen petrol ürünlerinin verilmediğinin basına yansımaları, özelleştirme sonrası neler yaşanabileceğine bir örnektir. Özel bir rafinerinin, istediğine ürününü satın satmaması liberal ekonominin kuralıdır. Oysa bir kamu rafinerisi, ordusuna hizmet için özel çaba sarf eder.

Yine 1996 yılı Ekim ve Kasım aylarında ATAS, petrol ürün fiyatlarını düşük bulduğundan, satışlarını durdurmuştu. Bunun üzerine özellikle Güney’de petrol istasyonları önünde uzun kuyruklar oluşmuştu. Bu durum da yine liberalizme uygundur. Bir işletme ürününü satıp satmamakta serbesttir. Onları kârları dışında ne kuyruklar ve ne de halkın mağduriyeti ilgilendirir. Oysa kamu rafinerileri, kamuyu mağdur etmemeyi görev edinmişlerdir.

Bu olaylar, Türkiye’de rafineriler özelleştirildiğinde neler yaşanabileceğinin ve kamu rafinerilerinin ne denli gerektiğinin bir diğer açıdan örnekleridir.

10. Enflasyonu artıracak, topluca yoksullaşmaya yol açacaktır.

Bileşik kaplar örneği, diğer mal ve hizmetlerin fiyatlarını, petrol ürünleri fiyatları en geniş biçimde doğrudan veya dolaylı etkilemektedir. Petrol ürünlerinin fiyatlarının bu niteliği, enflasyon açısından da büyük önem kazanmaktadır. Çok daha önemlisi otomatik fiyatlamaya geçilmesi ile hem ham petrol ürün fiyatlarına ve hem de döviz kurlarına bağlı olarak petrol ürünlerinin fiyatları, fiyatlar genel düzeyini daha yüksek oranda etkileyecektir. TÜPRAŞ’ın özelleştirilmesi ile ürün fiyatlarını belirlemede otomatik fiyatlamaya geçişin getirdiği olanakla tekeli sermayeye koridorun üst sınırına yakın fiyat belirlemeye serbestlik olacak ve yüksek fiyatlar oluşacaktır. Böylece topluca yoksullaşmayı daha da artıracığından özelleştirilmemelidir.

11. Devlet önemli bir gelirden olacak, bütçe açıkları artacak ve daha da borçlanacaktır.

1998 yılı itibarıyla ulusal gelire katkı olarak 1,2 katrilyon TL katma değer ve 112 trilyon TL kâr sağlayan TÜPRAŞ, tekeli sermayeye teslim edildiğinde devlet de böylesi önemde gelir sağlayan bir kuruluşunu yitirmiş olacaktır. Ayrıca toplam vergi gelirinin beşte birini elde ettiği bir alan riske edilecektir.

Hazine Müsteşarlığı verilerine göre KİT’lerin kâr-zarar durumları son yıllarda şöyle olmuştur:

1994: 84,4 trilyon TL zarar

1995: 17,1 trilyon TL kâr

1996: 200,5 trilyon TL kâr

1997: 532,1 trilyon TL kâr

1998: 1.144,3 trilyon TL kâr

1999: 1.636,1 trilyon TL kâr (program)

12. Vergi ve fonlardan havadan yüksek gelir sağlayacaklar.

TÜPRAŞ'ın petrol ürünlerinden tahsil ettiği vergi ve fonlar, mevzuata göre bir ay sonra devlete ödenmektedir. TÜPRAŞ özelleştiğinde ülke bütçesinin beşte biri gibi büyüklüğe varan toplam vergi ve fonlar, sektör tarafından değerlendirilecek ve devletin parası ile önemli tutarlarda gelir elde edilecektir.

13. Ekonomiyi olumsuz etkileyecektir.

Ulaşım, enerji ve sanayi alanında kullanılan petrol bir yönüyle sanayi, diğer yönüyle fiyat politikalarını etkilerken, bu etkileşim doğal olarak ekonominin geneline yansımaktadır. Özelleştirme sonucu, yukarıda da değinildiği gibi petrol fiyatlarında yüksek artışlar olacak ve bu artışlar sanayiye de, en azından maliyetler yükseleceğinden olumsuz etkileyecektir. Dolaylı olarak ise diğer fiyat artışları nedeniyle, ekonomi yine olumsuz etkilenecektir.

14. TÜPRAŞ, özelleştirme adı altında yok pahasına tekellere verilecektir.

Asıl sorun, TÜPRAŞ'ın gerçek değeri üzerinden satılıp satılmaması değildir. Ancak gerçek değeri üzerinden de satılamayacağı, diğer özelleştirmelere bakarak belirtilebilir. 1990 sonrası 2 milyar dolara yakın yatırım yapılmış olup, 5 milyar dolardan aşağı bir değer biçilmesi mümkün gözükmemekle beraber, taşınır ve taşınamaz mal varlığı birlikte ele alındığında TÜPRAŞ'ın değeri 5 milyar dolardan çok daha yüksektir.

15. Kamu vicdanında aklanamaz.

Diğer özelleştirmelerde sürekli devrede olduğu gibi, “özelleştirme mafyası” TÜPRAŞ'ın satışında da işbaşında olacaktır. Özelleştirmelere mafyanın nasıl müdahale ettiği ve hatta alıcıları tayin ettiğine ilişkin

haberlerin sürekli medyada yer alması sonucu, kamuoyunda özelleştirmeye karşı zaten var olan olumsuz yargı daha da derinleşmiştir.

16. Özelleştirme ile işten çıkarmalar olacak, işçiler sendikasılaştırılacaktır.

Şimdiye değin özelleştirmelerden ve dahası özelleştirmeye hazırlık olarak yapılanlardan da anlaşılacağı gibi özelleştirme sonrası işten çıkarmalar, ücret düşüklüğü, çalışma koşullarının ağırlaşması ve işçilerin sendikasılaştırılması ve benzeri uygulamalar gündeme gelmektedir. Yukarıda da değinildiği gibi TÜPRAŞ'ta çalışanların yarıya yakını zaten sendikasılaştırılmıştır. Toplam çalışanlara göre sendikalı oranının %50,4 oluşu, özelleştirme sonucunda sendikalaşmanın ne halde olacağını ortaya koymaktadır.

17. TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi mevcut anayasaya ve yasalara aykırıdır.

TÜPRAŞ'ın özelleştirilmek istenmesi kamu vicdanı açısından aklanmadığı gibi, mevcut anayasaya ve yasalara da aykırıdır.

Özelleştirme ile TÜPRAŞ'ın kuruluş amacı çiğnenmekte ve kamu yararı yok sayılmaktadır. Bu yöndeki girişimler mevcut yasalara karşı gelmemiştir.

TÜPRAŞ ana sözleşmesinde, ülke gereksinimini karşılama temelinde olarak kuruluş amacı şöyle ifade edilmiştir:

“Yurtiçinde ve dışında petrol rafineri ve ek tesisleri ile her türlü yardımcı ve tamamlayıcı tesisler kurmak, satın almak, bu gibi tesislere iştirak etmek, işletme ve gerektiğinde tevsi etmek, her çeşit ham petrol ve petrol ürünlerini temin, ihraç ve ithal etmek, şirket sahibi bulunduğu rafinerilerde ham petrol ve yarı mamul petrol işlemek, bu nedenle her çeşit petrol ürünü ve yan ürün elde etmek, rafinerilerden elde edilen ürünleri depolamak, pazarlamak dağıtım şirketlerine satmak, ihraç etmek, bunun için yukarıdaki fıkrada belirtilen faaliyetlerin yürütülmesi amacıyla gerekli her türlü araç, gereç, malzeme ve tesisleri yapmak, kurmak, temin veya tedarik etmektir.”

Görüldüğü gibi TÜPRAŞ'ın kamu gereksinimini karşılamak amacıyla önce yasa ve daha sonra ana sözleşme ile kabul edilerek kurulmasını ve

görevlendirilmesini göz ardı etmek aynı zamanda yasaları çiğnemektir. Bu durumda TÜPRAŞ'ın özelleştirilmemesi aynı zamanda hukuk devleti olma gereğidir. Kaldı ki yalnızca pazar kurallarına göre hareket edebilen özel sektörden de, ana sözleşmenin getirdiği bu görevi yerine getirmesi asla beklenemez.

Bu durumda TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi ana sözleşmesinin çiğnenmesi olmakta ve ilgili yasalara aykırı düşmektedir.

TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi anayasanın tekelci yapıları engelleyici maddesine karşıdır.

Anayasa'nın 167. maddesi, "Devlet, para, kredi, sermaye, mal ve hizmet piyasalarının sağlıklı ve düzenli işlemelerini sağlayıcı ve geliştirici tedbirleri alır; piyasalarda fiili veya anlaşma sonucu doğacak tekelleşme ve kartelleşmeyi önler" hükmüne yer vermiştir.

Ülke petrol ürünleri üretiminin ve ithalatının %85'ini gerçekleştiren TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi ile piyasada kaçınılmaz olarak tekelci yapı oluşacaktır. TÜPRAŞ'ın blok satılacak olması bu yapının oluşmasına kesinlik getirecek bir uygulama olurken, gerçekte tüm diğer tür özelleştirmelerin de tekelleşmeye yol açacağı, yapılan örneklerden de açıkça anlaşılır. Örneğin NETAŞ ve TELETAŞ hisse senedi yoluyla özelleştirilmekle beraber, hisseleri kısa süre sonra tekellerin eline geçmiştir. Hangi açıdan ele alınırsa alınsın TÜPRAŞ özelleştiğinde yabancı-yerli sahipliğinde bu sektörde tekelleşmeye yol açılacaktır ve bu da Anayasa'nın 167. maddesine açıkça aykırıdır.

DİĞER AYKIRILIKLAR

TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi:

- 4046 sayılı Yasa'nın 2. maddesinin "d" fıkrasında "oluşabilecek tekelci yapının olumsuz etkilerinin önlenmesi" hükmüne de aykırıdır.
- 4046 sayılı Yasa'nın 2. maddesinin "g" fıkrasındaki "stratejik konularda devletin sahip olacağı imtiyazlı hisse oluşturulması" hükmü ise yok sayılmaktadır.

POAŞ'ın özelleştirilme iptali, TÜPRAŞ için de geçerlidir.

POAŞ'ın özelleştirilmesine karşı açılan davada 6. İdare Mahkemesi'nin iptal gerekçeleri olarak belirtmiş olduğu “stratejik öneme sahip”, “oluşabilecek tekelci yapının olumsuz etkilerinin önlenmesi”, “Rekabetin Korunması Hakkındaki Yasa'nın hükümlerinin dikkate alınmaması” vurguları, aynen TÜPRAŞ için de geçerlidir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Not: Ambargoludur. 21 Haziran 1999 Pazartesi günkü nüshanızda yayınlanabilir.

25 Haziran 1999

MEMUR ÜCRET ARTIŞI YİNE ENFLASYONA EZDİRİLİYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Yine memur (kamu çalışanları) ücret artışında gelinen nokta %20 ile %30 arasında değişen zam oranları ve “enflasyona ezdirmeyeceğiz” ifadeleridir.

Gerçek şu ki 1999 yılı ilk yarısı itibariyle ortalama memur maaşı 119 milyon 600 bin TL’dir. (1998 DPT tahmini tarafımızdan 1999 Ocak zammı olarak %30 artırıldı) ve yine Temmuz’da %30 ücret zammı yapıldığında 155 milyon 500 bin TL olacaktır. Her şeyden önce Ocak-Mayıs enflasyon oranı %25,1 olup, Haziran ayı %3’ten aşağı tahmin edilmemektedir. Dolayısıyla enflasyon oranı kadar Temmuz 1999 zammı yapılmamış olacaktır. Nerede kaldı en azından geçen yılın telafisi. Diğer bir gösterge olarak ise yalnızca mutfak gideri Türk-İş hesaplamasına göre Haziran 1999 itibariyle 97 milyon 266 bin TL, asgari geçim veya yoksulluk sınırı ise iki çocuklu bir aile için 295 milyon 600 bin TL’dir.

Memur gerçek ücretleri 1992 yılından bu yana sürekli gerilemektedir. 1991 yılı 100 kabul edilerek yapılan endekslemede, gerçek memur ücretleri 1998’de 33,3’e düşerek, %66,7 oranında gerilemiştir.

Memur ücretlerinde son 10 yıldaki en büyük düşüş 1994 yılında %106,3 enflasyon karşısında %30,5 oranında ücret artışı ile yaşanmış, 1995’te %93,6 enflasyon karşısında %41,1 ücret artışı yapılmış ve daha sonra 1998’de %84,6 enflasyon karşısında %54,8 oranında ücret zammı uygulanmıştır. Şayet Temmuz zammı %30 olursa 1999 yılı memur ücretleri ortalama zammı %49,5 olacak ki bu da, en az %60 olarak tahmin edilen daha yüksek orandaki enflasyon karşısında gerçek ücret kaybıdır.

1999 Bütçe gerekçesinde personel giderleri konsolide bütçenin %23,7’si olarak belirlenirken, 1999 yılı ilk dört ay bütçe ödemelerinin %60’ı borç faizi için harlandı. Banka batırmanın devlete yükü ise katrilyon TL ile ifade edilmektedir. Memur ücretleri üzerine sanki bir yük imişçesine söz edilirken, mali sermayeye

akan katrilyonlar ve diğer batırılanlardan hiç söz edilmemesi objektif bir yaklaşım değildir.

Hükümet ve bazı çevreler ise sürekli işçi ve memur ücretlerini karşılaştırarak bir başka toplumsal sorun yaratmak istemektedirler. Kamu işçi ücretleri de gerçek ücretlerin altında seyretmekteydi ve yapılan son toplu iş sözleşmesiyle belli oranda ücret zammı aldılar. Bu durumda kamu işçi ücretlerinin değil, asıl dikkat çekmesi gereken memur ücretlerinin düşüklüğüdür.

Mevcut koalisyon hükümeti memur ücretlerinde %67 zam yaparsa ancak 1991 yılı yakalanabilecektir. Kaldı ki 296 milyon olan asgari geçim için çok daha yüksek oranda zam gerekmektedir.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Ortalama memur maaşı (%30 artış ile): 155 milyon 500 bin TL
Haziran mutfak gideri: 97 milyon 266 bin TL
Haziran asgari geçim: 295 milyon 600 bin TL

1995-1999 KAMU ÇALIŞANLARI DÖNEMSEL VE YIL ORTALAMASI ÜCRET ARTIŞLARI											
1997				1998				1999 (Tem. zammı %30 olursa)			
Ocak	Mart	Temmuz	Yıl ort.	Ocak	Temmuz	Ekim	Yıl ort.	Ocak	Temmuz	Yıl ort.	
%33	%21,5	%30,9	%86,5	%35,3	%22,0	%11,2	%54,8	%30	%30	49,5	

SON 8 YILDA ENFLASYON VE KAMU ÇALIŞANLARI ÜCRET ARTIŞ ORANLARI			SON 8 YILDA KAMU ÇALIŞANLARI GERÇEK ÜCRETLERİ ENDEKSİ			
	Enflasyon artışı %	Kamu çalışanları ücretleri artışı %		Ücretler endeksi	Gerçek ücretler	Enflasyon endeksi
1992	70,1	57,2	1991	100,0	100,0	100,0
1993	66,1	45,9	1992	157,2	92,4	170,1
1994	106,3	30,5	1993	229,4	81,2	282,5
1995	93,6	41,1	1994	299,3	51,4	582,9
1996	80,4	89,5	1995	422,3	37,4	1128,4
1997	85,7	89,5	1996	800,3	39,5	2024,4
1998	84,6	54,8	1997	1492,6	39,7	3759,4
1999	60,0	49,5	1998	2310,5	33,3	6939,8
			1999	3454,2	31,1	11103,7

Petrol-İş Araştırma

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Altunizade Mah. Kuşbakışı Sok. No: 25 Üsküdar 81180, İstanbul
Tel: 0216-391 66 67 Fax: 0216-391 66 78/ 310 40 12

bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri...

24-25 Haziran 1999 tarihlerinde İstanbul'da toplanan 23. Dönem 11. Olağan Petrol-iş Başkanlar Kurulu, ülke ve Sendikamıza ilişkin son gelişmeleri gündemine alarak, görüş ve önerilerini aşağıda yer alan "Sonuç Bildirgesi" ile üyelerimize ve kamu-oyuna açıklamayı kararlaştırmıştır.

**Basın ve Yayının
Değerli Temsilcileri**

ÖZELLEŞTİRME VE EMEKLİLİK YAŞININ ARTIRILMASI ÇÖZÜM DEĞİL

Başkanlar Kurulumuz, 18 Nisan seçimleri sonrası kurulan yeni koalisyon hükümetinin program ve açıklamalarının işçi ve sendikaların beklentilerine uygun olmadığı sonucuna varmıştır.

Bu durumda **18 Nisan seçimleri biz işçiler ve emekçiler açısından beklenen istikrarı getirmemiş**, aksine önceki hükümetlerin uyguladığı çalışanların haklarını yok sayan ekonomi ve diğer politikalar aynen sürdürülmektedir. Örneğin yine bütçe açığını kapatma amacıyla ücretli ve diğer yoksul halk kesimlerinin vergilendirilmesi öngörülmekte, kamu çalışanları ücretleri düşük tutulmaya çalışılmakta, zaten kısıtlı olan sosyal güvenlik haklarına "sosyal güvenlik reformu" adı altında daha da kısıtlamalar getirilmeye çalışılmakta, yine bu ülke halkının değil IMF'nin sözü sorgusuz sualsiz bir buyruk olarak kabul edilmekte ve yine ülkenin kurtuluşu "özelleştirme" ve "sosyal güvenlik reformu" gibi yeni liberal, küresel ekonomik politikalara bağlanmaktadır. Sermaye kesimine ise, "kirzdeyiz" bahanesine de dayanılarak, sürekli devletten birşeyler verilme, teşvikler sağlanmaya devam edilmektedir.

1999 yılında 9 katrilyonluk bütçe açığı ileri sürülerek memur ücret zammı %10'lardan başlatılırken, 27 katrilyonluk bütçenin yarısına yakınının yalnızca faize gitmesi bir yük olarak gündeme getirilmemektedir. Sermayeye, özellikle **mali sermayeye bütçeden aslan payı kaynak aktarımına "evet"** diyorlar, ancak işçilerin ve memurların bütçenin dörtte biri olan ücretlerini artırmaya "hayır". Hükümet sermayeden vergi yolu ile alamadığını yüksek faizlerle borçlanma ile almaya çalışmaktadır. Diğer yanda ise katrilyonlarca lirayı, kendi bankasını soyarak devlete ve oradan da yoksul halka yükleyenlere ses yok.

Peş peşe zamlar gelmektedir. İsrarlı uyarılarımıza rağmen, petrol ürünlerinde otomatik fiyatlamaya geçmekle, tamamen özelleştirme amaçlı ve sermayenin çıkarına olarak topluca yoksullaşma hızlandırıldı. **1999 yılı ilk 5 ayında enflasyon %21.5 olurken, süper benzin %68.4, normal benzin %68.8 ve mazot %66.5** oranlarında 3 kattan daha yüksek artırmıştır. Bu artışlar dünya ham petrol fiyatlarındaki artışa bağlansa da, 1998'de düşerken yansıtılmadığını hatırlatmak gerekir. Örneğin Aralık 1997-Nisan 1999 dönemi Türkiye'ye **ham petrolün maliyet endeksi 118.9 olurken, örneğin süper benzin fiyatı artış endeksi 135.8, mazot fiyatı artış endeksi 148.1** olmuştur. Ayrıca tüm diğer fiyatları doğrudan etkilediğinden, petrol fiyatlarındaki artışa dünya geneli de olsa farklı yaklaşmak ve sonuçta halkın topluca yoksullaşmasını önleyici önlemler almak hükümetlerin sorumluluğudur.

"Sosyal güvenlik reformu" adı altında emeklilik yaş sınırını 60'a yükseltmek, sosyal güvenlik hizmetlerini daha da kısmak, primleri artırmak ve ödeme sürelerini 5 binden 7-9 bine uzatmak ve sosyal güvenlik ile sağlığı ayırarak özelleştirilmesini hızlandırmak istemektedirler. Oysa bizzat geçen Çalışma Bakanı dahi emeklilik yaş sınırını artırmanın SSK'nın finansal sorunu çözemeyeceğini belirtmişti. Diğer elde ise soruyoruz; **"45 yaşından sonra hangi işveren bize işverecek ve 60-62 yaşına kadar çalışacağız?"** Zaten çalışma olanağı olan 60 yaşına kadar çalışmakta ve geç emekli olmakta. Ancak bu yaşa kadar çalışma olanağı bulamayan, o da yoksulluk sınırı altında bir maaşla emekli olabilmektedir. Çözüm, devletin tüm diğer ülkeler gibi sosyal güvenliğe katkıda bulunmasından, 5 milyona varan kayıt dışı çalışan işçinin sosyal güvenlik kapsamına alınmasından geçmektedir. Bu arada **işten çıkarmaları engelleyici yasanın kabulü ile birlikte, işsizlik sigortasının çıkarılması** gereğini yineleriz.

Elbette; gündeme gelen ABD vatandaşlarının milletvekili olma sorunu çözülsün, yine Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı olmakla beraber kafası ABD'li olanlardan, çetelerden ve tele-kulak mafyasından devlet ve siyaset arındırılsın, tarikatların iç yüzü ortaya çıkarılsın, şeriat özlencilerine karşı demokrasi ve cumhuriyet korunsun. Türkiye'de temiz toplum olsun. Siyaset temizlensin. Suçlular bulunsun ve cezalandırılsın.

Ancak tüm bunların yanı sıra bizler de varız bu ülkede, hem de yakıcı sorunlar yaşıyoruz. Örneğin demokrasi, insan haklarına ilişkin sorunlarımız var. Sendikal özgürlükler yok. Sermayeye her türlü ko-

25 Haziran 1999

ÖZELLEŞTİRME VE EMEKLİLİK YAŞININ ARTIRILMASI, ÇÖZÜM DEĞİLDİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

24-25 Haziran 1999 tarihlerinde İstanbul'da toplanan 23. Dönem 11. Olağan Petrol-İş Başkanlar Kurulu, ülke ve sendikamıza ilişkin son gelişmeleri gündemine alarak, görüş ve önerilerini aşağıda yer alan “sonuç bildirgesi” ile üyelerimize ve kamuoyuna açıklamayı kararlaştırmıştır.

Başkanlar kurulumuz, 18 Nisan seçimleri sonrası kurulan yeni koalisyon hükümetinin program ve açıklamalarının, işçilerin ve sendikaların beklentilerine uygun olmadığı sonucuna varmıştır.

Bu durumda 18 Nisan seçimleri biz işçiler ve emekçiler açısından beklenen istikrarı getirmemiştir. Aksine önceki hükümetlerin uyguladığı çalışanların haklarını yok sayan ekonomi ve diğer politikalar aynen sürdürülmektedir. Örneğin yine bütçe açığını kapatmak amacıyla ücretli ve diğer yoksul halk kesimlerinin vergilendirilmesi öngörülmekte, kamu çalışanlarının ücretleri düşük tutulmaya çalışılmakta, zaten kısıtlı olan sosyal güvenlik haklarına “sosyal güvenlik reformu” adı altında daha da kısıtlamalar getirilmeye çalışılmakta, yine bu ülke halkının değil IMF'nin sözü sorgusuz sualsiz bir buyruk olarak kabul edilmekte ve yine ülkenin kurtuluşu “özelleştirme” ve “sosyal güvenlik reformu” gibi yeni liberal, küresel ekonomik politikalara bağlanmaktadır. Sermaye kesimine ise, “krizdeyiz” bahanesine de dayanılarak, sürekli devletten bir şeyler verilmeye, teşvikler sağlanmaya devam edilmektedir.

1999 yılında 9 katrilyon TL'lik bütçe açığı ileri sürülerek memur zammı, %10'lardan başlatılırken, 27 katrilyon TL'lik bütçenin yarısına yakınının yalnızca faize gitmesi bir yük olarak gündeme getirilmemektedir. Sermayeye, özellikle mali sermayeye bütçeden aslan payı kaynak aktarımına “evet” diyorlar, ancak işçilerin ve memurların bütçenin dörtte biri olan ücretlerini artırma-

ya “hayır”. Hükümet sermayeden vergi yolu ile alamadığını yüksek faizlerle borçlanma ile almaya çalışmaktadır. Diğer yanda ise katrilyonlarca lirayı kendi bankasını soyarak devlete ve oradan da yoksul halka yükleyenlere ses yok.

Peş peşe zamlar gelmektedir. Israrlı uyarılarımıza rağmen petrol ürünlerinde otomatik fiyatlamaya geçmekle, tamamen özelleştirme amaçlı ve sermayenin çıkarına olarak topluca yoksullaşma hızlandırıldı. 1999 yılı ilk beş ayında enflasyon %21,5 olurken, süper benzin %68,4, normal benzin %68,8 ve mazot %66,5 oranlarında üç kattan daha yüksek artırılmıştır. Bu artışlar dünya ham petrol fiyatlarındaki artışa bağlansa da 1998’de düşerken fiyatlara yansıtılmadığını hatırlatmak gerekir. Örneğin Aralık 1997-Nisan 1999 dönemi Türkiye’de ham petrolün maliyet endeksi 118,9 olurken, örneğin süper benzin fiyatı endeksi 135,8, mazot fiyatı endeksi 148,1 olmuştur. Ayrıca diğer tüm fiyatları doğrudan etkilediğinden, petrol fiyatlarındaki artışa dünya genelinde de olsa farklı yaklaşmak ve sonuçta halkın topluca yoksullaşmasını önleyici önlemler almak hükümetlerin sorumluluğudur.

“Sosyal güvenlik reformu” adı altında emeklilik yaş sınırını 60’a yükseltmek, sosyal güvenlik hizmetlerini daha da kısmak, primleri artırmak ve ödeme sürelerini beş binden, yedi-dokuz bin güne uzatmak ve sosyal güvenlik ile sağlık hizmetlerini ayırarak özelleştirilmesini hızlandırmak istemektedirler. Oysa bizzat önceki çalışma bakanı dahi emeklilik yaş sınırını artırmanın SSK’nın finansal sorununu çözemeyeceğini belirtmişti. Diğer elde ise soruyoruz; “45 yaşından sonra hangi işveren bize iş verecek ve 60-62 yaşına kadar çalışacağız?” Zaten çalışma olanağı olan 60 yaşına kadar çalışmakta ve geç emekli olmaktadır. Ancak bu yaşa kadar çalışma olanağı bulamayan, o da yoksulluk sınırı altında bir maaşla emekli olabilmektedir. Çözüm, devletin tüm diğer ülkeler gibi sosyal güvenliğe katkıda bulunmasından, beş milyona varan kayıt dışı çalışan işçinin sosyal güvenlik kapsamına alınmasından geçmektedir. Bu arada işten çıkarmaları engelleyici yasanın kabulü ile birlikte işsizlik sigortasının çıkarılması gereğini yineleriz.

Elbette; gündeme gelen ABD vatandaşlarının milletvekili olma sorunu çözülün, yine Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı olmakla beraber kafası ABD’li olanlardan, çetelerden ve tele-kulak mafyasından devlet ve siyaset arındırılsın, tarikatların iç yüzü ortaya çıkarılsın, şeriat özlemcilerine karşı demokrasi ve cumhuriyet korunsun. Türkiye’de temiz toplum olsun. Siyaset temizlensin.

Suçlular bulunsun ve cezalandırılsın.

Ancak tüm bunların yanı sıra bizler de varız bu ülkede, hem de yakıcı sorunlar yaşıyoruz. Örneğin demokrasi, insan haklarına ilişkin sorunlarımız var. Sendikal özgürlükler yok. Sermayeye her türlü kolaylık sağlanırken, diğer yandan sendikalara, işçilere halen 12 Eylül rejimi koşulları dayatılmaktadır. Çifte standartlı demokrasi olmaz. Bu durumda öncelikle parlamentonun kabul ettiği ve yedi yıldır yasalaşmayan ILO sözleşmelerine uygun çalışma mevzuatı düzenlenmelidir.

Halen çözüm yoluna girmeyen Kürt sorunu, demokrasi, insan hakları, kardeşlik ve barış temelinde çözümlenmelidir. Sorun hiçbir baskıya maruz kalmadan tartışılmalı, çözüm yolları bulunmalıdır. Unutulmamalı ki biz bu sorunu çözemeysek, başta ABD olmak üzere, diğer devletler “çözerler”. Resmi açıklamaya göre iki milyon kişi evinden ayrılmış, sefalet içinde yaşıyor, ayrıca milyarlarca dolar harcıyor. Kardeşi kardeşe düşman etme oyununu bozma, bu sorunun sürmesinden çıkarı değil, zararı olan bizlerin elindedir.

Hükümetler dış borç alabilmek amacıyla gözü kapalı özelleştirme yapırlarken, günü kurtarma peşindedirler. Oysa özelleştirme ile kamu gücü yok oluyor, sosyal devletin pınarları kurutuluyor. Ülkenin yalnızca bugünü değil, geleceği de satılıyor. Özelleştirme yapan ülkelerin ekonomik krizden kurtulamamaları dikkatlerden kaçmamalıdır.

Özelleştirmenin gelir sağlayıp sağlamayacağına yanıt ise, şimdiye değin 4,8 milyar dolarlık hacimde satışın oluşuna karşılık 4,6 milyar dolarlık harcamanın yapılması verilebilir. Kaldı ki satış tutarları henüz tam olarak tahsil edilmiş de değildir. 1998’de kriz bahanesiyle özel sektör devletten taviz üstüne taviz alırken, KİT’lerin kârı 1998’de 1,1 katrilyon TL olmuş, 1999’da ise çok daha yüksek tahmin edilmektedir. Demek oluyor ki özel sektör krizden etkilenirken, kamu sektörü etkilenmemiş aksine üretimini sürdürmüştür. Kaldı ki, halkın çıkarına ise bir KİT kâr etmeden de üretimini sürdürür.

Uluslararası tahkimin getirilmeye çalışılması ise özelleştirmenin bir başka olumsuz yönü olup, böylece KİT’ler ulus ötesi tekelere peşkeş çekilebilecek, ulusal mevzuatın olası engelleri ortadan kaldırılacaktır. Özellikle enerji sektörünün özelleştirilmesi için getirilmek istenen uluslararası tahkim, tekelleri sermayenin çıkarlarının garanti altına alınması için ülkemizin bağımsızlığının ayakal-

tına alınması, kendi yasalarının yok sayılmasıdır.

Mevcut koalisyon hükümetinin daha iktidara gelir gelmez özelleştirmenin bir an önce yapılacağından ve uluslararası tahkimin getirileceğinden söz etmesi, önceki hükümetler ile aynı üslupta ve ancak daha da kararlı olduğunu göstermektedir. Biz de bu durumda sendikalar ve özelleştirme karşıtları olarak mücadele çizgimizi ve yoğunluğunu daha da artırma görevimizi yerine getireceğiz. Aksi halde gözlerini dahi kırpmadan bir oldubitti ile dev kamu kuruluşları yabancı-yerli tekeli sermayeye devredilecektir.

Sendikamızın örgütlü olduğu POAŞ, PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ ve İGSAŞ da özelleştirme kapsamında bulunmaktadır. Bu nedenle özelleştirme karşıtı mücadelede Petrol-İş olarak ayrı bir yükümlülüğümüz vardır.

Ülke ekonomisi, genel fiyat düzeyi, gelir dağılımı vb.nin yanı sıra savunması açısından da büyük önem taşıyan petrol sektörü bir oldubitti ile yabancı-yerli tekeli sermayeye devredilmek istenmektedir. POAŞ örneğinde olduğu gibi TÜPRAŞ ve yine petrol sektörü ile bağlı olan PETKİM'in özelleştirilmesine ilişkin tezgâhlar kurulmuş, "doğru zaman" kollanmaktadır. Örneğin İzmit ve İzmir TÜPRAŞ'a kolay ve sorunsuz satılsın diye 2 milyar dolar yatırım yapılmıştır. Hiç kuşku yok bu yatırımın yapılması olumludur ancak diğer KİT'lerin, yatırım yapılmayarak yok olmaya bırakılması ile bu tutum çelişmektedir. TÜGSAŞ ve İGSAŞ da özelleştirilmenin eşğine getirilmiştir ve beraberinde zaten zor durumda olan Türkiye tarım kesimi de yıkıma sürüklenecektir.

Kamu çalışanlarının toplu sözleşmeli, grevli sendikal haklara kavuşması 1992 yılından bu yana sürüncemede tutulmaktadır. Oysa bugün ortalama aylıkları 119,6 milyon TL olan kamu çalışanlarının gerçek ücretleri 1992 yılından bu yana %66,7 oranında gerilemiştir. Bu durumda kamu çalışanlarına ve emeklilere en az %67 oranında ücret zammı yapılmalı ve eksiksiz sendikal haklara kavuşturulmalıdırlar.

Ücretlerin görülmemiş ölçüde düşüşü ve çalışma koşullarının kötüleşmesi karşısında işçilerden yaygın bir sendikalaşma isteği gelmektedir. Ancak sendikalaşmayı işyerlerinde sağlarken, masa başında ilgili prosedürler ve yasaların olumsuzluğu nedeniyle yetki alınamamakta ve sonuçta binlerce işçi yalnızca sendikalaştığından işinden olmaktadır. Sendikasızlaşma ise bir başka sorundur.

Zorunlu Tasarruf Fonu'nda biriken 1,3 katrilyon liramızın daha fazla gecikil-

meden, TELEKOM hisselerini verme gibi oyalamacalara gitmeden derhal hak sahiplerine geri verilmesini bir kez daha yineleriz.

Taşeron işçilerin sendikalaşmalarının tanınması ve toplu iş sözleşmesinden yararlanmaları yönünde verilen yargı kararına gecikilmeden uyulmalı, yine taşeron işçilerinin kadroya geçmeleri yönünde hükümet yetkilileri verdikleri sözü tutmalıdır.

Yukarıda sayılan; sosyal güvenlik haklarımıza saldırının geri püskürtülmesi, özelleştirmenin önlenmesi, çalışma yasalarının en az ILO sözleşmeleri doğrultusunda düzenlenmesi, işten atılmaların durdurulması ve sendikalaşma hakkımız için, Türkiye genelinde tüm işçi ve kamu çalışanları konfederasyonlarının bir araya gelerek “emek cephesi” oluşturmaya çağırıyoruz.

01 Temmuz 1999

ÖZELLEŞTİRİLEN PETLAS'TAN 222 İŞÇİ DAHA ATILDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

6 Mayıs 1997'de özelleştirildiğinden bu yana PETLAS'tan 30 Haziran 1999'a değin 276 işçi atılmıştı, ancak bu kadarla da kalınmadı. İşveren dün, 30 Haziran'da yaptığı bir duyuru ile 222 işçinin daha işten atıldığını açıkladı.

Sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS, 6 Mayıs 1997'de KOMBASSAN Holding'e peşin 3,6 milyon dolar, yedi yıl vadeli toplam 34,8 milyon dolara satılmıştı. Özelleştirilirken ÖİB yetkilileri ve yine bizzat KOMBASSAN Holding sahipleri üretim ve istihdamda artış garantisi vermişler, hatta sayının en az 1.500 olacağını belirtmişlerdi. Ancak iki yıl içinde kapsam dışı dahil toplam 1.250 çalışanın yarısı işten çıkarıldı. Yalnızca atılan sendikalı işçi sayısı 498'dir. Bu dönem içinde tüm açıklamaların aksine hiçbir teknolojik yatırımda da bulunulmamıştır.

PETLAS, 1974 Kıbrıs Harekâtı sırasında yaşanan olumsuzluk sonucu bir gereksinimden kurulmuş, 1997'de temeli atılmış, ancak başta özel lastik firmaları olmak üzere engellerle karşılaşmış ve deneme üretimine geçişi 1990'da olabilmişti. Daha üç yıl geçmeden özelleştirme ihalesine çıkarıldı. Bir oldubitti ile satılamayınca, bu kez 5 Nisan 1994 kararları ile kapatılmak istendi. Daha sonra değerinin oldukça altına bir fiyatla KOMBASSAN Holding'e satıldı. Bu arada diğer özelleştirilen kuruluşlar gibi PETLAS'ın satışı da Kayseri Bölge İdare Mahkemesi kararı (esas 1997/597) ile durdurulmuştu.

PETLAS'ın özelleştirilmesi; ülkemizde özelleştirmelerin hem kamu çıkarı, yine ulusal savunma ve yine çalışanlar açısından ne denli olumsuz sonuçlara yol açtığı, tüm bunların ötesinde iddia edildiği ve sözlerin verildiği gibi istihdamda artışa yol açmadığının, teknolojik yatırımlarının

yapılmadığının ve aksine kamu mallarının yok pahasına sermayeye aktarıldığının bir örneğidir.

Şu anda PETLAS işçileri ve aileleri, yine Kırşehir halkı yörenin tek sanayi kuruluşu olan PETLAS'tan çıkarılan 222 işçinin geri alınması yönünde duyarlılıklarını üst düzeye çıkarmış durumdadır. Nasıl ki 5 Nisan kararları ile PETLAS'ın kapatılmasına seyirci kalınmamışsa, şimdi de KOMBAS-SAN işvereni ile hükümet arasındaki çözülmemiş teminat sorununun, işçilerin işten çıkarılarak çözülmesine izin verilmeyecektir.

PETLAS işverenin işçileri işten atma gibi mağduriyetlerine yol açarak bir çözüm yoluna gitmeye hakkı olmadığı gibi, hükümetin ve diğer Kırşehir resmi yetkililerinin de bu keyfi uygulamaya seyirci kalmaları asla doğru değildir.

İşvereni, atılan işçileri geri almaya, hükümeti ve diğer yetkilileri de göreve çağırıyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

05 Temmuz 1999

PETLAS'TAN ATILAN 222 İŞÇİ İÇİN İŞYERİ ÖNÜNDE BEKLEYİŞ SÜRÜYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

1 Temmuz tarihli açıklamamızda, sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS'tan, 30 Haziran tarihi itibarıyla 222 işçinin daha atıldığını belirtmiş, işvereni bu keyfi, haksız ve yasadışı uygulamadan vazgeçmesi için uyarılmış, hükümeti ve diğer kamu yetkililerini de konuya duyarlı kalmamaya çağırılmıştık.

Ancak aradan dört gün geçmesine ve tüm girişimlerimize rağmen PETLAS işvereninden hiçbir yanıt gelmemiştir.

Şu anda 750 üyemiz, aileleri ve Kırşehir halkından da katılımı işyeri önünde Petrol-İş temsilcilik binasında işe dönmek için beklemektedirler. İşveren konuyu görüşmeye dahi yanaşmazken, hükümet ve yerel kamu yetkilileri de yalnızca seyretmekle yetinmektedirler.

222 işçinin işten atılması hiç de küçümsenecek bir olay değildir. Daha önce de, özelleştirildiği 6 Mayıs 1997'den 30 Haziran'a değin 276 işçi atılmıştı.

PETLAS, 6 Mayıs 1997'de KOMBASSAN Holding'e peşin 3,6 milyon dolar, yedi yıl vadeli toplam 34,8 milyon dolara satılmıştı. Tüm itiraz ve uyarılarımıza rağmen özelleştirilirken ÖİB yetkilileri ve yine bizzat KOMBASSAN Holding sahipleri üretim ve istihdamda artış garantisi vermişler, hatta sayının en az 1.500 olacağını belirtmişlerdi. Ancak aradan geçen iki yıl içinde kapsam dışı dahil toplam 1.250 çalışanın yarısı işten çıkarılmıştır. Teknolojik gelişme yönünde ise hiçbir yatırım yapılmamıştır.

PETLAS'ın kuruluşu, 1974 Kıbrıs Harekâtı sırasında yaşanan olumsuzluklara dayanmaktadır. 1977'de temeli atılmış, ancak başta özel lastik firmaları olmak üzere engellerle karşılaşmış ve deneme üretimine geçi-

şı 1990'a değin ertelenmiş ve daha üç yıl geçmeden özelleştirme ihalesine çıkarılmıştır. Bir oldubitti ile satılamayınca, 5 Nisan 1994 kararları ile kapatılmak istendi. Daha sonra değerinin oldukça altında bir fiyatla KOMBASSAN Holding'e satıldı. Bu arada diğer özelleştirilen kuruluşlar gibi PETLAS'ın satışı da Kayseri Bölge İdare Mahkemesi kararı (esas 1997/597) ile durdurulmuştur.

PETLAS'ın özelleştirilmesi ile yaşandığı gibi ülkemizde özelleştirmeler; kamu çıkarları, ulusal savunma ve yine çalışanlar açısından olumsuz sonuçlara yol açmaktadır. Ayrıca iddia edildiği ve sözlerin verildiği gibi istihdamda artışa yol amadığı, teknolojik yatırımlarının yapılmadığı ve aksine kamu mallarının yok pahasına sermayeye aktarıldığı ortaya çıkmaktadır.

Nasıl ki 5 Nisan Kararları ile PETLAS'ın kapatılmasına seyirci kalınmamış ve özelleştirilirken haklarımızın korunması yönünde kararlılık göstermişsek, şimdi de KOMBASSAN işvereninin hükümetle olan sorunun çözümü için işçilerin işten çıkarılarak çözülmesine de izin verilmeyecektir.

İşveren, çıkartılan işçileri bir an önce geri almalı, hükümet ve diğer yetkililer de bu keyfi duruma daha fazla seyirci kalmamalıdır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

07 Temmuz 1999

PETLAS'TAN, 222 TAZMİNATSIZ ÇIKIŞ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Daha önceki açıklamalarımızda da ifade ettiğimiz gibi PETLAS'tan, 30 Haziran 1999 tarihi itibarıyla 222 üyemiz, hiçbir hukuki gerekçesi olmadan ve tazminatsız olarak işten çıkarıldılar. İşverene bu keyfi, haksız ve yasadışı uygulamadan vazgeçmesi için yedi gündür yaptığımız tüm uyarılarımız sonuçsuz kaldı ve atılan işçiler halen işlerine dönmediler. Aksine diğer üyelerimize de tehditlerde bulundular. İşçi hakkı tanımayan, yasadışı, özelleştirme protokolüne dahi uyulmayan bu durumu açıkladığımız hükümet ve diğer kamu yetkilileri de konuya duyarsızlıklarını sürdürmektedirler. Oysa bizzat Sayın Başbakan Ecevit özelleştirmeler sonucu istihdamın korunacağını her fırsatta yinelemekteydi.

Şu anda 529 üyemiz çalışmaya devam ederken, işten atılan üyelerimiz, aileleri ve Kırşehir halkının desteğiyle işyeri önünde ve Petrol-İş temsilcilik binasında işe dönmeyi beklemektedirler.

PETLAS'tan, özelleştirildiği 6 Mayıs 1997'den 30 Haziran'a değin 276 işçi atılmıştır ve en son bu rakama 222 işçi daha eklenmek istenmektedir. Oysa ÖİB (Özelleştirme İdaresi Başkanlığı) ve KOMBASSAN yetkilileri arasında özelleştirme sırasında yapılan protokole göre yatırım yapılacak ve çalışan işçi sayısı 700'lerin altına düşmeyecekti. Bu koşullara uyulmamıştır ve şu anda 529 üyemiz kalmıştır. İşveren tarafından taşeron ve geçici işçi sayıları ileri sürülse de bu tamamen yasaya karşı hile olup, bu durumda neden daimi işçilerin işten atıldığına yanıt veremezler. Protokolün çiğnenmesini, işçilere haksızlık yapılmasını ve hukuksuz bir ortamdaymışız gibi hareket edilmesini hükümet ve ÖİB yetkilileri yalnızca seyrediyorlar.

İstihdam ve teknolojik gelişme yönünden olumlu gelişmelere yol açacağı

ısrarla belirtilerek özelleştirilen, geçen yıl ÖİB tarafından “örnek özelleştirme” olarak basına tanıtılan ve Kırşehir’in tek sanayi kuruluşu olan PETLAS, şimdi ölüme mi terk ediliyor? Yoksa kamu kuruluşlarının yağmalanmasında yeni oyunlar mı oynanmaktadır?

Bilindiği gibi PETLAS, 6 Mayıs 1997’de KOMBASSAN Holding’e peşinatı 3,6 milyon dolar, yedi yıl vadeli toplam 34,8 milyon dolara satılmıştı. Tüm itiraz ve uyarılarımıza rağmen özelleştirilirken ÖİB yetkilileri ve yine bizzat KOMBASSAN Holding sahipleri üretim ve istihdamda artış garantisi vermişler, hatta sayının en az 1.500 olacağını belirtmişlerdi. Ancak aradan geçen iki yıl içinde kapsam dışı dahil toplam 1.250 çalışanın yarısı işten çıkarılmıştır. Teknolojik gelişme yönünde ise hiçbir yatırım yapılmamıştır. PETLAS’ın kuruluşu, 1974 Kıbrıs Harekâtı sırasında yaşanan olumsuzluğa dayanmaktadır. 1977’de temeli atılmış, ancak başta özel lastik firmaları olmak üzere engellerle karşılaşmış ve deneme üretimine geçiş 1990’a değin ertelenmiş ve daha üç yıl geçmeden özelleştirme ihalesine çıkarılmıştır. Bir oldubitti ile satılmayınca, 5 Nisan 1994 Kararları ile kapatılmak istendi. Daha sonra değerinin oldukça altında bir fiyatla KOMBASSAN Holding’e satıldı. Bu arada diğer özelleştirilen kuruluşlar gibi PETLAS’ın satışı da Kayseri Bölge İdare Mahkemesi kararı (esas 1997/597) ile durdurulmuştur.

PETLAS’ın özelleştirilmesinde yaşananlar özelleştirmelerin ne olup olmadığına çarpıcı bir örnek oluşturmaktadır. Her şeyden önce kamu çıkarları, ulusal savunma ve çalışanlar açısından olumsuz sonuçlara yol açmaktadır. Ayrıca iddia edildiği ve sözlerin verildiği gibi istihdamda artışa yol açmamış, teknolojisini geliştiren yatırımlar yapılmamış ve sonuçta kamu kaynakları yok pahasına sermayeye aktarılmıştır.

İşvereni; haksız, hukuksuz ve tazminatsız biçimde çıkarttığı işçileri bir an önce geri alması yönünde uyarıyor, hükümet ve diğer kamu yetkililerini de bu keyfi duruma daha fazla seyirci kalmamaya çağırıyoruz.

23 Temmuz 1999

FAİZ ÖDEMELERİNE PARA BULMAK İÇİN SOSYAL GÜVENLİKTE KISITLAMA YAPILMASIN!

**ÇÖZÜM: KAÇAK ÖNLENSİN+VERGİ TOPLANSIN=
12,2 KATRİLYON TL!**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Hükümet yetkilileri sürekli sosyal güvenlik açısından, bu açığın giderek artacağından ve bu nedenle de “Sosyal Güvenlik Reformu” adı altında sosyal güvenlik haklarından kısıtlamaya gidileceğinden söz etmekte ve bu yönde ısrarlı bir tavır içindeler.

Aslında hükümet yetkilileri bu söylem ve iddialarında asla samimi değildirler. Çünkü amaçları gerçekten devlete gelir elde etmek olsaydı aşağıda tabloda sunulduğu gibi; SSK kaçacağını önlemeye çalışırlar, kayıt dışı ekonomiyi vergilendirirler, pastadan aslan payı alan mali sermayeye vergi getirirler ve vergi alacaklarını toplarlardı. Şayet bu uygulamaları düşünselelerdi, kaba bir hesapla 1999’da devletin mevcut gelirlerine ek olarak 12,2 katrilyon TL daha gelir elde edebilirlerdi.

Hükümet yetkilileri devletin 1999 yılı için 10 katrilyon TL’nin üzerinde ödeyeceği faizin nasıl azaltılabileceğini asla düşünmemekte veya en azından bu yönde kamuoyuna açıklama yapmamaktadırlar. Ancak memur zammı veya 1999’da 1,6 katrilyon TL olacağı tahminen açıklanan sosyal güvenlik zammından sürekli söz etmektedirler.

Belli bir kesime hiç dokunulmazken yalnızca sosyal güvenlik harcamalarından kısıntıya gidilmek istenmesi, faiz ödemelerinin daha kolay yapılmak istendiği sonucunu ortaya koymaktadır. Katrilyonlarca TL faiz geliri elde eden bir avuç kişiden hiçbir kısıtlamaya gidilmek istenmemektedir.

Ayrıca SSK'nın 7,5 milyar dolarlık gelirine göz dikilmiştir. Taslakta öngörülen "işsizlik sigortası" uygulaması ile yeni zorunlu tasarruf fonları yaratılmak istenmektedir. Sigortalının denetimi dışında birikecek bu yeni kaynak sıfır veya sembolik faizlerle kullanılacak, nasıl ki kazanılmış sosyal güvenlik haklarını bir çırpıda yok etmek istiyorlarsa yine diyecekler ki "devlette para yok işsizlik sigortalarını ödeyemeyeceğiz." Kaldı ki zaten hak etmek de mevcut istihdam koşullarına göre çok sayıda koşula bağlanmış olduğundan pek olanaklı değil ve edilse de en fazla 300 gün ödenecek. Sonuçta devlet bu yolla da ücretlilerin haklarına el koymayı düşünüyor yargısına varmaktayız.

Hükümet yetkililerini uyarıyoruz; faiz ödemeleriniz için bizim alınteri ile biriktirdiğimiz, geleceğimiz için büyük önem taşıyan sosyal güvenlik kaynaklarımıza el uzatmayın. En kaba hesaplama ile bile diğer kesimlerden kolayca 12,2 katrilyon TL elde edilebilir. Elbette istenirse. Bu ülkede bir avuç kişinin çıkarı için IMF'nin dayatmasına değil milyonların sesine kulak vermek zorundasınız. Zaten siz bu nedenle hükümettesiniz.

Aksi halde 24 Temmuzları devam ettireceğiz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

ÇÖZÜM
SSK kaçaklarının önlenmesi ile sağlanacak gelir: 1,7 katrilyon TL
Beyan edilen vergiden kaçakların önlenmesi ile sağlanacak gelir (1): 3,5 katrilyon TL
100 milyar dolarlık kayıt dışının vergilendirilmesi ile sağlanacak gelir (2): 5 katrilyon TL
Mali piyasalardaki yalnızca yüksek kazancın vergilendirilmesi ile sağlanacak gelir (3): 2 katrilyon TL
Toplam: 12,2 katrilyon TL
1) 1998 yılı için Maliye Bakanlığı %38,2 oranında vergi ödenmediğini açıkladı.
2) DİE, dört buçuk milyon çalışanı kapsayan kayıt dışının 100 milyar dolar olduğunu açıkladı.

04 Ağustos 1999

MEZARDA EMEKLİ OLMAMAK İÇİN DİRENME HAKKIMIZI KULLANACAĞIZ!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

4 Ağustos 1999 tarihinde İstanbul'da toplanan Olağanüstü Petrol-İş Başkanlar Kurulu, sosyal güvenlik, özelleştirme ve tahkime ilişkin son gelişmeleri gündeme alarak, görüş ve önerilerini aşağıda yer alan "sonuç bildirgesi" ile üyelerimize ve kamuoyuna açıklamayı kararlaştırmıştır.

Sosyal güvenlik yasa tasarısının görüşüldüğü, uluslararası tahkim ve özelleştirmenin anayasada yer aldırılması için iktidar ve muhalefet partilerinin pazarlıklar yaptığı günümüzde, mevcut hükümet sona doğru yaklaşma sürecindeyken, biz işçi ve emekçilerin hakları bu ülkede yok sayılmaktadır. 24 Temmuz'da 500 bine yakın işçi ve kamu çalışanının tepkisine ve yine diğer sürekli karşı çıkışlara duyarsızlıklarını sürdürmektedirler. Hatta "gürültü" veya "birkaç bin kişinin karşı çıkışı" olarak dahi ifade etmektedirler. Anlaşıyor ki haklarımız için, gücümüzü daha üst düzeyde hissettirmek ve sesimizi yükseltmek durumundayız.

Çünkü haklarımız açısından tarihi bir dönemde bulunmaktayız.

Bu vesile ile taleplerimizi hükümete bir kez daha hatırlatmayı gerekli buluyoruz:

- İş bulma koşulu ve ortalama ömür nedeniyle hiçbir neden ve koşulda emeklilik yaşı kadınlarda 50, erkeklerde 55'in üstünde olamaz. Prim gün sayısı yine beş bin günde kalmalıdır. Mezarda emeklilik getirilmemelidir. Taslak yasalarsa özellikle, özel sektörden emekli olma koşulu yok olacaktır. 55-60 yaşında kimseyi çalıştırmazlar ve yıpranan işçi de zaten çalışamaz.
- Tahkim ve özelleştirmeye ilişkin anayasa değişikliğinden vaz geçilmelidir.

- Kamu çalışanları ücretleri iyileştirilmelidir.
- Emekli maaşları yeter hale getirilmelidir.
- Kayıt dışı beş milyon işçi sosyal güvenlik kapsamına alınmalıdır.
- İş güvencesi yasası, en azından 158 nolu ILO Sözleşmesi'ne uygun olarak, kesinlikle çıkarılmalıdır.
- İş güvencesine ilişkin yasal düzenleme yapılmadan işsizlik sigortasının çıkarılması, amacına uygun işlevli olmayacaktır. Taslakta yer alan konular, işsizlik sigortası ve sosyal güvenlik standartlarına uygunluktan uzaktır.
- İşsizlik sigortası bahanesi ile zorunlu tasarruf birikmişlerimize dokunulmasın ve geri ödensin.

Mezarda emekliliği öngören sosyal güvenlik yasa tasarısının yasalaşmaması ve aynı zamanda uluslararası tahkim ve özelleştirmenin anayasada yer almaması için Petrol-İş Başkanlar Kurulu olarak demokratik ve meşru direnme hakkımızı kullanacağımızı, bu yönde Emek Platformu eylemlerine katılacağımızı ve konfederasyonumuz Türk-İş'in getireceği tüm mücadelelerde yer alacağımızı saygı ile belirtiriz.

09 Ağustos 1999

GÜBRE FABRİKALARININ ÖZELLEŞTİRİLMESİ, TARIMA YIKIM GETİRECEKTİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendikamız, Türkiye’de ve örgütlü bulunduğu alanlarda özelleştirme politikalarına ısrarlı biçimde karşı çıkmaktadır. Bu karşı çıkışın temel nedenini, hiçbir zaman sendikal kaygılar oluşturmadı. Sorunlara her zaman ülke çıkarları açısından yaklaşıldı. Ancak, özelleştirme karşısında haklı olmanın, yürütülen mücadele için yeterli olmadığı da açıktır. Bu nedenle, haklı mücadeleyi bilgiye ve araştırmaya dayandırmak gerektiği inancıyla PETLAS dahil, özelleştirme kapsamındaki PETKİM, POAŞ ve TÜPRAŞ için yapıldığı gibi TÜGSAŞ için de “*Türkiye Tarımında Gübre Sanayinin Önemi ve TÜGSAŞ Gerçeği*” adlı bir kitapçık hazırlayarak, kamuoyu tarafından gerçeklerin anlaşılmasına katkıda bulunmak istemekteyiz.

Araştırmada, Türkiye tarımının gelişme süreci ortaya konularak, verimliliği için gübrenin önemi üzerinde durulmaktadır.

Yine bu araştırma; bugün Türkiye tarımının kalkınabilmesi için 20 milyon ton/yıl gübreye ihtiyaç bulunduğunu, oysa üretimimizin beş milyon ton/yıl kadar olduğunu, başta TÜGSAŞ olmak üzere tarımsal KİT’ler olmadan bu sorunu çözenin mümkün olmadığını, TÜGSAŞ’ın özelleştirilmesi ve tarımı destekleme politikalarından vazgeçilmesi yönündeki çabaların Türkiye tarımını uluslararası sermaye ile bütünleşme amacına dayanan neo-liberal politikardan kaynaklandığını ve ulusal çıkarlarımızla çeliştiğini ortaya çıkarmıştır.

Böylece, bu araştırma sonucunda TÜGSAŞ’ın, gübre fiyat istikrarının sağlanmasında, tekelleşmenin önlenmesinde ve çiftçiye ucuz gübre tedarikinde önemli görev yaptığını, özelleştirmeden sonra TÜGSAŞ’ta üretimin

petrol-ış
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Türkiye Tarımında Gübre Sanayinin Önemi ve TÜGSAŞ

**TÜGSAŞ'ın (Türkiye Gübre San. A.Ş.)
Özelleştirilmesi
Tarıma Yıkım Getirecektir**

azalacağı ve ihtiyaç duyulan gübrenin ithalat yoluyla karşılanacağı, buna bağlı işten çıkarmaların kaçınılmaz olacağı, istihdamın daralacağı ve işsizliğin artacağı bütün açıklığıyla görülmektedir.

Tarımın büyük bir öneme sahip olduğu yurdumuzda, tarımda verim artışı sağlamak büyük oranda gübreye bağlıdır. Bu alanın özelleştirilmesiyle, tarım yalnızca kâr amaçlı ellere, ulus ötesi tekelci politikalara teslim edilmiş olacaktır.

TÜGSAŞ'ın özelleştirilmesi mevcut hukuka aykırı olup, sendikamız 10.10.1998 tarihinde Ankara İdare Mahkemesi'ne dava açmıştır.

ÖZELLEŞTİRMEYE ALINIŞ

Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından 18.08.1998 tarih 98/58 sayılı kararı ile TÜGSAŞ ve İGSAŞ özelleştirme kapsamına alınmıştır ve bu amaçla hazırlanmış bir program uygulanmaktadır. İvedilikle özelleştirilebilmek amacıyla mevcut yasalar da çiğnenerek, hiçbir ön inceleme dahi yapılmadan, karar doğrudan programa sokulmuştur.

TÜGSAŞ ve İGSAŞ'ta, yönetim ve tasarruf, işletmecilikle ilgisi olmayan, kamu kuruluşlarını yok etmeyi amaçlayan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın elindedir. Böylece yalnızca tarım kesimini değil, tüm ülkeyi doğrudan ilgilendiren bu iki dev gübre işletmeleri bir maceraya sürüklenmektedir. Zaten bu iki kuruluşun yıpratılması için bizzat hükümetler ellerinden geleni yapmışlardır, ancak işçisiyle, değerli uzmanlarıyla ve kimi yöneticileriyle bu kuruluşlar küçümsenemeyecek başarıda faaliyetlerini sürdürmektedir. Ancak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na devredilmesiyle yılda trilyonlarca TL ülke ekonomisine katkı sağlayan, binlerce istihdamın olduğu bu kuruluşların kasıtlı olarak ucuz satılmaları, daha olmazsa küçülmeleri, o da olmazsa kimi ünitelerinin kapatılması yönünde bir yönetimin olacağı, diğer özelleştirme programına alınan kamu kuruluşları örneğinden kolayca anlaşılabilir.

KAMUNUN ÖNEMİ VE YERİ

Kimyasal gübre üretimi doğrudan tarımda verimliliği etkilerken, Türkiye'deki nüfusun yarısını üretim ve tamamını da tüketim açısından ilgi-

lendirmektedir. Araştırmalara göre doğru ve yeterli gübreleme ile tarımda verimlilik %50 oranında artabilmektedir. Örneğin gübrelemeye de bağlı olarak Türkiye’de buğdayda dekarda verim ortalaması 200 kg olurken, Batıda 900 kg’dır.

Türkiye gübre sektöründe ikisi kamu, dördü özel, altı kuruluş faaliyet göstermekte olup kurulu kapasite, kapasite kullanım oranları, üretim ve pazar payları kitapçığımızda yer almaktadır.

Tabloda görüldüğü gibi mevcut gübre fabrikalarının kurulu kapasiteleri yıllık beş buçuk milyon ton, üretim ise dört milyon tonun altında, mevcut talep ise beş milyon tondur. Üretilmeyen yaklaşık bir milyonluk talep ise ithal edilmektedir. Türkiye’nin olması gereken gübre gereksinimi ise yukarıda da belirtildiği gibi yılda 20 milyon tondur.

Özel sektörde kapasite kullanımı, kamudaki %80 oranına göre daha az olarak %60’lardadır ve bu sektör üretmek yerine ithal etmeyi daha kârlı bulmaktadır. Özel sektörün bu tutumu ile gübre dış alımı için yurtdışına yüksek tutarda döviz ödenmektedir.

PETKİM ve Demir Çelik Fabrikaları’nın yan ürünü olarak yapılan gübre üretimleri de dikkate alındığında son yıllar itibariyle Türkiye’de gübre üretiminin %47’si kamunun elindedir.

TÜGSAŞ ve İGSAŞ Türkiye gübre pazarında %40’larda olarak, önemli bir paya sahiptirler. Kamu gübre işletmeleri, hükümetler tarafından özelleştirme amaçlı yönetilmelerine rağmen kamunun bu payı belirleyici önemde bir büyüklüktedir.

TÜGSAŞ VE İGSAŞ’IN ÖNEMİ

Kamu gübre fabrikaları ülkemizde tarım üreticisine bir yandan ucuz gübre sağlarken, diğer yandan gübre fiyatları istikrarının garantisidirler. Örneğin çay üreticilerinin gereksinimi olan bir cins gübrenin fiyatı 1992 yılında 2.250.000 TL/ton iken, bu fiyatlar 1993’te %66’lardaki enflasyona rağmen, makul bir kâr marjı dahil 1.500.000 TL/ton olmuştur. Kamu gübre kuruluşlarının fiyat istikrarını sağlamalarına ilişkin bir diğer örnek de TÜGSAŞ’ın yeterli stok bulunmamasından katılmadığı Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği ihalelerinde fiyatların önemli ölçüde artışıdır.

Bu durum kamu gübre işletmeleri pazardan çekildiğinde fiyatların ne denli artacağına açık işaretidir.

Türkiye’de çiftçinin en çok tercih ettiği kimyasal gübre türü, %46 oranında azot bulunduğu üre olup, yalnızca kamu kuruluşu olan İGSAŞ’ta üretilmektedir. Ayrıca sanayide de ham madde olarak kullanılan üre, Türkiye’de 700.000 ton/yıl tarımda, 200.000 ton/yıl da sanayide kullanılmakta, İGSAŞ ise yılda 561.000 ton/yıl üreterek bu talebin önemli bir bölümünü karşılamaktadır. Üre açığı giderek artacak olup, bu ürün için sürekli planlandığı gibi yeni yatırımlar yapma gereksinimi vardır.

TÜGSAŞ’ın amonyak gereksinimini karşılamak üzere GEMLİK GÜBRE SAN. A.Ş. bünyesinde 1.000 ton/gün kapasiteli bir amonyak tesisi kurulmuştur. Bu tesisin atık gazı karbon dioksit, atmosfere verilmeden üre üretiminde kullanılmak üzere, ek üre üretim tesisinin kurulması planlanmıştır. Böylesi altyapı ve yardımcı ünitelerin bulunduğu bir başka tesis Türkiye’de yoktur.

Savunma sanayisi için derişik nitrik asit (DNA) ve teknik amonyum nitrat (TAN) Türkiye’de yalnızca TÜGSAŞ tarafından üretilmektedir.

Yine İGSAŞ, Bakanlar Kurulu’nun 26.08.1998 tarih ve 88/13229 sayılı kararı ile “işyerlerinin olağanüstü hal ve savaşta kapanmaları genel hayatı tazyik edecek fabrika ve kurumlar arasına” alınmıştır. TÜGSAŞ ve İGSAŞ aynı zamanda ülke savunması açısından stratejik önemdedirler.

Her iki gübre fabrikası her yıl kamuya kâr, katma değer ve vergiler olarak trilyonlarca lira gelir sağlamakta, binlerce işçi istihdam etmektedir.

NEDEN ÖZELLEŞTİRİLMEMELİ?

Yaşamsal öneme sahip tarım üretiminde gelişmelerin sağlanabilmesi açısından, TÜGSAŞ ve İGSAŞ özelleştirilmemelidirler.

Ulusal gelir (GSMH, Gayrisafi Milli Hasıla) içinde tarımın payı, uygulanan olumsuz politikalar yüzünden giderek gerilemekte ve bu pay 1986’daki %18,8’den, 1997’de 12,7’ye düşmüştür. Gübre üretiminin tamamen özel sektörün eline geçmesi ile kamu yararı gözetilerek, desteklemelerle kullanımı teşvik ve düşük fiyatlama sistemi yerine, özel sektörün kâr amaçlı

üretim, ithalat ve yüksek fiyat politikaları hakim olacaktır. Böylece zaten gerilemekte olan tarım sektörü, çok daha gerileyecektir. Kaldı ki tarım sektöründe olan bu gerileme tüm diğer sektörleri de olumsuz etkileyecektir.

Gübre üretim ve pazarında, çimento sektöründe olduğu gibi özelleştirme sonu tekelleşme yaşanacak ve fiyatlar katlanacağından özelleştirilmemelidir.

Özelleştirme sonucu, diğer özelleştirme alanlarında görüldüğü gibi bu alanda da tekelleşmeye yol açılacak, gübre fiyatlarında kamu müdahalesiyle sağlanan fiyat istikrarı son bulacak ve gübre fiyatları artacaktır. Gübre üretiminde tekelci yapılar hakim olacak, artan gübre fiyatları karşısında kullanım düşecektir. Gübre kullanımının düşmesi ise üretimin düşmesi ve dolayısıyla bu sektörde katma değer, gelir ve istihdam kaybına yol açacaktır.

Türkiye’de gübre üretimi düşeceğinden özelleştirilmemelidir.

Özel sektör işletmeleri kamuya göre %20 dolayında daha az kapasite kullanarak üretim yapmakta ve bu da özel sektörün Türkiye’de üretmektense, daha kârlı olduğu için dışarıdan ithal etmeyi yeğlediğini ortaya koymaktadır. Ayrıca kaçak gübre de ülkeye sokulmaktadır. Özel sektör yalnızca kârına bakacak olup, daha kârlı olduğundan ithal yoluna gidecektir. Oysa Türkiye’deki gübre fabrikalarında da belli gelişmeler sağlanarak rekabet düzeyleri artırılabilir, kaldı ki gübre gibi stratejik ürün için kârlılık ön planda değildir. Gübre sektörünün özel sektöre geçmesiyle, tüm bu belirtilenler ışığında üretimin de olumsuz etkileneceği kesindir.

Kamunun ciddi gelir kaybı olacağından özelleştirilmemelidir.

Kurumun kasten yüksek faizlerle borçlandırıldığı yıllar geride kalmıştır ve örneğin 1998’de 5 trilyon TL kâr edeceği tahmin edilmektedir. Katma değer ve vergiler olarak sağladığı katkılar ise çok daha yüksek rakamlardadır.

Döviz kaybı açısından özelleştirilmemelidir.

Şimdiye değin yaptığı gibi özel sektör ağırlıkla ithal yoluna gideceğinden önemli miktarda döviz, gübre ithalatı için harcanacaktır. Tarım üretimini teşvik için gübre satış fiyatının ortalama %35’i devlet tarafından sübvansede edilmektedir. Böylece devlet yabancı gübre işletmelerine, bu yolla önemli tutarda döviz aktarıyor olacaktır.

Savunma sanayisi için gerekli olan bazı ara malların güvencesi açısından özelleştirilmemelidir.

TÜGSAŞ savunma sanayii için derişik nitrik asit ve teknik amonyum nitrat üretmektedir ve İGSAŞ ise Bakanlar Kurulu kararı ile savaş ve olağüstü hal dönemlerinde stratejik işletme statüsüne alınmıştır.

İstihdamı yaratması, çalışma koşullarının kötüleşmemesi ve sendikal hakların korunması açısından özelleştirilmemelidir.

Yayınımız saygı ile bilgilerinize sunulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Not: Ambargoludur. 12 Ağustos 1999, Perşembe günü yayınlanabilir.

11 Ağustos 1999

BİZ KEZ DAHA UYARIYORUZ!

**PETROL FİYATLARINDA OTOMATİK FİYATLAMA
SİSTEMİ TERK EDİLSİN**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Petrol ürünlerinde otomatik fiyatlandırma sistemine geçildiği 1 Temmuz 1998'den bu yana geçen bir yıl içinde 75 kez fiyat artışları oldu. Fiyatlar da toplam artış oranı kurşunsuz süper benzinde %240,8, süper benzinde %240,5, normal benzinde %247,6, gazda %230,6, motorinde %236,3, siyah ürünlerden k. kalorifer yakıtında %231,9 oldu. Temmuz 1998-Temmuz 1999 enflasyon oranı ise tüketici fiyatlarında %65, toptan eşyada %52,4'tür. Uluslararası piyasalarda ham petrol fiyatı yine son bir yıl içinde 12'den 19 dolara yükselerek %58,3 oranında arttı.

Gelinen noktada bir litre süper benzinin fiyatı 429.800 TL olarak bir doları yakaladı. Ücretlerin Türkiyeli, fiyatların Avrupalı oluşunun hiçbir haklı nedeni olamaz. Bu ülke insanı petrol tekellerinin kâr hırsına terk edilemez. Kaldı ki dünyanın pek çok ülkesinde petrol ürünlerine devlet sübvansiyonu uygulanır. Örneğin AB ülkelerinde tarıma destek için mazot fiyatlarına destek vardır.

Petrol ürün fiyatlarındaki bu artış eğilimi, iç talep yetersizliğinden henüz diğer ürün fiyatlarına yansımamıştır. Son aylarda toptan eşya fiyatlarında, tüketici fiyatlarına göre hızlı bir yükseliş vardır ve bu "potansiyel enflasyon" demektir. Örneğin geçen ay tüketici fiyatlarında artış %3,8 olurken, toptan eşyada %4 gibi biraz daha yüksektir. Son altı aydır süren toptan eşyadaki bu yüksek oranlardaki artış, iç talebe bağlı olarak fiyatların önemli ölçüde yükseleceğinin açık habercisidir.

Bu durumda verilen sözler ile yapılan uygulamalar tamamen zıt olmuştur. Bu sistem ile petrol ürün fiyatlarının düşeceği, hatta AFİF uygulamasıyla, tüketicinin korunacağı dahi ifade edilmişti. Bu arada geçen yıl ham petrol ürün fiyatlarını, ham petrole değil, İtalya petrol ürün fiyatlarına bağlamak, doların TL karşısında değer kazanmasını yansıtmak ve ağır vergiler uygulamak bir yıkım sistemidir.

Daha önce de ısrarla belirttiğimiz gibi;

- Petrol ürünlerinin otomatik fiyatlandırılması, yalnızca petrol ürünlerinin değil tüm malların fiyatlarında otomatik artışlar demektir ve bu da gerçek ücret kaybına ve topluca yoksullaşmaya yol açmaktadır. Avrupa düzeyinde geliri olmayanlara, Avrupa düzeyinde petrol fiyatlarını dayatmak bu ülke insanlarına haksızlıktır.
- Petrol ürünlerinde otomatik fiyatlama sistemine geçiş, bu ülke insanını değil, sermayeyi düşünmenin bir sonucudur ve yüksek kârlar öngören özelleştirme amaçlı olarak yapılmaktadır.
- Bu sistemden vazgeçmemek halkı yüksek enflasyona ezdirmek demektir.
- Daha önce yıllardır sürdürülen petrol ürün fiyat belirleme sistemine yeniden dönülmelidir. Yalnızca petrol ürünlerine uygulanacak fiyat destek politikalarının devlete büyük maliyeti asla yoktur. Ancak otomatik fiyatlamanın maliyeti, topluca ve acımasızca yoksullaşmaya itilmek demektir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

SON BİR YILDA PETROL ÜRÜNLERİ FİYAT ARTIŞ ORANLARI (Temmuz 1998-Temmuz 1999)					
K. süper benzin	Süper benzin	Normal benzin	Gaz	Motorin	Kalorifer k. yakıtı
%240,8	%240,5	%247,6	%230,6	%236,3	%231,9

SON BİR YILDA ENFLASYON ARTIŞ ORANI (Temmuz 1998-Temmuz 1999)
DİE tüketici fiyatları: %65,0
DİE toptan eşya fiyatları: %52,4

SON BİR YILDA HAM PETROLDE FİYAT ARTIŞI (Temmuz 1998-Temmuz 1999)
Temmuz 98 -12\$/Temmuz 99- 19\$: %58,3

24 Ağustos 1999

HÜKÜMETİN GÜNDEMİNDE DEPREM YOK, SOSYAL GÜVENLİK VAR

57. HÜKÜMET'İN BU TAVRINI PROTESTO EDİYORUZ!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

17 Ağustos'ta meydana gelen deprem felaketinin üzerinden daha bir hafta bile geçmeden mevcut koalisyon hükümeti, son hızla sosyal güvenlik yasasını Meclis'ten geçirmektedir.

Hükümet, sanki bu ülkede yedi kenti ciddi biçimde etkileyen, milyonlarca insanımızı mağdur eden deprem olmamış, 40 binin üzerinde ölü ve en az iki katı kadar yaralı yokmuş gibi ve 200 binin üzerinde ev yıkılmamışçasına davranmaktadır.

Hükümet, depreme iki gün gecikme ile ve o da son derece yetersiz biçimde müdahale etmenin sorumluluğunu, daha doğrusu sorumsuzluğunu duymazdan, yüz binlerce depremedeyi kaderine terk ederken, gündemine yalnızca sosyal güvenlik yasasını almış durumda. Hem de acelesi varmışçasına, milyonlarca işçi ve emekçinin karşı çıktığı bir yasa tasarısını Meclis Genel Kurulu'ndan geçirme peşindedir.

Vatandaşının can ve mal güvenliğini sağlamada yetersiz kalan, hazırlıksız olan ve halen de bu eksikliğin farkına varmayan bir hükümetin, sözcülerinin iddia ettikleri gibi gerçekten bu ülke işçi ve emekçilerini düşünerek söz konusu sosyal güvenlik yasasını Meclis'ten geçirmek istedikleri, asla ve asla inandırıcı değildir.

IMF'nin ışık yakmasıyla 3,9 milyar dolar kredi için, anayasayı ülke çıkarları aleyhine ve ulus ötesi sermayenin yararına değiştirenler, yine sosyal

güvenlik yasasını çıkaranların gözleri Türkiye'yi görmemektedir. Öyle ki yüzyılın en büyük deprem felaketini yaşıyor olsak da.

Halk depremin acı sonuçlarını yaşarken, hükümetin IMF'ye verdiği sözü tutma peşinde oluşu, hükümet olma sorumluluğu ve görevi ile bağdaşmaz. Dört ay önceki yeminlerini hatırlasınlar.

Hükümetin depremin açtığı acı yaraları sarmayı gündemine almak yerine, sosyal güvenlik yasası gibi gündemde hiç yer almaması gereken bir yasayı ele almasını protesto ediyor ve yurttaşını düşünme ve sorunlarını çözme görevini yerine getirmeye çağırıyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

01 Eylül 1999

“SUSURLUK SANIKLARI” DEĞİL, “DÜŞÜNCE SUÇLULARI” AFFEDİLMELİYDİ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Gündemde olan “af yasası” mevcut hükümetin, ne için, kimin için işbaşında olduğunu ortaya koyan bir başka belge niteliğindedir.

Hükümet kurulur kurulmaz tüm karşı çıkışlara rağmen; anayasada özelleştirmeyi, uluslararası tahkimi getiren, Danıştay’ı devre dışı bırakan değişikliği yapan, deprem göçüğü altındaki can çekişen yurttaşlarını kurtaracağına, depremin yaralarını saracağına haklarımızı yok eden sosyal güvenlik yasasını çıkaranlar, şimdi de “af yasası” ile bir “kesim”i kayıran yeni bir haksızlık ve adaletsizlik peşindedirler.

Bir af yasasının önce düşünce suçlarını, siyasi suçluları kapsamaması gerekirken, bu evrenselliği kabullenmiş ilke geri plan atılarak, toplumun “Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık” eylemi ile aylarca protesto ettiği “Susurluk sanıkları”, toplu katliam yapanlar, çeteler tek tek özel hükümlerle affedilmek üzeredir. Hani ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz’ın “Susurluğu aydınlatamazsam başbakanlık haram olsun” sözü, yine Başbakan Ecevit’in seçim konuşmalarında “Susurluk ortaya çıkarılacak” vaatleri.

Hem hukuk olarak ve hem de kamuoyu vicdanında kabul görmeyen bu af yasası, Cumhurbaşkanı tarafından geri çevrilmelidir.

Susurluk sanıklarının değil affedilmeleri, ortaya çıkarılmaları gerekir.

Yine Kemal Türkler’ler ve Uğur Mumcu’lar gibi daha birçok aydınımızı katledenleri, toplu siyasi katliam yapanları, inşaatları çıkar hesapları ile usulüne uygun yapmayıp depremlerde on binlerce insanımızın ölümüne ve yaralanmasına, evlerinin yok olmasına yol açan müteahhitleri affetme hakkını size kim verdi?

Diğer yandan ise siyasi erk, kendine yönelik olduğu için hangi türü ve dile getirilişi ile olursa olsun tüm düşünce suçlarını ve yalnızca siyasi faaliyetinden dolayı hüküm giyenleri affetmelidir.

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ nedeniyle de ülkemiz ve tüm dünya için kalıcı barış dilekelerimizi ve barışa olan inancımızı yineleriz.

Saygı ile açıklanır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

04 Eylül 1999

**ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI UĞUR BAYAR,
YABANCI-YERLİ TEKELCİ SERMAYENİN HAS ADAMI OLARAK
GÖREVİNİ YAPIYOR**

**ANCAK DOĞRULARI ÇARPITIYOR, SORUMLULUĞUNU
GİZLİYOR**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Özelleştirme İdaresi Başkanı Uğur Bayar, depremde hemen sonra yaptığı açıklamalar ile özelleştirmelerin kısa sürede gerçekleştirileceğini ısrarla vurgularken, deprem sonuçlarını özelleştirme yapma gereğine bağlamaktadır. Örneğin hükümetin, depremde iç çamaşırın üretimi ya da KİT yönetim kurullarında kimlerin yer alacağını tartıştığını ve bu nedenle deprem felaketine etkili müdahale yapamadığını belirtmektedir. Yine TÜPRAŞ yangını üzerine de, TÜPRAŞ'ın KOÇ ya da SABANCI'da olması durumunda bu yangının çıkmayacağını da iddia etmiştir.

Sayın Bayer'in hükümetin üzerinde bir otorite olarak yaptığı bu açıklamalar ve iddialar, aslında onun yabancı-yerli sermayenin has adamı olduğu ve bu nedenle de kendisine dokunulamayacağına inancından kaynaklanmaktadır. Aksi halde hükümetin depremde yetersiz olduğunu söyleyenler vatan haini ilan edilmişti.

Ancak sorunun bizi ilgilendiren yönü, özelleştirme saplantısında ölçsüzlüğüne nerelere vardığını ve gerçeklerin çarpıtılmak ve sorumluluğun gizlenmek istendiğini göstermektedir. Her şeyden önce deprem felaketi özel sektörün değil, kamu sektörünün ne denli gerekli olduğunu ortaya koymuştur. Özelleştirmeler ile kaynaklarını tüketen, sosyal devlet ilkesini yok sayan bir devlet hangi gücü ve anlayışı ile depremin yaralarını sarabilecektir? Diğer bir gerçek ise, tesisleri depremde yıkılmış olsa bile, kamu sektörü tamir eder ve yeniden üretime açar. Oysa özel sektör yeniden üretime geçebilecek kaynak bulamayabilir. Devlet, deprem yaralarını sarmakta gecikmiş ve yetersiz ise, bunun sorumlusu da özelleştirme mantığı ile hükümet edenler, onlara akıl veren Uğur Bayarlardır. Devleti, sosyal yönünü

yok ederek, küresel dünya sisteminde “taşeron devlet” yapanlardır.

Hükümetin depremde iç çamaşırını üretimini tartışması veya KİT'lere atama yapması birbirine karıştırılmamalıdır. Elbette her türlü üretim kamu tarafından gerçekleştirilir ve bu durum deprem sonuçları ile ilgilenme önünde engel değildir. Atamalar ise idari olup, bu nedenle gecikme varsa hükümetin sorumsuzluğudur. Kaldı ki özelleştirmeye hazırlık dışında başka şey düşünülmediğinden, yönetimlerine özel sektörün adamları getirildiğinden ve yetişmiş eleman istihdam edilmediğinden, KİT'lerde “özelleştirme ihmali” vardır.

TÜPRAŞ yangınında ise, sanki ÖİB sorumlu değilmişçesine açıklamalarda bulunmak, “özrü kabahatinden büyük” olmak demektir. TÜPRAŞ 10 Temmuz 1990'dan bu yana ÖİB elinde ve yönetimindedir. Uğur Bayar yangınında, gereken önlem ve hazırlığın alınmamasından kendilerinin sorumlu olduğunu açıklayacağı yerde, pişkinlik yapıp, özel sektör elinde daha güvenceli olacağı iddiasında bulunuyor. Yani şimdi bütün KİT'ler, özel sektöre göre daha mı az güvencededir? Şayet öyleyse, sorumluluk kendi yönetimindedir. Kaldı ki özel sektörde de yangınlar çıkmaktadır. Böylesi çarpık ve boş iddialar ile deprem sonrası özelleştirme karşıtı bir kamuoyu oluşacağı endişesinden Uğur Bayar sürekli ve çarpıtıcı açıklamalarda bulunmaktadır.

Yalnızca ulusumuzu değil, tüm dünyayı acılara boğan deprem felaketi, açıkça bir kez daha özelleştirmelerin çözüm getirmediğini, aksine kamu girişimciliğinin ne denli gerekli olduğunu ortaya koymuştur. Depremde kamu kuruluşları hiçbir kâr hesabı yapmadan yardıma koşarken, özel sektör kâr hesabını yapmak durumunda kalmıştır. Bu durum da özelleştirmenin olumsuzluğunu ortaya koyan bir başka olgudur.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

19 Ekim 1999

BAĞFAŞ GREVİMİZ BAŞARI İLE SÜRÜYOR

İŞVEREN GREV KIRICILIĞINDAN VAZGEÇMELİ VE HAKLI TALEPLERİMİZİ KABUL ETMELİDİR!

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

BAĞFAŞ Bandırma Gübre Fab. A.Ş.'de 12 Ekim 1999'da 192 üyemizle başlattığımız grevimiz, işverenin her türlü grev kırıcılığına rağmen başarı ile sürüyor ve bu grevin başarı ile sonuçlanması için Petrol-İş olarak tüm gücümüzü seferber edeceğimizi bu vesile bir kez daha açıklama gereğini duymaktayız.

35.000 Petrol-İş üyesi grevci BAĞFAŞ işçileriyle beraberdir.

BAĞFAŞ'ta 18 Eylül 1997'den bu yana sürdürdüğümüz yetki mücadelemiz, 6 Mayıs 1999'da yargı süreci tamamlanarak başarı ile sonuçlanmış ve toplu pazarlık masasına oturulmuştu.

Ancak işveren, işçileri kölelik koşulları ve kölelik ücreti ile çalıştırmak istiyor ki, toplu iş sözleşme masasındaki son derece haklı taleplerimizi kabule yanaşmayarak "greviniz hayırlı olsun" demiştir.

BAĞFAŞ işvereni üyelerimizi aylık ortalama net 75 milyon TL gibi asgari ücret düzeyinde bir ücret ile çalıştırmak istemektedir. Oysa diğer gübre fabrikalarında ortalama ücretler bu ücretin birkaç katıdır.

Bu arada işveren kapsam dışı personeli, grevci üyelerimizin yerine çalıştırarak üretimi sürdürmek ve grevimizi kırmak çabasıdadır. Ancak bu yasadışı bir uygulamadır ve yargıya başvurmuş bulunmaktayız. Yargı süreci işlemekte ve haklılığımız, adaletin yerini bulacağına olan inancımızı desteklemektedir.

Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesini isteyenler, bu ülkelerdeki işçi

Malazlar ve Kimya Teknik'ten sonra Şimdi de BAGFAŞ'ta Grevdeyiz

Bandırma Şubemize bağlı BAGFAŞ işyerinde 12 Ekim 1999 günü başlayan Grevimiz bölgede yoğun ilgi ile karşılandı.

BAGFAŞ işçileri haklarını elde edinceye kadar bu onurlu mücadelelerini sürdürmektedir. Kararlılar

haklarını bize çok mu görüyorlar? Hani Türkiye’de parlamento olacaksa sendikalar da olacaktı?

Türkiye’nin en kârlı gübre fabrikalarından olan BAĞFAŞ’ta haklı taleplerimiz kabul edilinceye kadar grev mücadelemiz sürecektir. BAĞFAŞ’taki grev mücadelemizin aynı zamanda bir sendikalaşma mücadelesi olduğu bilinciyle, kararlı tutumumuzun sonuna kadar süreceğinden kimsenin şüphesi olmasın.

BAĞFAŞ işverenini grev kırıncılığından vazgeçmesi ve yasalara uyması yönünde uyarır, uyuşmazlığın masada çözümünün her şeyden önce kendi tercihlerine bağlı olduğunu ve sonuçlara da yine kendisinin katlanacağını kamuoyu önünde açıklarız.

Çağdaşlık, işçilerin haklarının tanınmasını gerekli değil, zorunlu kılmaktadır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

19 Ekim 1999

ASGARI ÜCRET NEYİN ÜCRETİ?

Basın ve yayının değerli mensupları

Dün, 18 Ekim'de Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplanmış olup, gelecek yılın birinci ve ikinci altı ayları için asgari ücretleri belirleyeceklerdir.

Türkiye'de asgari ücret, tahminen yalnızca dört milyon olarak hesapladığımız ücretlileri ilgilendirmeyip, tüm işçi ve kamu çalışanlarının ücret tayinini de etkilemektedir. Bu niteliği ile asgari ücret, asgari ücretlilerin de ötesinde bir öneme sahiptir.

Mevcut belirleme biçimi terk edilerek asgari ücret:

- İşçi ve ailesini kapsamal,ı,
- Yeterli ücret temelinde belirlenmeli,
- Temel alınan endekslerde işçi tarafı ile mutabakat sağlanmalıdır.

Ayrıca adı geçen komisyon niyet olarak belirtildiği gibi toplu sözleşme kapsamında olan ve olmayan ayrımı, sendikalıları cezalandırıcı olduğundan tekrarlanmamalıdır.

Asgari Ücret Komisyonu'nda yer alan Türk-İş yönetimi, yine bizzat konfederasyonumuzun yapmakta olduğu dört kişilik bir ailenin Eylül ayı gıda harcamasının 108 milyon TL olduğunu gündemde tutmalı ve biz bağlı sendikaların desteğinin yanlarında olduğu gerçeğini de hatırlatmalıdır.

DİE tarafından yapılan hane halkı tüketim harcamalarında içki ve tütün dahil gıdanın payı, toplam harcamaların %35,6'sıdır. Bu oranlamaya

göre iki çocuklu bir ailede asgari geçim ücreti 300 milyon TL'dir. Mevcut asgari ücret ise bu tutarın ancak dörtte biri kadardır.

Bugün Türkiye'de asgari ücret net 68,6 milyon TL ve 147,1 dolardır. Açıklamamızda yer alan tabloda dolar olarak Türkiye'de asgari ücretin diğer ülkelere göre alt bir sırada olduğu anlaşılmaktadır. Örneğin Güney Kore, Polonya ve diğer çok sayıda ülkede asgari ücret Türkiye'den yüksektir. Anlaşıyor ki Türkiye'de asgari ücret düzeyi benzeri olarak kabul edilen ülkelere göre oldukça düşüktür.

Türkiye'de gerçek asgari ücret bugün 1976 yılından %13,7 oranında geridir. Asgari ücret ile satın alma için gerekli çalışma süreleri açısından 1963 ve 1970 yıllarından önemli ölçüde geri oluşumuz ise geçmişe göre hangi düzeyde olduğumuz açıkça ortaya koymaktadır. Örneğin bir işçi, 1963'te bir kg ekmek için 49 dakika çalışırken, 1999 yılında bir saat 24 dakikadır. 1963'te asgari ücretli bir kg et için altı buçuk saat çalışırken bugün bir buçuk gün çalışmaktadır. Asgari ücret ev kirasını dahi karşılamamakta ve sonuç olarak işçiler açlığa mahkum edilmektedir.

Açları Afrika'da aramayalım. Yetkililer Türkiye'ye baksınlar. Yoksulluk sınırı altında en az 12 milyon insanımızın aç olduğu tahmin edilmektedir.

İç talep sorunundan sürekli şikâyet eden işverenler de düşük asgari ücret ısrarından vazgeçmelidirler.

Asgari ücret hesaplarının karmaşılaştırılarak düşük ve özellikle enflasyonun %25'ler gibi, gerçekçi olmayan tahminlere dayanarak belirlenmemesi gerektiğini özellikle belirtiriz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

1976-1999 BELİRLENEN VE YIL ORTALAMALARINA GÖRE NET AYLIK ASGARİ ÜCRETLER (TL)				
	Belirlenen net asg.üc.	Yıl ort. net asg.üc.	Gerçek yıl ort. Net asg. üc.	Endeks
1976	1.302,5	1.152,3	268,2	100,0
1977	1.302,5	1.302,5	240,6	89,7
1978	2.164,8	2.164,8	247,0	92,1
1979	3.276,9	2.906,2	202,8	75,6
1980	3.276,9	3.276,9	117,7	43,9
1981	7.196,0	5.889,6	153,7	57,3
1982	7.193,9	7.193,9	141,5	52,8
1983	10.946,6	10.946,6	163,9	61,1
1984	16.420,9	15.052,3	151,8	56,6
1985	27.999,9	19.315,7	134,4	50,1
1986	28.037,4	28.018,7	144,8	54,0
1987	49.094,2	38.565,8	143,5	53,5
1988	83.766,0	66.430,1	140,9	52,5
1989	141.975,0	108.019,8	135,1	50,4
1990	261.954,0	191.966,3	146,8	54,7
1991	502.921,0	362.356,9	166,9	62,2
1992	907.839,0	671.636,8	181,9	67,8
1993	1.563.473,0	1.181.019,8	192,5	71,8
1994	2.759.429,0	1.962.125,0	155,0	57,8
1995	5.514.192,0	3.677.683,3	150,1	56,0
1996	11.084.652,0	7.835.217,0	178,3	66,5
1997	22.750.875,0	15.945.578,3	196,1	73,1
1998	33.808.514,0	27.358.224,6	183,2	68,3
1999	62.216.141,0	62.216.141,0	231,5	86,3

Notlar:

- 1) 1974 öncesi sanayi için ilan edilen asgari ücret ortalamalarıdır.
- 2) Aylık asgari ücret 1999 yılı ilk yarısı için 78.075,000 TL (net 55.801,191 TL) ve ikinci yarısı için de 93.600.000 TL (net 68.631.120 TL) olup ortalaması alınmıştır.
- 3) Geçişme endeksi: 1963-1982 HTDM İstanbul Geçişme Endeksi (söz konusu dönem için Türkiye genelini kapsayan geçişme endeksi bulunamadığından) ücretliler açısından en uygun olarak seçildi. DİE Kentsel Yerler Tüketici Fiyatları 1983-1990 1978-79=100, sonrası 1987=100. 1999 yılı enflasyon oranı %80 olarak tahmin edildi.

ASGARİ ÜCRETİNİN BAZI TEMEL GİDERLERİNİ KARŞILAMAK İÇİN YILLIK NET ORTALAMALARA GÖRE AYLIK ÜCRETİ İLE ÇALIŞMASI GEREKEN SÜRELER				
	1963	1970	1998	1999
Ekmek 1 kg	49 dak.	32 dak.	1 sa. 41 dak.	1 sa. 24 dak.
Sığır eti 1 kg	6 sa. 31 dak.	5 sa. 23 dak.	1 gün 7 sa. 54 dak.	1 gün 3 sa. 12 dak.
Beyaz peynir 1 kg.	6 sa. 6 dak.	1 gün 1 sa. 17 dak.	1 gün 2 sa. 6 dak.	1 gün 10 dak.
Kurufasulye 1 kg.	2 sa. 42 dak.	2 sa. 4 dak.	4 saat	3 saat
Zeytin 1 kg	4 sa. 12 dak.	3 sa. 37 dak.	1 gün 2 sa. 30 dak.	7 sa. 40 dak.
Toz şeker 1 kg.	2 sa. 18 dak.	1 sa. 29 dak.	2 sa. 6 dak.	1 sa. 24 dak.
Süt 1 litre	1 sa. 20 dak.	1 sa. 3 dak.	2 sa. 18 dak.	1 sa. 45 dak.
Ayçiçek yağı 1 kg.	-	-	3 sa. 42 dak.	4 sa. 12 dak.
Diğerleri				
Tüpgaz 12 kg	-	-	1 gün 6 sa. 42 dak.	1 gün 4 sa. 52 dak.
Aspirin (1 kutu)			2 sa. 6 dak.	1 sa. 20 dak.
Şehirçi bilet	5 dak.	13 dak.	53 dak.	53 dak.
Gazete	15	6 dak.	1 sa. 19 dak.	1 sa.
Odun (1 ton)	22 gün	13 gün	21 gün	20 gün
Kira (aylık)	28 gün	27 gün	38 gün	36 gün
Kaynak: <i>DİE ve arşivimiz.</i> Not: 1999 yılı Eylül itibarıyla.				

TÜRKİYE VE DİĞER ÜLKELERDE ASGARİ ÜCRET (1997 SONU)		
	ABD Doları Satın Alma Gücü Paritesi	
	ABD \$	ABD \$
Lüksemburg	1.253	1.198
Belçika	1.174	1.110
Hollanda	1.113	1.040
Fransa	1.140	963
Kanada	785	924
ABD	893	893
Yeni Zelanda	705	773
Japonya	846	586
Yunanistan	475	530
İspanya	439	510
Portekiz	309	402
Güney Kore	82	373
Polonya	128	272
Türkiye	125	234
Macaristan	83	182
Meksika	6	102
OECD verilerinden derlendi.		

20 Ekim 1999

ŞİMDİYE DEĞİN YAPILAN ÖZELLEŞTİRMELERİN SONUÇLARI YETMEDİ Mİ?

POAŞ'TAN ELİNİZİ ÇEKİN!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Mevcut hükümet daha kurulur kurulmaz; uluslararası tahkim, Danıştay'ın kamu yararına müdahalesini engelleme ve özelleştirme yönünde hükümlerle anayasayı değiştirirken, sırayı özelleştirmeye getirmiştir. Açıklanan özelleştirme program ve takvimi içinde sendikamızın örgütlü olduğu POAŞ, PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ ve İGSAŞ da yer almaktadır.

Yapılan 131 özelleştirme ve yapılmaya çalışılan 76 özelleştirme sürecinin şimdiye değin ortaya çıkan sonuçları yetmedi mi de halen özelleştirmede ısrar var? Birkaç sermaye grubu dışında kamuya hangi yarar sağlandı? Aksine kamu gelirleri kısıldı. İşte son günlerde gündeme gelen elektrik sektöründe yapılan özelleştirmenin sonuçları. Yüzlerce trilyon lira kamu kaynağı soyuldu, halk hizmet ve ödemeler dahil her açıdan mağdur oldu. Kaldı ki iddia ettikleri gibi özelleştirmenin net getirisi de yok. Günümüz itibariyle 4,1 milyar dolar özelleştirme tahsilatı karşısında, toplam ödemeler 5,8 milyardır. Bu veriler şimdiye değin yapılan özelleştirmelerin 1,7 milyar dolar açık verdiğini ortaya koymaktadır. Özelleştirme kapsamında kuruluşlardan temettü ve diğer olarak da yapılan tahsilat da 1,9 milyardır.

Soruyoruz IMF güdümlü yapılan ve örnek gösterilen onca özelleştirmelere rağmen; Meksika'da, Uzakdoğu'da, eski Sovyet ülkelerinde ve yine

diğer pek çok ÷lkede ekonomik kriz önlenemedi mi? Acaba bu ÷lkelerde özelleştirmeler yapılmısa, kamu kaynakları dursaydı birakalım ekonomik krizin oluşumunu, krizden etkilenme daha az olmaz mıydı?

17 Kasım'a değin ihaleye çıkarılmaya çalışılacağı açıklanan POAŞ, daha önce 18 Mart 1998'de de ihaleye çıkarılmış ve sonraki gelişmeler kamuoyuna da geniş olarak yansıdığı gibi özelleştirme mafyasının kendi içinde çekişmesine sahne olmuştu. Yalnızca taşınmazları milyarlarca doları bulan POAŞ, yabancı-yerli tekellerin iştahını kabartırken, mafyalar da aracılık etme peşindedirler.

Devlet kredisi ile POAŞ'ı geçen dönem alamayanların şimdi yeniden işbaşında olduklarını tahmin etmek zor değil.

Oysa POAŞ'ın satışının iptali yönünde sendikamızın 31 Temmuz 1998'de açtığı dava, 23 Şubat 1999'da satışın iptali biçiminde sonuçlanmıştı.

POAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE ŞU NEDENLERLE KARŞI ÇIKMAKTAYIZ

1) Toplumun ve ulusal savunmanın gereksinimlerini karşılamak tehlikeye girecektir. POAŞ'ın sorumluluğunda olan askeri amaçlı boru hattı ve akaryakıt tesislerinin işletme, bakım ve korunması görevinin yerine getirilmesinde sorunlar yaşanacak, askeri gereksinimlerin karşılanması, yerli-yabancı tekellerin denetimi karşısında olanaksız hale gelebilecektir.

2) TPAO, POAŞ, TÜPRA ve BOTAŞ olarak stratejik nitelikte olan petrol sektörünün önemli bir halkasını oluşturan dağıtım ve pazarlamanın yalnızca kendi kârını düşünen yerli-yabancı tekellerin denetimine geçmesi, savunmanın yanı sıra ÷lke ekonomisi için de risklidir.

3) POAŞ'ın ve diğer kamu petrol kuruluşlarının satışının cazibesini artırmak için 1 Temmuz 1998'de petrol ürünlerinde otomatik fiyatlamaya geçildi ve örneğin 1999 yılı ilk dokuz ayı içinde petrol ürün fiyatları %100'ün üzerinde arttı. Özelleştirme sonucu bu fiyatların kamu denetimsiz çok daha artacağını tahmin etmek zor değil.

4) Petrol dağıtımını özel sektörün eline geçince Türkiye'de kamu kurum

ve kuruluşları akaryakıt gereksinimlerini peşin ödeme ile karşılamak durumunda kalacaklar ve Hazine üzerinde büyük bir yük ortaya çıkacaktır. Bu da borçlanma ve kamu açıklarının artmasına yol açacaktır.

5) POAŞ'ın piyasaları düzenleyici, fiyat istikrarını sağlayıcı ve ürün arzını garanti edici özellikleri ortadan kalkacak, kamu yararı korunamayacak ve fiyatlarda tekelci yapıların oluşması kaçınılmaz hale gelecektir.

6) Yeterli kâr getirmedeğinden tekellerin itibar etmediği özellikle Doğu, Güneydoğu ve Doğu Karadeniz bölgelerinde ve kırsal kesimde akaryakıt gereksinimini karşılamak güçleşecektir.

7) POAŞ'ın özelleştirilmesinde yine mafya-devlet-siyaset üçgeni devreye girecek, kamu vicdanı rahatsız olacak, devlet yönetimindeki yozlaşma ve çürüme daha da artacaktır.

8) POAŞ'ta halen 3.600'ü işçi, 2.000'i sözleşmeli personel statüsünde olmak üzere toplam 6.100 kişi çalışmaktadır ve diğerlerinde de yaşandığı gibi, POAŞ'ın özelleştirilmesi sonucunda işten çıkarmalar gündeme gelecek ve sendikal örgütlülük hedef olacaktır.

Daha önce de örnekleri yaşandığı gibi POAŞ için açıklanmış olan ihale ve satış takvimi ise tamamen bir oldubitti ile POAŞ'ın birilerine devredileceğini anlaşılır kılmaktadır. İsterlerse kime vereceklerini şimdiden de açıklayabileceklerini tahmin etmekteyiz.

**POAŞ ÇALIŞANLARI OLARAK BİR KEZ DAHA UYARIYORUZ Kİ,
POAŞ'TAN ELİNİZİ ÇEKİN!**

**BİR-İKİ KİŞİNİN ÇIKARINI DEĞİL, BU ÜLKE İNSANLARININ
ÇIKARINI DÜŞÜNÜN!**

IMF'YE DEĞİL, BU ÜLKE İNSANININ SESİNE KULAK VERİN!

Diğer örgütlü olduğumuz özelleştirme kapsamındaki kuruluşlar gibi

POAŞ'ın da özelleştirilmemesi için tüm gücümüzü ortaya koyacağız. Petrol-İş olarak, özelleştirme karşıtı mevcut mücadelemizi daha da etkinleştirmek için bir program ve takvim belirleme çalışmaları içindeyiz.

Başta konfederasyonumuz Türk-İş ve diğer konfederasyonlar olmak üzere özelleştirme karşıtı tüm diğer sendika ve demokratik kuruluşların katılacakları kampanyalar açma, kampanyalara katılma, direnişler yapma, alıcıları işletmelere sokmama, kamuoyunu ve üyelerimize konuyu aydınlatıcı raporlar hazırlama, medyaya özelleştirmelerin gerçek yüzünü anlatan sürekli bilgi iletme vb. bu programımızın içinde yer alacaktır.

Daha önce de yapıldığı ve satış kararı iptal ettirildiği gibi, POAŞ'ın özelleştirilmesine karşı yargı yolu ile de uğraşımız sürecektir.

Emin olsunlar ki anayasa değişikliği gibi, özelleştirmeleri de yaptırtmayacağız.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

20 Ekim 1999

SASA'DA SENDİKASIZLAŞTIRMA AMAÇLI 20 ÜYEMİZ DAHA İŞTEN ATILDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Adana'da kurulu, SABANCI Grubu'nda yer alan SASA Suni Sentetik Elyaf SAN. A.Ş.'de mekanik ve klima atölyeleri kapatılıp, müteahhite verilme kararı alınmış ve buralarda çalışan 20 üyemiz işten atılmıştır.

Daha önce de sendikasızlaştırma amaçlı üyelerimiz işten atılmış ve tüm diğer üyelerimizin karşı çıkması ile söz konusu işten çıkarmalar durmuştur.

Tamamen sendikasızlaştırma amaçlı yapılan bu işten atılmaları kabul lenmemiz imkânsızdır.

Bu sabah, 20 Ekim 1999'da vardiyalar ve gündüzcüler işten çıkarmalara tepki olarak işbaşı yapmadılar.

İçerideki vardiyada çalışanlar da dışarıdaki arkadaşlarının eylemlerine uydular.

SASA'da bulunan 2.650 üyemiz; işten atılanlar geri alınmaya ve işveren sendikamıza karşı olan tavrından vazgeçinceye değin bu işyerinde üretimden gelen güçlerini kullanmakta kararlılık gösterdiler.

İşverenin, sorunun çözümünün sağlanacağı yönünde açıklama ve görüşme çağrısı üzerine saat 11.00'de direnişe ara verilmiştir.

Kararlılığımız sürmektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

21 Ekim 1999

ENERJİ BAKANI ERSÜMER KİMİN BAKANI? MECLİS’TE KİMİN ÇIKARI İÇİN YEMİN ETTİ?

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cumhurbaşkanlığı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Show TV tarafından yayınlanan ve Kenan Mortan tarafından sunulan *Pence-re* programında; anayasaya sokulan özelleştirme hükmüne göre Özelleştirme Yasası’nın, yine özelleştirmeye daha elverişli olması için petrol yasasının da değiştirileceğini belirterek, tüm bu değişikliklerle amaçlarının yabancı sermayeye, özel sektöre Türkiye’deki kamu petrol ve elektrik kurumlarını devretmek olduğunu net ve ısrarla belirtmiştir. Söz konusu programda Sn. Bakan asla kamu yararından söz etmezken, yabancı ve yerli sermayenin yararına nasıl bir özelleştirme gayreti içinde olduklarını dersine iyi çalışan çocuk edasıyla gözü kapalı, ezberinden sıralamıştır.

Soruyoruz: Sn. Ersümer siz kimin bakanısınız? Türkiye Cumhuriyeti’nin mi, yoksa yabancı-yerli sermayenin mi?

Sn. Bakan, siz TBMM’de kimin çıkarı için yemin ettiğinizi hatırlıyor musunuz? Acaba bu ülkenin halkı için mi, yoksa özellikle “trilyonlarca dolar yabancı sermayeden Türkiye’ye de enjekte edilsin” diye bu ülke kamu kuruluşlarını vermeye çalıştığınız yabancı sermayenin mi?

Türkiye toplam vergi gelirinin yarısına yakınına ödeyen, yine yaratılan toplam katma değerın üçte birini sağlayan kamu petrol ve elektrik kurumlarını bir oldubitti ile devretmek istediğiniz özel sektör dışında, bu ülkede yaşayan yok mu ki, siz yalnızca onların çıkarını düşünüyorsunuz?

Bu ülkenin çıkarı, halkın çıkarı için bulunduğunuz görev ve sorumluluğunuzu yok sayarak, birkaç sermaye çevresinin sözcülüğünü yapmaya hakkınız var mı?

Sn. Ersümer'in petrol kuruluşlarının özelleştirilmesi yönünde söylemiş oldukları gerçek değildir. Ülkede tüm kamu petrol kuruluşlarında örgütlü bir sendika olarak kendisini konuyu halkın önünde tartışmaya davet ediyoruz.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

21 Ekim 1999

KIŞLALI'NIN KATİLİ VE ARKASINDAKİLER BULUNSUN!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Eski parlamenter, Kültür Eski Bakanı, *Cumhuriyet* gazetesi yazarı, Atatürkçü Düşünce Derneği 2. Başkanı ve üniversite hocamız Sn. Ahmet Taner Kışlalı'nın, Uğur Mumcu benzeri öldürülüşünü nefretle kınar, katillerinin arkasındakilerin bir an önce açığa çıkarılmasını bekleriz.

Aksi halde, çetelere af getirmeye çalışan mevcut DSP-MHP-ANAP Koalisyon Hükümeti zan altında kalacaktır.

Mumcular, Üçoklar Aksoylar gibi "faili meçhul"ler listesine Kışlalı'nın katili eklenmemelidir.

Kışlalı; ülkesini sevdiğinden, Cumhuriyete ve laikliğe bağlılığından, ülke bağımsızlığını savunduğundan, kararlı bir anti-emperyalist olduğundan ve ülkenin ileri gitmesinin yılmaz savaççısı olduğundan öldürülmüştür.

Ailesine, *Cumhuriyet* gazetesi çalışanlarına, diğer tüm arkadaş ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Başımız sağ olsun.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

SASA işçileri Kararlı...

20 Üyemiz İşlerine Geri Döndü...

Adana'da kurulu, Sabancı Grubunda yer alan 2650 üyemizin çalıştığı Sasa Suni Sentetik Elyaf San.A.Ş.'de mekanik ve klima atölyeleri kapatılarak müteahhede verilme kararı alındı ve bunun sonucunda 20 üyemizin işine son verildi. Bu çağ dışı tutum üzerine Sasa'da çalışan 2000'i aşkın üyemiz 20 Ekim günü fabrika önünde toplanarak işvereni protesto ettiler. Genel Sekreterimiz Mustafa Çavdar ve Genel Yönetim Sekreterimiz Mehmet Güray'da Sasa'ya gelerek Adana Şube Yöneticilerimiz ile birlikte işçilerle görüştiler. Burada bir konuşma yapan Genel Sekreterimiz Mustafa Çavdar, işverenin asıl amacının her birinde taşeronlaştırmaya gitmek olduğunu belirterek, işvereni ma-

saya çağırıldıklarını ancak olumlu bir cevap alınmadığını belirtti. Adana Şube Başkanımız Ahmet Kabaca, "üyelerimiz bu karşı çıkışı aslında bir uyarıdır. Sasa işçileri mücadele etmekte kararlıdır" dedi. Sasa işverenin bu sorunu görüşmek istediğini belirtmesi üzerine işbaşı yapıldı.

Genel Başkanımız Mustafa Öztaşkın bir basın açıklaması yaparak; "İşverenin sendika karşıtı tavrını sürdürmesi halinde, Sasa çalışanları üretimden gelen güçlerini kullanmakta kararlıdır" dedi. Bu işyerinde çalışan tüm üyelerimizin işten atılan arkadaşlarına ve sendikalarına sahip çıkmalarındaki kararlılık sonucu, işten atılan üyelerimiz işlerine geri döndüler.

Yarımca ve Kocaeli Şubelerimiz Genel Merkezimizi Ziyaret Etti.

Yarımca ve Kocaeli Şubelerimizin Şube Başkanları, Şube Yöneticileri ve işyerlerinin Baştemsilci ve Temsilcileri Genel Merkezimizi ziyaret ederek Genel Merkez Yöneticilerimize yeni çalışma döneminde başarılar dilediler.

22 Ekim 1999

SASA'DA İŞTEN ATILAN 20 ÜYEMİZ GERİ ALINDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Adana'da kurulu, SABANCI Grubu'nda yer alan SASA Suni Sentetik El-yaf San. A.Ş.'de iki gün önce 20 arkadaşımız, taşeronlaşma, daha doğru bir deyişle sendikasızlaştırma amacıyla işten atılmış ve kalan 2.650 üyemiz de üretimden gelen güçlerini ortaya koyarak tepki göstermişler, yarım gün iş durdurulmuştu.

Söz konusu direnişimiz bir basın açıklaması ile kamuoyuna duyurulmuştu.

Bu işyerinde çalışan tüm üyelerimizin işten atılan arkadaşlarına ve sendikalarına sahip çıkmalarındaki kararlılıkları sonucu, işten atılan üyelerimiz geri işlerine dönmüşlerdir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

*İst. Anadolu
Şubemize bağlı
MALAZLAR
işyerinde
Grevimiz
kararlılık içinde
sürüyor.*

*İstanbul
Şubemize
bağlı Kimya
Teknik
işyerinde
11 Ağustos
1999
taribinde
başlayan
grevimizle
dayanışmalar
artarak
sürüyor.*

**Grevlerimizle
Dayanışmayı
Yükseltelim**

27 Ekim 1999

ÖZELLEŞTİRMELERE GEÇİT VERİLMEMEYECEK!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

27 Ekim 1999 tarihinde İstanbul'da toplanan Olağanüstü Petrol-İş Başkanlar Kurulu, başta özelleştirme, örgütlenme sorunlarımız, 18. Türk-İş Genel Kurulu, üç işyerinde süren grevimiz ve diğer çalışma yaşamına ve siyasi alana ilişkin son gelişmeleri gündemine alarak, görüş ve önerilerini aşağıda yer alan "sonuç bildirgesi" ile üyelerimize ve kamuoyuna açıklamayı kararlaştırmıştır.

Laik Cumhuriyetin kararlı savunucusu, gazeteci ve akademisyen Ahmet Taner Kışlalı'nın 21 Ekim'de katledilmesini nefretle kınar, onun katledilmesini ülkemizde aydınlanma yanlılarına yönelik bir tavır olarak değerlendirir, hükümetin bu siyasi cinayeti Mumcular, Üçoklar ve Aksoylar gibi faili meçhul bırakmaması gerektiğini, aksi halde "katilleri açığa çıkarmaktan kaçındıkları" biçiminde kendilerinin de zan altında kalacaklarını önemle vurgularız.

Uluslararası tahkimi, özelleştirmeyi kabul eden ve Danıştay'ın kamu yararına işlevini geriletken biçimde anayasa değişikliklerine gitmesi, özelleştirme programını uygulama yönünde görülmedik ısrarı ile önceki hükümetlerden çok daha gayretkeş olan koalisyon hükümeti ile karşı karşıyayız. Öyle bir hükümet ki depremde insanlar can verirken, onlar sosyal güvenlik yasasını çıkardılar.

Yalnızca bu uygulamalar bile mevcut hükümetin ne denli çalışan hakkı tanımadığını, aksine kazanılmış hakları yok etmede, önceki hükümetlerin dahi cesaret etmediklerini yaptıklarını ortaya koymaktadır.

Ancak başta geri alınan sosyal güvenlik kazanımlarımız olmak üzere,

hiçbir hakkımızdan vazgeçmiş değiliz. Şu anda Meclis'teki çoğunluğuna güvenip bu hak gasplarını yapanları yarınlar da bekliyor. Onlar oy almak için tekrar bize mi gelecekler; yoksa taşeronluğunu yaptıkları sermaye kesimine, IMF'ye veya Dünya Bankası'na mı gidecekler?

Sandıkta görülecek hesabımız saklı kalarak, geri alınan haklarımızın mücadelesini verme ve kamu çıkarı için özelleştirmeye karşı kararlılığımızı da açık ve kesin bir dil ile belirtiriz.

Açıklanan özelleştirme program ve takviminde sendikamızın örgütlü olduğu POAŞ, TÜPRAŞ, PETKİM, TÜGSAŞ, İGSAŞ ve SÜMERBANK BASF da bulunmaktadır.

Bu hükümet ne denli işçi hakkı karşısında olursa olsun, özelleştirmeci tutumuyla da ne denli özel sektör çıkarı için çalışırsa çalışsın, onların bu politikalarına karşı mücadelemizi bizler de etkinleştireceğiz. Onların özelleştirme takvimi gibi, bizlerin de özelleştirmelere karşı bir mücadele programı ve takvimi vardır.

“1989 Bahar Eylemlerini”, “3 Ocak 1991” genel direnişini, “1994 Bütçe Taslağına Karşı TBMM” yürüyüşünü ve daha nicelerini unutmasınlar.

Başkanlar kurulumuz; kamu çalışanlarına birinci altı ay için verilmesi öngörülen %15'lik ve ikinci altı ay için de enflasyon düşük olacağı iddiasıyla düşük ücret zammı oranlarını yetersiz bulmakta, en az geçen yılın enflasyonu kadar ilk altı ay için zam yapılması gereğini talep etmektedir. Zorunlu tasarruf birikmişlerimizin en az cari faiz üzerinden değerlendirilmesini, deprem bölgelerindeki hak etmişlere derhal zorunlu tasarruf birikmişlerinin ödenmesini, yine deprem bölgesindeki özel sektör, taşeron ayrımı gözetmeksizin tüm çalışanlara 50'şer milyon TL ödemenin yapılmasını önemle vurgularız.

Başkanlar kurulumuzda; örgütlenme çalışmalarımızı bir proje temelinde artırma; diğer sendikaların da aktif olarak katılacağı özelleştirmeye karşı oluşturulan takvimi gerçekleştirme, SÜMERBANK Bakırköy, Beykoz ve Kayseri'de kapatma kararına karşı sürdürülen, işyerini terk etmeme eylemlerini destekleme, bu fabrikalara yığınsal ziyaretler yapma; yaklaşık 18. Genel Kurulu'nda Türk-İş'in özelleştirme karşıtı, sen-

dikaların birliğini güçlendirici, ÷lke siyasi ve sosyal yaşamında üzerine düşen sorumluluklarını yerine getirici yönde kararlar aldırmaya çalışma ve bu kararları izleme komitesi oluşturma; sosyal güvenlik haklarımızın geri alınmasına karşı ÷lkemizdeki tüm konfederasyonlar, meslek odaları ve demokratik örgütlerin bir araya geldikleri Emek Platformu'nun bundan böyle de başta özelleştirme olmak üzere bizleri bekleyen mücadelelerimiz için süreklilik kazanması ve Türk-İş'in de bu yönde tavır alması için çalışma; MALAZLAR, KİMYA Teknik ve BAĞFAŞ'ta süren grevlerimizi başarı ile sonuçlandırma yönünde yığınsal ziyaretler yapılması ve diğer eylemlerle destekleme dahil tüm gücümüzün ortaya konması kararlaştırılmıştır.

Saygı ile duyurulur.

petrol-ış
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

ÖZELLEŞTİRME KİMIN İÇİN?

Petrol-İş Yayınları 97/4

17 Kasım 1999

TÜRK-İŞ GENEL MERKEZİ'NDE, POAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE KARŞI ORTAK BASIN AÇIKLAMASI

Yapılan özelleştirmeler, zaman zaman günlük basına da yansdığı gibi hükümet yetkililerinin iddialarının tersine sonuçlar ortaya koymakla beraber, mevcut koalisyon hükümeti bilindiği gibi büyük bir gayretkeşlik içinde özelleştirmeleri sürdürme peşindedir. Özelleştirmeler ile değil özel, sektörün dinamizminin artırılarak ekonomik iyileşmenin, yeni istihdam alanlarının, teknolojik gelişmelerin sağlanması gerekirken aksine ekonomik kriz yaşanmakta, kamu kaynakları bir oldubitti ile bazı sermaye kesimlerine aktarılmaktadır. Sonuç olarak kamu kaynakları daralmakta, borçlanma gereksinimi artmakta, kamu mal ve hizmet üretiminin geriletilmesi ve pahalılaşmasının olumsuz etkileri yaşanmakta, mevcut ekonomik sorunlar ise özelleştirmeler ile çok daha artmaktadır. Şimdiye değin özelleştirmeden sağlanan tahsilat ise giderleri dahi karşılayamamıştır. Güney Kore, Rusya, Meksika gibi özelleştirmeyi geniş olarak gerçekleştiren ülkelerde de yine aynı sorunlar yaşanmakta ve ekonomik krizden kurtulunulamamaktadır.

Halkın, kamunun çıkarı düşünülerek değil, IMF ve Dünya Bankası'nın dayattığı ekonomik programlar gereği yapılmakta olan özelleştirmeler, yalnızca bir avuç yerli-yabancı sermaye çevrelerinin ve özelleştirme mafyasının çıkarına olurken, sanki geniş emekçi halk kesimlerinin ve işçilerin hiç kaybı yokmuşçasına hareket edilmektedir.

Sendikamızın örgütlü olduğu POAŞ, PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ, İGSAŞ ve SÜMERBANK-BASF önümüzdeki yıl özelleştirilecek kuruluşlar içinde programlanmış olup, POAŞ için 17 Kasım 1999'da satış ihalesinin yapılacağı ve gelecek yılın ortasına varmadan da özelleştirme sürecinin tamamlanacağı açıklanmıştır.

POAŞ'ın satış ihalesinin yapılacağı 17 Kasım Çarşamba günü, konuya açık-

lık getirmek ve gerçekleri kamuoyunun bilgi ve dikkatine sunmak amacıyla, Türk-İŖ’te geniŖ katılımlı bir basın toplantısı düzenlemeyi kararlaŖtırmıŖ bulunmaktayız. Toplantıda; Türk-İŖ ve bağlı sendikalar, Hak-İŖ, DİSK, KESK, Türkiye Kamu-Sen, Memur-Sen, TMMOB, Türk Tabipler Birliği, Türk DiŖ Hekimleri Birliği, Türk Eczacılar Birliği, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ve KİGEM davetli olup, başkanlar kurulumuz da hazır bulunacaktır.

POAŖ’ın zelleŖtirilmesine karŖı yapacağımız söz konusu basın toplantısına kuruluŖunuzu temsilen katılmanızdan büyük bir gücü alacağımızı ve yeri doldurulamaz bir katkı sunmuŖ olacağımızı izninizle belirtir, en iyi dileklerimizi sunarız.

Saygılarımızla

Mustafa avdar
Genel Sekreter

Mustafa ztaŖkın
Genel BaŖkan

POAŖ’ın zelleŖtirilmesine karŖı basın toplantısı
Tarih: 17 Kasım 1999
Saat: 10.00
Yer: Türk-İŖ, Ankara

17 Kasım 1999

ULUSAL SAVUNMAMIZ VE KAMU ÇIKARLARI AÇISINDAN POAŞ ÖZELLEŞTİRİLMEMELİDİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Mevcut yasalara dahi uyulmadan bir oldubitti ile yapılmaya çalışılan özelleştirme uygulamalarına, büyük kamu işletmeleri için yaklaşık bir yıldır ara verilmekteydi. Ara verilme nedenleri olarak; özelleştirme mafyasına ilişkin haberlerin günlük basında da yer alması ve sonuçta kamuoyunda tepkinin artması sırasında seçimlerin araya girmesi, özelleştirmeleri iptal eden yargı kararları, kimi KİT'lerin satışlarının yine devlet bankalarından alınacak kredi ile yapılacak olduğunun anlaşılması, sermaye gruplarının özelleştirme yağmasında kendi aralarında anlaşamamaları ve yasal mevzuatın özelleştirmelere uyumlu hale getirilmesi olarak sıralanabilir. Ayrıca Uzakdoğu'da başlayan ekonomik krizin, sermayeyi geliştirmekte olan ülkelerden uzaklaştırıcı etkisinin Türkiye'deki özelleştirmelere yansması da etkenler arasında sayılabilir. Hiç kuşku yok ki özelleştirmelere karşı verilen mücadelenin de önde gelen etkisi bulunmaktadır.

Diğerleri gibi Demokratik Sol Parti, MHP ve ANAP'tan oluşan mevcut koalisyon hükümeti de, IMF ve Dünya Bankası'nın taşeronu gibi davranarak, 1986 yılından bu yana ısrarla sürdürülmek istenen özelleştirme uygulamalarını, her ne pahasına olursa olsun tamamlama peşindedir. Muhalefetsiz Meclis'teki çoğunluklarına dayanarak özelleştirmenin önündeki yasal engellerin kaldırılması ve kolaylık sağlanması için anayasanın üç maddesini değiştirmişlerdir. Bu değişikliklerle yabancı sermayeye tüm güvenceler verilmiş, özelleştirme resmen hüküm olarak ifade edilmiş ve Danıştay'ın kamu adına denetimi yok düzeyde sınırlandırılmıştır.

Daha sonra 1999 yılının ikinci yarısını ve 2000 yılını kapsayan dönemde hemen tüm büyük kamu kuruluşlarının özelleştirme işlemlerini tamamlayacak bir program ve takvim açıklanmıştır. Önceki özelleştirme uygulamalarından da anlaşılmaktadır ki, ihale ve diğer ilgili işlemler daha çok göstermelik olup, hangi KİT'in hangi sermaye grubuna satılacağına şimdiden belirlendiği bile söylenebilir.

Bugün, 17 Kasım 1999'da POAŞ'ta ikinci kez ihale işlemlerine başlanacağı ve Haziran 2000'e değin de özelleştirmenin tamamlanacağı son bir aydır açıklana gelmektedir.

Bugün bu basın toplantısının 17 Kasım'da düzenlenmesi de, ihaleye başlanılması ile aynı güne rastlaması amacıyla yapılmıştır. Onlar POAŞ'ı, diğer deyişi ile KİT'leri ve kamu girişimciliğini sahipsiz görmesinler. İnanıyoruz ki başta işçiler olmak üzere geniş bir kamuoyu özelleştirme karşıtıdır. Özelleştirmelerin halkın yararına olmadığı her geçen gün daha net anlaşılmaktadır. Her ne kadar günlük basın yayın kuruluşları yansıtmasa da bu gerçek, biraz dikkatli inceleme ile kolayca anlaşılır. Sermayenin yakın çevreleri dışında özelleştirme yanlısı kuruluşun varlığı kamuoyunca bilinmediği gibi, sermaye çevrelerinin tamamının da özelleştirme yanlısı olduğu söylenemez. Gerçekte özelleştirme yanlıları bir avuç sayıdadır. Bu bir avuç azınlık ise güçlerini uluslararası sermaye odaklarından almaktadırlar.

KİT'lerde örgütlü sendika ve bir vatandaş olarak sormak istiyoruz, siz bu özelleştirmeyi kimin için yapıyorsunuz? Bu ülke halkının çıkarı için mi, yoksa IMF ile stand-by anlaşması yaparak birkaç milyar dolar borç bulma beklentisi için mi?

Şimdiye kadar yapılan 131 kuruluşun özelleştirmesi açıkça ortaya koymuştur ki özelleştirmeler asla ve asla iddia ettikleri gibi ne bütçenin kara deliklerini kapatmıştır ne de özel sektör dinamizmini artırarak ülkenin ekonomik sorunlarını çözmüş ve teknolojik gelişmeler sağlamıştır.

Aksine kambur ilan ettikleri KİT'lerin, özelleştirme süreçleri karşısında; KİT'lerin halka ucuz mal ve hizmet sunumlarının yanı sıra, bütçenin de vergi ve kâr açısından ne denli büyük hacimde bir gelir kaynağı durumunda oldukları daha bir anlaşılır olmuştur. Örneğin ekonomik krize rağmen 1999'da KİT'lerden beklenen kâr 1,6 katrilyon TL'dir. 500 bü-

yük sanayi kuruluşunun en büyük beş firmasının dördü KİT'tir. En kârlı olanların beşi de yine KİT'tir. 500 büyük sanayi kuruluşunda yer alan 41 KİT, 500 kuruluşun ödedikleri toplam verginin dörtte üçünü gerçekleştirmektedir. Tüm bunlar yanı sıra, yine 500 Büyük Sanayi Kuruluşu verilerine göre KİT'lerde verimlilik, özel sektörün iki katıdır.

Konunun diğer bir yağma yönü ise şimdiye değin yapılan özelleştirmelerden yapılan tahsilatın, özelleştirme harcamaları adı altında anında yok edilmiş olmasıdır. 1998 itibariyle özelleştirmelerden 4,1 milyar dolar, diğer kaynaklardan da 1,9 milyar dolar tahsilat sağlanırken, 5,8 milyar dolar harcama yapılmıştır. Bu arada belirtmeli ki özelleştirme uygulamaları artı sonuç bile verseler bu bizim özelleştirmeye olan tavrımızı değiştireceğimiz anlamına gelmemelidir.

Kısacası özelleştirme ile amaç; devleti KİT kamburundan kurtarma, devletin ekonomiden elini çekerek asli görevi gibi söylenen adalet ve güvenlik işlevine dönmesini sağlama, yeni yatırımlar için kaynak bulma, yeni iş alanları açma, sermayeyi tabana yayma, özel sermayenin dinamiğini geliştirerek ekonomik sorunları çözme vb. değildir.

Şimdiye değin yapılanların da ortaya koyduğu gibi özelleştirmeler; yeni liberal ekonomik politikalar gereği mal ve hizmet üreten kamu işletmeleri ve varlıklarının özel sermayeye devri, her yolla özel sektöre kaynak aktarma, trilyonluk KİT'lerin yok pahasına yağmalanması, devletin KİT'lerden sağlamış olduğu önemli tutarlardaki gelirlerinden vazgeçmesi, yine sosyal devlet ilkesi gereği hizmetlerini yerine getirmesi için gereken kaynaklarının özel sektöre bırakılması, piyasanın fiyatlarda kartelleşmeyi getiren tekellere bırakılması, halkın temel gereksinimi olan mal ve hizmetlerin pahalılaşması demektir.

İşte en son ETİ Holding Eski Genel Müdürü hükümet yetkililerini, özelleştirme adı altında kamu kaynaklarının özele yağmalatıldığını ve ETİ Holding'in yok edilmekte olduğunu belirterek uyarılmaktadır. ETİ Holding'e bağlı ETİ BOR A.Ş.'nin doğrudan dışsatım yapması engellenerek, iki aracı firmaya yalnızca bu dışsatım yaptırılarak, kamunun sırtından hiçbir işlem yapmadan milyonlarca mark kazandırmaktadırlar.

Yine elektrik dağıtımında yapılan özelleştirmelerden AKTAŞ için, hizmet yetersizliğinden nasıl halkı mağdur ettiği ve yatırım adında kendi

şirketlerine nasıl trilyonlarca lira devrettiği ve %20'lere varan elektrik kaçağının önlenmesi yönünde verdiği taahhütlerini yerine getirmediği günlük basında da yer aldı. Diğer yanda ise Danıştay'ın bu özelleştirme sözleşmesini iptal kararına rağmen Enerji Bakanlığı'nın gizli olarak halen yeni bir sözleşme peşinde olduğu da kamuoyuna yansdı.

Özelleştirme sonuçları açısından sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS da örnek gösterilebilir. PETLAS, 6 Mayıs 1997'de KOMBASSAN Holding'e, peşinatı 3,6 milyon dolar olarak, yedi yıl vadeli toplam 34,8 milyon dolara satılmıştı. Tüm itiraz ve uyarılarımıza rağmen özelleştirilirken, ÖİB yetkilileri ve yine bizzat KOMBASSAN Holding sahipleri üretim ve istihdamda artış garantisi vermişler, hatta çalışan sayısının en az 1.500 olacağını dahi belirtmişlerdi. Ancak aradan geçen iki yıl içinde kapsam dışı dahil toplam 1.250 çalışanın yarısından çoğu işten çıkarılmış ve bugün itibariyle 525 üyemiz kalmıştır. Teknolojik gelişme yönünde ise hiçbir yatırım yapılmamıştır. Sonuçta yapılan sözleşmeye uyulmamıştır ve hükümet duyarsızlığını sürdürmektedir. Diğer özelleştirilen kuruluşlar gibi PETLAS'ın satışı da Kayseri Bölge İdare Mahkemesi kararı (esas 1997/597) ile durdurulmuştur.

Yukarıda sıralanan örneklerde yer alan kamu çıkarına aykırılıklar ve yağmalamalar diğer özelleştirmeler için de geçerlidir.

Bugün itibariyle 10 milyarlarca dolar değerinde, aralarında Türkiye'nin; POAŞ, PETKİM, TÜPRAŞ, İSDEMİR, THY, SEKA ve TÜGSAŞ gibi dev KİT'lerinin de yer aldığı 76 kamu kuruluşu Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın elindedir. Sormak gerekir yalnızca KİT'leri yok etmek amacıyla kurulmuş ÖİB eline bu kuruluşlar böylesine uzun süre verilir ve batırılmaları için her yol denenirken, hükümet yetkilileri nasıl seyirci kalabilirler? Kaldı ki KİT'leri yok etmek adına ÖİB olarak yeni bir KİT yaratılmıştır.

Özelleştirme, biz işçiler açısından ise; her şeyden önce işten atılma, çalışma koşullarının ağırlaşması, ücretlerin düşüşü ve sendikasızlaştırılma demektir. Yapılan araştırmalar ortaya koymuştur ki özelleştirilen işyerlerinde işten atılma oranı %70'i bulmuştur. Gerçek ücretlerde ise %60 oranında düşüş vardır. Sendikalılık oranının yüksekliği açısından PETLAS tek örnek olup, genel olarak özelleştirilen kuruluşlarda sendikalaşma oranı %30'lara düşmüş, yani birçoğu sendikasızlaşmıştır.

Petrol sektöründe POAŞ'ın öncelikle hedeflenmesinin bir yönü, elektrik, doğal gaz gibi enerji sektöründe bulunmasından kaynaklanan stratejik önemidir. Diğer de bu faaliyet alanının hiçbir riski olmayan yüksek kârlı olan konumudur. Örneğin son derece kötü yönetilmesine ve yok pahasına satılması için zarar ettirilmeye çalışılmasına rağmen POAŞ'ın 1998 yılı brüt kârı 68,2 trilyon TL'dir. 1999 yılı ilk dokuz aylık brüt kârı geçen yıl aynı döneme göre %104 oranında artarak, 47,6 trilyon TL'den, 97 trilyon TL'ye çıkmıştır.

Ayrıca özelleştirme açısından daha cazip olması için yeni uygulamalara da gidilmiş ve gidilmektedir. Örneğin POAŞ'ın ve yine bir yanı sıra TÜPRAŞ'ın özelleştirilmelerinde yüksek kâr garantisi için 1 Temmuz 1998 itibariyle petrol ürün fiyatlarında otomatik fiyatlamaya geçilmiştir.

1 Temmuz 1998-12 Kasım 1999 itibariyle petrol ürünlerinden örneğin süper benzinin fiyatı İtalya fiyatlarına endekslendiği ileri sürülerek %171,2 oranında artarken aynı dönem Haziran 1998-Ekim 1999 DİE toptan eşya fiyatları %78,8, tüketici fiyatları %100,3 oranında artmıştır. Yine aynı dönemde Haziran 1998-12 Kasım 1999 itibariyle dolar kuru %88,8 oranında artmıştır. Görüldüğü gibi petrol ürün fiyatları enflasyon ve döviz kurlarının iki katı oranında artmıştır. Petrol ürün fiyatlarının böylesi artışı karşısında halkın yoksullaşması ve hayat pahalılığı artarken, hükümet yetkilileri bu artışları özelleştirme hatırına olağan gelişmeler olarak değerlendirmişlerdir. Oysa birkaç milyon dolarlık desteklemelerle halka bu denli yüksek fiyatta petrol ürünleri dayatılmazdı. TÜPRAŞ ise gelirini vergi ayarlamaları yolu ile zaten alabilmektedir. Bu fiyat artışları petrol dağıtım şirketlerinin kârlarını artırmıştır.

Türkiye'de petrol ürün fiyatlarının geldiği düzey de çarpıcıdır. Örneğin Eylül 1999 itibariyle Avrupa Birliği'nde ortalama süper benzin fiyatları 0,74 dolar olurken Türkiye'de 0,94 dolar ve bugün itibariyle de bir doların üzerindedir. Yine süper benzinde vergi oranı Türkiye'de %71,2 olurken, fiyatları Avrupalı düzeye çekmekten çekinilmemiştir.

POAŞ'ın özelleştirilmesine, diğer deyişi ile yok pahasına özelleştirilmesine yönelik yapılan yaşamsal önemde diğer bir uygulama da çek opsiyon sürelerinin POAŞ'ta, diğer şirketlere göre oldukça kısa tutulması ve bayileri diğer şirketlerin bayisi olmaya iten diğer dezavantajların getirilmesidir. Örneğin 6 Eylül'den itibaren POAŞ'ta çek opsiyon süreleri altı

ile sekiz gün arasına çekilirken, yabancı şirketlerde bu süreler 14 ile 25 gün arasında değişmektedir. Yine diğer şirketlerde peşin satışlarda %3-5 arasında iskonto yapılırken, POAŞ'ta bu %2'dir. Yine diğer teşvikler açısından da POAŞ bayileri dezavantajlı duruma sokulmuştur. Bu uygulamalar açıkça ortaya koyuyor ki POAŞ yönetimi diğer dağıtım şirketleri ile asla bir rekabet politikası izlemiyor ve aksine kendi bayilerini diğer şirketlerin bayisi olmaya bizzat kendisi zorluyor. Rüşvet veya yolsuzluğun belgesi olmasa da POAŞ'ta böylesi uygulamalar yoruma açıktır. Söz konusu olan milyarlarca dolarlık pazardır.

Yine özelleştirme amacıyla POAŞ'ın pazar payı kasıtlı olarak 1989'daki %61,7'den 1996'da %51,1'e, 1998'de de %50,6'ya daraltıldı. Özellikle beyaz malda POAŞ'ın pazar payı, yabancı petrol tekellerinin lehine sürekli daraltılmaktadır.

Ancak Karadeniz, Doğu ve Güneydoğu illerindeki payı %80'lindedir. Başka deyişle özel sektör bu bölgelere gitmemekte, yalnızca POAŞ hizmet vermektedir.

Bu arada POAŞ bayilerinin denetimsiz bırakılması ile yaşanan olumsuzluklar söz konusudur.

Borsada işlem gören %6,7 oranındaki POAŞ hisseleri üzerinde de özelleştirme amaçlı oyunlar oynandığını düşünüyoruz.

POAŞ'ta uygulanan personel politikası da özelleştirme amaçlıdır. Örneğin sendikali işçi oranı 1990'daki %68,7 oranından Eylül 1999'da %54,5'e düşürülmüştür. Toplam çalışan sayısı da yine aynı yıllarda 8.133'ten 6.116'ya düşürülmüştür. Eylül 1999 itibarıyla POAŞ'ta sendikali işçi sayısı 3.335, sözleşmeli personel sayısı 2.781'dir.

Petrol sektörü, aramadan başlayan, üretim, taşıma, rafinaj, dağıtım ve pazarlamayı kapsayan entegre bir sektördür. Türkiye için bu entegre yapı TPAO, TÜPRAŞ, BOTAŞ ve POAŞ'tan oluşur. Bu zincirin en kârlı halkası olan PETROL OFİSİ A.Ş. de 18 Şubat 1941'de halkın ve ulusal savunmanın ihtiyaçları için gerekli her türlü petrol ve ürünlerinin temini ve dağıtımını amacıyla kurulmuştu. O yıllarda petrol ürünlerinin temini ve dağıtımını yabancı petrol şirketlerinin elindeydi ve istedikleri fiyatta satabilmekte ve istedikleri zaman dağıtımını durdurabilmekteydiler. POAŞ'ın kurulması ve daha sonra işletilmesini engelleme yönünde özellikle ya-

bancı petrol şirketleri her türlü yolu denediler. Çünkü “yüksek çıkarları” engellenmişti. Ancak POAŞ ayakta kaldı. Yabancı petrol tekellerinin piyasa hakimiyeti kırıldı, halk ve ordu da ucuz ve temini garantili akaryakıt elde etmiş oldu. Bu durum özelleştirme programına alınincaya değin sürdü.

Ancak tüm bunların ötesinde POAŞ’ın ulusal savunma açısından önemi çok daha büyüktür. Çünkü savunmaya akaryakıt ürünleri temini görevi POAŞ’a verilmiştir, ANT oluşturulmuştur. POAŞ’ın 05.09.1990 tarihinde özelleştirilmesine karar verilmesi ve Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB)’na bağlanması sonucunda, en çok tartışılan POAŞ ile ANT arasındaki ilişki ve ANT’ın geleceğinin ne olacağı konusudur.

Burada tartışılması gereken nokta, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’nın 4046 sayılı Özelleştirme Yasası’na göre ANT’ı ayırma yetkisinin olup olmadığıdır.

ANT’ın BOTAS’a bağlanması veya yeni bir yasanın hazırlanması tartışmaları ise konuya açıklık getirici olmadığı gibi, bu konuda da netlik sağlanmadan POAŞ’ın özelleştirilmeye çalışılması konunun diğer olumsuz yönüdür.

POAŞ özelleştirilirken, ANT yeni bir KİT olarak teşkilatlandırıldığında ise bu yeni oluşturulacak KİT, POAŞ’ın kuruluş amacına da uygun olan pek çok olanaktan yoksun bırakılacaktır.

ANT’ın POAŞ’tan idari ve mali açıdan ayrılması da tek başına sorunun çözümünde yeterli olmamaktadır. Bu ayrılmanın fiziki olarak gerçekleştirilmesi ise, son derece güç gözükmemektedir. Zaten POAŞ’ın 18 Mart’ta yapılan birinci özelleştirme denemesi sırasında da ANT konusu çözülememiştir ve savunmayı olumsuz etkilemeden de çözümü gözükmemektedir.

Çünkü boru hatları ya tek olup askeri ve sivil amaçlı olarak birlikte kullanılmaktadır ya da çift olup birbirlerini paralel olarak izlemektedirler. Söz konusu boru hatlarının ve geçtikleri arazilerin mülkiyeti de POAŞ ve MSB arasında farklı bir dağılım göstermektedir.

POAŞ’ın özelleştirilmesi durumunda POAŞ ve ANT arasında oluşturulacak protokollerin devam edeceğine de güvenilmemelidir. Kaldı ki birinci

özelleştirme sırasında POAŞ'ın alıcıları böylesi bir güvence vermekten kaçınmışlardır. Kâr amacıyla hareket edenlerin kendilerini değişik nedenlerle protokollerle bağlamaları ise beklenilmemelidir. 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'nda POAŞ'a bağlı Öncü Gemisi'ne ATAŞ Rafinerisi'nin yakıt ikmalini yapmaması ve yakıt ikmalini İzmir'den yapması nedeniyle beş gün gecikme olması ve ayrıca, kâr oranlarındaki düşmeye bağlı olarak 1996 yılı sonlarında ATAŞ Rafinerisi'nin üretimine ara vermesi de unutulmamalıdır.

NEDEN POAŞ ÖZELLEŞTİRİLMEMELİDİR?

POAŞ özelleştirildiğinde, en kısa ifadesiyle toplumun ve ulusal savunmanın gereksinimlerini karşılamak tehlikeye girecektir. POAŞ'ın sorumluluğunda olan askeri amaçlı boru hattı ve akaryakıt tesislerinin işletme, bakım ve korunması görevinin yerine getirilmesinde sorunlar yaşanacak, askeri gereksinimlerin karşılanması yerli-yabancı tekellerin denetimi karşısında olanaksız hale gelebilecektir. Stratejik nitelikte olan petrol sektörünün önemli bir halkasını oluşturan dağıtım ve pazarlamanın, yalnızca kendi kârını düşünen yerli-yabancı tekellerin denetimine geçmesi ile ülkemiz ve içinde bulunduğu bölge açısından da riskler doğacaktır.

“ANT'ı ayırdık” demekle, bu ayrımın fiziken olanaklı olmadığına 18 Mart 1998'de yapılan özelleştirme sürecinde de bir kez daha tanık olduk. Bu konuda da ne generaller ve ne de halk aldatılsın. ANT'ın durumunun en az birkaç yıl içinde belli olabileceği yönünde açıklamalar da çözümün tamamen tekeli sermayeye bırakıldığı anlamına gelmektedir.

Petrol sektörünün bütününe oluşturan TPAO, POAŞ, TÜPRAŞ ve BOTAŞ'ın özelleştirmeler yolu ile parçalanması, stratejik bir sektörün tekellerin kâr hırsına bırakılması olacağı gibi aynı zamanda ülke ekonomisini de olumsuz etkileyecektir.

POAŞ'ın ve diğer kamu petrol kuruluşlarının satışının cazibesini artırmak için, ne denli kar garantisinin sağlanacağını kesinleştirmek için 1 Temmuz 1998'de petrol ürünlerinde otomatik fiyatlamaya geçilmiştir. Özelleştirme hazırlıkları sırasında yapılan bu uygulama dahi sektör özelleştirildiğinde ne denli yüksek fiyatlarla karşılaşılacağını ortaya koymaktadır. Çünkü petrol ürün fiyatları enflasyonun iki katı oranında artış göstermiştir.

Tekellerin yeterli kâr getirmediğinden itibar etmediği özellikle Doğu, Güneydoğu ve Doğu Karadeniz bölgelerinde ve kırsal kesimde akaryakıt gereksinimini karşılamanın neredeyse olanaksız hale gelebileceği de göz önüne alınmalıdır.

Petrol dağıtımını özel sektörün eline geçince Türkiye’de kamu kurum ve kuruluşları akaryakıt gereksinimlerini peşin ödeme ile karşılamak durumunda kalacaklar ve Hazine üzerinde büyük bir yük ortaya çıkacaktır. Bu da borçlanmanın ve kamu açıklarının artmasına ve bağlı olarak enflasyon üzerinde olumsuz etkilere yol açacaktır.

POAŞ’ın özelleştirilmesiyle bugünün değeri ile 100 trilyon TL’nin oldukça üzerinde kâr kaybı ve yine bu tutarın birkaç katı olarak önemli bir vergi kaybı olacaktır.

18 Mart’ta yapılan özelleştirme sürecinde de görüldü ki POAŞ’ı tek başına alacak yerli sermaye grubu olmayıp, yabancı tekellerle ortaklık söz konusudur ve bunun sonuçlarından biri de milyarlarca doların ülke dışına transferi, ulusal kaynak kaybıdır.

POAŞ’ın piyasaları düzenleyici, fiyat istikrarını sağlayıcı ve ürün arzını garanti edici özellikleri ortadan kalkacak, kamu yararı korunamayacak ve fiyatlarda tekellerin oluşması kaçınılmaz hale gelecektir.

POAŞ, hiçbir değer tespiti yapılmadan sahip olduğu arsalarının yaklaşık yarısı değerine ve borsa değerinin beşte biri gibi oldukça düşük bir fiyatın altında satılmak istenmektedir. Bu durum kamu mallarının tekellere peşkeş çekilmesini meşrulaştırmakta, kamu vicdanını rahatsız etmekte, devlet yönetimindeki yozlaşma ve çürümeyi daha da artırmaktadır.

POAŞ’ta halen 3.335’i işçi, 2.781’i sözleşmeli personel statüsünde olmak üzere toplam 6.116 kişi çalışmaktadır ve diğerlerinde de yaşandığı gibi, POAŞ’ın özelleştirilmesi sonucunda işten çıkarmalar gündeme gelecek ve sendikal örgütlülük hedef olacaktır.

POAŞ’IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE KARŞI MÜCADELEMİZ SÜRÜYOR

POAŞ, IMF ve Dünya Bankası’nın taşeronluğunu yapanlarca, gözü dönmüş özelleştirmecilerle ve diğer bir ifadeyle kamu kaynaklarını özele devretmeyi temel ekonomik politika olarak görenlerce, ulusal savunmanın tehlikeye girme riskine ve kamunun mağdur olmasına rağmen ısrarla özelleştirilmek istenmektedir.

Biz de yukarıda sayılan nedenlere dayanarak POAŞ'ın özelleştirilmesini; gerekli karşı tavır alınarak, kamuoyuna gerçekleri anlatarak ve yoğun tepkiler ortaya koyarak durdurmada ısrarlıyız.

Bu nedenle biz, Petrol-İş olarak, özelleştirme programına alınmasından bu yana sürekli POAŞ'ın özelleştirilmemesi yönünde bir mücadele yürütmekteyiz. Geniş çaplı hazırlanan mücadele programımızda örneğin; konuya ilişkin gerçeklerin kamuoyu ve üyelerimizce anlaşılmasına yardımcı olması için *Petrol Ofisi A.Ş. Gerçeği* adlı yayının ve diğer raporların hazırlanması, yine üyelerimize ve kamuoyuna yönelik diğer basın-yayın çalışmaları, kamuoyunu bilgilendirmeye yönelik basın açıklamaları, 12 Haziran 1998'de iş bırakma gibi eylemler, POAŞ önünde eylemler, POAŞ içinde tüm çalışanlarla yapılan toplantılar, imza kampanyaları, yürütmeyi durdurma ve satışın iptali yönünde davalar açma, başta Türk-İş olmak üzere diğer sendika ve kuruluşlarla ortak tavır alıcı girişimler başlıca faaliyetlerimiz olmuştur.

17 Kasım'da başlatılan yeni POAŞ özelleştirme programına da dikkat ederek bizler de yukarıda sayılan mücadelelerimizi, bir program ve takım çerçevesinde sürdüreceğimizi kamuoyuna açık ve kesin bir dil ile ifade ederiz.

POAŞ'ın Özelleştirilme Özeti

- 05.09.1990'da şimdiki adıyla ÖİB'ye bağlandı.
- 27-29.05.1991 tarihinde %4,02 oranında halka arz gerçekleştirildi.
- Daha sonra bu oran %6,7'ye çıkarılmış ve POAŞ'taki kamu payı %93,3 olarak kalmıştır.
- 18 Mart 1998'de birinci satış ihalesi gerçekleştirildi.

(POAŞ'ın %51 kamu hissesi için 18 Mart 1998'de yapılan ihalede en yüksek teklifi, daha önce SÜMERBANK'ın özelleştirmesinden büyük pay alan Hayyam Garipoğlu'nun sahibi olduğu AKMAYA-ORTEKS Grubu 1 milyar 160 milyon dolar olarak verdi.

Ancak Özelleştirme Yüksek Kurulu 15 Temmuz 1998'deki ihalede üçüncü en yüksek teklifi veren İş Bankası-BAYINDIR Holding-PARK Hol-

ding ve PÜAŞ Ortak Girişim Grubu'na 1 milyar 160 milyon dolar bedelle satışına karar verdi. Ödemenin yarısı peşin, kalanı ise iki yılda iki eşit taksitte ödenecekti.

Bu arada kamuoyuna bu grubun özelleştirme için gerekli parayı Emlak Bankası'ndan kredi alarak ödeyeceği yansıdı. Daha sonra İş Bankası'nın kredi vereceği basına yansıdıysa da ortalık ECE Zeytincilik olayları ile karıştı ve İş Bankası böyle bir kredinin verilmeyeceğini açıkladı. Süresi olan 30 Kasım 1998'de ödeme yapılmadığından bu gruba da satış gerçekleşmedi.

Geriye kalan Garanti Bankası A.Ş. ve Doğu Holding A.Ş. Ortak Girişim Gurubu'na, vermiş olduğu teklif gereği 1 milyar 150 milyona 23 Aralık 1998'de, 90 gün süreli teklif gidiyor. Ancak bu grup da satın almıyor.

Bu arada Ankara 6. İş Mahkemesi satışın iptaline karar veriyor.)

- 17 Kasım 1999'da POAŞ'ın %51 hissesi ikinci kez ihaleye çıkarılacak,
- Haziran 2000'de de satış süreci tamamlanacak ve
- %15 kamu hissesi halka arz edilecek.

POAŞ hisseleri: 10 Eylül 1999'da POAŞ hisselerinin değeri 185 bin TL (bir ara 192.500 TL)'ye çıkınca kurumun değeri 8,2 milyar dolara yükseliyor. Bu da %51'inin özelleştirilmesi değerini 4,2 milyar dolar olduğu biçiminde basında çıktı.

Ekim başında hisse değerleri, 10 Eylül'e göre %30 gerileyerek 130 bine düşüyor. Bu düşüş POAŞ'ın değerini 5,5 milyara geriletirken, özelleştirilecek payın değerini de 2,8 milyar dolara geriletmektedir. Daha sonra düşüş ve inişler sürmektedir.

POAŞ hisselerinin özellikle düşüşünün ÖİB kaynaklı bir manipülasyon olduğu şüphesi var. Çünkü daha ucuza satılması durumunda kamuoyunun tepkisi oluşacaktır.

POAŞ'ın Özelleştirilmesine Karşı Davalarımız

18.03.1998 tarihli ÖİB ihale açma kararının iptali için; Ankara 5. İdare Mahkemesi'ne yürütmenin durdurulması talepli (98/406-407) 06.05.1998'de dava açıldı. (Petrol-İş ve Ömer Faruk Nas adına)

(Bu davada, ihalenin gizlilik içinde yürütülmesinin 4046 sayılı Yasa'nın 2. maddesindeki aleniyet ilkesine aykırı olduğu, değer tespiti ve ihale yöntemlerini düzenleyen 4046 sayılı Yasa'nın 18 (B) ve (C) bentlerinin Anayasa Mahkemesi'nce iptal edildiği, iptal edilen hükümlerin yerine değiştirilen hükümlerin de anayasaya aykırı olduğu, PETROL OFİSİ A.Ş.'nin Türkiye ekonomisi ve ulusal savunma açısından stratejik önemi, özelleştirme kapsamına alınmadan ihale açıldığı, değer tespitinin yapılmadığı, bu satışın gerçekleşmesi halinde devlet tekelinin özel tekele dönüşeceği, bunun da Anayasa'nın 167 ve 172. maddelerine aykırı olduğu belirtilerek, iptali talep edilmiştir.

POAŞ'ın %51'inin özelleştirilmesi için açılan ihale kararına karşı yürütmenin durdurulması talepli iptal davamızda, Ankara 5. İdare Mahkemesi tarafından yürütmenin durdurulması talebimiz reddedilmiştir. Bu red kararına karşın, Ankara Bölge İdare Mahkemesi'ne itiraz edilmiş, ancak bu itirazımız da reddedilmiştir. Daha sonra Mahkeme, davamızı esastan da reddetmiştir. Bu kararda; satışla ilgili ihalenin yedi gazetede ve *Resmi Gazete*'de yayınlanarak aleniyet ilkesinin yerine getirildiğini, şartnamenin 10.000 ABD Doları ile alınmasının kamu menfaatini koruma gayesi ile yapıldığı, beş yıl süre ile devlete söz hakkı verecek şekilde imtiyazlı hisse ihdas edildiği, değer tespitinin yapıldığı ve dava konusu işlemi sakatlayacak nitelikte aykırılıkların olmadığı belirtilmektedir. Bu karar sendikamızca temyiz edilmiştir.

Rekabet Kurulu'nun değerlendirmesi sonucu, PÜAŞ (PÜİS), (9 Ekim 1998) PETROL OFİSİ ihalesinden çekilirken, sendikamızın 7 Ağustos 1998'de Ankara 6. İdare Mahkemesi'nde açtığı davada, 14 Ekim 1998'de yürütmeyi durdurma kararında şu noktalar dikkat çekici; Rekabet Kurulu'nun "koşullu izin" yetkisinden söz edilemeyince, işletmenin pazarda tekel oluşturduğuna ve satışta kamu yararı bulunmadığına...)

- 29.06.1998’de yürütmenin durdurulması talebi reddedildi.
- 14.07.1998’de Bölge İdare Mahkemesi’nde itiraz edildi.
- 21.07.1998 Bölge İdare Mahkemesi itirazımızı reddetti.
- 10.11.1998’de mahkeme davamızı reddetmiştir.
- Dava Danıştay’da tarafımızdan temyiz edildi ve sonuçlanması bekleniyor.

31.07.1998 tarihli ÖYK’nın satış kararının iptali için; Ankara 6. İş Mahkemesi’nde yürütmenin durdurulması talepli (98/773) 07.08.1998’de dava açıldı. (Petrol-İş ve Ömer Faruk Nas adına)

(Ankara 6. İdare Mahkemesi’nde satışın iptali için açtığımız bu davada mahkeme, hukuka aykırı olan ve uygulanması halinde giderilmesi güç zararlara sebebiyet vereceği anlaşılan satış işleminin, yürütmesinin durdurulmasına karar vermiştir. Bu karara karşı, T.C. Başbakanlık Özelleştirme İdaresi’nce, Bölge İdare Mahkemesi’ne yapılan itiraz üzerine, Bölge İdare Mahkemesi, dosyanın eksik inceleme nedeniyle tekrar Ankara 6. İdare Mahkemesi’ne gönderilmesine karar vermiştir. Bu eksiklikler Ankara 6. İdare Mahkemesi’nce giderilmiş ve mahkeme, POAŞ’ın %93,3 oranında sermayesindeki kamu payı olan ve ürün pazarının %53 ile çeşitli imtiyazlara ve stratejik öneme sahip bir devlet teşebbüsünün özelleştirilmeleri suretiyle satışı ve devrinin söz konusu olduğunu, bu nedenle Rekabetin Korunması Hakkında Kanun’la getirilen öngörüş ve izin alınmadığı için, satışın bu şekilde gerçekleşmesi halinde özelleştirme ile amaçlanan kamu yararı gerçekleşmeyeceğinden satışın İPTALİNE karar vermiştir. Karar Özelleştirme İdaresi’nce temyiz edilmiştir.)

- Ankara 6. İdare Mahkemesi yürütmenin durdurulmasına karar verdi.
- ÖYK’nın, Bölge İdare Mahkemesi’ne itirazı sonucu eksik inceleme nedeniyle dosya tekrar 6. İdare Mahkemesi’ne gönderildi.
- 23.02.1999’da Ankara 6. İdare Mahkemesi eksiklikleri gidermiş ve satışın iptaline karar vermiştir.
- Karar ÖYK’ca Danıştay’da temyiz edilmiştir.

Not: POAŞ'ın satışı için ikinci kez ihale ve satış kararları üzerine sendikamızca yürütmenin durdurulması talepli iptali davaları, yeniden, derhal ve yine ilgili mevzuata dayanarak açılacaktır.

16 Aralık 1999

9 ARALIK KARARLARININ DA YÜKÜ ÜCRETLİLERE

Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın'ın *Milliyet* gazetesine açıklamasıdır:

Sn. Atilla Özsever

Milliyet gazetesi

9 Aralık 1999 günü DSP, MHP ve ANAP Koalisyon Hükümeti tarafından, 2000 yılında enflasyonun %25 oranında artmasının hedeflendiği, döviz kuru artışının da %20 olarak tutulacağı ve ücret ayarlamalarının da bu oranlara göre yapılacağı açıklandı. İşveren çevreleri, özellikle TÜSİAD yetkilileri, 2000 yılı ücret artış oranında, hükümetin belirlediği bu oranı benimsediklerini ve uya-caklarını açıkladılar. Böylece 2000 yılı toplu iş sözleşmelerinde ücret artışları-
nın %25 olarak sınırlandırılması gündeme getirilmiş oldu.

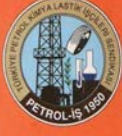
KONU ÜZERİNE YAKLAŞIMLARIMIZ ŞÖYLEDİR

Artış oranının düşük öngörülmesi bir yana, hükümetin ücret artışlarını, yaşa-
nan değil, ön görülen enflasyona göre yapılacağını açıklaması, ücretlilere iki
yönden haksızlık olmaktadır.

Birincisi, yaşanan enflasyon telafi edilmediğinde gerçek ücretlerin düşmesine
yol açılmakta ve ücretler sefalet ücretine dönüşmektedir.

İkincisi, öngörülen enflasyon asla gerçekleşecek enflasyon anlamına gelmedi-
ğinden ve her zaman gerçekleşenin oldukça altında belirlendiğinden bu hayali
enflasyon ile ücretler düşürülmektedir.

Haklı olarak şu soruyu soruyoruz: “Neden hep ücretlere sınır getirilmek isteni-
yor?” Oysa 2000 yılı vadeli, %111 faizle kamu kâğıtları satılmıştır ve bu bir avuç
rantiyeye GSMH'nin %20'si verilecektir. %25 enflasyon ve %6 vergilendirme
hesaplandığında, bu kesim %76,6 oranında gerçek bir gelir elde edecektir.

petrol-ış
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

TÜRKİYE'DE ÖNLENEMEYEN ENFLASYON ve HAYAT PAHALILIĞI

Petrol-İş Yayın: 49

Dikkatlerin ücretlere çekilmesi ise konunun bir başka açıdan çarpıtılmasıdır. 500 Büyük Sanayi Kuruluşu verilerine göre ücretlerin satış hasılatı içindeki payı %6'lardadır. Böylesine az bir paya sahip ücretleri daha da geriletmeyle hiçbir ekonomik sorun çözülemez. Kaldı ki ücretler enflasyonun nedeni olmayıp iç talebin canlanması için de gereklidir.

9 Aralık kararları döviz kurunun düşük tutulması nedeniyle ithalatı teşvik ederken, ihracat gerileyecek ve dış açığın büyümesine yol açacaktır. İç talebin de düşmesiyle yatırımlar duracak, iflaslar olabilecek ve paranın kayıt dışı yollara sapışı artacaktır. Bu süreç, zaten en yakıcı toplumsal sorunlardan biri olan işsizliği daha da ağırlaştıracaktır.

Toplu iş sözleşmelerinde, hedeflenen enflasyon baz alınarak ücret artışlarına sınır getirilmeye çalışılırken, o dillerden düşürmedikleri "pazar ekonomisi"nin gereği olarak fiyatlara müdahale olmaması ise çifte standart anlayışının ürünüdür. Güçlerini ücretlere sınır getirme yönünde kullanmayı tercih etmekte. Fiyatların serbest olduğu, ücretlerin ise sınırlandırıldığı, toplu pazarlık hakkının yok edildiği, yükün gelirlerine göre tüm toplum kesimlerine adil paylaştırılmadığı bir rejim ise demokratik olarak nitelenemez.

Sonuçta, 1993'ten bu yana sürekli gerileyen gerçek ücretlerin artırılması gerekirken 9 Aralık kararları ile gerçek ücretlerin daha da düşürülmesi dayatılıyor. Çalışanlar arasında kamu işçilerinin 18 Nisan seçimleri öncesi yapılan toplu iş sözleşmelerinde sağladıkları "enflasyon artı ücretlerde %5 artış" biçimindeki artış ile mevcut ücretlerini bu kararlar karşısında koruyabilmeleri olası iken diğer kamu çalışanları (memurlar) ve özel sektör işçilerinin 2000 yılı ücret artışları şimdiden riske sokulmak istenmektedir.

IMF VE DÜNYA BANKASI TAŞERONLUĞU

Dış borçlanma için IMF'nin yeşil ışık yakması, yani stand-by anlaşması için halkın çıkarına olmayan her şeyi yapabilmeyi göze almış olan bir hükümet ile karşı karşıyayız.

Petrol-İş olarak hükümetin bu tavrını; sosyal güvenlik hakkımızın budanması, uluslararası tahkimin getirilmesi, yabancı tekellerin çıkarına anayasanın değiştirilmesi ve her ne pahasına olursa olsun gözü kapalı özelleştirme uygulamalarının sürdürülmesi gibi IMF'nin Dünya Bankası'nın taşeronu davranışlarının bir parçası olarak anlıyoruz.

%25 ENFLASYON ORANI NE DENLİ GERÇEKÇİ?

Hükümetin hedeflediği %25 enflasyon oranının da gerçekleşmesini olası görmüyoruz. Şöyle ki:

Pazar ekonomisi işleyişinde özel sektör mal ve hizmet fiyatlarına bir sınırlama getirilemez. Bu demektir ki fiyat artışları özel sektörün kendi dinamiklerine, daha doğrusu kâr beklentilerine göre artmaya devam edecektir.

Kamu mal ve hizmet fiyatlarına, gelecek altı ay için zam yapılmayacağına açıklanması da gerçekçi değildir. Çünkü petrol ürünlerinde otomatik fiyatlamaya geçildiğinden İtalya fiyatlarına ve dövizdeki artışa da bağlı olarak sürekli artış gösterecek ve bu artış da doğrudan enflasyona yansımaya olacaktır.

Tekel ürünlerine %40 oranında, yıl bitmeden zam yapılması, 2000 yılı için yapılacak zammın 1999'da yapılması olmakta ve böylece 2000 yılı enflasyon oranına yansımaları istenmektedir. Ancak bu enflasyon, 1999'da da olsa yaşanmaktadır. 2000 yılında yapılacak zammın, bu yılın enflasyon oranına yansımaması için şimdiden yapılması da tüketiciye dayatılan bir başka haksızlık olmaktadır. Bu zihniyet, enflasyonu düşük göstermek için ilgili endekslerle de oynanabileceğini ortaya koymaktadır.

%25 enflasyon ve %20 döviz hedefleri karşısında, faiz oranları serbesttir ve bugünlerde %60-70'lerde seyretmektedir. Bu farklılık, hedeflerin inandırıcılığını yok eden ciddi bir göstergedir. Pazar ekonomisi gereği, faiz de sınırlanamayacağına ve hatta bizzat devlet %111'lerden borçlandığına göre enflasyonun %25'lerde kalacağını ileri sürmek, ancak bir "kandırmaca"dır. Kaldı ki ileri sürdükleri model gereği faizlere sınır söz konusu değildir.

Borsanın çekiciliğinin sürekli olacağının garantisi yoktur ve dövize yeniden yönelinebilir. Bu durumda %20 artış hedefinin tutması da zorlaşacaktır. Bu gelişme de enflasyon artışına katkıda bulunacaktır.

ENFLASYON HANGİSİ?

Konuya açıklık kazandırmak için şu sorulara yanıt verilmesi gerekmektedir. Hemen bir ay önce yapılan 2000 yılı hükümet programında, toptan eşya fiyatlarının yıllık artış hızının %20, ortalama artış oranının da %35,5 olması hedeflenirken, ne oldu da enflasyon %25 olarak yeniden hedeflendi? Hükümet

enflasyondan ne anlıyor? Toptan eşya fiyatları mı, tüketici fiyatları mı, yıllık hız mı, yıllık ortalamalara göre yapılan oranlama mı? Gerçekte biz ücretliler açısından enflasyon, yıllık ortalamalara göre hesaplanan ücretliler geçinme endeksidir. Ancak DİE tarafından böylesi bir endeksleme yoktur. Bu durumda yıllık ortalamalara göre tüketici fiyatları, ücretliler açısından enflasyon olarak anlaşılabilir. Hükümet ise 2000 yılı programında tüketici fiyatları yerine, toptan eşya fiyatlarını dikkate almakla ücretliler için enflasyon hesabını yok saymaktadır.

PETROL-İŞ'İN TOPLU İŞ SÖZLEŞME POLİTİKASI

Petrol-İş olarak 2000 yılı toplu iş sözleşmelerindeki hedefimizde bir değişiklik yoktur. Mevcut toplu iş sözleşme hedef ve politikalarımız 2000 yılında da sürmektedir.

Toplu İş sözleşmelerinde ücret artış talebimiz, 1999 kamu toplu iş sözleşmelerinde kabul edildiği gibi “yaşanan enflasyonun gerçek ücretlere getirdiği kaybın telafisi ve refah payının toplam ücretlere eklenmesi” biçimindedir.

Bu oran, geçen yıl yaşanan %65 oranındaki enflasyonun getirdiği gerçek ücret kaybının giderilmesi ve belli bir oranda refah payının eklenmesi olarak anlaşılır.

Ancak, şu anda grevde olduğumuz üç işyerinde olduğu gibi, kimi firmalarda da ücretler öylesine düşüktür ki, %100 oranında ücret artışı almak dahi, diğer aynı veya benzeri üretimde bulunan firmalardaki ortalama ücretlere göre oldukça geri düzeyde kalmaktan kurtulamamaktadır.

Tüm bunların ötesinde, işverenlerin hedeflenen enflasyona göre ücret artışı yapacaklarını açıklamaları da yeni ve değişik bir tutum değildir. Zaten işverenler, kendiliklerinden enflasyon oranında dahi ücret zammı vermeye hiç yanaşmamışlardır. Sendikalar olarak ücret artışlarını, işverenlerin tavrına bağlı olarak; ancak uyuşmazlıklar, gerginlikler, çeşitli mücadeleler, direnişler ve grevlerle sağlayabilmekteyiz. Bu tutumumuzu değiştirmemiz, sendika olmamızla bağdaşmaz.

Oysa ideal olanı, mevcut geçim koşullarını dikkate alarak yapılan bir hesaplama ile “yeterli ücret”in belirlenmesi ve toplu pazarlık ile bu ücretin artırılarak, işçilerin çağdaş yaşama uygun standartlarda geçinmesine el verecek bir ücret düzeyine kavuşturulmasıdır.

Hükümet, IMF ve Dünya Bankası'nın isteklerine boyun eğerek, önce Latin Amerika, sonra Uzakdoğu'da denenmiş modeller gibi Türkiye'de de benzeri bir modelin denenmesine alet olarak, milyonlarca işçi ve emekçinin yaşamını, işsizlik, pahalılık, yoksulluk getirerek dara sokacak ve sonuçta bir avuç kesime yarayacak bu maceradan vazgeçmelidir.

17 Aralık 1999

SOSYAL GÜVENLİKTE İKİNCİ HEDEFLERİ: SAĞLIĞIN ÖZELLEŞTİRİLMESİ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sn. Yaşar Okuyan son günlerde, sanki SSK'nın dışında biri imiş ve partisi ANAP, yıllarca hükümette bulunmamış gibi, kurum tesislerini teftişi vesile ederek SSK'da yolsuzluklar olduğu ve hizmetlerinin yetersizliği üzerine sürekli açıklamalarda bulunmaktadır.

Sn. Okuyan aslında rolünü oynamaktadır. Önce sosyal güvenlik yasasında değişiklik yaparak; emeklilik koşullarını zorlaştırdı, emeklilik yaş sınırını “mezarda emeklilik” düzeyine yükseltti, emeklilik maaşlarını düşüren bir sistem getirdi ve SSK primlerini enflasyonun üzerinde artırdı.

Şimdi oyunun ikinci perdesi, sosyal güvenlik kapsamında olan sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi gündeme getirildi. Bu amaçla SSK'nın özele devredilmesine, kamuoyunu hazırlamaya çalışmaktadır.

Sn. Okuyan SSK'da en üst yetki ve sorumluluktur. Şayet yolsuzluk varsa, hemen gerekeni yapmalıdır. Ancak Okuyan'ın yolsuzlukların üstüne gitme niyeti yok. Öyle olsaydı, örneğin Samsun'daki yolsuzluktan ve açığa alınmadan söz ederdi. Kaldı ki SSK'yı kasıtlı olarak batırmak isteyenleri arıyorsa tüm bilgiler elindedir, partidaşlarındadır.

Sn. Okuyan kamuoyunu aldatmayı bıraksın, SSK'nın kaynaklarının yıllardır nasıl ve kimlere aktıldığını açıklasın. SSK'nın kendisinin yapması gereken hizmetlerin, trilyonlarca lira ödeyerek hangi özel kurumlara ve ne gerekçeyele yaptırıldığını açıklasın. Bırakalım diğerlerini, bizzat devlet SSK kaynaklarını cari faizin oldukça altında veya son yıllarda Ziraat Bankası tarafından yapıldığı gibi sıfır faizle kullanmaktadır. Sendikamızca yapılan hesaplama göre 1972-1997 döneminde SSK kaynaklarının devlet tarafından yok denecek

düzye de bir faizle kullanılmasından SSK'nın kaybı 19,5 milyar dolardır. Siz SSK'nın kaynaklarına el koyacaksınız, kötü yöneteceksiniz, özele gitmesi için geliştirmeyeceksiniz ve kalkıp yetersizliğinden ve yolsuzluğundan söz edeceksiniz. Bu arada ciddi bir haksızlık da dürüst SSK çalışanına yapılmaktadır.

Yapılmak istenen çok açıktır. Sosyal güvenlikte ikinci perde olan, sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi oynanmaktadır. Bu amaçla zaten önemli bir bölümde sağlık hizmeti dışarıya, özele yaptırılmakla özelleştirme kısmen gerçekleştirilmiştir. Birkaç parça araç-gereçle SSK'nın trilyonlarca lirasının dışarıya gitmesi önlenebileceksen, neden bu konu bakan tarafından dile getirilmiyor? Yine SSK İLAÇ Fabrikası geliştirilerek trilyonlarca TL'nin SSK'da kalması neden sağlanmıyor. Dahası bizzat SSK, ilaç ithal edebileceksen, neden bir aracı firmaya trilyonlarca lira akıtılıyor?

Sn. Okuyan işçinin alınteri olan SSK kaynaklarını özele devretmek için değil, bu kurumu yeterli çalıştırmak, genel olarak sosyal güvenlik hizmetlerini daha da etkinleştirmek ve yeterli hale getirmek için oradadır. O, Dünya Bankası'nın, IMF'nin değil, bu ülke çalışanının hizmetinde olmalıdır.

Oynadığı oyun çok açık ortada. Kendisini sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesine alet olmaktan vazgeçmesi ve SSK'ya sahip çıkması yönünde uyarıyor, milletvekili yeminini bir kez daha hatırlatıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

24 Aralık 1999

MEMURLARA %15 ÜCRET ARTIŞI= 166 MİLYON LİRA AYLIK SEFALET ÜCRETİ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Hükümet, en son beş özel bankayı şimdilik açıklanan 2 katrilyon TL üzerinde maliyet ile kurtarıp yeniden özel sektöre devretmeyi planlarken, 2000 yılı için kamu çalışanları (memur) ücretlerine %15 artış görmekte ve onları sefalet ücretine mahkum etmektedir. Bütçe içinde kamu çalışanına ayrılan %21,2'lik pay çok görülüyor, hatta enflasyonu artırıcı olarak görülüyor. Ancak 2000 yılında kamu borçlanma kâğıtları bono ve tahviller için %110 faiz ödenmesinden ve bütçenin %42'sinin yalnızca faizlere gidecek olmasından hiç söz edilmiyor.

Oysa kamu çalışanlarının gerçek ücretleri 1991 yılından bu yana sürekli gerilemektedir. Bu oran 2000 yılına girerken %72'dir. 2000 yılında da iddia edilen enflasyon oranı tutsa bile, yine düşük gerçek ücretler yaşanacaktır. Aşağıdaki tablolar da görüldüğü gibi, memur ücret artışları 1996 dışında sürekli enflasyonun altında belirlenmiştir. 2000 yılı ortalama memur ücreti 166 milyon TL olurken, Kasım 1999'da mutfak gideri 118 milyon TL, asgari geçim standardı ise 360 milyon TL'dir. Bu rakamlar %20 oranında artsa bile memur 2000 yılında aldığı ücreti ile mutfak giderlerini dahi karşılayamaz duruma düşecektir. Diğer deyişle açlığa mahkum olacaktır.

Yapılması gereken, kamu çalışanlarının gerçek ücretlerindeki gerilemenin, en azından son yıllar itibariyle kayıpların giderilmesi olmalıydı. Ancak hükümet, gücünün memurlara yettiğini sanarak, onları meydanlarda polis köpeklerine ısırtarak veya dövdürerek, yeni personel yasası ile tehdit ederek susturmayı, açlığa mahkum etmeyi hedeflemektedir.

Memurlara, kabul edilen 87 ve 151 sayılı ILO Sözleşmeleri gereği, grevli toplu iş sözleşmeli sendika hakkı yasal olarak tanınmalı ve günün koşullarına

yeter bir ücret artışı getirilmelidir. Kendilerine “kıyak milletvekili maaşı”, memurlara “sefalet ücreti” hangi demokrasi ve hakkaniyet anlayışına sığar? Yeni bir milenyumda memurlara bu ücret layık görülmez.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

ORTALAMA MEMUR MAAŞI
1999 birinci yarı =120 milyon TL, ikinci yarı=144 milyon TL, 2000 birinci yarı (%15 artış ile) 166 milyon TL
Kasım 1999 mutfak gideri: 118 milyon TL
Kasım asgari geçim: 360 milyon TL

1995-1999 KAMU ÇALIŞANLARI DÖNEMSEL VE YIL ORTALAMASI ÜCRET ARTIŞLARI											
1997			1998				1999			2000	
Ocak	Mart	Temmuz	Yıl ort.	Ocak	Temmuz	Ekim	Yıl ort.	Ocak	Temmuz	Yıl ort.	Temmuz
%33	%21,5	%30,9	%84,6	%35,3	%22,0	%11,2	%54,8	%30	%20,3	%44,1	%15,1

SON 8 YILDA ENFLASYON VE KAMU ÇALIŞANLARI ÜCRET ARTIŞ ORANLARI			SON 8 YILDA KAMU ÇALIŞANLARI GERÇEK ÜCRETLERİ ENDEKSİ			
	Enflasyon artışı %	Kamu çalışanları ücretleri artışı %		Ücretler	Enflasyon	Gerçek ücretler
1992	70,1	57,2	1991	100,0	100,0	100,0
1993	66,1	45,9	1992	157,2	170,1	92,4
1994	106,3	30,5	1993	229,4	282,5	81,2
1995	93,6	41,1	1994	299,3	582,9	51,4
1996	80,4	89,5	1995	422,3	1.128,4	37,4
1997	85,7	89,5	1996	800,3	2.024,4	39,5
1998	84,6	54,8	1997	1.442,1	3.759,4	38,4
1999	65,0	44,1	1998	2.232,4	6.939,8	32,2
2000	15,0	15,1	1999	3.216,9	11.450,6	28,1

DİE ve Maliye Bakanlığı kaynaklarına dayandırıldı.

Petrol-İş Araştırma

29 Aralık 1999

2000 YILINDA ÇALIŞANLARI NELER BEKLİYOR?

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın'ın açıklamasıdır:

ÇALIŞANLAR 2000 YILINA HANGİ SORUNLARLA GİRİYOR?

Türkiye'de çalışanlar 2000 yılına şu koşullar altında girmektedirler (veriler, yayınlanmak üzere olan '97-'99 Petrol-İş Yıllığı):

Dış borçlanmaya yeşil ışık yakabilecek, yani stand-by anlaşmasını yapabilmek için halkının çıkarına olmayan her şeyi yapabilmeyi göze almış, çalışanları gözden çıkarmış, örneğin sosyal güvenlik hakkımızı bir çırpıda budayan, ücretlere sınır getiren, yabancı tekellerin çıkarına anayasasını değiştiren ve her ne pahasına olursa olsun gözü kapalı özelleştirme yapmaya çalışan, IMF'nin, Dünya Bankası'nın taşeronu bir hükümet ile 2000'e girilmektedir.

Ulusal gelirden %13,5 oranında pay alan toplumun %40'ı, diğer deyişi ile 26 milyon yurttaş yoksulluk sınırının altında kaldı. Daha önce görülmeyen yoksulluk manzaraları yaşanıyor.

İşsiz sayısı altı milyona, işsizlik oranı %23,4'e yükseldi.

İşten atılan sendika üyesi sayısı 123.000, toplam işten çıkan ve çıkarılan sayısı bir buçuk milyonu geçti.

12 Eylül rejimi çalışma yasaları, altı önemli ILO sözleşmesinin kabulüne rağmen 20 yıldır varlığını sürdürdü.

“Esnekleşme” özellikle ekonomik kriz karşısında en üst düzeylerde uygulanarak; istihdamda bozulma, ücretlerde gerileme, çalışma süreleri koşullarında önemli ölçüde ağırlaşma ve işveren keyfililiğinin artması,

Özelleştirme

Son on yıldır ülkemizde ve dünyada ekonomik gündemin ilk sıralarında yer alan ve Özelleştirme Yasası'nın kabulünden sonra, Başbakan **Tansu Çiller tarafından "son sosyalist ülkenin yıkılması" ve "devrim" olarak nitelendirilen özelleştirme**nin, ülkemizin tüm sorunlarının çözümü yolu ve refah toplumunun ilk adımı olacağı yolunda yaygın bir kanının varlığı kolayca gözlemleniyor.

Özellikle DYP kanadı olmak üzere Hükümetin, işveren dünyasının ve medyanın elbirliği ile yaratılan bu beklenti, aynı zamanda bir belirsizliği de içeriyor. Çünkü, herkesin dilinde olan özelleştirme'nin ne olduğuna dair bilgi çok az. Karşı düşünceler yeterince üretilmiyor ya da

üretilse bile kamuoyuna iletilmiyor. Özelleştirme'nin yaratacağı sonuçlarla ilgili beklentiler ise, olağanüstü.

Memurun isteksiz çalışmasından kamu borç açığına, KİT'lerin zararlarından verim düşüklüğüne kadar birçok sorun, özelleştirme'nin temel nedenleri arasında sayılıyor ve özelleştirme'nin tüm bu sorunları çözeceği sanılıyor. Beklentilerin bu denli çok olması özelleştirme'nin tanımı ve kapsamı konusunda da enflasyona neden oluyor. Bu kavram ve kapsam tartışmasına bir son vermek, özelleştirmeyi olabildiğince nesnel biçimde ortaya koymak için özelleştirme'nin ne olmadığından yola çıkarak, ne olduğuna ve oradan da neler getireceğine gelmek belki anlaşılmalı kolay-

laştırarak bir yol olabilir.

Klasik ekonomik sorun dönemlerinden birini yaşayan Türkiye, kaba hatlarıyla bütçesi açık veren, ihracatı ithalatını karşılayamayan, büyük bir dış ve iç borç yüküyle karşı karşıya olan, üstelik yeni kaynak yaratma olanakları da tükenen bir ülke durumundayken; bu sorunların nasıl ortaya çıktığını belirleyip, bunları çözümlenmek yerine, daha önce hiç el atılmamış bir kaynağa yönelmek istemektedir. Bu kaynak en kısa söylenişle "devlet"tir.

"Devletin iktisadi hayattan elini çekmesi", "devletin işlevlerinin azaltılmasını ve asıl işlevlerine dönmesi", "mülkiyetin yaygınlaştırılması" vb. sloganlarla gerçekleştirilen özelleştirme Türkiye'de en

kısa tanımıyla devletin sahip olduğu iktisadi üniteleri satıp, kendine kaynak yaratmasını amaçlamaktadır.

Öyleyse Özelleştirme Nedir ?

Özelleştirme, kuşkusuz bir "gereksinim"den ortaya çıkmıştır. Bu gereksinimi "kimler" in duyduklarını bu noktada söylemeye gerek yoktur. Yalnız, iktisadi bir politika olarak özelleştirme'nin, siyasal alanda globalleşme (küreselleşme, evrenselleşme) ile aynı zamanda çıktığını belirtmek yeterlidir.

Özelleştirme değişik çevrelerce farklı biçimde algılsa da, kaynaklardaki ortak tanımlar:

"Devletin ekonomik faaliyetlerini azaltmak ve ya tamamen kaldırmak amacıyla, dar anlamda kamu iktisadi teşebbüslerinin, geniş anlamda devletin sahip olduğu her türlü mal varlığının özel mülkiyete devredilmesi"dir.

Özelleştirmeye gelişmiş ve az gelişmiş (gelişmekte olan) ülkeler açısından yaklaşıldığında ise iki ayrı gerekeç ile karşılaşılmaktadır.

Gelişmiş ülkeler için özelleştirme "kamu finansman açıklarını azaltmanın, ekonomik etkinliği, rekabeti ve verimliliği

izin sürelerinde işveren müdahaleciliğinin artması, ücretsiz izinlerin dayatılması gibi çalışanlara çok sayıda olumsuzluklar getirdi.

Özelleştirmeler, açıklama gereği dahi duyulmadan uygulanırken, kamu ve çalışanların mağdurluğu arttı.

Sosyal güvenlik haklarında; “mezarda emeklilik”, yaşlılık aylığının bağlanma oranının düşürülmesi, sağlık giderlerine SSK’lılardan daha çok katkı alınması, primlerin yükseltilmesi vb. gibi değişiklikler getirildi.

Kamu çalışanlarının gerçek ücretleri 1991’e göre %70 oranında geriledi.

Özel sektör gerçek işçi ücretleri 1993’e göre %26 geriledi.

Kamu sektörü gerçek işçi ücretleri 1993’e göre %7 geriledi.

Gerçek asgari ücret 1963’e göre %5 geriledi.

Türkiye’de sendika üyeliği oranı %10,2’ye düştü. SSK’lı sayıları üzerinden yapılan bir hesaplama göre sendika üyeliği kamu kadrolu işçilerde %76,9’a, özel sektörde %6,2’ye düştü.

AB’ye girişin eşiğinde olduğundan söz edilirken, sendikalı olan bir işçi anında işinden olabilmektedir.

Kamu çalışanlarının grevli, toplu iş sözleşmeli sendika hakkı henüz yasalaşmadı.

İş kazası geçiren işçi sayısı halen yılda 100.000 ve meslek hastalığına yakalanan da yılda 1.500 dolayında.

9 Aralık kararları ile enflasyon oranının %25’e düşürüleceği iddiası ve ücret artışlarında yaşanan değil, beklenen enflasyonun dikkate alınması gerektiği yaklaşımı ile ücret artışlarına %25 oranında bir sınır öngörüldü.

YUKARIDA SIRALANAN SORUNLARIMIZ ÜZERİNE YAKLAŞIMLARIMIZ

2000 yılında ücret artışının, 1999 enflasyonu ile gerileyen gerçek ücretler karşısında %25 gibi düşük bir oranda öngörülmesi bir yana, hüküme-

tin ücret artışlarını, yaşanan değil, ön görülen enflasyona göre yapılacağını açıklaması, ücretlilere iki yönden haksızlık olmaktadır.

Birincisi yaşanan enflasyon telefi edilmediğinden otomatikman gerçek ücretlerin düşmesine yol açılmakta ve ücretler sefalet ücretine dönüşmektedir.

Bu yaklaşım ile örneğin aylık 200 milyon TL alan bir ücretlinin 2000 yılı kaybı; 1999 yılı %65 enflasyon ve 2000 yılı beklenen enflasyon olarak kabul edilen %25 oranında ücret artışı ile şöyle olacaktır.

%25 ÜCRET ZAMMINA GÖRE GERÇEK ÜCRET KAYBI					
	Ücret	Enflasyon	Enflasyon endeksi	Gerçek ücret	Gerçek ücret endeksi
01.01.1999	200 milyon TL		100,0	200 milyon TL	100,0
31.12.1999	200 milyon TL	**%65,0	165,0	121,2 milyon TL	60,6
2000 yılı	*250 milyon TL	%25,0	206,3	121,2 milyon TL	60,6

* %25 artış ile.
**1999 yılı enflasyon oranı %65 tahmin edilmektedir.

200 milyon TL aylık ücretin, %65 oranındaki enflasyonu telafi için 330 milyon TL'ye çıkarılması gerekir ki, bir önceki yılın başındaki gerçek ücrete ulaşılabilirsin. İşte bu ücret artışından sonra ancak beklenen enflasyon oranına göre ücret zammı yapılması gerekirken, gerçek ücretlerdeki bu gerileme yok sayılmakta ve %25 oranında artış ile bu ücret 250 milyon TL'ye çıkarılarak, bir önceki gerçek ücret düzeyinden cari 80 milyon TL düşük ücrete ulaşılmaktadır. Bu durumda gerçek ücret kayıp oranı, tabloya göre bir yılda %39,4 gibi görülmedik bir oranda olmaktadır.

İkincisi, öngörülen enflasyon asla gerçekleşecek enflasyon anlamına gelmediğinden ve her zaman gerçekleşenin oldukça altında enflasyon hedefleri belirlendiğinden, bu hayali enflasyon ile ücretler düşürülmeye çalışılmaktadır.

Haklı olarak şu soru sorulabilir: “Neden hep ücretlere sınır getirilmek isteniyor?” DİE verileri üzerinden yapılan hesaplama göre Türkiye

ulusal gelirinin ancak %25'i ücretlilerce, %75'i sermaye kesimlerince paylaşılırken, yük neden hep ücretlilere bindirilmek isteniyor?

Yine 2000 yılı vadeli %111 faizle kamu kâğıtları satılmıştır ve bu bir avuç rantiyeye GSMH'nin %20'si verilecektir. %25 enflasyon ve %6 vergilendirme hesaplandığında, bu kesim %76,6 oranında gerçek bir gelir elde edecekken, ücretleri gerçek olarak %39,4 oranında düşürmek hangi adil anlayışın ürünüdür?

500 Büyük Sanayi Kuruluşu verilerine göre satış hasılatı içindeki payı %6'larda olan ücretleri daha da geriletmeyle hiçbir ekonomik sorun çözülemez. Kaldı ki ücretlerdeki artış enflasyonun nedeni olmayıp iç talebin canlanması için de gereklidirler.

9 Aralık kararları döviz kurunun düşük tutulması nedeniyle ithalatı teşvik ederken, ihracat gerileyecek ve dış açığın büyümesine yol açacaktır. İç talebin de düşmesiyle yatırımlar duracak, iflaslar olabilecek ve paranın kayıt dışı yollara sapışı artacaktır. Bu süreç, zaten en yakıcı toplumsal sorunlardan biri olan işsizliği daha da ağırlaştıracaktır.

Toplu iş sözleşmelerinde, hedeflenen enflasyon baz alınarak ücret artışlarına sınır getirilmeye çalışılırken, dillerden düşmeyen "pazar ekonomisi" gereği fiyatlara müdahalede bulunmayı olanaksız görmek ise çifte standart anlayışının ürünüdür. Fiyatların serbest olduğu, ücretlerin ise sınırlandırıldığı, toplu pazarlık hakkının yol edildiği, yükün gelirlerine göre tüm toplum kesimlerine adil paylaştırılmadığı bir rejim ise, demokratik olarak nitelenemez.

%25 ENFLASYON ORANI GERÇEKÇİ Mİ?

İddia edilen 2000 yılı için %25 enflasyon ve %20 döviz kurları artışı hedeflerinin gerçekleştirilmesi şu nedenlerle olası gözükmemektedir: Pazar ekonomisi gereği sermayenin kâr hırsına, dolayısıyla fiyat artışlarına sınırlama getirilemez. İstense bile örneğin petrol fiyatlarında olduğu gibi kimi kamu mal ve hizmetlerine zam yapılması önlenemez. Fiyat artışlarını 2000 yerine şimdiden, 1999 yılında yapmak da yine bir yıl sonra yapılacak zamların önceden yansıtılması gibi bir haksızlık olmaktadır. Zaten bu enflasyonu, 2000 yılı rakamlarına yansımaması için pe-

şinen bir yıl önce yaşatmak, ücretlerin daha çok düşmesine yol açmaktadır. %100'ü geçmiş olan kamu borçlanma kâğıtlarının yanı sıra, banka faizleri de henüz %25'e düşmekten çok uzaktır. Borsanın çekiciliğinin sürekli olacağını garanti yoktur ve dövize yeniden yönelinebilir.

2000'DE SENDİKAL HEDEFLER

2000 yılında sendikalar olarak başlıca hedeflerimiz şöyledir; “ücret artışlarının yaşanan enflasyona göre yapılması”, “özelleştirmelerin durdurulması ve kamu girişimciliğinin artırılması”, “sendikal örgütlenmenin yoğunlaştırılması”, “12 Eylül çalışma mevzuatının kabul edilen ILO sözleşmelerine göre yeniden düzenlenmesi”, “gasp edilen sosyal güvenlik haklarının geri alınması”, “iş güvencesinin sağlanması”, “kamu çalışanlarının grevli, toplu iş sözleşmeli yasal haklara kavuşması” ve esnekliğin tahribatının önlenmesi.”

2000'DE SENDİKAL POLİTİKALARIMIZ

2000 yılı toplu iş sözleşmelerindeki hedeflerimizde bir değişiklik olmayıp, mevcut toplu iş sözleşme hedef ve politikalarımız 2000 yılında da sürecektir.

Toplu iş sözleşmelerinde ücret artış talebimiz, 1999 kamu toplu iş sözleşmelerinde kabul edildiği gibi, “yaşanan enflasyonun gerçek ücretlere getirdiği kaybın telafisi ve refah payının toplam ücretlere eklenmesi” biçimindedir. İşverenlerin hedeflenen enflasyona göre ücret artışı yapacaklarını açıklamaları da yeni ve değişik bir tutum değildir. Zaten işverenler, kendiliklerinden enflasyon oranında dahi ücret zammı vermeye hiç yanaşmamışlardır.

Mevcut hükümetin, IMF ve Dünya Bankası taşeronluğu tavrı, 1999 yılı biterken kabul edilen IMF stand-by koşulları, işverenlerin bu gelişmelerin yanı sıra kriz bahanesi ile de getirecekleri dayatmalar karşısında, görünen odur ki 2000 yılında hükümet ve işverenlerin tavrına bağlı olarak; uyuşmazlıklar, gerginlikler, çeşitli mücadeleler, direnişler ve grevler yaygın olarak yaşanacaktır.

Bu mücadelelere şimdiden hazırlanmanın bilinciyle:

Petrol-İş olarak sendikamız karar ve istişare organlarında konu tüm ay-

rıntıları ile ele alınıp, her türlü mücadelenin hazırlığı yapılacaktır.

Sert geçecek 2000 yılı için önce konfederasyonumuz Türk-İş bünyesinde bir komitenin oluşturulması ve daha sonra DİSK, Hak-İş, KESK, Kamu-Sen, Memur-Sen başta olmak üzere tüm işçi ve kamu çalışanları konfederasyonlarının, ilgili demokratik kuruluşların yer aldığı “Emek Platformu”nun devreye girmesi yönünde çaba harcanacaktır. Sonuçta çalışanların hak ve çıkarları için cephe oluşturulacak ve yukarıda açıklanan 2000 yılı hedefleri için mücadele edilecektir. Unutulmamalıdır ki Türkiye çalışanlarının gündeminden hiç düşmeyen “genel grev”, 2000’de daha geniş yer alacaktır.

2000 yılının, insanların kurban edildiği değil, insan odaklı bir yıl olması dileği ile yeni yıl, yeni yüz yıl ve yeni milenyum kutlu olsun.

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası